

LASTENKASVATUKSEN VISIO

LASTENKASVATUKSEN VISIO

**Käytännön opastusta, kuinka kasvatat
lapsesi tulevaan Jumalan perheeseen!**

TÄTÄ KIRJAA EI MYYDÄ.

Se on yleiseen käyttöön tarkoitettu vapaa julkaisu.

Kirjan julkaisija on Philadelphia Church of God.

© 2019 Philadelphia Church of God

All Rights Reserved

© 2022 Jumalan Filadelfian seurakunta,

Suomenkielinen käännös, Kaikki oikeudet pidätetään

Painomaa Yhdysvallat

Englanninkieliset viittaukset perustuvat

King James -raamattuun.

Laatija Dennis Leap

Lapsi on ihmeellinen siunaus.

Miten nuori mieli tulee kouluttaa?

Useimpien vanhemmuutta koskevien kirjojen tarjoama apu on rajoitettua, koska opasteiden laatijat eivät ymmärrä lapsen mielen potentiaalia eivätkä tarkoitusta. On mahdollista kasvattaa onnellinen lapsi, sivuuttaa onnettoman lapsuuden surut ja kurja kotielämä. Saat ottaa omaksesi Luojan lupauksen: ”Totuta poikanen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhanakaan siitä poikkea.”

SISÄLLYSLUETTELO

ESIPUHE | 1

YKSI | 5

Hannan perhenäky

Jumalan perhenäky

LAPSESI OVAT JUMALAN KUNINKAALLISIA | 23

KAKSI | 25

Isät: hallitkaa perhettä hyvin

MONTA TUNTIA PÄIVÄSSÄ | 46

KOLME | 47

Muovaa lapsesi ihmishenki

MILLAINEN ON LAPSESI TODELLINEN ASENNE? | 65

NELJÄ | 74

Varhaiskasvatus – vastasyntyneestä viisivuotiaaksi

VINKKEJÄ TEHOKKAASEEN OIKAISUUN | 111

RAAMATUN KANTA PIISKASTA | 116

OPETA LAPSESI KÄYTTÄYTYMÄÄN

JUMALANPALVELUKSEN AIKANA | 117

VIISI | 120

Lastenkasvatus – kuudesta kahteentoista

HYVÄT TAVAT | 133

VÄRIKUULA, LASER JA VASTAAVAT PELIT | 134

KUUSI | 138

Kasvata moraalinen teini

Kirjasta *Seksistä puuttuva ulottuvaisuus*

OPETA TEINISI TERVEHTIMÄÄN | 165

SEITSEMÄN | 171

Valmista teini aikuisuuteen

Kirjasta *Seksistä puuttuva ulottuvaisuus*

KAHDEKSAN | 184

Luo aktiivinen perhe-elämä!

SEITSEMÄN ASKELTA LAPSESI TEKNIIKAN

VÄÄRINKÄYTÖLTÄ SUOJELEMISEKSI | 201

ONNISTUNUT YKSINHUOLTAJUUS | 203

LISÄKIRJALLISUUTTA | 214

JOHDANTO

JUMALA ALKOI TYÖSKENNELLÄ VUONNA 1926 H. ARMSTRONGIN kanssa. Jumala haastoi hänet vaimonsa kautta sapatista, jota seurasi pikaisesti haaste evoluutioteoriasta. Sapatin ja Jumalan olemassaolon intensiivinen tutkimus johti H. Armstrongin perustelemaan, onko Raamattu väittämänsä mukaisesti Jumalan Sana, onko ihminen pelkästään evoluution seurausta. Ja jos Jumala oli olemassa, onko hänen käskynsä sapatin vietosta tarkoitettu kaikkien kristittyjen noudatettavaksi? H. Armstrongin päättäväisyys todistaa asia johti totuuden löytämiseen, kääntymykseen ja lopulta miljoonat ihmiset tavoittaneeseen maailmanlaajuiseen työhön! Jumala antoi H. Armstrongille toimeksiannon tavoittaa evankeliumilla kaikki kansat (Matt. 24:14). H. Armstrong täytti profetiat lopun ajan Eliasta, joka asettaisi kaikki kohdalleen seurakunnassa (Matt. 17:10–11), ja palauttaisi perhesuhteet: “Katso, minä lähetän teille profeetta Elia, ennenkuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä. Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi” (Mal. 4:5–6)

H. Armstrong perusti Worldwide Church of God -seurakunnassa monia nuorisokasvatusohjelmia. Vuonna

1947 hän perusti Ambassador Collegien. Vuonna 1962 käynnistyivät ensimmäiset nuorisoleirit, joita 12 maassa pidettiin lukuisissa paikoissa ympäri maailmaa! Hän perusti myös lastentarhasta lukion viimeiselle luokalle opetusta antavat Imperial-koulut. Hän julkaisi teineille kohdistettua *Youth*-nuorisolehteä ja kaikenikäisille lukijoille tarkoitettua *The Bible Story* -raamatunkertomussarjaa. Hän perusti teineille suunnatun Youth Opportunities United (YOU) ja nuoremmille lapsille suunnatun Youth Educational Services (YES) ohjelman. H. Armstrong totesi: ”Kaikista ihmisistä, joille meidät on lähetetty julistamaan evankeliumia, tärkeimpiä ovat nuoret–seurakunnan jäsenten lapset” (*Worldwide News* 22. heinäkuuta 1985). 1960-luvulla hän julkaisi kirjan *The Plain Truth About Child Rearing*, Totuus lastenkasvatuksesta, painottaen vanhemmille taidollisen lastenkasvatuksen tärkeyttä, sekä fyysisesti että hengellisesti, onnistuneiksi aikuisiksi kasvamisessa.

Kun H. Armstrong kuoli 16. tammikuuta 1986, Worldwide Church of God -seurakunnan johtajat uskoivat voivansa työntää helposti syrjään Kristuksen hänen kauttaan kohdalleen asettaman. Seurakunta astui Laodikean aikakaudelle (Ilm. 3:14–22), ja miehet ryhtyivät hautaamaan mitä H. Armstrong oli opettanut, kirjoittanut ja julkaissut yli 50 vuoden aikana. Jumala jatkoi työtään perustamalla toisen työn tehtävänä jatkaa ja saattaa loppuun H. Armstrongin perustaman Elia-työn.

”Sinä päivänä minä pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan ja korjaan sen repeämät ja pystytän sen luhistumat, ja rakennan sen sellaiseksi, kuin se oli muinaisina päivinä”, Jumala paljasti (Aam. 9:11) kertoen työstään, jonka hän perustaisi Gerald Flurryn toimesta Philadelphia Church of God (PCG), Jumalan Filadelfian

seurakunnassa. Jumala kannusti omiaan, että jatkaisi työtään heidän parissaan, ja että nykypäivän Elian työtä ei tuhottaisi. (Voit lukea tästä historiasta G. Flurryn tärkeästä teoksesta *Malakian Viesti Jumalan seurakunnalle tänään.*)

Vuodesta 1997 G. Flurry ja PCG astuivat kuusi vuotta kestäväan oikeustaistoon Worldwide Church of God -seurakuntaa vastaan oikeuden painattaa ja levittää H. Armstrongin 19 teosta, joista ensimmäinen oli hänen tärkein teoksensa *Ikuisten aikojen salaisuus*. Vuonna 2003 PCG saavutti näiden H. Armstrongin elintärkeiden hengellisten teosten tekijänoikeudet.

Teoksiin kuuluu *The Missing Dimension in Sex*, Seksistä puuttuva ulottuvuus, joka sisältää tärkeää tietoa lastenkasvatuksesta. Lainaamme tässä kirjan lukuja 6 ja 7, että tärkeä työ. Kun lapsesi on sopivan ikäinen, lue kirja yhdessä lapsesi kanssa.

Jumala on tulvinut PCG:lle valtavan määrän uutta ilmoitusta lukuisista profeetallisista aiheista ja opeista, myös lastenkasvatuksesta. Jumala on myös rakentanut H. Armstrongin työn rauniot perustamalla oppilaitokset Herbert W. Armstrong College ja Imperial Academy, julkaisemalla *The Bible Story* -kirjasarjan, nuorisoraamattutuntisarjan, *True Education* -nuorisolehden ja järjestämällä kesäleirejä ympäri maailmaa. Tämän kaiken pitäisi tähdentää, miten tärkeä asia lastenkasvatus on Jumalalle.

Tämän kirjan ensimmäinen luku on G. Flurryn kirjasta *Näky Jumalan perheestä*, sen innostava luku 2, joka laajentaa suuresti Jumalan perustavaa H. Armstrongin kautta seurakunnalle antamaa opetusta. Se sisältää uutta ilmestystä, tarjoaa näyn, jonka kautta meidän tulee katsoa lastenkasvatusvelvollisuuttamme.

Kautta koko tämän kirjan löydät olennaisia lainauksia Worldwide Church of God -seurakunnan vuonna 1963 julkaisemasta kirjasta *The Plain Truth About Child Rearing*.

Tämän kirjan tarkoituksena on antaa sinulle perustus, jolle kasvattaa onnistuneesti jumalaapelkäävä lapsi. Kirjan lopusta löydät lisäartikkeliluettelon. Lapsesi ikään katsomatta suosittelemme, että luet ensin koko kirjan läpi, jonka jälkeen voit palata myöhemmin sinulle tähteellisiin lukuihin.

Toivomme, että tämä kirja auttaa sinua kasvattamaan lapsesi, saavuttamaan lapsesi uskomattoman suuren inhimillisen potentiaalin.

YKSI HANNAN PERHENÄKY

Kirjasta *Näky Jumalan perheestä*, luku 2
Gerald Flurry

NYT KÄSITTELEMME VANHAN TESTAMENTIN KIEHTOVAA kertomusta, esimerkkitapausta, jonka on tarkoitus iskostua ikuisesti jokaisen mieleen.

”Ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltämäärätty, Kristuksen Jeesuksen. Taivaan piti omistaman hänet niihin aikoihin asti, jolloin kaikki jälleen kohdallensa asetetaan, mistä Jumala on ikiajoista saakka puhunut pyhään profeettainsa suun kautta... Ja kaikki profeetat *Samuelista alkaen* ja kaikki järjestään, jotka puhuneet ovat, ovat myös ennustaneet näitä päiviä” (Apt. 3:20–21,24). Tässä Jumala kertoo, kuinka kaikki tullaan asettamaan jälleen kohdalleen maailmassa. Jeesus Kristus palaa pian maan päälle ja täyttää tämän profetian, joka mainitsee erityisesti Samuelin. Samuelilla täytyi olla tähteellinen rooli kaiken maailmassa kohdalleen asettamisessa.

Samuel luokitellaan *aikaisempiin profeettoihin*. Vähintään 90 % Raamatun profetioista on tarkoitettu nykyistä lopun aikakautta varten.

Tradition mukaan Jumala näyttäytyi Samuelille ensimmäisen kerran tämän ollessa vain 13-vuotias. Annettu viesti on tarkoitettu siis yhtä lailla nuorille kuin vanhemmillekin.

Apostolien tekojen 13:19–20 kertoo: ”...ja hävitti seitsemän kansaa Kanaanin maasta ja jakoi niiden maan heille perinnöksi. Näin kului noin neljäsataa viisikymmentä vuotta. Sen jälkeen hän antoi heille tuomareita *profeetta Samueliin saakka*.” Ennen Samuelia vallitsi kauhea tuomareiden aikakausi, jolloin jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein (Tuom. 21:25) – tämän takia filistealaiset hallitsivat monta kertaa Israelia. Mutta Jumalan johdolla *Samuel* sai aikaan suuren muutoksen Israelissa. Hän auttoi kuningasperheen–Daavidin valtaistuimen perustamisessa – jolle Kristus istuu, kun hän palaa asettamaan kaikki kohdallensa maailmassa.

Daavidin työ loi perustuksen Israelin suurimmalle kukoistuskaudelle. Tämä oli esimakua Kristuksen tulevista tuhatvuotisesta valtakaudesta ja hänen ikuisesta hallinnostaan koko maailmankaikkeudessa!

”Ja sitten he anoivat kuningasta, ja Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan, miehen Benjaminin sukukunnasta, neljäksikymmeneksi vuodeksi. Mutta hän pani hänet viralta ja herätti heille kuninkaaksi Daavidin, josta hän myös todisti ja sanoi: Minä olen löytänyt Daavidin, Iisain pojan, sydämeni mukaisen miehen, joka on tekevä kaikessa minun tahtoni” (Apt. 13:21–22). Samuel voiteli Daavidin, miehen, joka täytti *koko* Jumalan tahdon. Daavid oli suuri siunaus koko Israelin kansalle.

Samuelin elämänkausi oli varsin vaikuttava. Katsotaan, kuinka se sai alkunsa.

Elkanan vaimot

”Raamataim-Soofimissa, Efraimin vuoristossa, oli mies, nimeltä Elkana, Jerohamin poika, joka oli Elihun poika, joka Toohun poika, joka Suufin poika, efratilainen” (1. Sam. 1:1). Tämän kirjan pitäisi alkaa sanalla *ja*, koska se on jatkoa kauhealle tuomareiden tarinalle. Vuosi oli noin 1140 eKr. ja tällä aikakaudella kirjattu historia oli varsin negatiivista (samoin on Jumalan hengellisen kansan loppuaika). Jumalan Sana oli harvassa, Israel ei vastaanottanut montakaan ilmoitusta. Jumala ei kyennyt työskentelemään tuomareiden aikakaudella paljonkaan israelilaisten kanssa muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta.

”Hänellä [Elakanalla] oli kaksi vaimoa; toisen nimi oli Hanna, ja toisen nimi oli Peninna. Ja Peninnalla oli lapsia, mutta Hanna oli lapseton” (jae 2). Asetelma oli samantapainen kuin Aabrahamin, Saaran ja tämän orjattaren välinen suhde, johon orjatar tuotiin lapsia tuomaan (ks. 1. Moos. luku 16). Peninna otettiin avioon, koska Hanna ei kyennyt saamaan lapsia. Tämä oli virheteko. Kuitenkin se opettaa meille tärkeän läksyn.

”Tämä mies meni joka vuosi kaupungistansa *Siiloon* rukoilemaan Herraa Sebaotia ja uhraamaan hänelle. Ja siellä oli kaksi Eelin poikaa, Hofni ja Piinehas, Herran pappeina” (1. Sam. 1:3). Jumala asetti Joosuan kautta Siilon pääpaikaksi, kun Israelin kansa saapui luvattuun maahan (450 vuotta aikaisemmin). Jumala halusi, että *koko* Israelin heimo kiinnittäisi katseensa Siiloon. Jumala haluaa myös, että me kiinnitämme katseemme Siiloon, tai paikkaan, missä arkki on – missä Jumalan päämaja on. Tällaisen

hallituksen pitäisi *hallita* hengellistä Israelia, Jumalan seurakuntaa, ja sen *tulisi* hallita myös Israelin kansoja.

”Niin Elkana eräänä päivänä uhraisi. Ja hänellä oli tapana antaa vaimollensa Peninnalle ja kaikille tämän pojille ja tyttärille määräosat. Mutta Hannalle hän antoi *kahdenkertaisen* osan, sillä hän rakasti Hannaa, vaikka Herra oli sulkenut hänen kohtunsa” (jakeet 4-5). Elkana rakasti syvästi Hannaa - ei Peninnaa.

”Ja hänen [Hannan] kilpailijattarensa kiusasi häntä kiusaamistaan suututtaaksensa häntä, koska Herra oli sulkenut hänen kohtunsa. Ja näin tapahtui joka vuosi, niin usein kuin hän meni Herran huoneeseen. Niinpä Peninna nytkin kiusasi häntä, ja hän itki eikä syönyt mitään” (jakeet 6-7). Huomaa, että *Jumala* sulki Hannan kohdun. Tämä oli suuri koettelemus Hannalle ja hän murehti kovasti sen takia.

Aviomies on ensimmäinen

Huomaa, kuinka Elkana toimi tilanteessa: ”Silloin hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: Hanna, mitä itket, miksi et syö ja miksi olet noin apealla mielellä? Enkö minä ole sinulle enempi kuin kymmenen poikaa?” (jae 8). Elkana opetti vaimolleen hyvin tärkeän läksyn. Eikö aviomies ole tärkeämpi kuin kymmenen poikaa? Avioliitto toimii vain, kun *aviomiehen ja aviovaimon välinen rakkaus on kaikkein suurin*. On suuri ongelma, jos toinen aviopuoliso asettaa lapset toista puolisoa tärkeämpään asemaan.

TÄMÄ ESIMERKKI EI KOSKE AINOASTAAN FYYSISTÄ AVIO-LIIITTOA – SEN VARSINAINEN MERKITYS KOSKEE HENGEL-LISTÄ AVIOLIITTOA. Jeesus Kristus on aviomiehemme. Hän haluaa olla varma, ettemme keskity kehenkään yksilöön, kehenkään ihmiseen häntä enemmän–ettemme

kohota koskaan joko yhtä tai kymmentä ihmistä Jeesuksen Kristuksen yläpuolelle. Laodikean tila pääsi kehittymään tällä tavalla! Me olemme Kristusta auttamaan asetettu puoliso. Meidän tulee rakastaa Jumalaa, Aviomiestämme, seurakuntalaisia enemmän. On tärkeää, että ymmärrämme tämän läksyn.

Kun rakastamme Aviomiestämme oikealla tavalla, omaamme rakkauden perhettä kohtaan sekä perhenäyn. Pidä visusti Jumalan perhenäky jatkuvasti mielessäsi.

Ymmärrä, miksi lapsia

Hanna odotti monta vuotta lapsen saamista. Se oli hänelle valtava koettelemus. Jumala antoi hänen odottaa lasta tärkeästä syystä. Jumala halusi, että Hannalle kehittyisi erinomainen, jumalallinen luonne. Vuosikausia hedelmättömänä oltuaan Hannalle kehittyi TÄYSIN ERILAINEN KÄSITYS LAPSISTA.

Yhtenä vuonna perheen matkatessa Siiloon, Hanna rukoili erityisen rukouksen temppelissä: ”... ja rukoili Herraa mieli murheellisena, itki katkerasti ja teki lupauksen sanoen: Herra Sebaot, jos sinä katsot palvelijattaresi kurjuutta, muistat minua etkä unhota palvelijattaresi, vaan annat palvelijattaresi miehisen perillisen, niin *minä annan hänet Herralle koko hänen elinajaksensa*, eikä partaveitsi ole koskettava hänen päätänsä” (jakeet 10–11). HANNA TEKI VALAN JUMALALLE, ETTÄ JOS TÄMÄ ANTAISI HÄNELLE POIKALAPSEN, HÄN OMISTAISI LAPSEN JUMALALLE AINIAAKSI. Aivan oikein – ainiaaksi. Hanna ymmärsi, mitä hänen tuli tehdä pojalle. Hän oppi sen vuosien aikana, joina Jumala antoi hänen odottaa lasta.

Kuinka monet edes Jumalan seurakunnassa ymmärtävät asian tarvittavan syvällisesti? Kasvatuksen tulisi

alkaa *paljon ennen* lapsen syntymää. Vanhempien tulee ensiksi ymmärtää, *miksi* Jumala antaa lapsia. Hanna oppi tämän läksyn. Kun hän sai vihdoinkin pojan, hän oli valmis omistamaan hänet Jumalalle. Hän oli valmis *ennen* lapsen syntymää. Vaaditaan tällaista ymmärtämystä, ennen kuin valmistutaan toimimaan Jumalan mielen mukaisena vanhempana.

Meidän tulee valmistua vanhemmiksi. Jeesuksen Kristuksen vaimo on *valmistanut* itsensä ennen häitä (Ilm. 19:7). Meidän tulee valmistua ennen lasten syntymistä. JUMALA HALUAA, ETTÄ VALMISTUMME KASVATTAMAAN JA OPETTAMAAN MILJARDEJA IHMISIÄ. Tämä on vaimon tarkoitus: auttaa Kristusta tulevaisuudessa kasvattamaan kaikki Jumalan perheeseen kutsutut. Tässä mielessä kaikki ihmiset ovat meidän hengellisiä lapsiamme. Lapset tulevat Kristuksen ja hänen morsiamensa kautta heidät siittäneen Isän tykö (Joh. 6:44).

Meidän työnämme on auttaa Jumalan perheen rakentamisessa. Jumala on ylin hallitsija.

Ensihedelmät valmistautuvat *fyysisten* lasten avulla kasvattamaan miljardeja lapsia huomisen maailmassa. Tuhatvuotisen valtakunnan aikana kääntymyksen tehneitä ihmisiä verrataan Aviomiehen (Kristuksen) ja hänen vaimonsa, seurakunnan, lapsiin. Fyysisten lasten kasvattaminen kuvaa henkistä työtämme huomisen maailmassa! Meidät on kutsuttu avustamaan Kristusta tässä työssä – auttamaan häntä vaimona. Jumala haluaa, että keskitämme mieleemme *kaikkiin* tuleviin lapsiin ja että valmistaudumme kasvattamaan heitä ja *omistamaan* heidät Isälle Hannan tavalla.

Koettelemukset ovat kiinteä osa lasten kasvatusta. Se ei ole aina helppoa. Meidän täytyy *ponnistella* opettaaksemme lapsiamme. Myös hengellisten lasten

kasvattaminen vaatii ponnistelua tulevaisuudessa. Jumalan tahdon mukaisesti muutama fyysinen lapsi opettaa meille monta ihmeläksyä. Vaikka sinulla ei olisi-kaan omia lapsia, voit silti oppia tämän hyvin tärkeän läksyn Jumalan Sanaa tutkimalla ja muita perheitä tarkkailemalla.

Oletko valmis kasvattamaan ja opettamaan *miljardeja* hengellisiä lapsia? Olemme Jumalan seurakunnassa juuri tätä tarkoitusta varten. Meidän tulee valmistua tätä ihmeen ihanaa vastuullista työtä varten. ”Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä!” (Room. 11:33).

Samuelin omistaminen

Jumala kuuli Hannan rukouksen ja salli hänen tulla raskaaksi heti hänen kotiin tultuaan: ”Ja Elkana yhtyi vaimoonsa Hannaan, ja Herra muisti tätä. Ja Hanna tuli raskaaksi ja synnytti vuoden vaihteessa pojan ja antoi hänelle nimen Samuel, sanoen: Herralta olen minä hänet pyytänyt” (1. Sam. 1:19–20). Jumala antoi tälle merkittävälle vaimolle pojan. Samuel tarkoittaa *Jumala on kuullut*.

Hanna omistautui lapselle. Samuel kasvatettiin kunnolla. Hannan tarkoituksena oli pitää Jumalalle antamansa lupaus. Hän valmisti Samuelia tämän ensimmäisinä elinvuosina Siilon ilmestysmajaa varten. Hän tiesi, että Samuel jäisi Siiloon pysyvästi: ”...vien minä hänet sinne, niin että hän tulee Herran kasvojen eteen ja saa jäädä sinne ainiaaksi” (jae 22). Emme ole perillä kaikista yksityiskohdista. Hannan aviomies oli lempeä ja tuki Hannaa asiassa.

Lopulta oli aika saattaa Samuel Siiloon merkittävän uhrin kanssa. Hanna toi Samuelin pappi Eelin tykö, joka oli kuullut useita vuosia aikaisemmin hänen

rukouksensa temppelissä. Hanna sanoi Eelille: ”Tätä poikaa minä rukoilin; Herra antoi minulle, mitä häneltä pyysin. Sentähden myös minä suostun antamaan hänet Herralle: kaikiksi elinpäiviksensä hän olkoon Herralle annettu. Ja Samuel rukoili siellä Herraa” (jakeet 27–28).

Hanna lupasi antaa lapsen Jumalalle koko elinajaksi. Hanna omisti lapsensa Jumalalle. Nasiirit ja leeviläiset eivät toimineet tällä tavalla! Hannalla oli hämmästyttävä asenne. Kuinka hyvin me opetamme lapsiamme kunnioittamaan ja tuottamaan iloa Jumalalle? Hanna toimi juuri näin! Hän synnytti ja kasvatti profeetan!

Hannan profetiat

Toinen luku on jatkoa ensimmäiselle luvulle. Aiheet eivät ole erillisiä. 1 Samuelin kirjan toinen luku on profetia Kristuksen paluuta kuvaavasta Pasuunansoiton juhlasta. Juutalaiset lukevat edelleen tämän luvun osana Rosh Hashanah -juhlaa. Huomaa Hannan *profetia* lapsen syntymän jälkeen: ”Ja Hanna rukoili ja sanoi: Minun sydämeni riemuitsee Herrassa; *minun sarveni kohoaa korkealle* Herrassa. Minun suuni on avartunut vihollisiani vastaan, sillä minä iloitsen sinun avustasi (pelastuksestasi)” (1. Sam. 2:1). *Sarvi on väkevyyden ja voiman symboli*. Näemme kohta, mitä Hanna tällä tarkoitti.

Ei kukaan ole pyhä niinkuin Herra; paitsi sinua ei ole yhtäkään, *eikä ole kalliota meidän Jumalamme vertaista*” (jae 2). Tässä hepreankielinen *Jumalaa* tarkoittava sana on *Elohim* ja se viittaa Jumalaperheeseen. Hanna ymmärsi, mikä Jumalan perhe oli. Hän ymmärsi Jumalan perhesuunnitelman todennäköisemmin syvällisemmin kuin useimmat Raamatun vanhurskaat vaimot – jo ennen Jumalan antamaa lasta. KUN YMMÄRRÄT LAPSEN

POTENTIAALIN, YMMÄRRÄT, ETTÄ IHMEELLINEN LAPSI ON JUMALAN LAHJA.

Jumala pelasti muinaisen Israelin Samuelin avulla. Jumala pelastaa tulevaisuudessa Israelin ja koko maailman ensihedelmien avulla. Me annamme kaikille näyn Kalliosta–Aviomiehestämme.

”Älkää yhä ylpeitä puhuko, älköön suustanne lähtekö julkeita sanoja; sillä Herra on kaikkietävä Jumala, hänen edessänsä punnitaan teot” (jae 3). Jumala tarkkailee kaikkia sanojamme ja tekojamme. Kun Kristus palaa, jokainen henkilö tuomitaan (Matt. 12:36). Nyt on aika jättää omahyväisyys ja kopeus ja valmistautua hallitsemaan maailmaa ja myöhemmin koko maailmankaikkeutta Jeesuksen Kristuksen kanssa.

”Urhojen jouset ovat särjetyt, voipuneet vyöttäytyvät voimalla. Kylläisinä olleet käyvät palvelukseen leipäpalkoilla, nälkää nähneet eivät enää nälkää näe. Hedelmätön synnyttää seitsemän lasta, lapsirikas kuihtuu” (1. Sam. 2:4-5). Muista, että tämä on lopunajan profetia.

Ilmestyskirjan toinen ja kolmas luku kuvaavat Kristuksen ensimmäisen ja toisen tulemuksen aikavälistä seitsemää, toistaan seuraavaa Jumalan tosi seurakunnan aikakautta. (Ilmaiskirjasemme *The Royal Book of Revelation* kertoo asiasta). Aikakausista viimeinen, Laodikean aikakausi, epäonnistuu perinpohjaisesti. Elämme parhaillaan tätä aikakautta. Tarkastele asiaa hengellisesti. Laodikealaiset ovat ”kylläisiä”, rikkaita ja rikastuneita (Ilm. 3:17). He ovat menettäneet mahtavan, upean, Jumalan heille lopun ajan Elian, Herbert W. Armstrongin, kautta Filadelfian aikakaudella antaman näyn (Ilm. 3:7-13).

Huomaa sananparsin ”nälkää nähneet eivät enää nälkää näe” 1. Sam. 2:5. Kun lopun ajan Elian kaltainen

mies saapui, henkisesti nälkää näkevät ja janoavat alkoivat kasvaa Jumalan perheen jäseninä. Lisäksi löytyi työstä alustavasti kiinnostuneita, lahjoituksin tukevia ihmisiä. Yhtäkkiä nälkää nähneitä *ei enää* ruokittu. Kun ”kyläiset”, kääntyivät pois Jumalasta, tämä oli katastrofi hengellisesti ravituille!

Jos Jumalan omat-ne, jotka Jumala kutsui ulos tästä maailmasta ja joille hän antoi tämän näyn-eivät julista Jumalan viestiä maailmalle, he tulevat menettämään verensä (Hes. 33:7-9). Jumalan viesti on sen verran tärkeä. Tämän lisäksi heitä pidetään syyllisinä niiden vereen, jotka eivät vastaanottaneet viestiä-koko maailman vereen! Tässä on asian *koko* tarkoitus. *Tämän takia* ihminen on olemassa. *Tämän takia* Jumala antaa meille fyysisiä lapsia. Kun ihmiset kääntyvät pois tästä, he kääntyvät pois Jumalasta.

Jumalan työ jatkuu lakkaamatta. Emme voi välttää Jumalan meille antamaa vastuullista tehtävää. Meidän tulee jatkaa työtä. Maailma tarvitsee epätoivoisesti Jumalan meille vietäväksi antaman viestin. Maailma on surua täynnä. Hanna sanoo, että lapsirikas *kuihtuu*. Tämä hepreankielen alkutekstin mukainen sana tarkoittaa nuutumista, pään painumista ja sydämen herpaantumista. Kun maailman tragediat lisääntyvät, Elohimista tietämätön monilapsinen äiti suree. Katso, mitä lapsillemme tapahtuu kouluissa kiertävien huumeiden ja väkivallan johdosta. Monen vaimon pää painuu. Vaikka heillä on monta lasta, silti jotain puuttuu heidän elämästään. Tuntevatko he Elohimin? Ovatko he tietoisia Jumalan perheestä? Jos he ovat, ottavatko he vaarin Elohimin sanoista, jotta voivat tulla osaksi hänen perhettään? Jumala on opettanut tätä viestiä ihmiselle alusta lähtien-jopa ennen Samuelia, jo ensimmäiselle miehelle ja naiselle.

Toisaalta Hannan sanojen mukaan, jos olet lapseton ja menet Jumalan luo ja yrität ymmärtää tämän viestin, Jumala antaa sinulle *seitsemän* lasta! Ilosi moninkertaistuu.

Tämän maailman naiset eivät ajattele Hannan lailla!

”Herra antaa kuoleman ja antaa elämän, hän vie alas tuonelaan ja tuo ylös jälleen” (1. Sam. 2:6). Jumala antaa kuoleman ja antaa elämän–hän herättää kuolleista! Hän tekee tämän myös omille seurakuntalaisilleen, joista monet kuolevat ja herätetään pian tämän jälkeen. Kylläiset laodikealaiset, jotka eivät tarvitse Jumalaa, kohtaavat kohta kuoleman. Koska he ovat käyneet palvelukseen leipäpalkalla ja vaihtaneet Jumalan perhenäyn tämän maailman pahaan, heidän tulee tehdä parannus ennen kuin Jumala voi herättää heidät perheensä jäseniksi. Muussa tapauksessa Jumala saattaa heidät ”alas tuonelaan” – ikuiseksi ajaksi!

Maan pylväät

”Herra köyhdyttää ja rikastuttaa, hän alentaa ja ylentää. Hän tomusta nostaa halvan, hän loasta korottaa köyhän, pannaksensa heidät ruhtinasten rinnalle ja antaaksensa heidän periä kunniasijat (oikeammin: kunnian valtaistuimen). Sillä maan tukipylväät ovat Herran, *hän on asettanut niiden päälle maanpiirin* (jakeet 7-8)”. Hanna profetoi ensimmäisestä ylösnousemuksesta, jona Jumala herättää ensihedelmänsä tomusta. Hän herättää heidät loasta ja *tekee heistä kuninkaallisia*. Jumala tekee heistä pylväitä ja asettaa *koko maailman* heidän harteilleen.

Nämä jakeet kuvaavat aikaa, jolloin Samuel, Hanna, Elkana sekä monet muut herätetään ja asetetaan päämajan pylväiksi–Jumala asettaa heidän päälleen

maanpiirin. Ilm. 3:12 kertoo samasta asiasta. Se sanoo, että Jumala tekee filadelfialaisista pylväitä.

Hanna lausuu, että nämä perivät ”kunniasijat, kunnian valtaistuimen” – Daavidin valtaistuimen. Jeesus Kristus lupaa Ilmestyskirjan jakeessa 3:12 jakaa tämän valtaistuimen Filadelfian–morsiamensa kanssa! Meistä ei tulla tekemään ainoastaan pylväitä, vaan tulemme lisäksi hallitsemaan maailmaa. Tulemme elämään ja hallitsemaan Kristuksen kanssa Isän alaisuudessa. Tämä on Jumalan *perhenäky*.

Hanna näki *tämän!* Hän näki, että hänen pojastaan tulisi pylväs ensihedelmien kanssa–ja että Jumala herättäisi hänet ja asettaisi *koko maailman* hänen harteilleen. Tämä ei ole pelkkä fantasia–näin tulee aivan varmasti tapahtumaan! Jumala toimii tällä tavalla. Hän nostaa maailman pilkkaamat ja vihaamat ihmiset loasta–*pylväiksi*. Useimpien Raamatun selitysteosten mielestä Hanna vain runoili. Ei, hän ei ollut pelkästään runolinen! Jumala asettaa koko maailman näiden pylväiden–loputujan uskollisten filadelfialaisten–varaan. Heistä tulee päämajan pylväitä ja JUMALA TULEE ASETTAMAAN KOKO MAAILMAN HEIDÄN VARAANSA! Koko kutsumuksemme tarkoitus on opettaa ja *hallita* lähitulevaisuudessa koko maata–ja sen jälkeen maailmankaikkeutta. Tämä on nykyinen uskomattoman ihana potentiaalimme ensihedelminä!

Kutsumukseemme on erittäin vastuullinen. Jumala valmistaa koetusten kautta meidät tätä kunniallista tehtävää varten.

Huomaa: ”Hän varjelee hurskastensa jalat, mutta jumalattomat hukkuvat pimeyteen; sillä mies ei omalla voimallaan mitään voi” (1. Sam. 2:9). Emme voi kestää omin voimin. Jumalan täytyy varjella askeliamme. Älä huolehdi

koettelemuksista. Sinä olet Kristuksen morsian! Hän ei salli jalkojesi horjua. Hän ei salli sinun langeta.

Voidellun sarvi

”Jotka taistelevat Herraa vastaan, ne joutuvat kauhun valtaan; hän jylisee taivaasta heidän ylitsensä. Herra tuomitsee maan ääret; hän antaa vallan kuninkaallensa ja korottaa korkealle voideltunsa sarven” (jae 10). Tämä profetia kertoo Daavidista.

Muista, että Hanna kertoo, kuinka hän omistaisi poikansa Jumalan suunnitelmaa varten. Samuel voiteli *Daavidin* tälle valtaistuimelle Jumalan voidelluksi. Hannan täytyi ymmärtää tämä profetia tarkasti. Muista, mitä sen ensimmäisessä jakeessa sanottiin. Hanna tiesi, että hänen sarvensa korotettaisiin. Näin tapahtuikin: Hanna synnytti profeetan.

Naiset, suhteuttakaa tämä itseenne. Ymmärtäkää, että kun noudatatte Hannan esimerkkiä, myös *teidän sarvenne kohotetaan!* Teistä muodostuu osa Daavidin valtaistuinta Hannan ja hänen poikansa mukaisesti.

Hanna tunsu Luukkaan ensimmäiseen lukuun myöhemmässä vaiheessa kirjatun profetian: ”Hän on oleva suuri, ja hänet pitää kutsuttaman Korkeimman [Isän] Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen, ja hän on oleva Jaakobin huoneen kuningas iankaikkisesti, ja hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman (jakeet 32–33). Tämä puhuu ikuisesta perheestä ja Daavidin kuninkaallisesta valtaistuimesta. Se kertoo perheestä - ikuisesti kestävästä kuninkaallisesta Jumalan perhenäystä.

Samuel auttoi tämän valtaistuimen perustamisessa, ja se on edelleenkin maan päällä. Hannan profetia

täyttyy edelleen – kykenet näkemään sen omin silmin! Se sijaitsee Westminster Abbeyssä, Lontoossa, Englannissa. Se on se sama valtaistuini, jolle Jeesus Kristus, Korkeimman Poika, tulee istumaan palatessaan. Hän tulee hallitsemaan siltä morsiamensa kanssa ja laajentamaan Jumalan perheen koko maan kattavaksi sekä asettamaan kaikki kohdalleen.

Tämä koskee sinua! Jumala tulee korottamaan sarvesi kyseisenä päivänä. Meistä tulee hänen kuninkaitaan! Hän vahvistaa kuninkaansa ja pappinsa! Pian Jeesus Kristus palaa jylisten taivaasta, saattaa valtakuntansa alkuun ja asettaa kaikki maan päällä kohdalleen!

Hengellinen näky

Voitko kuvitella omaavasi tällaisen näyn lapsen saatuasi? Hanna oli aikamoinen vaimo. Hän oli vähän aikaa syvällisen onneton, mutta juuri tämän onnettomuuden tunteen takia Jumala kykeni opettamaan hänelle tämän syvän *hengellisen* läksyn.

Ajattele ajassa kauas eteenpäin. Ajattele tuhatvuotisen valtakunnan ja suuren valkoisen tuomioistuimen jälkeistä aikaa – jolloin loput ihmiskunnasta herätetään henkiin ja tuodaan Jumalan perheeseen. Heidät valmistetaan hallitsemaan maailmankaikkeutta. Ihmiselämästä ei jää mitään jäljelle – sitä ei enää ole – on ainoastaan Jumalan lapsia, jumalolennoista koostuva Jumalperhe! Hanna ymmärsi tämän.

Hanna näki, että olisi turhaa kasvattaa poika ilman Jumalan totuutta ja antaa paholaisen viedä lapsi. Hanna ymmärsi, että Jumala antaa lapsen lahjaksi, jotta voimme antaa hänet hengellisesti takaisin Jumalalle. Ellemme omista Hannan tavoin lapsiamme Jumalalle, *nuudumme*,

kun näemme, kuinka perheellemme käy. Tietysti lapsilla on oma vastuunsa asiassa.

Näemmekö asian hengellisen yhteyden? Jos sinulla on poika, kerrotko hänelle silmiin katsoen ylösnousemuksesta ja Jumalan perhenäystä? Pystytkö todella auttamaan häntä näkemään, miksi hänelle on annettu elämä? Pystytkö näkemään Hannan tavalla?

Annettu totuus on ihana, se on kallisarvoinen!

Hengellisten lasten toivominen

Pohdi seuraavaa vertausta. On luonnollista toivoa fyysisiä lapsia. Joillakin naisilla on niin polttava äiteysvietti, että he haluavat lapsia vakavista terveysongelmista huolimatta. Heillä on palava halu saada lapsia.

Entä hengellisten lasten saaminen? Meillä ei ole luonnollista viettiä hengellisten lasten saamiseksi. Tällainen toivo on luonnoton. Kuinka paljon ajattelet Jeesuksen Kristuksen, aviomiehesi, kanssa saamiasi lapsia? Kuinka paljon kaipaavat poikien ja tytärten tulemistä Jumalan perheeseen? Toivotko enemmän kuin mitään muuta lapsia Jumalan perheeseen? Meidän tulee rakentaa tällainen hengellistä perhettä koskeva kaipaus.

Koska tällainen kaipaus on meille luonnotonta, tarvitaan Jumalan Henkeä. Kristuksen morsian tulee toteuttamaan tämän!

Kun ymmärrät asian syvällisesti, ymmärrät myös, miksi olemme hyvin huolestuneita laodikealaisista ja myös maailmasta – koska he ovat *potentiaalisia* Jumalan perheen jäseniä! Mieti, rukoile, tutki asiaa, koska on *epäluonnollista* syvällisesti toivoa koko maailmaa osaksi Jumalan perhettä! Emme ajattele asiaa yhtä paljon kuin

Hanna. Jumala koetteli Hannaa, jotta hän oppi ymmärtämään tämän hämmästyttävän vertauksen!

KRISTUKSEN MORSIAMEN TÄYTYY KEHITTÄÄ LUONNOLLINEN KAIPUU, LUONNOLLINEN HALU SAADA HENGELLISIÄ LAPSIA! Tämän toiveen täytyy tulla kuitenkin Jumalalta. Muista, että hengellisesti olemme *nainen* ja että meihin täytyy kehittyä hengellinen kaipaus, *pakko* saada hengellisiä lapsia. Jumalan perhe on todellinen perhe! Jumala haluaa, että halajamme *tätä* perhettä.

Pääsemme fyysisen perheen avulla hengelliseen perheeseen.

JUMALAN PERHENÄKY EI OLE OSA LUONTOAMME, SE LAAJENTAA MIELEMME. KRISTUS, AVIOMIEHEMME AJATTELEE TÄLLÄ TAVALLA! MYÖS MEIDÄN TULEE AJATELLA HÄNEN LAILLAAN, JOS AIOMME AVIOITUA HÄNEN KANSSAAN (Fil. 2:5).

Mitä Kristus sanoisi, jos avioiduttuamme ilmoittaisimme, ettemme itse asiassa haluakaan lapsia. Tämä on tietenkin hypoteettista, sillä emme voi *tulla* Kristuksen vaimoksi, jos ajattelemme tällä tavalla. Ellemme halua lapsia, olemme väärässä hengellisessä perheessä eikä meistä tule Kristuksen morsianta.

Kristus määrittää juuri tällä hetkellä, tahdotko paljon lapsia. *Paljon* tarkoittaa *koko* ihmiskuntaa. Useat miljoonat ihmiset tulevat saamaan mahdollisuuden tulla lopulta osaksi Jumalan perhettä.

Jumala opetti tämän läksyn sulkiessaan Hannan kohdun. Saamme kohdata koettelemuksia, jotta valmistumme Jumalan perheeseen. Meidän *täytyy* valmistautua; meidän täytyy oppia ajattelemaan Jeesuksen vaimon tavoin. Hanna oli hedelmätön ja Jumala olisi luultavasti jättänyt hänet hedelmättömäksi, ellei hän olisi kiihkeästi halunnut omistaa poikaansa Jumalalle.

Jumala haluaa opettaa meitä ymmärtämään, miksi meidät luotiin, muussa tapauksessa elämme turhaan. Maailma saa oppia tämän läksyn musertavien kokeusten kautta!

Lasten kasvattaminen

Kun alat ajatella lapsen hankkimista, ajatteletko asiaa Jumalan perspektiivistä katsottuna? Mietitkö tätä näkyä? RAAMATUSSA EI OLE TOISTA HANNAN ESIMERKKIIN VERRATTAVAA TAPAUSTA. Marialla, Saaralla ja muilla Raamatun naisilla oli osaltaan epäilemättä Hannaa korkeampi asema. En pysty löytämään kuitenkaan ketään toista naista, jolla olisi Hannan kaltainen käsitys tuonpuoleisesta sekä siitä, mitä tarkoitusta varten Jumala antaa meille fyysisiä lapsia.

Hannalla oli valtava näky! Saatuaan lapsen hän alkoi profetoida pasuunansoiton päivästä sekä lehtimajajuhlasta.

Tarkastele kaikkia Jumalan juhlapyyhiä – erityisesti helluntaita, pasuunansoiton päivää, lehtimajajuhlaa ja viimeistä suurta päivää. Mitä ne kaikki koskevat? Ne koskevat Jumalan lasten syntymistä Jumalan perheeseen!

Osa naisista suhtautuu kyllästyneesti, jopa vihamielisesti, vaimona ja kotiäitinä oloon. Jotkut naiset haluavat luoda uran työelämän kautta. Mutta katso, mikä *näky* Hannalla oli kotona! Katso, mitä Hanna näki. Hän ei toivonut jotain toista uraa. Hän tiesi omaavansa suurimman Jumalan tarjoaman uran. Hänen työnään oli saattaa oma poikansa valmiiksi, jota tämä voisi syntyä Jumalan perheeseen. Hän synnyttikin profeetan! Hän todella tiesi, kuinka lapsia kasvatetaan. Hän tajusi,

kuinka ihana ura tämä oli. Naiset menettävät joskus jopa Jumalan seurakunnassa tämän näyn – ja mitä lapsille tapahtuu tällöin? On paha synty uhrata omat lapsemme maailman ja paholaisen käsiin!

LAPSEN SAAMINEN TARKOITTAÄ KOKO MAAILMAN TUOMISTA JUMALAN YHTEYTEEN – yksi lapsi kerrallaan! Me tuemme tässä työssä Kristusta. Miksi saatamme jokaisen ihmisen yksi kerrallaan Jumalan yhteyteen? Jotta jokaisesta voisi tulla Jumalan perheen jäsen. Tämä on asian ydin. Kun näemme pienen lapsen, liittykö hän mielessämme Jumalan perhenäkyyn? Uskon, että käännynnäisten Jumalan seurakunnan vanhempien kastamattomat lapset kuuluvat hekin ensihedelmien ryhmään, koska heidät on pyhitetty ennen Kristuksen paluuta. Lapsillamme on ihana tulevaisuus edessään!

Jos teemme työmme vanhempina, kasvatamme yleisesti ottaen hienoja nuorukaisia, jotka haluavat kuulla Jumalan perhenäystä ja heidän osuudestaan siihen. Mikä muu näky saa heidät vastustamaan pahaa maailmaa? Näystä muodostuu todellinen heidän mielissään. Kuinka murheellista, kun vanhempi ei omista lastaan Jumalalle eikä opeta hänelle Jumalan perhenäkyä. Joissain tapauksissa voi joutua kokemaan Hannaakin kovemman läksyn.

Vastustajalla, saatanaalla, on hänelläkin viesti nuoria varten. Hänkin opettaa tehokkaasti heille omaa tietään. Saatana pystyy kääntämään nuorison pois kurssilta, jollei näky juurru ja iskostu heidän mieliinsä! Tämä on saatanalle varsin *helppoa*.

Meidän tulee vanhempina varmistaa, ettei saatana kykene vaikuttamaan lapsiimme. Vanhempana olemisen sisältää suuren vastuun. Kun ymmärrät Jumalan suunnitelman – näyistä kirkkaimman – saat suuren vastuun harteillesi.

LAPSESI OVAT JUMALAN KUNINKAALLISIA

PSALMI 45 KÄSITTELEE KÄÄNTYMYKSEN TEHNEITÄ vanhempia ja Jeesuksen Kristuksen paluuta. Jae 10 kuvaa Kristuksen morsianta (seurakuntaa), jae 15 kuvaa Kristuksen avioitumista morsiamensa kanssa, ja jae 16 keskittyy kääntymyksen tehneiden lasten vanhempiin: ”Sinun poikasi tulkoot sinun isiesi sijaan; aseta heidät ruhtinaiksi kaikkeen maahan.”

Kääntymyksen tehneet vanhemmat, lapsenne ovat Jumalan huomisen maailman ruhtinaita! Ymmärrä, mitä tämä tarkoittaa. Hyvin harva ihminen omaa tämän etuoikeuden. Lapsesi eivät jää ruhtinaiksi, prinsseiksi ja prinsessoiksi. Jos opetat lapsesi nyt Jumalan alaisiksi ja vastustamaan maailman tapoja, heistä ei tule pelkästään huomisen maailman nuoria kuninkaallisia vaan he saavat kasvaa Jumalan kuninkaiksi, kuten vanhempansa.

Jos lapsesi on uskollinen Jumalalle, hän saa saman palkkion kuin toiset ensihedelmät–hänestä tulee Kristuksen ikuinen morsian! Vain saatanan ja maailman tapoja tässä elämässä vastustaneille ihmisille annetaan suurenmoinen palkinto. Tuhatvuotiseen valtakuntaan tai myöhemmin kutsutut eivät avioidu Kristuksen kanssa.

Jumala asettaa lapsesi, myös teinit, erityiseen ainutlaatuiseen luokkaan–ensiksi prinsseiksi tai prinsessoiksi, sitten kuninkaiksi, ikuiseen avioon Kristuksen kanssa!

Mitä lapsesi tekevät prinsseinä ja prinsessoina–kunnes saavat mahdollisuuden tulla jumalahenkiolennoina? Raamattu kertoo, että nykypäivän kääntymyksen tehneet, uskollisina pysyvät vanhemmat–huomisen maailman kuninkaas ja papit–hallitsevat ja opettavat ihmiskuntaa, eivät puuhaa paljon fyysisten tehtävien parissa, koska

heidän ensisijainen tehtävänsä on kouluttaa ihmiskuntaa–suurimmaksi osaksi heidän lapsensa hoitavat fyysisiä asioita.

Kaikki Raamatun esittämät huomisen maailman fyysiset siunaukset–hyvinvointi, terveys, kesyt eläimet–ovat lapsiasi varten! Oikein kasvatetut lapsesi saavat hyödyntää näitä fyysisiä siunauksia. He toimivat fyysisellä tasolla huomisen maailman johtajina.

Lapsesi toimivat käytännön arjen esimerkkeinä, miten elää, huomisen maailman nuorille ja aikuisille! Koko maailma on kokenut kaikkien aikojen pahimman kärsimyksen ajan, todistanut suuren pasuunan ilmoittaman Jeesuksen Kristuksen paluun, ja useimmat haluavat elää Jumalan tavalla! He eivät kuitenkaan tiedä, miten toimia käytännössä jokapäiväisissä asioissa.

Tietenkin te vanhemmat olette opettamassa ihmisille Jumalan tiestä, mutta teini-ikäiset ja nuoremmat saavat toimia elävänä esimerkkinä ihmisille kaikessa–koulussa, urheilussa, kauppatorilla. Lapsesi ovat ainoita fyysisiä ihmisiä, jotka omaavat aiemman tiedon ja koulutuksen Jumalan elämäntavasta. He ovat ainoita ihmisiä, jotka ovat noudattaneet Jumalan elämäntapaa ennen suurta ahdistusta sekä sen jälkeen (Matt. 24:21). He kuuluvat vähemmistöön, vanhempana JUMALAOLENTO! Jumala asettaa lastesi harteille valtavan vastuun, innostavan ja ainutkertaisen toimeksiannon, jota kukaan muu ei omaa milloinkaan!

Voitko alkaa ymmärtää, kuinka suuriin vastuuasemiin Jumala valmistaa lapsiasi? Pohdi syvästi näitä lastenkasvatuksesi uudelle tasolle inspiroivia tosiasioita.

KAKSI

ISÄT: HALLITKAA PERHETTÄ HYVIN

”JA MINÄ PANEN NUORUKAISET HEILLE PÄÄMIEHIKSI, JA pahankuriset hallitsevat heitä. Kansassa sortaa kukin toistaan, jokainen lähimmäistään; nuorukainen rehentelee vanhusta vastaan, halpa-arvoinen arvollista vastaan” (Jes. 3:4–5). Nyky-yhteiskunnassa lapset *hallitsevat*, omaavat tietyn määräysvallan. Nykyään on ”normaalia”, että lapset eivät ole arvokas siunaus vaan vaativa kirous! Lapsi muuttuu yhä pikaisemmin suloisesta vauvasta negatiiviseksi, rikolliseksi, väkivaltaiseksi, jopa murhanhimoiseksi nuoreksi!

”Minun kansani käskijät ovat lapsia, ja naiset sitä hallitsevat. Kansani, sinun johtajasi ovat eksyttäjiä, he ovat hämmentäneet sinun polkujesi suunnan” (jae 12).

Huomaa, että Jumala korostaa *hallinto*-aspektia: miehet ovat poissaolevia, naiset hallitsevat perheitä, ja vailla oppia ja kuritusta olevat lapset sortavat vanhempiaan ja tekevät koko perheen elämän kurjaksi!

Kuka määrittelee, mikä on oikeanlainen perhe? Lapset? Vanhemmat? Yhteiskunta? Ei, Luoja määrittää, miten perheen tulee toimia. Raamattu antaa selkeät ohjeet perherakenteesta ja perheen toimista.

Ainoastaan oikean perherakenteen omaavat, Raamattua noudattavat kodit, joiden Päänä toimivat Jumala ja Jeesus Kristus, menestyvät!

Onko oikea perherakenne pelkkä mukavan toivot-tava ominaisuus? Onko vahva perhe pelkkä pyrkimisen arvoinen asia, jonka voi sivuuttaa?

Perhe, rakennuspalikka

”Jokaisen vakaan sivilisaation ITSEASIALLINEN kulmakivi on vakaa PERHERAKENNE”, Herbert W. Armstrong kirjoitti artikkelissaan ”Mihin perhe-elämän rikkoutuminen saattaa meidät”. ”Nykyisen sivilisaation perustus murenee, miksi sivilisaatio murenee!” (*Good News*, elokuu 1985).

Henkilön koko elämän perustukseen vaikuttaa suuresti, miten hänet on kasvatettu (tai laiminlyöty) perheessä (tai puuttuvassa perheessä). Kun otamme huomioon, että henkilö rakentaa kaikella todennäköisyydellä oman perheen (tai laiminlyö perheen muodostamisen), tämä kaikki vaikuttaa yhteisöön ja valtioon.

Valitettavasti tilastot osoittavat, että perhe-elämä on murtumassa maailmanlaajuisesti. Avioero rehoittaa. Perheväkivalta ja murhat yleistyvät. Miljoonia lapsia laiminlyödään.

Jokaisesta nurinperisessä kodissa kasvatetusta lapsesta kehittyy nurinperinen lapsi.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Perhe on kansakunnan kulmakivi. Perhe on myös Jumalan seurakunnan kulmakivi. Yhteiskunnan lailla myös seurakunnassa perheet kärsivät ongelmista.

”Aikakausi aikakauden jälkeen Jumalan seurakunnassa toistuvasti todettava tosiasia on, että muutaman sukupolven jälkeen paikallisseurakunnat eivät koostu yleisesti enää totisen kääntymyksen tehneistä uskonveljistä vaan kääntymättömistä lapsista ja innottomista uskovaisista, joista moni kulkee harhaan” (*Ambassador College raamattukirjekurssi*, 1968, oppitunti 51).

Kerta toisensa jälkeen uusi Jumalan seurakunnan aikakausi palveli Jumalaa aluksi innokkaasti Jumalan käskyjä noudattaen, mutta sukupolven tai kahden kuluttua seurakunnassa varttuneet nuoret, joiden oli määrä korvata vanhempansa, eivät olleet enää yhtä innokkaita. Seurakunta veltostui ja heikentyi hengellisesti.

Jumalan seurakunnan nykyinen aikakausi on jatkunut nyt yli neljännesvuosisadan. *Se on kokonainen sukupolvi!*

Jumalan omien on taisteltava jatkuvasti välttääkseen ajautumasta kohti penseää, välinpitämätöntä suhtautumista Jumalaa ja Jumalan elämäntapaa kohtaan. Taistelu sisältää *seuraavan* sukupolven veltostumista vastaan.

Jumalan työn menestyminen vaatii, että Jumalan omat ajattelevat jatkuvasti tulevaisuutta – *lapsemme on tämä tulevaisuus!* Meidän täytyy ajatella tulevaisuutta, seuraavaa sukupolvea.

Perhe on kansakunnan rakennuspalikka, Jumalan seurakunnan rakennuspalikka sekä Jumalan valtakunnan rakennuspalikka.

Muuta maailma–alkaen perheestäsi

”Jumala on VALTAKUNTA–ylin jumalallinen PERHE, joka HALLITSEE MAAILMANKAIKKEUTTA! Jeesuksen Kristuksen Jumalalta ihmiskunnalle tuoma koko evankeliumi käsitteli HYVÄÄ UUTISTA tulevasta JUMALAN VALTAKUNNASTA.”

”Yhdistyneestä, tiiviistä kristittyjen perheestä–seurakunnasta–muodostuu Kristuksen tulemuksessa ja ylösnousemuksessa JUMALAN VALTAKUNTA!”

”Jumalan valtakunta alkaa PERHE-suhteella–ensiksi fyysisissä ihmisperheissä, toiseksi YHDEKSI SEURAKUNNAKSI tiivistettynä, ja lopuksi seurakunta muutetaan kuolemattomuuteen JUMALAPERHEENÄ, joka on JUMALAN VALTAKUNTA” (*Good News*, mt.).

Jumala on kutsunut omansa *muuttamaan maailman*. Hämmästyttävä muutos saa alkunsa Jumalan seurakunnan perheistä!

Raamattu vahvan perheen määritelmän mukaisesti Isä Jumala on perimmäinen auktoriteetti, Jeesus Kristus toimii Isän alaisuudessa, isät Kristuksen alaisina, äidit isien alaisina, ja lapset molempien vanhempien alaisina. Perheen isä alistuu Jumalan ja Kristuksen alaiseksi, toimii uhrautuvasti jumalallisessa auktoriteettiasemassa suhteessa äitiin, ja molemmat vanhemmat toimivat jumalallisessa valta-asemassa alaisiinsa kukoistaviin lapsiin. Tämä on ainoa tapa omata onnellinen perhe ja turvata kansakunnan säilyminen!

Tämä tarkoittaa, että sinun täytyy *työskennellä* toisiasasi vahvan perheen luomiseksi.

Saatamme helposti ajatella: *Omaan nyt ongelmia, mutta Jumalan perheeseen täydellisenä syntyessäni kykenen hallitsemaan ja auttamaan Kristusta omaamillani kyvyillä*. Moinen on takaperoista ajattelua! Jumala on antanut vanhemmille varsinaisen toimintakyvyn,

mahdollisuuden toimeenpanna nyt Jumalan perhehallitusta–ennen Kristuksen paluuta. Jumala ei saata meitä perheeseensä eikä hallitsemaan, jollemme opi hallitsemaan *nyt* Jumalan tavalla!

Isän täytyy ’hallita hyvin’

Jeesus Kristus kutsuu omiaan maailman valoksi. Kun ihmiset tarkastelevat perheitä Jumalan seurakunnassa, heidän täytyy nähdä Jumalan rakastava perhehallitus toiminnassa! Kun lapsemme heräävät aamulla, kun he palaavat koulusta kotiin, heillä on kipeä tarve kokea Jumalan rakastava perhehallitus. Lasten täytyy erityisesti elää kodissa, jossa *isä* hallitsee!

Isän johtama perhe on nykyään harvinainen asia. On lähes mahdotonta löytää perhettään johtavaa, Jumalalle alamaista isää!

1. Tim. 3:2–5 esittää pastorilta vaadittavat ominaisuudet. Vaikka luettelo pätee tänään Jumalan seurakunnan pastoreihin, samoja vaatimuksia sovelletaan myös jokaiseen Jumalan seurakunnan jäseneseen, etenkin perhettä johtaviin. Jokainen Jumalan hengellisen ruumiin jäsen valmistautuu Jeesuksen Kristuksen palatessa palvelemaan koko maailmaa!

Mikä on tulevien palvelija-johtajan pätevyys? ”Niin tulee siis seurakunnan kaitsijan [pastorin] olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen, taitava opettamaan, ei juomari, ei tappelija, vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahanahne, vaan sellainen, joka *oman kotinsa hyvin hallitsee* ja kaikella kunniallisuudella pitää lapsensa kuuliaisina; sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiansa, kuinka hän voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta?”

Huomaa, mitä johtavan miehen edellytyksiä Jumala korostaa seurakunnassa sekä perheroolissa. Jumala *olisi voinut* innoittaa apostoli Paavalin kirjaamaan: ”Miehen, joka pitää huolta perheestään, *uhraa* perheelleen, *viettää aikaa* perheensä kanssa, *opettaa* perhettään ja *rakastaa* perhettään hyvin.” Jumala ei kuitenkaan korostanut näitä ominaisuuksia vaan korostaa, että miehen tulee *hallita* perhettään.

Jumalan seurakunnan isien päätavoitteena on hallita perhettä kotona hyvin ja pitää lapsensa *kuuliaisina!*

Vaikka esitetty toimeksianto on vaikea, epämurkava, vastakkainen tapa ympäröivään maailmaan ja luonnolliseen taipumukseemme verrattuna, se rakentaa vahvan perheen, vahvan kansan, vahvan seurakunnan ja vahvan Jumalan valtakunnan

Isät, voitte valita lavean tien, ”helpon” elämätavan, mukautua yhteiskunnan tavoille, asettaa omat toiveenne, nautintonne ja laiskuutenne ensialalle, ja kamppailla myöhemmin aikaansaadun pettymyksen, kärsimyksen ja tragedian kanssa. Tai voitte noudattaa Jumalan antamaa Raamatun opetusta ja vahvistaa perhettänne.

Jos haluat valita suoran ja kaidan, voimalliseen, vakaiseen, nautittavaan, jumalalliseen elämäntapaan itsellesi, vaimollesi, lapsillesi ja seurakunnalle johtavan polun, kysy itseltäsi: näkyykö Jumalan hallitus avioliitossani? Ovatko lapseni isänsä hallinnon alaisia?

”PASTORIN ON OLTAVA TAITAVA LASTENKASVATUKSESSA”, Gerald Flurry kirjoitti. ”Aloitamme kaikki eri elämänvaiheessa, ja jotkut ovat asiassa parempia kuin toiset, mutta pastorien TÄYTYY toimia elämässään oikein, kasvaa tällä elämänalueella aina paremmaksi!” (*Royal Vision*, heinä-elokuu 2014).

Jos olet isä, pyritkö kunnostautumaan, loistamaan, kodin hallitsemisessa? Prosessi johtaa voimalliseen fyysiseen perheeseen, mikä johtaa voimalliseen seurakuntaperheeseen, mikä puolestaan johtaa jumalalliseen Jumalaperheeseen!

Meillä isillä on vakava velvollisuus *hallita* perheitämme hyvin, mihin sisältyy lapsemme kuuliaisuus.

Lapsi tarvitsee hillintää

Vapaassa yhteiskunnassamme moni uskoo, että kaikki rajoitus on ahdistavaa, pahaa, väärää. Moni vanhempi tuntee velvollisuudekseen poistaa lapsen elämästä mahdollisimman monia rajoituksia, mutta ”vapaista” hillittömistä lapsista kasvaa onnettomia lapsia, jotka tekevät lisäksi toisista ihmisistä onnettomia.

Lapsi tarvitsee *oikeanlaista* ja oikean *määrän* hillintää. Esimerkkinä lasten turvaistuin. Lapsi ei halua välttämättä kiinnittää turvavyötä vaan vaeltaa vapaasti autossa, kiipeää syliin ja ohjaa jopa ohjauspyörästä autoa. Lapsi *tarvitsee* kuitenkin turvarajoituksen, käskyn pysyä paikallaan turvaistuimessa!

Internetistä löytyy valtava määrä kaiken kattavaa informaatiota—mukaan lukien kauhistuttavaa pahaa. Tarvitseeko lapsesi terveen hillinnän kuvilta, vaikutteilta ja ihmiskontakteilta, jotka saattavat *arpeuttaa hänen mielen koko elämän ajaksi*? Tuleeko lapsille sallia makuuhuoneessaan vapaa henkilökohtaisten älypuhelimien ja kannettavat tietokoneiden käyttö?

Jos Internetin paha vaikutte arpeuttaa lapsesi, perheittäsi ei *hallita* hyvin! Useimmat lapset *haluavat* älypuhelimien, *haluavat* tietokoneen, *haluavat* rajoittamattoman internetyhteyden. Vaikka puhut järkeä,

maanittelet ja jopa uhkaat–*silti* lapsi haluaa interne-tyhteyden, ja löytää keinon. Miten voit suojata lastasi moiselta haitalta? *Sinun* tulee *hallita!* *Sinun* on käytettävä Jumalalta saamaasi valta-asemaa ja *hillittävä* lastasi häntä suojellaksesi! (Voit lukea aiheesta lisää sivulta 201.)

Hillitsemättä jääneet lapset kärsivät ja aiheuttavat toisten kärsimyksen aina ensimmäisestä lapsesta, Kainista, saakka. Raamatusta löytyy useita yksityiskoh- taisia esimerkkejä vanhemmista, jotka ovat antaneet lasten elää rajoituksitta. Jumala kirjaa yhdestä Daavidin pojasta:

”Mutta Adonia, Haggitin poika, korotti itsensä ja sanoi: Minä tahdon tulla kuninkaaksi. Ja hän hankki itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä ja viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään. Hänen isänsä ei koskaan elämässään ollut pahoittanut hänen mieltään sanomalla: Kuinka sinä noin teet?...” (1. Kun. 1:5–6). Raamattu 1992 käännöksessä viimeinen virke kuuluu: ”Hänen isänsä ei milloinkaan ollut moittinut häntä sanoen: Miksi teit noin?”

Mitä oppia Jumala painottaa jakeessa? Jumala keskittää huomiomme seikkaan, että *Daavid ei opettanut, haastanut eikä oikaissut poikaansa!* Ehkä Daavid tuns- i olonsa syylliseksi, koska oli kiireinen, tai koska hänellä oli lukuisia poikia eikä omistanut Adonialle riittävästi aikaa. Ehkä Daavid ei halunnut hillitä Adoniaa tämän kanssa aikaa viettäessään, koska ei halunnut vaikuttaa ”negatiiviselta”.

Moffatt kääntää lauseen: ”Hänen isänsä ei ollut koskaan *tarkistanut* häntä koko elämänsä aikana kysy- mällä, mitä hän tarkoitti käyttäytymisellään.” *Daavid ei sanonut koskaan ”ei”!* Hän ei haastanut poikansa

käytöstä. King James käännöksen jae 6 esittää, että Adonia oli ”hyväinen”, mikä osoittaa, että Daavid näki pojassaan hyviä piirteitä, mikä teki oikaisusta entistä epämukavamman.

Kuinka Daavidin hillitsemättömälle lapselle lopulta kävi? *Adonia johti aseellisen kapinan isäänsä vastaan!*

Jos haluat, että lapsi oppii Jumalan tien eikä luovu siitä, ÄLÄ unohda, hemmottele, äläkä vältä oikaisemasta lasta asianmukaisesti. *Totuta hänet tien suuntaan, jota hänen on määrä kulkea* (Sananl. 22:6).

Jumala asetti kaikki perustavat totuudet kohdalleen seurakuntaansa tänä nykyaikana Herbert W. Armstrongin kautta. H. Armstrong oppi, mitä Raamattu opettaa lastenkasvatuksesta, kovan kokemuksen kautta. Hänellä oli tapana kertoa kahdesta tyttärestään, jotka olivat varsin kuuliaisia ja uskollisia isälleen ja Jumalan työlle, mutta eivät pysyneet seurakunnassa loppuun saakka. H. Armstrong myönsi myöhemmin, että yksi syy asiaan oli, että hän ei *koetellut* tyttäriään riittävästi.

Lapsemme *tarvitsevat* hillintää. He eivät tiedä syntyessään, mikä on oikein ja väärin. He eivät ole immuuneja pahan vaikutukselle. Jumala antoi lapsille *vanhemmat* heitä suojelemaan ja opettamaan! Jos *sinä* et hillitse lastasi pahasta, lapsesi kehittyvät samassa hengessä kuin monet Daavidin pojat.

Jumalan omat eivät yritä kuitenkaan ainoastaan välttää kasvattamasta rikollisia ja kapinallisia lapsia vaan työskentelevät kasvattaakseen *kuninkaita*, jotka kykenevät hallitsemaan Jumalan hallituksen alaisuudessa! Vanhemmat työskentelevät kasvattaakseen yksilöitä, jotka voivat auttaa Jumalaa *muuttamaan maailman!* Jos kuulut näihin vanhempiin, omaat akuutin raskaan vastuun!

Jumala kirjasi myös, mitä tapahtui Israelin toiselle johtaja Eeli-ylipapille, jonka pojat Hofni ja Piinehas olivat ”kelvottomia miehiä; he eivät välittäneet Herrasta” (1. Sam. 2:12). Heprean alkusanat välittävät, että mieheksi kasvaneet pojat olivat *arvottomia*.

Oliko Eeli hillinnyt arvottomiksi varttuneita poikia? Kun pojat ryhtyivät yhä kelvottomimpiin tekoihin, ojen-siko Eeli poikia? Haastoiko hän pojat parannuksen tekoon?

Papin toimessa kaksi poikaa *ryösti* ihmisiltä, jotka yrittivät palvella Jumalaa! (jakeet 13–16). Pojat varas-tivat Jumalan alttarilta! He eivät pelänneet lainkaan Jumalaa. Voisi sanoa, että toimista huolimatta Eeli piti poikia ”hyvämaineisina pastoreina”.

Eelin hillitsemättömistä pikkulapsista tuli hillitse-mättömiä nuoria miehiä, joista tuli hillitsemättömiä pappeja, jotka käyttivät valtaansa väärin tyydyttääk-seen itsekästä tahtoaan Jumalan ja Jumalan kansan kustannuksella.

Jesajan kirjan luku 3 profetoi nykysukupolvesta, joka elää sortajiksi tulleiden lasten alaisuudessa, perheitään, koulujaan ja seurakuntiaan terrorisoivien nuorten parissa, joita ei ole hillitty seuraamasta halujaan.

1. Sam. 2:17 kertoo, että Hofnin ja Piinehaan synti oli ”kovin suuri Herran edessä”, ja että ihmiset pitivät Herran uhrilahjaa *halpana*! Jae 22 kertoo, että miehet tekivät huorin tai aviorikoksen toimipaikalaan, mahdol-lisesti jopa Jumalan telttamajassa!

Poikien hillitsemätön syntisyys käänsi ihmisiä pois Jumalasta!

Huomaa Eelin vastaus. Eelin, joka omasi isän aukto-riteettiaseman, vanhemman papin auktoriteettiaseman ja Jumalan auktoriteettiaseman yli koko kansakunnan.

”Sanoi hän heille: Miksi te sellaista pahaa teette, mitä minä teistä kuulen kaikelta tältä kansalta? Ei niin, poikani! Ei ole hyvä se huhu, jonka minä kuulen kulkevan Herran kansan seassa!” (jakeet 23–24). Jae 25: ”Jos ihminen rikkoo ihmistä vastaan, niin Jumala voi olla hänellä välittäjänä; mutta jos ihminen rikkoo Herraa vastaan, niin kuka voi ruveta hänelle välittäjäksi? Mutta he eivät kuulleet isäänsä...”

Eeli puhutteli poikiensa pahuutta yleisin termein- ja jätti asian silleen!

Eeli-isällä ei ollut rohkeutta nousta poikiaan vastaan- ei poikien kasvaessa, ei isäänsä halveksuessaan, tehtäviään laiminlyödessään, valtaansa väärin käyttäessään, kansalta ryöstäessään, naisia seksuaaliseesti hyväksikäyttäessään ja isänsä ja heidän tehtäväksi annetun jumalanpalvonnan turmellessaan! *Hillinnän puute* voi johtaa kaikkeen tähän.

Mihin hillinnän puute päättyy? ”Sillä Herra tahtoi surmata heidät” (jae 25). Tämä yhdessä monet muun Raamatun esimerkin kanssa osoittaa, että jos emme hillitse lapsiamme, edessä on katastrofi!

Jakeissa 27–29 Jumala lähetti niemeltä mainitsetoman profeetan haastamaan Eelin: *Miksi kunnioitat poikiasi enemmän kuin minua?*

”Eeli ei kyennyt säilyttämään perheessään Jumalan perherakennetta Jumalan hänelle antamasta auktoriteettiasemasta huolimatta. Vaikka Jumala vannoi surmaavansa Eelin pojat, tämä ei saattanut Eeliä paranukseen”, Gerald Flurry kirjoittaa kirjassa *The God Family Vision*, Jumalan perhenäky.

Tarvitaan jumalallisia isiä, jotka toimeenpaneavat Jumalan hallitusta! Meidän on ymmärrettävä, kuinka valtavan paljon on vaakalaudalla. Jollemme hillitse

lapsiamme Jumalan käskemällä tavalla, syylistymme samaan syntiin!

Valmista lapset kunnioittamaan taivaallista Isää

Kymmenestä käskystä neljä ensimmäistä kiinteyttää yleisen lähestymistavan elämään: aseta Jumala kaikessa ensimmäiseksi, ylläpidä ja arvosta Jumalan ylintä arvo- ja virka-asemaa, kunnioita kaikkea mitä Jumala edustaa. Ne käskvät kunnioittamaan, pelkäämään ja rakastamaan Isää Jumalaamme. Viides käsky on puolestaan silta, joka johtaa Jumalan kunnioittamisen ihmisen tasolle.

”Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa” (2. Moos. 20:12).

Viidennessä käskyssä Jumala käskee lapsia ylentämään, kunnioittamaan vanhempia samalla tavalla kuten suhtaudumme kunnioittavasti arvohenkilöön. Käsky esitetään neljän ensimmäisen käskyn hengessä.

Ensimmäinen käsky velvoittaa ihmiskuntaa antamaan kunnian Jumalan ylimmälle virka-asemalle Luojanamme. Viides käsky velvoittaa kaikkia ihmisiä kunnioittamaan korkeinta ihmisen virka-asemaa-vanhempien asemaa. Viides käsky on täten silta Jumalan lain kahden suuren osan välillä. Emme kykene saavuttamaan todellista hengellistä ja fyysistä menestystä vailla kunnioitusta kuuliaisuutta Jumalalle. Näemmekö, että sama pätee myös ihmisvanhempiimme?

G. Flurry kirjoitti koskien lapsia: ”Tärkein asia on opettaa heidät on *kunnioittamaan isää*. Isä on pää. Tämä on Jumalan tie–niin kauan kuin on perheitä!” (*Royal Vision*, heinä-elokuu 2014).

Ensimmäinen hallitusmuoto, johon lapsi saa kosketuksen, on kodin hallitus. Jos kodista puuttuu auktoriteetti, hallitus–miten vanhemmat odottavat, että lapsi oppii kunnioittamaan viranomaisia ja hallituksia yhteiskunnassa?...

Pyristelevän pikkulapsen vanhemmat ovat lapsen ”jumala”, lapsen elämän ylin auktoriteetti. Vanhemmat ovat elämän antaja, ylläpitäjä, suojelija, laki ja hallitus. Jos pieni lapsi ei saa kokea järjestyksen alaista olemassaoloa, ei opi toimimaan tietyin ymmärtämiensä rajojen sisällä, lapsi on hämillään oleva ja turhautunut lapsi.

Lapsiaan todella rakastava vanhempi pyrkii kurittamaan oikealla tavalla, oikeaan aikaan, kun lapsi käyttäytyy tavalla, joka johtaa huomattavasti suurempaan vahinkoon.

Vastasyntyneen vauvan vanhemmat omaavat ylimmän arvoaseman. Vauva ei tunne toista auktoriteettia, toista lakia, toista suojelijaa, ylläpitäjää–ei toista rakkautta. Tämän tosiasian tunnistavien vanhempien pitäisi ymmärtää, että lastenkasvatus tulee aloittaa varhaisiässä.

– Totuus lastenkasvatuksesta

Jumala on meidän elämämme ylin auktoriteetti, samalla tavalla kuin me vanhemmat omaamme suunnattoman suuren auktoriteettiaseman lapsiimme.

Isän oikaisu

”Ja te olette unhottaneet kehoituksen, joka puhuu teille niin-
kuin lapsille, Poikani, älä pidä halpana Herran kuritusta,
äläkä menetä toivoasi, kun hän sinua nuhtelee” (Hepr. 12:5).

Paavali lainaa Sananl. 3:11–12 ja toteaa, kuinka helppo on *unohtaa* oikaisun jumalallinen tarkoitusperä. Jokainen tarvitsee kuritusta ja oikaisua. Ne ovat *suuria siunauksia*. On suuri ilonaihe, kun Jumala katsoo puoleemme ja ohjaa meidät oman etumme ja hyötymme päämäärää kohti! Ihmisluontomme suhtautuu vastahakoisesti kaikkeen ojennukseen, sekä Isältä Jumalalta että ihmisisältä.

”Sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa” (Hepr. 12:6).

Kaikkivaltias Jumala rankaisee lapsiaan, *koska hän rakastaa heitä!* Tosi kristityt vastaanottavat tänään Jumalan moninaista armollista kuritusta, oikeamielisen rangaistuksen, rakastavan kehotuksen, oikaisun, nuhtelun, lohdutuksen ja rohkaisun.

Jumala antaa meille Sanansa, joka ojentaa, kurittaa, nuhtelee ja oikaisee meitä. Tämä on Isämme luonteen mukaista. Isä on määrännyt meidät kaltaisikseen isiksi. Isien on opittava jakamaan oikeudenmukaista, armollista, rakastavaa rangaistusta. Myös äitien täytyy oppia sama.

Yksi rakastavan Jumalan LUONTEEN OMINAISUUS on mitata oikeudenmukaista, armollista ja rakastavaa RANGAISTUSTA, KUN SITÄ TARVITAAN! Tietenkin Jumala myös lohduttaa ja kannustaa hädän hetkellä (2. Kor. 1:3–4; 7:6–7).

–Totuus lastenkasvatuksesta

Kunnioita isääsi ja äitiäsi

”Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein” (Ef. 6:1). *Thayer’s Lexicon* mukaan

kuuliaisuus tarkoittaa, että ”kuuntelee tarkkaan käskyä, on tottelevainen, alistuvainen.”

Lapset oppivat kuuliaisuutta ensiksi tottelemalla vanhempiansa auktoriteettiasemaa. Jumalan käskyt lapsille vanhempia koskien ovat selvät. ”Kuule, poikani, isäsi kuritusta äläkä hylkää äitisi opetusta” (Sananl. 1:8). ”Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset kaikessa, sillä se on otollista Herrassa” (Kol. 3:20).

Lapsen kokemuksen ja käsityskyvyn puutteen vuoksi on ehdottoman välttämätöntä, että lapsi oppii tottelemaan vanhempiaan heti paikalla ja kyselemättä. Selytyksiä ja syitä voi ja tulee tarjota ajoittain, mutta aina ei ole aikaa tai mahdollisuutta selittää käskyä sen antamisen hetkellä!

Tämän vuoksi lasta on opetettava olemaan tinkimättömän kuuliainen vanhempiaan kohtaan. Lapsen kypsymiseen saakka lapsen vanhemmat ovat Jumalan asemassa. Jumala pitää vanhempia vastuullisina sekä opettamaan että ohjaamaan oikein.

Raamattu opettaa, että kun lapsi ei tottele, häntä tulee oikaista – ei turhautuen, ei kostaen vaan *rakkaudella*. Sanallinen tai ruumiillinen lapsen *pahoinpiteleminen* ei ole ojennusta, kuritusta eikä kurinpitoa. Isät ovat vastuullisia *välttämään* väärää ”kurinpitoa”, ja lisäksi *toimeenpanemaan* oikeaa kurinpitoa.

”Kurita poikaasi, kun vielä toivoa on; ethän halunne hänen kuolemaansa” (Sananl. 19:18). ”Hulluus on kiertynyt kiinni poikasen sydämeen, mutta kurituksen vitsa sen hänestä kauas karkoittaa” (Sananl. 22:15).

Huomaa, että Jumala käskee lapsia tottelemaan vanhempiaan ”Herrassa” (Ef. 6:1). Tämä merkitsee, että vanhempien täytyy elää Jumalan ylevän standardin mukaisesti.

”Kunnioita isääsi ja äitiäsi” on ”ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus” (jae 2). Sana *kunnioittaa* tarkoittaa suuresti arvostamista tai pyhänä pitämistä. Käsky sisältyy kaikkia ihmisiä hallitsevaan kymmeneen ylimpään hengelliseen periaatteeseen–joista yksi käsittelee lapsen vanhempien tottelemista!

Yksi suurimmista opetuksista, jonka voimme oppia, on syvälinen sisäinen kunnioitus auktoriteettia kohtaan... Lapsen tulisi opettaa kunnioittamaan vanhempiensa asemaa ja auktoriteettia. Todella vanhempiaan rakastava lapsi kykenee kokemaan vieläkin kattavampaa rakkautta, jos hänelle opetetaan syvälinen sisäinen kunnioitus vanhempiaan kohtaan. Tämä voi käydä esiin tavasta jolla lapsi vastaa vanhemmille.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Lapsen täytyy totella Jumalan käskyä, ja lapsen isä voi helpottaa tottelemista elämällä kunniallisesti. Isän tulisi myös opastaa lastaan kunnioittamaan muistuttamalla ja käskemällä lasta tottelemaan Jumalan käskyä–ei oman mukavuudenhalunsa tai turhamaisuutensa takia, vaan totellakseen Jumalaa. Jopa isän miehekkään äänen selkeä ohje vahvistaa asian. Jumalan tavalla eläminen, julkisesti ja yksityisesti, helpottaa lastasi rakastamaan, arvostamaan ja kunnioittamaan sinua–ja noudattamaan viidettä käskyä.

Äidillä on keskeinen rooli perheroolin kunnian ylläpitämisessä. Äidin täytyy elää kunniallisesti, mikä helpottaa lapsen äidin kunnioittamista. Se, että äiti kunnioittaa isää, on ratkaiseva tekijä. Kun lapsi näkee äitinsä, joka omaa suuren auktoriteettiaseman lapsen elämässä, kunnioittavan isäänsä, joka omaa vieläkin

suuremman auktoriteettiaseman, isän virka-asema kohoaa entistä tärkeämmäksi lapsen elämässä (ks. sivun 46 artikkeli ”Monta tuntia päivässä”).

Jumala jakaa ylimmän rakkauden lakinsa kahteen yleiseen käskyyn: rakkaus Jumalaa ja rakkaus lähimmäistä kohtaan. Ensimmäiset neljä käskyä opettavat meitä rakastamaan Jumalaa, minkä jälkeen seuraa Jumalan kuusi viimeistä käskyä, jotka alkavat käskyllä: ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa” (2. Moos. 20:12).

Kun Paavali mainitsee ”ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus lupaus”, hän viittaa juuri mainittuun lupauksen. Paavali jatkaa Ef. 6:3, ”että menestyisit ja kauan eläisit maan päällä.”

Lupaus on selvä! Kuuliaisuus viidennelle käskylle rakentaa automaattisesti sekä tottumukset että luonteen, jotka johtavat pitkään, tuottavaan elämään. Kun kuuliaisuus ja kunnia laajentuvat lopulta myöhemmin *hengelliseen* Isään, Jumala lupaa, että saamme elää kauan maan päällä!

Lasten suhde vanhempiin kuvaa kääntymyksen tehneen kristityn *hengellistä suhdetta* Isään Jumalaan. Kunnioitus, syvä arvostus ja kuuliaisuus, jotka opitaan lapsi-vanhempisuhteessa, säilyvät lapsen elämässä – jopa ikuisuuteen! Pienen lapsen silmissä vanhempi on Jumalan asemassa. Vanhempi on lapsen elatuksen antaja, suojelija, rakkauden antaja, opettaja ja lainvalvoja.

Opeta lapsesi tottelemaan

Tässä on Gerald Flurryn silmät avaava pastoreille 26. elokuuta 2004 raporttikirjeen toteamus: ”Monet pastorit

esittävät edelleen, että he kokevat, että ehkä suurin käsissämme oleva ongelma on vanhemmat, jotka eivät uskalla kertoa lapsille, mitä tehdä. Sen sijaan että he käskisivät ja saisivat tuloksia, he yrittävät *maanitella* lapsia. Kun lapset jättävät tottelematta, piiskan sijaan heidät *maanitellaan* tottelemaan!

”Tietenkään meidän ei pidä olla koskaan julmia. Meidän tulee kaikkein eniten *rakastaa* lapsiamme, toissijaisesti opettaa heitä, mutta kun he eivät tottele, anna PIISKAA!”

”Tämä on tehtävä Jumalan tavalla. Mielestäni uskonveljet saattavat piiskata joskus rituaalisesti tiedostamatta, millaisen vaikutuksen tämä tekee Jumalan kaltaiseksi luotujen lapsukaisten mieliin” (korostus lisätty).

Oikea piiskaus tarkoittaa rakastavan oikaisun ja rakastavalla kurituksella piiskaamista, EI vihan tai turhautumisen asenteella! Se tarkoittaa, että piiskaa pitkän aikavälin luonteen muovaamiseksi, EI lyhyen aikavälin helpotukseksi, kun lapsi pakotetaan lakkaamaan tekemästä jotain ärsyttävää. Se tarkoittaa, että piiskaa tottelemattomuudesta ja kapinasta, EI lapsuuden tietämättömistä virheistä. Se vaatii, että pysyy rauhallisena, vakaana, että kertoo lapselle tämän tottelemattomuudesta tai kapinasta, miksi piiska annetaan, ja sisältää sopivan määrän läimäytyksiä takamukselle, mikä ei vahingoita, mutta kirvelee tarpeeksi lapsen täyden huomion saamiseksi! Tämän tyyppinen ruumiillinen kuritus herättää lapsen huomion, demonstroi syntisten toimien välittömän ja tuskalliseen seuraukseen, *pelastaa* lapsen, jos tämä vastaa oikein, paljon pahemmista, itsetuhoisista seuraamuksista.

G. Flurry on sanonut, että vanhempien suurin heikkous Jumalan seurakunnassa on olla liian salliva. Tämä tarkoittaa sitä, että vanhempien tulee asettaa selvät rajat ja toimeenpanna niitä tiukasti.

Muista, että lapsesi saa ensikosketuksen auktoriteettiin ja hallitukseen kodissasi! Tämä on painava vastuu meille vanhemmille.

”Ja te isät, älkää kiihoittako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa” (Ef. 6:4).

Jatkuva negatiivisuuden asenne – pelkkä ”ei!” eikä koskaan ”KYLLÄ!” – osoittaa lapselle ainoastaan, mitä hänen EI pidä tehdä, ei näytä mitä hän VOI ja mitä hänen PITÄISI tehdä – rankaisu AINOASTAAN NEGATIIVISELLA tavalla, pitkällä aikavälillä ”kiihottaa lapsianne vihaan”.

Jumala rankaisee aina lapsiaan RAKKAUDELLE – EI koskaan vihalla.

– Totuus lastenkasvatuksesta

Kasvata heidät Herran hoivassa ja nuhteessa (alkuteksti). Kappaleen käsky kuuluu sekä lapsille että vanhemmille. Vanhemmilla on Jumalan antama velvollisuus kasvattaa lapset oikein. Esitämme 100 prosenttia rakkautta, joka koostuu 5 prosentin kurituksesta rakkaudella, 10 prosentin opetuksesta rakkaudella, ja 85 prosentin rakastamisesta!

Koko ihminen

Pakottaminen voi saada aikaan joitakin, varsinkin pienten lasten kasvatuksessa, mutta et voi pakottaa lasta lopulta rakastamaan Jumalaa ja syntymään Jumalan perheeseen. Jumala ei pakota meitä: Jumala antaa meidän valita. Kouluttamisesi, opetuksesi ja rakkautesi päämäärä on pyrkiä opettamaan lapsesi tottelemaan loppujen lopuksi Jumalaa, ei pakosta vaan halukkaasti rakkaudella alistuen!

Jumalalla ei ole tottelemattomia lapsia perheessään! Fyysisen elämämme lopussa meidän on täytynyt oppia

valitsemaan *halulla* alistua ja totella Jumalaa! Ensimmäinen ja suuri käsky kuuluu, että me RAKASTAMME Jumalaa kaikesta sydäimestä, sielusta, voimasta–halulla! Ja meidän täytyy opettaa lapsiamme toimimaan samoin.

G. Flurry kirjoitti: ”Miksi lapsesi on oltava hallinnassasi kaikella vakavuudella? Pelkästään, jotta he eivät käy hermoillesi? Ei. Heidän on oltava hallinnassasi kaikella vakavuudella, JOTTA VOIT OPETTAA HEILLE, MITEN KUNNIOITTAJAA JUMALAA! Et voi *opettaa* lasta joka ei ole kurissa; hän ei kuuntele, koska häntä ei ole OPETETTU kuuntelemaan! Toteat tämän missä tahansa koulussa.”

”Mutta jos pieni poika ja pieni tyttö ovat hallinnassasi kaikella vakavuudella, voit opettaa heille varsin paljon. Voit opettaa heille perustavanlaatuisia opetuksia: Miksi avioliitto? Miksi perhe? Miksi seksi? Liittyvätkö nämä millään lailla Jumalan perheeseen syntymiseen? Sinun on parasta uskoa–ne luotiin juuri tätä tarkoitusta varten! Mutta jos lapsiesi eivät ole hallinnassasi kaikella vakavuudella, et voi opettaa heille näitä asioita.”

”Tärkein asia, jonka haluat pystyä opettamaan heille, on *isän kunnioittaminen*. Isä on pää. Tämä on Jumalan malli–ja tulee aina olemaan niin kauan kuin on perheitä!” (Royal Vision, heinä-elokuu 2014).

Kuinka paljon nopeammin ja paremmin nuoret kehittyvät, ja kuinka paljon enemmän oikeaa tietoa he hankkivat, jos he alkavat tällä oikealla asenteella! Pikkulapsen usko hänen vanhempiansa on lähes rajaton. Vanhemmat ovat tärkein suojan, ylläpidon, auktoriteetin, onnen lähde. Lapsi uskoo kyseenalaistamatta vanhempiansa ohjauksen ja opetuksen, ensimmäisestä sanasta alkaen, ja jopa ennen sitä.

Jumala *tarkoitti* alusta vanhemmille vastuullisen auktoriteettiaseman, koska haluaa että tämän

suurenmoisen vastuun kautta opetamme lapsillemme Jumalan tien! Jumala tahtoo, että kehittäimme lapsillemme omaamamme äärettömän uskon hengelliseen Isään.

Saatana tuhoaa kauniin esikuvan Isä Jumalasta hajotamalla fyysiset perheet, väärentämällä vanhempien roolit, pakottamalla molemmat vanhemmat töihin, laittamalla pienet lapset päiväkoteihin, jatkuvasti kooltaan ja vaikutukseltaan laajenevien julkisten koulujen kautta, poistamalla lapsen vanhemmilta kaikin mahdollisin tavoin–*kaikin keinoin, jotta vanhemmat unohtavat, että he ovat kehittyvien lastensa primaarikasvattajia!*

”Loppusana kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, sillä niin tulee jokaisen ihmisen tehdä” (Saarn. 12:13). Pelko tulee ensin! Sitten tulee oppiminen ja Jumalan käskyjen noudattaminen. Tämä on totista koulutusta.

”Herran pelko on viisauden alku, hyvä ymmärrys kaikille, jotka sitä noudattavat. Hänen ylistyksensä pysyy iankaikkisesti” (Ps. 111:10).

”Vanhemmat: Miten valmistatte lapsianne Jumalan työtä varten? Teillä on suuri vastuu saattaa heidät valmiiksi seuraavalla tavalla: opeta lapsukaisille, miksi perhe, avioliitto, lapset ovat olemassa–heille Isän julistamiseksi” (*The God Family Vision*, Jumalan perhenäky).

Mitä lapsilla on tekemistä Jumalan valtakunnan kanssa? Asia johtaa suoraan *Jumalan perheeseen*–joka on Jumalan valtakunta!

Royal Vision (heinä–elokuu 2014): ”Pikkulapsi perheessä on ensimmäinen askel kohti Jumalan valtakuntaa. Tunnistat, kuinka ARVOKAS asia on! Alat nähdä Jumalan näkökulmasta, mikä muuttaa *koko katsantokantasi* kaikkeen perheeseen liittyvään!”

MONTA TUNTIA PÄIVÄSSÄ

ENNEN KOULUA LAPSI VIETTÄÄ SATOJA TUNTEJA ÄITINSÄ suoranaisessa valvonnassa. Varhaislapsuudessa paljon ajasta kuluu äidin sylissä, kun äiti puhuu pehmeästi ja hellii lasta.

Kun lapsi kasvaa, hän viettää joka päivä äitinsä kanssa isän ollessa töissä. Lapsen äidillä on valtava vaikutus lapseen. Äiti opettaa oikeita tottumuksia, puhtautta, itsekuria. Varhaisiässä äidillä, lapsen tärkeimmällä valvojalla, on äärimmäisen tärkeä rooli. Äiti vakauttaa tulevaisuuden elämäntavat.

Asianmukaisesti suoritettu lapsen harjoittaminen auttaa tulevana vuosina. Väärä kasvatustekeminen lapsen elämän tulevaisuudessa kaksinkertaistaa vaikeammaksi.

Lapset joko rakastavat ja kunnioittavat äitiään ja äidin auktoriteettia tai sivuuttavat sen merkityksettömänä tai pahemmin halveksivat sitä.

Myöhemmällä iällä tytär tarvitsee äitinsä asianmukaisen **ESIMERKIN**, jota seurata. Teinitytön on opittava, kuinka muutaman vuoden kuluttua täyttää paikkansa elämässä. ”Äidin” on opettava työlle kaikki tähteelliset perusasiat.

–Totuus lastenkasvatuksesta

KOLME

MUOVAA LAPSESI IHMISHENKI

HIEMAN YLI 3000 VUOTTA SITTEN KUNINGAS DAAVID kysyi Jumalalta: ”Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat? tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen?” (Ps. 8:4). Daavid ihmetteli, miksi suuri Jumala keskitti huomionsa ihmiskuntaan. Psalmin kolme ensimmäistä jaetta osoittaa, että Daavid käytti huomattavan määrän aikaa Jumalasta opiskeluun ja mietiskelyyn. Daavidilla oli nuoruudessaan ulkona yöt päivät lampaita kaitessaan runsaasti aikaa. Daavid oppi tuntemaan kaikkivoivan, älykkään Jumala-Luojan, joka omaa korkeat ja jalot aikeet (jae 1). Hän uskoi, että maapallon luomistyö kaikkine kauniine ja elävine olentoineen todisti Jumalan olemassaolon ja valtasuuruuden.

Kun Daavid tutkiskeli yötaivasta, näki kuun ja tähdet–Jumalan sormien teon–hän halusi ymmärtää syvällisemmin Jumalan tarkoituksiperän ihmisen luomiseksi. Lue jakeen 4 loppupuolisko. Näemme, että Daavid tiedusteli myös lasten tarkoitusta. Ilmaisussa ”ihmislapsi” *lapsi*-sana on heprean *ben*, joka voi tarkoittaa poikaa,

lapsia tai pikkulapsia. Daavid näki selvästi, että Jumala kiinnitti huomiota myös lapsiin, ja halusi tietää miksi.

Daavidin viisas poika Salomo kirjasi vuosia myöhemmin: ”Totuta poikanen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhanakaan siitä poikkea” (Sananl. 22:6). Näin Daavid, joka opetti varmaan Salomolle syvällisen totuuden asiasta, sai osittaisen käsityksen Jumalan tarkoituksperästä ihmiskunnalle, myös lapsille. Jumalan suunnitelma ihmiskunnalle edellyttää, että lapsia opetetaan saavuttamaan tämä tarkoituksperä. Koulutuksen tulee alkaa varhaislapsuudessa, ettei lapsi aikuisuuteen siirtyessä käänny pois Jumalan häntä varten valmistamasta tarkoituksperästä.

Mikä on lapsi?

Mikä on lapsi? Voimme vastata kysymykseen kahdella tavalla. *The Plain Truth About Child Rearing*, Totuus lastenkasvatuksesta -kirja tarjoaa fyysisen vastauksen:

Ensimmäiseksi lapsi on ihminen! Hän on pienoiskopio itsestänne. Hän omaa luultavasti varhaisessa vaiheessa [huomaamatta] ulkonäkösi, luontosi, äänesi ja osan kyvyistäsi. Lapsesi on lisäksi myös taatusti oman mielen omaava YKSILÖ.

Jeesus Kristus antoi kysymykseen syvällisen hengellisen vastauksen.

Kun Kristus puhui eräänä päivänä joukolle ihmisiä avioliitosta ja avioerosta, osa vanhemmista toi lapsensa Kristuksen tykö siunattavaksi. Opetuslapset nuhtelivat vanhempia ankarasti olettaen ettei Kristus ei välittäisi lapsista. Kristus vihastui opetuslasten toimet

havaitessaan ja torui: ”Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkään estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta. Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle” (Mark. 10:14–15). Kristus opetti opetuslapsille elintärkeän oppiläksyn koskien lapsia ja lasten osasta evankeliumin sanomassaan. Kristus esitti epäilyksettä, että myös pienet lapset ovat Jumalan perheen rakennuspalikoita.

Lapsesi ovat Jumalan omia potentiaalisia poikia ja tyttäriä (2. Kor. 6:18). Jeesus vakuutti Jumalan valtakunnan kuuluvan lapsille! Sitten hän otti pienet lapset syliinsä ja siunasi heitä. Näin tekemällä Jeesus osoitti opetuslapsille, että heidän tuli tehdä kaikkensa auttaakseen lapsia saavuttamaan potentiaalinsa.

Kun katsot lapsesi kasvoihin, näet kopion itsestäsi ja puolistosasi. Tajuatko, että katsot myös potentiaalista jumalaolentoa kasvoihin? Iskosta mieleesi: KUN KOULUTAT LAPSESI OIKEIN, AUTAT JUMALAN LISÄÄNTYMISSESSÄ. Jumala tarvitsee suurimittaisen perheen täyttääkseen maailmankaikkeuden kattavan suunnitelmansa. Lapsesi on osa tätä suunnitelmaa. Tästä syystä Jumala innoitti Salomon kirjaaman Sananlaskujen jakeen 22:6. Jumala on antanut sinulle, vanhemmalle, vastuun ihmismielen ällistytävässä luomisessa! Jumalallinen vanhemmuus on valtava sitoutuminen. Sinun velvollisuutesi on kouluttaa lapsesi sekä materiaalisissa että hengellisissä asioissa.

Kuka auttaa sinua?

Kaikki vanhemmat–tuoreet ja seestyneet–tarvitsevat ohjeita, miten kouluttaa lapsia Jumalalle. Mistä haemme apua? Moni olettaa, että psykologeille on hallussaan

tieto asianmukaisesta lastenkasvatuksesta. Onko tämä totta? Osaavatko psykologit auttaa?

”Psykologit, jotka hylkäävät Jumalan Sanan paljastaman totuuden, eivät voi opettaa, kuinka kasvattaa lapsia. He eivät tunne, mikä ihmismieli on. Jolleivät he omaa Pyhää Henkeä—enkä tunne yhtään tällaista psykologia—he ovat epäpäteviä opettamaan arvovaltaisesti lastenkasvatusta”, esittää H. Armstrong lokakuun 1984 *Plain Truth* artikkelissa otsikolla ”Mitä psykologit eivät tiedä lastenkasvatuksesta”. H. Armstrong tunnisti, etteivät psykologit, opettajat eivätkä edes uskonnolliset johtajat kenneet opastamaan lastenkasvatuksessa. Miksi? Heiltä puuttuu hengellinen ymmärrys, miten Jumala loi ihmismielen, koska he eivät omaa Jumalan Pyhää Henkeä.

Se, että tietää kuinka Jumala loi ihmismielen, sekä Jumalan Pyhän Hengen omaamien miesten (ja naisten) opastus, ovat onnistuneen lastenkasvatuksen kaksi perustavaa ainesta. Nämä kaksi ainesosaa eivät ole kuitenkaan yksistään tarpeeksi. Lasten kasvattaminen on kovaa työtä—vaatii totista fyysistä ja hengellistä työtä. Vanhempien on uhrattava henkilökohtaista aikaa, kulutettava voimavarojansa—joskus uupumuksen partaalle—ajateltava päivittäin rationaalisesti sekä luovasti, ja lisäksi hallittava tunteitaan rautaisella tahdolla kyetäkseen suorittamaan tehtävänsä onnistuneesti. Lastenkasvatusta ei voi oppia päivässä. Taitava lastenkasvatus vaatii toistuvia päivittäisiä kokemuksia. Jumalan ohjaamaan lastenkasvatukseen ei löydy oikotietä!

Lapset eivät ole eläimiä

Lainattuaan Sananlaskujen kirjan jaetta 22:6, H. Armstrong kommentoi: ”Moni uskoi seuranneensa annettua

neuvoa, mutta huomasi, että aikuistunut lapsi poikkesi täysin tieltä. He olettivat, että Salomo tarkoitti koiran-koulutusta, lapsen opetusta *tekemään* tiettyjä asioita, palkitsemalla suorituksia ja rankaisemalla tottelemattomuudesta” (ibid.).

Jopa parhaimman tarkoituspäätöksen omaavat vanhemmat voivat joutua hakotielle lastenkasvatuksessa. H. Armstrong havaitsi, että vanhemmat tekivät kriittisen virheen olettaessaan, että asianmukainen lastenkasvatus oli eläimelle temppujen opettamisen kaltaista koulutusta, ja työskenteli ahkerasti korjatakseen väärän käsityksen. Mielettömän kuuliaisuuden opettaminen ei ole sopivaa lastenkasvatusta. Tehokas lastenkasvatus sisältää, että opetat lastasi mieltä, että tunnet mitä Raamattu ilmoittaa huomattavasti eläinai-voista poikkeavasta ihmismielestä.

”Lähes kukaan ei ymmärrä koiran aivojen ja lapsen mielen välistä eroa”, jatkoi H. Armstrong. Kuinka H. Armstrong tiesi, että ihmisen mieli eroaa eläimen aivoista? Hän uskoi ja opetti, mitä Raamattu ilmoitti ihmisen luomisesta!

Raamatun ensimmäinen luku kertoo, että Jumala teki ihmisen omaksi kuvakseen ja kaltaisekseen (1. Moos. 1:26–27). Jumala teki karjaeläimet, matelijat kunkin lajinsa mukaan, kalat kunkin lajinsa mukaan, linnut kunkin lajinsa mukaan. Mutta Jumala loi ihmisen Jumalan *Jumala-lajin* mukaan. Jumala lisääntyy materian kautta. Hämmästyttävää!

Ihminen ei ole eläin. Toteamus on vastoin kaikkea nykypäivän kouluissa, yliopistoissa ja korkeakouluissa opetettavaa. Valtaosa maailman koulutetuista uskoo perusteellisesti evoluutioteorian pettäminä, että ihminen polveutuu apinasta. Väittäminen on loukkaa

Jumalaa! Väittämä halventaa ihmistä! Ihmiskunta on ainutlaatuinen luomus maapallolla. Meidät on tehty Jumala-lajin mukaisesti, mikä on totuus. Evoluutio on fiktiota.

Ihmisen henki

Miten Jumala muovasi ihmisen? Tiede eikä uskonto eivät tiedä. Tiede uskoo ihmisen olevan korkein eläin. Useimmat uskonnolliset ihmiset uskovat, että ihminen on kuolematon sielu joka on loukussa fyysisessä kehossa. Saatana paholainen uskotteli äiti Eevan kautta tämän väärän opetuksen ihmiskunnalle. Ristiriidassa Jumalan paljastaman kanssa saatana vakuutti valehdellen Eevalle, ettei tämä suinkaan kuolisi (1. Moos. 2:16–17; 3:4–5). Mikä on totuus?

”Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen, *ja niin ihmisestä tuli elävä sielu*” (1. Moos. 2:7). Ihminen ei omaa kuolematonta sielua—hän *on* elävä sielu!

Ihmisen elämä on veressä (1. Moos. 9:4; 3. Moos. 17:11). Täydennämme elämäämme päivittäin ruoan, veden ja hengittämämme ilman kautta. Jos me emme saavuta Jumalan meille asettamaa tarkoitusta, kuolemme yksinkertaisesti ikään kuin emme olisi koskaan eläneet. Lihamme palaa maan tomuksi, josta meidät alun perin luotiin (1. Moos. 3:19).

Jumala asetti jokaiseen ihmiseen hengen. Raamattu sanoo: ”Mutta onhan ihmisissä henki, ja Kaikkivaltiaan henkäys antaa heille ymmärrystä” (Job 32:8).

H. Armstrong selitti: ”Jokaisessa ihmisessä on HENKI. Tämä henki EI ole osa henkilöä—se on jokaisessa ihmisessä SISÄLLÄ. Kuten (kuvassa) ihminen voi niellä

marmorikuulan. Marmorikuula on henkilön *SISÄLLÄ*, mutta ei osa henkilöä. Tämä henki ihmisessä on jotain, joka on henkilön *SISÄLLÄ*... koko elämän ajan” (‘Your Children–FUTURE GODS?’ *Good News*, syyskuu 1979). H. Armstrong tiesi, että vain hyvin harvat ymmärsivät tämän tärkeän totuuden. Muista, että modernit psykologit eivät tunne asiaa!

Ihmisen henki on ihmisen eläimestä erottava näkyvän ainesosa. Kyseessä on hämmästyttävä Jumalan luomus. Tehokas lastenkasvatus edellyttää, että tunnistat ihmisessä olevan hengen, ja miten se toimii. H. Armstrong kertoi meille selvästi asiasta.

”Tämä ihmisen mieli mahdollistaa ihmisen AJATTELEMAAN–JÄRKEILEMÄÄN–SUUNNITTELEMAAN–TEKEMÄÄN PÄÄTÖKSIÄ. Norsun aivot ovat suuremmat kuin ihmisen aivot, suunniteltu nimenomaisesti kaltaisekseen–laadullisesti yhtä hyväksi–ja silti norsun aivot eivät kykene ajattelemaan, järkeilemään, suunnittelemaan, tekemään päätöksiä eikä valintoja. Koiran lailla norsu voidaan kouluttaa tekemään tiettyjä temppuja ihmisten nautinnoksi sirkuksessa.

”Eläimet ovat varustettu vaistolla. Koira haukkuu vaistonvaraisesti kun joku lähestyy kotia. Koira ei AJATTELE, punnitse asiaa ja päättää, ‘pitääkö minun haukkua vai vaieta?’ Mutta oletan, että toistuvan koulutuksen kautta koira voidaan opettaa olemaan haukkumatta”, H. Armstrong selittää (*Good News*, loka-marraskuu 1981). Toisin kuten eläinten poikaset, lapsilla ei ole aivoissaan esiohjelmoitua vaistoa. Lapset omaavat kuitenkin kyvyn ajatella ja järkeillä. Lapset tekevät valintoja. Vanhempien tulee tunnustaa, että lapsilla on valta käyttää älyään–joka eläimiltä puuttuu. (Lue perusteellinen selvitys hengestä ihmisessä kirjasta *Ihmisen uskomattoman suuri*

potentiaali, luku 7, ”Ihmisestä hengestä koostuvaksi Jumalan lapseksi”. Kaikki kirjallisuutemme on ilmaista.)

Vanhemmat ovat opettajia

Moni nuoripari hätääntyy vastasyntyneen kanssa. Vauva eivät kykene kertomaan vanhemmilleen, mitä on vialla, mitä he tarvitsevat tai haluavat. Ja silti lapsi herättää onnistuneesti vanhempiansa huomion aamuyöllä. Jos vanhemmat eivät pidä varansa, he saattavat luisua lapsen palvelijan rooliin. Vanhempien tulee palvella lapsiaan, mutta vanhempien rooli on paljon suurempi kuin pelkkä ylläpitäjän rooli.

”Tiedätkö, että liian usein uuden lapsen (vastasyntyneen vauvan) vanhemmat eivät opeta lastaan vaan vain huolehtivat hänestä”, H. Armstrong sanoi saarnassaan. ”He toimivat lapsen palvelijoina, mutta eivät opettajina. Kun lapsi toimii heidän mielestään väärin, he saattavat tuhahtaa (tai vanhetessa piiskata), mutta eivät opeta. Tullessani isäksi kesti jonkin aikaa, ennen kuin opin että minun pitää ensiksi opettaa ja rangaista ainoastaan kun he toimivat tietoisesti väärin” (7. marraskuuta 1981).

Ihmisen henki mahdollistaa lapsen tiedon hankkimisen. ”Sillä kuka ihminen tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on?” (1. Kor. 2:11). Lapsi kykenee oppimaan asioita, joita koiraa ei kykene tuntemaan. Eläimet elävät vaistonvaraisesti. Lapselle on opetettava, kuinka elää. Kun Jumala loi ihmisperheen, hän tarkoitti vanhemmat lapsen ensimmäisiksi opettajiksi.

Mitä vanhempien tulee opettaa lapsille? Aadam ja Eeva herätettiin eloon aikuisina, mutta he tarvitsivat tietoa. Jumala oli heidän kouluttajansa. Jumala alkoi

opettaa heille välittömästi tietoa kuinka elää menestyksekkäästi. Tajuatko, että olet lapsesi kasvattaja kuten Jumala oli Aadamin ja Eevan opettaja? Varaudu koulutamaan lastasi syntymän hetkestä.

Älä odota, että opettaja kouluttaa lapsesi. Tarkastele opettajia avustajinasi, ei lapsesi ensisijaisina kasvattajina. Tämä saattaa tuntua ylivoimaiselta tehtävältä, mutta opettaminen on helpompaa kuin luulet. Katso Jumalan esimerkkiä.

Mitä Jumala opetti Aadamille ja Eevalle? ”Adam luotiin tarvitsemaan TIETOA, jota kukaan eläin ei voinut omata. Adam tarvitsi kolmenlaista tietoa: 1) yhteydestä ja suhteesta Jumalaan, 2) suhteesta muihin ihmisiin, ja 3) tietoa käsitellä materiaalisia asioita”, selitti H. Armstrong (*Good News*, loka-marraskuu 1981). Tämä on perustavaa ”perunoita ja lihaa” -opetusta, ja tarjoaa täydellisen yleiskuvan tai hahmotuksen asianmukaisesta lastenkasvatuksesta imeväisille, pikkulapsille, nuorille ja nuorille aikuisille.

Jokaisella lapsesi kasvun virstanpylväällä valmistaudu opettamaan lapsellesi ensimmäiseksi Jumalasta ja Jumalan tiestä, miten tulla toimeen toisten kanssa, ja tämän jälkeen materiaalisia kykyjä. Pidä mielessä lapsen ikä, henkinen kypsyys ja fyysinen kehitys. Olisi turhauttava kokemus aloittaa siisteyskasvatus kolmikukautiselle vauvalle tai vaatia yksivuotiasta muistamaan ulkoa kymmenen käskyä. Lapsen oikea kasvatus vaatii suunnitellusti aikaa (vähintään kaksi vuosikymmentä) ja kärsivällisyyttä.

Lapsen luontainen fyysisen ja henkisen kehitysvaiheen yli tähtääminen voi tuhota lapsen luottamuksen, mikä aiheuttaa useasti vakavia psyykkisiä ja emotionaalisia ongelmia.

Ei ole yllättävää, että maailman lastenkasvatus keskittyy materiaalisiin pyrkimyksiin–onnistumaan tässä elämässä–huomattavan varallisuuden tuottavan uraan saavuttamiseksi, materiaalistien asioiden hankkimiseksi. Moderni koulutusjärjestelmämme on muuttanut läpikotaisen materialistiseksi käsitellen ensisijaisesti materiaalistien asioiden hankkimista, mutta unohtaen täysin lastenkasvatuksen kaksi tärkeintä osatekijää: Jumalan rakastamisen (ilmaistuna kuuliaisuutena Jumalalle) ja toisten rakastamisen.

Moderni koulutus on rakentanut maailman Jumalaa tarvitsemattomaksi. Kasvattajat opettavat nuoria ansaitsemaan elannon (useasti muita hyväksi käyttämällä), mutta eivät opeta miten elää. Mikä on tulos?

H. Armstrong selittää: ”Aadamille luotiin ihmisen henki, jonka kautta hän saattoi hankkia itse tietoa, jolla käsitellä asioita. Ihminen on hankkinut itselleen tiedon, kuinka rakentaa taloja, autoja, lentokoneita, tietokoneita. Ihminen ei ole 6000 vuoden aikana kuitenkaan oppinut tulemaan toimeen lähimmäisensä kanssa. Aviomies ja vaimo riitelevät ja eroavat. Vanhemmat eivät ymmärrä kouluttaa lapsia oikein. Lapset ovat katkeria vanhempiin kohtaan. Perhe ei osaa elää sovussa naapurin kanssa. Esimiehet ja työmiehet ottavat yhteen; ihmisrodut riitautuvat; kansakunnat sotivat toisiaan vastaan.

”Ihminen ei ole oppinut–eikä näytä haluavan oppia tietämään–miten elää läheisesti Luojaansa kanssa” (sama). Yhteiskuntamme on nyt katastrofin partaalla. Raamattu osoittaa selvästi, että elämme hyvin lähellä suuren ahdistuksen aikaa. Silti, Jumala on luvannut suojella yksilöitä ja perheitä, jotka Jumalaan katsoen elävät Jumalan elämätavan mukaisesti, mikä on yksinkertaisesti lausuttuna ulosvirtaava rakkaus Jumalaa ja lähimmäistä kohtaan.

Valmista lapsesi kääntymykseen

Kaikkien kääntymyksen tehneiden vanhempien yleinen lastenkasvatuksen tavoite on valmistaa lapsi kääntymykseen. Kyseessä ei ole helppo tehtävä ympäröivässä maailmassa. ”Elämme ainutlaatuisella historian ajanjaksolla. Maailmantapahtumat etenevät pikaisesti kohti aikakautemme loppua. Ongelmat lisääntyvät nopeampaa tahtia kuin koskaan aikaisemmin, näkymättömästä syystä. Et kykene ymmärtämään tapahtumia tunnistamatta tätä totuutta”, kirjoittaa G. Flurry kirjassa *Amerikka hyökkäyksen alaisena*.

”Vuonna 1986 tapahtui MERKITTÄVÄ historian käännekohta, joka on vaikuttanut radikaalisti *kaikkeen* sitä seuraavaan: kulttuurin, perheeseen, koulutukseen, uskontoon, tieteeseen, talouteen, politiikkaan, kansainvälisiin suhteisiin–KAIKKEEN TOIMINTAAN”, G.Flurry jatkaa. ”Kaikkein merkittävin on kuitenkin asia, että *lähes kukaan ei ole perillä tapahtumasta...* Hyökkäyksen aiheuttaja on näkymätön voima–todellinen, kuolettava, vaarallinen voima.” Tämä viittaa, että saatana heitettiin maapallolle vuonna 1986, ja on raivoisempi kuin koskaan aikaisemmin (Ilm. 12:9–12). Tämä paha olento tietää, että hänen hallintonsa on lähes lopussa. Niinpä hän riehuu tuhotakseen kansakuntia. Hänen tuhoamistapansa on vaikutta aikuisten ja lasten mieliin. Vanhempien, jotka vilpittömästi haluavat kasvattaa lapsensa oikein, on tunnistettava, että heidän täytyy taistella saatanaa vastaan voidakseen suorittaa tehtävänsä menestyksekkäästi.

Saatana tekee kaikkensa *estääkseen oikean lastenkasvatuksen*. Hän tietää voivansa tehdä tuhoaan maailmassa sekä seurakunnassa, kun lapset saavat kasvaa tottelemattomiksi, itsekkäiksi ja kurittomiksi. Saatana

on väkivaltainen olento, jonka elämä on kapinaa täynnä. Kirjassa *Amerikka hyökkäyksen alaisena* G. Flurry kutsuu tätä langennutta enkeliä ”laittomuuden arkkitehdiksi”. Tämä on ainoa tapa selittää laittomuuden, kapinan ja väkivallan kuluttama maailmaamme.

Aadam ja Eeva, jotka saivat mahdollisuuden tuntea Jumalan, hylkäsivät tarjouksen. He halusivat rakentaa itselleen elämän erillään Jumalasta. He halusivat elämä omilla ehdoillaan! He lankesivat saatanan negatiivisen vaikutuksen alaiseksi – tulivat vapaaehtoisesti kidnappatuiksi. Mikä oli tulos? Voit lukea tuloksen sanomalehdistä ja katsoa iltauutisista. Tämä maailman kärsimys on heidän kohtalokkaan päätöksensä hedelmä! Lopputulos ei ollut väistämätön. Kauhea maailmantilamme on kokonaan seuraus ihmisen syntisestä ajattelusta ja saatanan johdolla toimimisesta.

Lapsellasi on pääsy Jumalan tykö

Jokaisen vanhemman velvollisuus on auttaa lapsensa tuntemaan Jumala sekä vastustaa saatanaallisia vaikutuksia.

”Luoja tarjosi vapaasti Henkensä, joka siittää myös ikuisen elämän, Aadamille. Pyhä Henki olisi välittänyt Aadamille tiedon yhteydestä ja suhteesta Jumalaan – miten tulla toimeen lähimmäisen kanssa – miten toimia aviopuolison kanssa ja kasvattaa lapset. Aadam hylkäsi Jumalan Hengen (elämän puun), ja valitsi itselleen tiedon hyvästä ja pahasta. Hän päätti hankkia ja hankkia itsenäisesti tietonsa. Mutta Jumala ei ollut luonut Aadamiiin työkalujaan (Pyhää Henkeään), jonka avulla Aadam olisi voinut päättää, mikä on oikea tieto. Ilman annettua Jumalan Henkeä ihminen kykeni tuottamaan mielestään

vain itsekästä, itsekeskeistä tietoa. Tuloksena Aadamin mieli oli seurauksena vasta vain puolivalmis. Adam ei ollut henkisesti 'täysin paikan päällä!"; kirjoitti H. Armstrong (*Plain Truth*, lokakuu 1984).

Aadam tarvitsi toisen hengen–Jumalan Pyhän Hengen–tullakseen hengellisesti täydelliseksi. Ilman Jumalan Hengen liittymistä hänen ihmishenkeensä Aadam ei kyennyt hankkimaan tarvittavaa hengellistä tietoa ja ymmärrystä rakastavaan (eli lain mukaiseen) suhteeseen Jumalaan ja lähimmäiseensä. Aadamin valinta johti tuhoisiin seurauksiin Adamille itselle, Evalle sekä heidän jälkeläisilleen.

"Jumalan Henki ihmisessä paljastaa ihmiselle hengellisen tiedon–hengellisen Jumalan lain–ELÄMÄNTAVAN–joka SAA AIKAAN rauhan, onnen ja jokaisen hyvän tuloksen", selitti H. Armstrong. "Yleisesti ottaen löytyy KAKSI elämäntapaa–joita Eedenin kaksi puuta kuvaa. Löytyy ulosvirtaava RAKKAUS (joka on Jumalan hengellinen laki), jonka esitän tässä lyhyen yksinkertaisesti sanalla 'ANTAA'. Vastakkainen tapa on puolestaan 'OTTA'. Nämä kaksi vastakkaiseen suuntaan johtavaa elämäntapaa tuottavat päinvastaisen vaikutuksen!" (*Why Humanity Cannot Solve Its Evils*, Miksi ihmiskunta ei voi ratkaista tuottamaansa paha).

Koska Aadam hylkäsi Jumalan, Jumala katkaisi Aadamilta ja hänen jälkeläisiltään pääsyn tykönsä ja pääsyn Pyhään Henkeensä Kristuksen toiseen tulemiseen saakka (1. Moos. 3:22–24). Päätöksen seurauksena lähes koko ihmiskunta elää ottaa-tavalla. Jumala kuitenkin varasi itselleen oikeuden kutsua muutaman ihmisen (nk. ensihedelmät) vastaanottamaan Pyhän Henkensä ja pätevoitymään hallitsemaan Jeesus Kristuksen kanssa Jumalan valtakunnassa. Jumalan Uuden testamentin

seurakunta, joka muodostaa valtaosan kaikista ensiheidelmistä, koulutetaan elämään antaa-tavalla, Jumalan lain-kymmenen käskyn-tiellä.

Jumala odottaa, että seurakunnan jäsenten lapset sisällytetään tähän koulutukseen. Tässäkin vanhempien on toimittava lapsen ensimmäisinä opettajina. ”Kun nuori mies ja nuori nainen-ehkä pian 20. ikävuoden jälkeen-rakastuvat-JOS molemmat ovat parannuksen tehneitä, ja menevät naimisiin, HEIDÄN LAPSENSA KUULUVAT ERIKOISEEN KATEGORIAAN, JOSTA JUMALAN SEURAKUNTA EI OLE OLLUT PERILLÄ AIKAISEMMIN!” H. Armstrong opettaa ”Your Children-FUTURE GODS?” (*Good News*, syyskuu 1979). H. Armstrong viittasi Jumalan seurakunnalle annettuun uuteen ilmoitukseen koskien 1. Kor. 7:14 ja kääntymyksen tehneiden Jumalan seurakunnan jäsenten lasten pyhittämistä.

Viitaten lapsiin, joilla on parannuksen tehneet vanhemmat tai huoltajat, H. Armstrong totesi: ”He ovat ’pyhitettyjä’, mutta tämä EI tarkoita ’pelastettuja’. Silti he ovat erityiskategoriassa ja VOIVAT tehdä kääntymyksen ollessaan riittävän kypsiä” (sama). Tämä on absoluuttinen, ihmeellinen totuus.

Kääntymyksen tehneiden seurakuntalaisten lapset eivät ole erotettuja Jumalasta. Heille voidaan opettaa Raamatun totuuksia. Kun lapset vastaavat positiivisesti Raamattuun perustuvaan opetukseen, Jumala avaa heidän mielensä ymmärtämään totuuttaan ja työskentelee tiiviisti heidän kanssaan. Mahdollisuus vanhempana kääntymykseen tekoon kasvaa suuresti!

Tieto kasvattaa merkittävästi vastuusi vanhempana kouluttaa lapsesi kunnolla. Jumala jakaa kuitenkin painavan vastuun kanssasi, mikä on rohkaiseva asia!

Muovaa ihmishenki

”Nyt näe, mihin asia johtaa meidät”, H. Armstrong kirjoitti. ”Kun koulutat kasvavan lapsen koiran tai norsun lailla tekemään tietyt asiat tietyllä tavalla, joissakin tapauksissa omaksutusta toimintamallista muodostuu mahdollisesti pysyvä toimintatapa.”

”Mutta [lapsellasi] on mieli, jolla hän voi ajatella, järkeillä, päättää mitä tehdä, ja ohjata toimintansa vanhempien opetuksesta eriäväksi—varsinkin jos vastarinnan, auktoriteettia kohtaan oleva vihamielisyyden asenne tai ennakkoluulo—tai mukautuminen ikäisten tapoihin—aiheuttaa mielenmuutoksen. Myöhemmässä iässä erimielisyyksien takia henkilö saattaa poiketa täysin lapsuutensa koulutuksesta...”

”Kouluta lapsi ajattelemaan ja päättämään Jumalan lain hengen mukaisella asenteella—rakkaudella muita kohtaan, toisten hyvinvoinnin huomioon ottaen—ja opeta, että saatana itsekkyyden ja mustasukkaisuuden, kateuden asenne ja antagonismi muita kohtaan on väärin. Opeta lapsi kunnioittamaan vanhempiaan” (*Plain Truth*, lokakuu 1984).

Tämä on haastava tehtävä, mutta tällainen lastenkasvatus on mahdollista asiaan omistautuneille, kääntämyksen tehneille vanhemmille.

Et kykene suorittamaan kuitenkaan työtä yksin. Ymmärrä, että tarvitset ajoittain neuvoa lapsenkasvatusta ja lohduttaudu—Jumalan pastorit ovat halukkaita ja kykeneviä auttamaan sinua matkan varrella kohtaamiesi haasteiden kanssa. Älä epäröi pyytää neuvoa.

Kasvata lapsesi, muuten saatana kasvattaa

H. Armstrong varoitti jäseniä laiminlyömästä lastensa opetusta ja koulutusta. Liian moni pitää

itsestäänselvyytenä, että pikkulapsi kykenee omaksumaan tietoa, järkeilemään ja tekemään päätöksiä. Lapsesi ovat tietoisesti saatanan, paholaisen suurimpia tavoitteita. Saatana ymmärtää perin pohjin ihmisen hengen, tunnistaa lapsen mielen hämmästyttävän kyvyn, ja näkymättömän johdonmukaisesti vaikuttaa vaivihkaa lapsen mieleen. Millä tavalla?

H. Armstrong opetti: ”KUINKA JUMALA AIHEUTTI KOOREKSEN TOIMIMAAN HALUAMALLAAN TAVALLA? Jumala ei puhunut hänelle suoraan. Jumala ei puhunut hänelle kuin profeetoille, unessa tai näyssä. Jumala ’HERÄTTI KOOREKSEN HENGEN (Esra 1:1). Jumala on henki. Jumala siis kykeni lietsomaan Kooreksen *SISÄLLÄ* olevan hengen...” (*Good News*, syyskuu 1979). Tieto on olennaista ymmärtääksemme, kuinka ihmisen henki toimii ja kuinka henkiset voimat vaikuttavat ihmishenkeen. Jos vanhemmat eivät ole valppaita, pahat henkiolennot voivat ottaa hallintaansa lapsessa olevan ihmisen hengen.

Saatana on suuren vaikutusvoiman ihmisiin omaava henkiolento, joka lähettää negatiivista tottelemattomuuden ja kapinan henkeänsä. ”Joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmapallin hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa” (Ef. 2:2). Paavali puhuu saatanaista ilmapallin hallitsijana, mikä tarkoittaa, että saatana lataa lähetyksellään ilmapiiriin kuin radioasemalähetyksellä radioaalloilla. Jokaisella ihminen on virittäytynyt saatanan aallonpituudelle. Milloin saatana alkaa lähettää asenteitaan lapseesi?

Sinun täytyy ymmärtää asia. H. Armstrong totesi selvästi, että ”*saatana ei odota kunnes ihminen kypsyy*. Heti kun ihmisvauva alkaa käyttää päättelyprosessia—jo ensimmäisen elinvuoden aikana—saatana lähettää

ihmisen hengen kautta lapsen itsekkyyden, kilpailun, riidan asenteita–halun SAADA, omata, omistaa. Kun lapsi on keskimäärin 15 tai 16, monissa tapauksissa saatana on tehnyt työnsä. SIKSI NIIN SUURI OSUUS KAIKISTA RIKOKSISTA ON TEINIEN TEKEMIÄ!” (sama).

Vaikka tämä on todellisuus, löytyy toivo. Vanhempana sinulla on mahdollisuus katkaista saatanan pyrkimykset. Tämä vaatii ahkeraa hengellistä ponnistelua. Tässä neuvo, miten voit toimia.

Koska lapsella on kyky ajatella, järkeillä ja päättää miten toimia, ja koska lapsellasi on myös kyky ohjata toimintaansa vanhempien opetuksesta eroavaksi–varsinkin saatanan avulla–sinun täytyy varustautua taistelemaan saatanaa vastaan. Valmista mielesi kohtaamaan taistelu päivittäin! Rukoile Jumalalta voimaa ja viisautta, ja Jumala toimittaa tarpeesi. Vaikka et näe saatanaa, voit oppia erottamaan hänen läsnäolonsa. Millä tavalla?

”Varhaislapsuudesta saatana–näkömätön tämän maailman hallitsija–alkaa toimia lapsen mielessä”, varoitti H. Armstrong. ”Hän ei lähetä sanoja, ääniä tai kuvia vaan itsekkyyden, vihamielisyyden, erimielisyyden, kaunan ja oman tahdon asenteita” (*Plain Truth*, lokakuu 1984). Kun lapsi ilmaisee näitä asenteita, hänen mielessään toimii henkinen prosessi. Saatana vaikuttaa prosessiin lapsen tunteiden kautta. Useimmat vanhemmat laiminlyövät lapsen mielen opettamisen, on helppo olla näkemättä mitä mielessä tapahtuu. Kukaan opettaja koulussa ei kykene opettamaan lastasi vastustamaan saatanan itsekkyyden, vihamielisyyden, erimielisyyden, kaunan ja itsetahdon lähetyksiä. Tämä on sinun tehtäväsi!

”Saatana ei laiminlyö lapsesi mieltä! Saatana alkaa lähettää asenteitaan vain muutaman kuukauden iässä,

itsekkyyden ja itsekeskeisyyden asenteita” (sama). Kun havaitset moisia asenteita lapsessasi, tunnista, että saatana tai joku hänen demoneistaan on läsnä.

Saatana pyrkii lapsesi vastustamaan, paheksumaan ja vihamieliseksi auktoriteettiasi vastaan. Saatana vaikuttaa myös ikätovereitten kautta, saattaen lapsen toimimaan vastoin vanhempien opetusta.

Psykologit eivät ymmärrä tai hyväksy tätä opetusta. He eivät kykene auttamaan kasvattamaan lastasi. Mutta muista, että Jumalan tosi pastori kykenee auttamaan!

Lastenkasvatus on tasapainoinen yhdistelmä opetusta sekä fyysisten tapojen ja henkisten arvojen vahvistamista. Kumpaankin liittyy lapsen mielen opetus.

Opetä lapsellesi oikea rutiinimainen tottumus heti käskyn kuullessa, mm. lelujen poimiminen, siististi syöminen, tuleminen kutsuttaessa. Mutta vieläkin tärkeämpää on opettaa lastasi ajattelemaan itse. Autat lastasi kun opetat häntä ajattelemaan Jumalan tavalla.

Ihmishengen muovaaminen on että kouluttaa, totuttaa lapsen kulkemaan oikeaan suuntaan.

MILLAINEN ON LAPSESI TODELLINEN ASENNE?

Gerald Flurry ja Wayne Turgeon

MILLAINEN ON LAPSESI ASENNE? ONKO LAPSESI yleensä onnellinen ja iloinen? Vai onko hän ailahteleva ja synkkä? Kunnioittaako hän isää ja äitiä?

Jumala rakentaa perhehallituksen fyysisen perheen kautta, kuvana tulevasta hengellisestä perheestä. Me vanhemmat omaamme raitistavan vastuun kasvattaa lapsemme rakastamaan Jumalan tietä ja valmistaa heitä heidän suurenmoista tulevaisuuttaan varten osana Jumalan perhettä. Lapsi on suurenmoinen siunaus Jumalalta (Ps. 128:3).

Meidän on muokattava lapsemme ihmisen henki, jotta Jumala voi työskennellä lapsemme kanssa aikuisena. Vanhempien työskäntä kuuluu ihmisen lihallisen luonnon taltuttaminen (Room. 8:7).

Tarkastellaan kolmea eri tapaa, kuinka voimme kehittää lapsellemme oikeanlaisen asenteen.

Rakasta

Rakasta lastasi kaikkein ensimmäiseksi kuten 1. Joh. 4:19: ”Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä.” Isä rakastaa meitä *ensin*, mistä seuraa, että meidän vanhempien täytyy rakastaa lastamme ensin. Et voi pakottaa lastasi rakastamaan sinua. Se tapahtuu rakastamalla häntä ensin.

Isinä ja äiteinä *johdammeko* perhettä kehittämällä lapsiimme vahvan siteen? Onnistunut perhesuhde vaatii lasten ja vanhempien välillä olevaa rakastavaa sidettä.

1. Piet. luku 3 kertoo, että vaimo voi voittaa kääntymystä tekemättömän miehensä käytöksellään. Sama pätee lapseen. Lapsesi sydän kykenee kääntymään puoleesi vain jos rakastat häntä ensin. Lastamme kohtaan kehittämämme asenne, olipa se hyvä tai huono, palaa suhteeseemme tulevaisuudessa.

Raamattu profetoi lopunajan Eliasta, jonka tehtävänä oli kääntää isien ja lasten sydämet toinen toistensa puoleen: ”Katso, minä lähetän teille profeetta Elían, ennenkuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä. Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi” (Mal. 4:5–6). Tässä on kaunis tavoite perheillemme.

Jos vanhempana kuritat lastasi rakkaudetta, kasvatat vihamielisen lapsen, joka ei kasvettuaan käänny isän eikä äidin puoleen. Jos isä johtaa perhettä rakkaudella, lapset palauttavat todennäköisemmin rakkauden.

Lapsemme kuuluvat tosi asiassa Jumalalle (Ps. 127:3). Jumala on antanut meistä useimmille etuoikeuden saada lapsia. Jumala odottaa meidän kasvattavan lapsemme tavalla, että he kääntyvät kasvaessaan hengellisesti Jumalan puoleen. Tehtävän suorittaminen vaatii, että toimimme tavalla, jolla lapsemme on helppo rakastaa meitä. Kaikki palaa rakastavaan perhesuhteeseen, kuten Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen rakkaus meitä kohtaan. Toiminta ei merkitse kuitenkaan sallivuutta, todellinen rakkaus perustuu Jumalan lakiin, mikä edellyttää hallitusta.

Rakastamalla lapsiamme samalla tavalla kuin meitä rakastetaan opetamme heitä odottamaan suurenmoista huomisen maailmaa ja siellä heitä odottavia suurenmoisia mahdollisuuksia (Ps. 45:16). Opetammeko

lapsillemme Jumalan heitä varten tarkoittaman suuren suunnitelman?

Opeta

Toinen tapa kehittää lapselle oikeanlainen asenne on opetus esimerkin ja opastuksen kautta.

Kun meillä aikuisilla on ongelma, tehtävämme on lähestyä ensiksi Jumalaa, pyytää Jumalalta apua, etsiä vastausta, ja vasta sitten ryhtyä toimeen, vastausta hartaasti käytännössä soveltaen. ”Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan” (Matt. 7:7). Lapsesi saavat erinomainen esimerkin jota noudattaa, kun he näkevät että vanhempi vie ongelman Jumalalle ja anoo vastausta Jumalalta. Suurin ongelma on, kun vanhemmat eivät etsi Jumalan johdatusta. Kuinka voimme odottaa lastemme etsivän ohjausta, jos he eivät näe meidän etsivän sitä? Isän on näytettävä tietä.

Näkevätkö lapsemme meidän rukoilevan ja opiskelevan päivittäin? Näkevätkö he, että isä on perheen päänä, ja että äiti tukee aviomiestään täysin? Lapset vais-toavat tekopyhyiden hetkessä. Kun asetamme aikaisessa vaiheessa oikean esimerkin, useimmissa tapauksissa lapsemme seuraavat jalanjäljissämme. Lastenkasvattamisessa menestyksekkäimmät vanhemmat ovat lähimpänä Jumalaa.

”Mutta pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut” (2. Tim. 3:14). Kun lapsemme elämässä ilmenee ongelma, häntä tulee opettaa esittämään ongelma ensisijaisesti rukouksessa Jumalalle. Tapa muodostuu pian automaattiseksi.

”Nouse harmaapään edessä ja kunnioita vanhusta sekä pelkää Jumalaasi. Minä olen Herra” (3. Moos. 19:32).

Opetammeko lapsiamme kunnioittamaan vanhuksia? Nousevatko vanhemmat lapset seisomaan kun vanhus kävelee huoneeseen? Kyseessä on nykyään menetetty käytöstapa, jopa aikuisten keskuudessa! Länsimainen yhteiskunta on niin rappeutunut, että vanhukset sysätään syrjään, nuoret sivuuttavat vanhukset häpeällisesti. Tämän ei pitäisi olla käytäntö lastemme keskuudessa. Nykymaailma *idoliso*i nuoria vaikka *sen pitäisi kunnioittaa suuresti vanhuksia!* Jos lapsemme opetetaan kunnioittamaan vanhuksia, vanhukset voivat jakaa heille paljon viisautta ja monia neuvoja.

Entä vieraat, sukulaiset ja ystävät, joihin olemme kosketuksissa? Lastemme tulee kunnioittaa kaikkia aikuisia. Meidän tulee opettaa lapsemme kunnioittamaan kaikkia auktoriteettihenkilöitä, onko kyseessä sitten opettaja, poliisi tai naapuri. On selvää, että on eri tilanne, jos joku arvovaltaisessa asemassa oleva kohtelee lastamme kaltoin, ja voi vaatia meitä puuttumaan asioihin. Moraalittomassa sallivassa yhteiskunnassamme vanhemmat puuttuvat useammin tilanteeseen kun heidän pitäisi *olla puuttumatta* – ei ”liittoutua” väärin toimineiden lastensa kanssa. Aikaisemmin oli käytäntö, että kun lapsi joutui koulussa vaikeuksiin, hän joutui myös illalla kotona vaikeuksiin. Tänäpäin opettajat ja muut auktoriteettihahmot pelkäävät oikaista lapsia peläten vanhempien reagointia.

Paha yhteiskuntamme pommittaa lapsiamme lukuisilla negatiivisilla vaikutteilla (Gal. 1:4); nyky-yhteiskunta on paljon pahempi kuin me olimme lapsia. ”Totuta poikanen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhanakaan siitä poikkeaa” (Sananl. 22:6). Kun opetamme lapsiamme, meidän pitää opettaa *miten* ja *miksi*, jotta he ymmärtävät opetuksemme perusteellisesti. Kasvata lapsesi niin että hän haluaa valita Jumalan tien.

Tietyt koulutoiminnot, esimerkiksi urheilu tai musiikki, auttavat lapsia kehittymään monipuolisesti. Selvitä lapsen taidot ja kyvyt ja ohjaa häntä kyseiseen suuntaan, niin kauan kuin asia ei loukkaa Jumalan lakeja.

Kun lapsemme ottavat osaa peleihin tai urheilutoimintaan, ovatko he luonteeltaan reiluja häviäjiä? On hyvä opettaa pyrkiä voittamaan ja tekemään parhaansa, mutta voitto tai häviö, lapsen tulee säilyttää hyvä asenne. Kun lapsemme alkavat menestyä, heidän motivaationsa lisääntyy, ja he pyrkivät menestymään myös myöhemmin elämässä.

Opeta lapsellesi häntä koskevat Raamatun neljä tärkeintä sanaa: ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi.” Huomaa Ef. 6:1–4: ”Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein. Kunnioita isääsi ja äitiäsi – tämä on ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus – että menestyisit ja kauan eläisit maan päällä. Ja te isät, älkää kiihoittako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa.” On traagista, ettemme noudata käskyä länsimaisessa nyky-yhteiskunnassa. Näemme pikemminkin sivilisaatiomme murenevan, koska perheet murenevät. Moni lapsi puhuu pahaa vanhemmistaan hätkähtämättä, ja kun heillä on ongelmia, he syyttävät isää ja äitiä. Näin ei pitäisi olla Jumalan seurakunnassa. Jos toimitamme osuutemme, lastemme tulisi pyrkiä miellyttämään meitä, syvästi rakastaen ja kunnioittaen.

Oikaise

Kolmas tapa kehittää lapsellesi oikea asenne on ojentaa häntä. Ymmärrä ensimmäiseksi, että oikein tehty

ojennus *on rakkautta* (Sananl. 13:24). Tässä mielessä kolmas tapa liittyy ensimmäiseen. *Oikaisu* ansaitsee erillisen käsittelyn, koska meidän täytyy tietää, *miten* toimeenpanna hallitusta varmistaen, että oikaisu tapahtuu rakkaudella.

Kun lapset ovat nuoria, heille tulee opettaa ”ei” -sanan merkitys. Liian usein tästä yksinkertaisesta kaksikirjaimisesta sanasta luistetaan. *Ei* pitäisi tarvita lausua ainoastaan yhden kerran. Jos lapsi ei tottele, tehtäväsi on opastaa ja ojentaa lasta. Jos jätämme reagoimatta, lapsi ei osaa pelätä *ei*-sanaa. Asia saattaa johtaa vakavampiin seuraamuksiin. Jos lapsi tietää, että *ei* tarkoittaa ensimmäisellä kerralla *ei*, saatat jopa pelastaa lapsen hengenvaarallisesta tilanteesta. Jos lapsi vaeltaa luotasi kohti vilkasta risteystä, ”ei!” voi olla ainoa pelastava käsky. Tällaisessa tilanteessa vanhempi saa olla erittäin kiitollinen, että on kasvattanut lapsen ymmärtämään, mitä *ei* tarkoittaa.

Johdonmukaisuus on asian avain. Jos käytät *ei*-kommentoa epäjohdonmukaisesti, lapsi hämmentyy, eikä käsky estä tottelemasta, koska lapsi tietää, ettei isä tai äiti todennäköisesti toimeenpane seuraamuksia. Tästä kehittyy myös kaunan ja kapinan asenne vailla varmoja ohjeita, jota noudattaa. Lapset, samoin kuin aikuiset, reagoivat paremmin vakaisiin rajoihin.

Lapsen kapina vaatii, että saatat lapsen lain alaiseksi. Jos et toimi näin, lapsi, ei isä, hallitsee kotitaloudessa. Kun lapsi rikkoo sääntöä auktoriteetille vihamielisenä, kyseessä on vakava ongelma, johon on puututtava. Näemme lasten haastavan aikakaudellamme vanhempiaan avoimesti. Nuoremme tarvitsevat vanhempia, jotka välittävät tarpeeksi haastaakseen nuoren, jonka käyttäytyminen saattaa johtaa traagisiin seuraamuksiin.

Vanhemmilla on Jumalan antama velvollisuus asettaa turvalliset, selvät rajat lapsen käyttäytymiselle.

Jokainen lapsi haastaa jossain vaiheessa vanhempansa, ja sinun on vastattava haasteeseen. Muuten lapsi tajuaa voittaneensa, ja ongelma jatkuu jatkumistaan.

On syytä muistaa, ja kyseessä on yleinen virhe, olla piiskaamatta jokaisesta rikkomuksesta. Kyllä, Raamattu hyväksyy ruumiillisen kurituksen (Sananl. 29:15), ja tärkein piiskauksen syy on *kapina*—kun lapsi on tahallaan tottelematon vanhemmalle.

Niin kutsutut asiantuntijat raportoivat vain piiskauksesta, joka *ei* tapahdu oikein. Liian moni hektinen vanhempi ei halua omistaa aikaa kouluttaa lapsensa käyttäytymään halutulla tavalla. Sitten mahdollinen piiskaus toimeenpannaan turhautuneena tai vihan vallassa. Tällainen rankaiseminen on lapsen kehitykselle haitallista, mutta selkeään opetukseen paljon rakkaudella yhdistetty piiska on varsin tärkeä tekijä lapsen oikeassa kasvatuksessa.

Meidän täytyy varmistaa aina, että rangaistus sopii tehtyyn rikokseen. Kun lasta on rangaistu säännön rikkomisesta tai vanhemmalle tottelemattomuudesta, lapsen pitää olla aidosti katuva teostaan! Kun lapsi on aidosti pahoillaan, todistat pian onnellisen lapsen. Jos lapsi ei kadu rangaistuksen jälkeen, ojennusta on jatkettava kunnes hän on katuva, riippumatta kuinka kauan oikaisu kestää. Kun lapsen asenne on väärä vielä ojennuksen jälkeen, kapinan asenne ei ole murtunut. Kun kauna auktoriteettia kohtaan jatkuu joko avoimesti tai hienovaraisesti, se on kitkettävä pois. Jos emme saa lastamme pelkäämään meitä oikein pikaisesti, edessämme on elinikä tarpeetonta kipua ja kärsimystä.

Etsi neuvoa

Onko lapsesi hallinnassa? Kuinka lapsi käyttäytyy ruokapöydässä? Miten hän toimii toisten kodeissa? Et vastaanota kutsuja, jos lapsesi on kuriton. Kuluttaako lapsesi sinut väsymyksen partaille? Jos käsissämme on käytösongelmia, asia täytyy kaikkein ensimmäiseksi saattaa Jumalan eteen.

Entä lapsen typerys? On selvää, että haluamme, että lastemme nauravat ja pitävät hauskaa, mutta käytöksen ei pidä antaa päästä käsistä. Kun näin alkaa tapahtua, lapsensa kanssa sopusoinnussa oleva vanhempi kääntyy: ”Nyt asetutaan.” Lapsen tulee reagoida välittömästi.

”Vitsa ja nuhde antavat viisautta, mutta kuriton poika on äitinsä häpeä” (Sananl. 29:15). Jae mainitsee äidin, mutta käytös tuo häpeän myös perhenimelle, joka on isän perintöä.

Ympäriinsä villitsi juoksemaan jätetyt lapset saattavat saattaa häpeällisen nimen myös seurakunnalle, meidän kaikkien äidille.

Jumala on antanut aiheesta runsaasti opetusta seurakunnalleen. Etsi neuvoa Jumalan tosi pastorilta. Jumala on antanut meille kaiken tarvittavan tiedon toimiaksemme oikein! Etsimmekö ahkerasti tietoa Jumalalta tarkoituksenamme soveltaa sitä? Vai, kuten moni maailmassa, *kokeillemmeko eri keinoja* löytääksemme jonkun mahdollisen menetelmän?

Meillä kaikilla on vahvuutemme ja heikkouksemme lastenkasvatuksessa. Lisäksi lasten käyttäytymishäiriöön voi löytyä muita osatekijöitä, kuten allergia tai sairaalloisuus. Toiset tekijät ja henkilökohtaiset heikkoudet eivät saa muodostua tekosyiksi oikeanlaisessa lastenkasvatuksessa epäonnistumiseen. Herbert W. Armstrong sanoi, että on syy ja seuraus. Löytyy syy, miksi lapsista tulee kapinallisia.

Tavoite on vanhurskas luonne. Haluamme kasvattaa lapsemme, jotta he omaksuvat kypsyessään Jumalan elämäntavan. Lapsessa pyhän, vanhurskaan luonteen rakentaminen vaatii ahkeraa ponnistelua molemmilta vanhemmilta. Asia vaatii aikaa. ”Kurita poikaasi, niin hän sinua virvoittaa ja sielullesi herkkuja tarjoaa.” (jae 17).

Lastenkasvattaminen on haastava, elinikäinen prosessi. Teemme aika ajoin virheitä. Muista rangaista *väärästä asenteesta*–kapinahengestä. Jos lapsi asenne on viha, murjotus, oikukkuus, epäkunnioitus–kohtaa heti väärä asenne. 1. Sam. 15:23 luemme, että tottelemattomuus on noituuden synti. Kapina on peräisin saatanasta (Joh. 8:44; Ef. 2:2).

Omataksesi onnellisen, tasapainoisen, oikean asenteen omaavan lapsen, muista rakastaa lasta, opeta esimerkilläsi ja oikaise rakkaudella. Tavoitteena on 85 prosenttia rakkautta, 10 prosenttia opetusta esimerkin kautta ja 5 prosenttia oikaisua rakkaudella. Kukaan meistä ei toimi koskaan joka aika täydellisesti, mutta Jumala haluaa meidän jokaisen pyrkivän täydellisyyden tavoitteeseen.

Olemme Jumalan lapsia. Jumala on Isämme. Jumala on perhe. Toimeenpannaan Jumalan rakastavaa perhehallitusta kodeissamme, niin että me kaikki–aviomies, vaimo ja lapset–saavutamme Jumalan kuvan ja luonteen.

NELJÄ

VARHAISKASVATUS – VASTASYNTYNEESTÄ VIISIVUOTIAAKSI

SAATAT IHMETELLÄ: JOS JUMALALLA ON KORKEA tarkoituspäätä ihmistä varten, miksi hän teki ihmisen maan tomusta? Herbert W. Armstrong ymmärsi hyvin asian syyn.

”Jotta tämä PÄÄMÄÄRÄ voisi toteutua: 1) IHMISEN tuli hylätä saatanan ELÄMÄNTAPA ja valita Jumalan RAKKAU-
TEEN POHJAUTUVA ELÄMÄNTAPA, joka perustuu Jumalan hengelliseen lakiin, ja 2) ihmisen oli elettävä elämänsä-
rensä fyysisessä muodossa siltä varalta, että jos ihminen valitsisi saatanan ITSEKKÄÄN elämänmallin, hän saisi mahdollisuuden MUUTTUA ja kääntyä

takaisin JUMALAN RAKASTAVAAN ELÄMÄNTAPAAN. Tai jos hän kieltäytyisi muuttumasta, hänen elämänsä voisi tulla päätökseen, eikä hänen tarvitsisi kärsiä ikuisesti väärän valintansa seurauksista”, H. Armstrong kirjoittaa *Ikuisten aikojen salaisuus* -kirjassa. Tämä ei ollut H.

Armstrongin omaa perustelua, hän ei omaksunut tätä tietoa ihmiseltä vaan tärkeä ilmoitus oli peräisin Jumalan mielestä.

Raamatusta käy selvästi esiin Jumalan *savenvalaja-saviastia* -suhde ihmiskuntaan: ”Mutta olethan sinä, Herra, meidän isämme; me olemme savi, ja sinä olet meidän valajamme, kaikki me olemme sinun kättesi tekoa” (Jes. 64:8). Jae kuvaa, miten Jumala luo hengellisen luonteen kääntymyksen tehneissä pojissaan ja tyttärissään (ks. myös Jer. 18:6). Jumala loi meidät savesta kyetäkseen muovaamaan meitä (suostumuksellamme), jotta tulisimme täsmälleen hänen kaltaisekseen-täydellisen hengellisen luonteen omaaviksi. Jumala ei olisi kyennyt samaan, jos olisi luonut meidät hengestä koostuviksi.

”Henkiolentoja, valmiiksi luotuina (kuten kolmasosa enkeleistä, joista tuli luonteeltaan pahoja), *ei voitu muuttaa!*”, H. Armstrong tarkoittaa teoksessaan *Ikuisten aikojen salaisuus*. ”Henki, kun sen luominen on valmis, on pysyvä ja ikuinen-muuttumaton. Mutta fyysinen materia muuttuu jatkuvasti.” Tämä on keskeinen ymmärrys. Jumala on Henki, eikä hän voi muuttua (Joh. 4:24; Mal. 3:6; Hepr. 13:8; Jaak. 1:17). Enkelit, jotka päättivät jatkaa kapinallista elämää, eivät voi palata takaisin kuuliaiseen elämään.

Lucifer hylkäsi hallitsemiensa enkeleiden kanssa Jumalan lain ja hallituksen. He kieltäytyivät rakentamasta jumalallisen luonteen kun kieltäytyivät suorittamasta Jumalan heille antamaa tehtävää kaunistaa maapallo. Kapinointi romutti Jumalan suunnitelman kaikille enkeleille. H. Armstrong selitti, että he päättivät luomisensa muuttamalla *pahan* luonteisiksi. Lucifer, joka luotiin *valkeuden tuojaksi*, on nyt saatana-Jumalan vastustaja-ja hengellisen pimeyden ruhtinas. Mikä fiasko!

Jumala hylkäsi suunnitelmansa viimeistellä maailman-kaikkeuden luomiensa enkeleiden kautta. Jumala oli nyt täysin varma että ainoastaan jumalaolennot-syntyneet pojat ja tyttäret-kykenisivät noudattamaan Jumalan rakkauden lakia ja hallitusta. G. Flurry selittää *Jumalan perhenäky*-kirjassa, että Jumala siirtyi ”suunnitelma B:hen” Todistettuaan enkelien katastrofisen epäonnistumisen, Jumala tiesi, että vain Jumalaperheellä oli edellytykset toteuttaa ja säilyttää maailmankaikkeuden luomistyö.

Paljon parempi suunnitelma

Näemmekö, että Jumalan suunnitelma ihmiselle on paljon parempi suunnitelma? Jumala ei tehnyt Aadamia ja Eevaa pelkästään näköisekseen vaan täydellisesti luodulle ihmisparille luotiin mahdollisuus tulla luonteeltaan Jumalan kaltaiseksi (1. Joh. 3:9). Luotuina rajoitetun Jumaltyyppisen mielen omaaviksi, pari kykeni oppimaan, toimimaan, ajattelemaan ja järjelelmään kuin Jumala. ”Koska ihminen koostuu materiasta, hän voi MUUTTUA. Kun Jumala kutsuu ihmisen ja kun ihminen ymmärtää, että on tehnyt syntiä, hän voi TEHDÄ PARANNUKSEN-MUUTTUA, kääntyä pois synnistä-kääntyä JUMALAN TIELLE. Kun henkilö muuttaa elämänsäkurssinsa, hän kykenee Jumalan avulla jatkamaan elämänsä eteenpäin. Henkilö KASVAA, omaksuu hengellistä tietoa, hänen luonteensa kehittyä, hän saa kuriin vääränlaiset tavat, heikkoudet ja viat”, H. Armstrong kirjoittaa kirjaan *Ihmisen uskomattoman suuri potentiaali*.

Paavalin kirje heprealaisille esittää meille tiivistetyn vertailun, erottaa suunnitelman enkeleille ja ihmiskunnalle. ”Sinä teit hänet vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla sinä hänet seppelöitsit,

ja sinä panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja” (Hepr. 2:7). Vaikka ihminen on tehty nyt vielä enkeleitä halvemmaksi-voimalta ja tietomäärältä heikommaksi-koko ihmiskunnalla on nyt potentiaali tulla kruunatuksi kirkkaudella ja kunnialla. Miksi? ”Asetit kaikki hänen jalkojensa alle. Sillä, asettaessaan kaikki hänen valtansa alle, hän ei jättänyt mitään hänen allensa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea hänen valtansa alle asetetuksi. Mutta hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi...” (jakeet 8–9). Paavali sanoo selvästi, että ihmiskunta on tarkoitettu hallitsemaan maailmankaikkeutta. Miten voimme tietää tämän varmasti? Näemme, kuinka Jeesus syntyi ihmiseksi ja herätettiin Jumalan oikealle puolelle, enkelien yläpuolelle. Kerran enkelien potentiaali on nyt ihmisen valtava potentiaali.

Jumala vahvisti Jeesuksen Kristuksen elämän kautta, miten hän aikoo toimia ihmisen kanssa. Jumala rakentaa perheen poikineen ja tyttärineen saven kautta. Jeesus Kristus syntyi Jumalan ainokaisena siitettynä Poikana (Hepr. 1:4–5).

Jumala siittää lisää poikia ja tyttäriä myös kääntämyksen kautta. Tämä pitkälti tuntematon tekijä tekee Jumalan suunnitelmasta ihmiselle *paremman* suunnitelman! Enkeleille ei tarjottu koskaan mahdollisuutta syntyä Jumalan pojiksi. Enkelit eivät kykene koskaan syntymään Jumalan pojiksi, mutta ihmiset kykenevät! (Joh. 1:12).

Vanhemmat ovat myös savenvalajia

Käytätkö kaikkea tätä fantastista tietoa ihmiskunnan ainutlaatuisesta luomisesta lapsesi kasvatuksessa? Näky antaa selkeän, terävän vanhemman roolista.

Olet Jumalan asemassa vauvallesi tai pikkulapsellesi. Seuraatko Isän Jumalan esimerkkiä lapsenkasvatuksessasi? Olet savenvalaja, ja lapsesi on savea.

Tehtäväsi on muovata lapsesi jotta Jumala voi jatkaa hänessä luovaa työtään. ”Ihmisen mieli ja keho ovat maallisesta materiaalista aineesta täydellisin suunniteltu mekanismi”, kirjoittaa H. Armstrong kirjassa *Why Humanity Cannot Solve Its Evils*, Miksi ihmiskunta ei voi ratkaista pahaa. Jumala on antanut sinulle täydellisen materiaalin, mitä työstää. Vaikka ei löydy täydellistä vanhempaa, kaikkien tosi kristittyjen vanhempien on pyrittävä silti lastenkasvatuksessa täydellisyyteen (Matt. 5:48). Rento tai välinpitämätön lähestymistapa lastenkasvatuksessa romuttaa *täydellisesti suunnitellun mekanismin*—joskus vakavasti. Lapsen rikkoutuminen vanhempien laiminlyönnin tuloksena sekä asianmukaisen kasvatuksen laiminlyöminen ovat vakava synti potentiaalista Jumalaolentoa kohtaan.

Ymmärrä, kuinka lapset oppivat

Vastasyntynyt lapsesi on syntyessään avuton. Ihmislapsia täytyy syöttää, hoivata ja pitää sylissä. Lastasi ohjaa vaiston sijasta mieli. Tämä tarkoittaa sitä, että lastasi on opetettava. Kaikki vauvat omaavat suurenmoisen mielen vallan, mutta vauvoilta puuttuu kaikki tieto. Vauvan mieli on kuin taitavasti viritetty instrumentti, valmis oppimaan.

Monet vanhemmat eivät tunnista tätä kriittistä asiaa. Kyetäkseen elämään menestyksekkäästi, lapsesi mielen on hankittava tai sille on syötettävä tietoa. Lapsesi alkaa oppia lähes välittömästi. Kuten edellä todettiin, olet lapsesi ensimmäinen ja tärkein opettaja. Motivoiko

tämä sinut pyrkimään olemaan taitavin mahdollinen opettaja?

Kyetäksesi opettamaan lastasi asiantuntevasti, sinun täytyy oppia, miten lapsi oppii. Tarkastellaan kahta perustava tapaa, jolla lapsesi saavuttaa tietoa.

Oppiminen miellelyhtymän kautta

Lapsesi mieli on syntyessään kuin puhdas laatta; hän ei tiedä yhtään mitään. Vastasyntyneen vauvan on opittava jopa imemään rinnasta tai pullosta. Uudet vanhemmat ovat yleensä asiasta hämmästyneitä. Kätilöt opettavat uusia äitejä manipuloimaan lapsen alaleukaa ensimmäisen nestetipan imemiseksi. Muutaman yrityksen jälkeen vauva *oppii* imemään. Usein äidin täytyy toistaa sama ohje seuraavilla ruokintakerroilla. Jo muutaman päivän kuluttua vauva tietää tarkalleen, miten saada ruokaa.

Vauva alkaa oppia syntymähetkellä, oppimaansa tapaa toistaen. Vauva oppii ensin pelkästään miellelyhtymän kautta. Nopeasti kasvavassa ja kehittyvässä vastasyntyneen ihmisvauvan mielessä miellelyhtymät alkavat muodostua tottumuksiksi.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Koska lapsesi mieli omaa vain ihmisen hengen, hän kykenee hankkimaan tietoa ainoastaan viiden aistinsa avulla: kuulo, näkö, haju, maku ja kosketus. Ellei fyysinen epämuodostuma estä syntyessä, aistit lähettävät välittömästi aivoihin tietoa uudesta maailmasta. Nämä tiedot tallennetaan lapsen aivoihin (ja ihmisen henkeen), ja ovat saatavilla tulevaa käyttöä varten. Kyseessä on suurenmoinen prosessi.

Pikaisesti vauva tottuu äitinsä hajuun, makuun ja ääniin... Kun muutaman viikon vanha lapsi on nälkäinen ja itkee ruokaansa, voidaan usein havaita, että vauva lopettaa itkun heti kun äiti poimii hänet, koska äidin rauhoittava ääni, äidin käsivarsien nosto vauvankorista, ja ruumiin tuoksu ovat liittyvä miellelyhtymä maidon tyydyttävästä mausta.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Lapsesi kyky oppia miellelyhtymän kautta on ällistytävää. Viiden aistin, aivojen ja ihmisen hengen vuorovaikutus mahdollistavat miellelyhtymän. Tämä tieto on tähdellinen etu lastenkasvatuksessa. Tehokas lastenkasvatus on tasapainoinen yhdistelmä *palkitsemista* ja *rankaisemista*. Miellelyhtymien muodostamisen kautta lapsesi oppii nopeasti, mitkä toimi tuottaa mielihyvää ja mikä epämukavuutta.

Lapsesi on tapojensa orja. Miellelyhtymä on tekijä, joka muodostaa sekä hyviä että *huonoja* tapoja. Näin huonot tavat opetetaan–joko esimerkin, laiminlyönnin tai väärän opetuksen kautta. Tämä tarkoittaa, ettei ole koskaan liian aikaista aloittaa lapsesi opetusta. Älä oleta virheellisesti, että lapsi on liian nuori oppimaan. Kerromme luvussa myöhemmin, miten saavuttaa haluttu tulos pienten lasten kanssa.

Oppiminen matkimalla

Toinen tapa, jolla lapsesi oppii, on matkimalla tai jäljittelemällä toisia–erityisesti teitä, vanhempia! Jäljittely osoittaa esimerkin voiman, sekä hyvän että huonon esimerkin. Nykypsykologia opettaa, että kaikki lapset käyvät tietyt käyttäytymisvaiheet läpi vaistonvaraisesti.

Näitä *heksittyjä* vaiheita kutsutaan useasti nimikkeillä ”koetteleva kaksivuotias”, ”pelottava kolmivuotias”, ja ”mahdoton nelivuotias”. Todellisuudessa yleisesti uskottu, erheellinen filosofia on aikuisten tekosyy perustella pikkulapsen huonoa käytöstä. Moinen ajattelumalli todistaa huutavasta tietämyksen puutteesta koskien ihmisen mieltä ja henkeä nykyisellä ”koulutuksen” kyllästämillä aikakaudella.

Internet on täynnä sivustoja, joissa vanhemmille neuvotaan, miten päästä läpi näistä vaikeista, mutta normaaleista, käyttäytymisvaiheista. ”Sinun täytyy pitää jatkuvasti mielessäsi, ettei poikasi tai tyttäresi ole uhmakas tai kapinallinen tarkoituksella”, selittää koettelevat kaksivuotiaat ja koettelevat kolmivuotiaat verkkosivutoimittaja rauhoitellen kärsivällisyyden menettäneitä vanhempia. ”He ilmaisevat pelkästään kasvavaa itsenäisyyttä vailla kieltä ilmaista tarvettaan. Tämä on ehkä myös syy, miksi lapsesi turhautuu... ja päättää lyödä, purra ja saa raivokohtauksia, kun ei saa mitä haluaa.”

Sivusto ehdottaa, että koettelevien pikkulasten vanhemmat opettelevat puhumaan lapsensa kanssa hypnoosin ja erityisten puhekuvioiden avulla kontrolloidakseen huonoa käytöstä, mikä on mieletön ratkaisu vakavaan ongelmaan!

Vanhemmat, kohdatkaa todellisuus! Moisia pikkulasten käyttäytymisvaiheita ei ole olemassa. *Koetteleva vuosi* ei ala yhtäkkiä lapsesi täyttäessä joko 1, 2 tai 3, kuten osa asiantuntijoista esittää. Kaikenlainen pikkulasten huono käytös *rakentuu* vanhempien toimesta sekä ympäristön, jossa vanhemmat sallivat lapsen kasvavan.

On kuitenkin totta, että lapset käyvät läpi *fyysisiä* kehitysvaiheita, jotka voivat vaikuttaa

lastenkasvatukseen. Vauvan *ensimmäinen vuosi* kehitysvaihekirja, joka käy läpi lapsen fyysistä kehityksen kuukausi kuukaudelta, on hyödyllinen hankinta. Valitse kirjasi viisaasti. Vältä kirjoja, jotka pyrkivät fyysistä kehitystä pidemmälle. Käymme lyhyesti läpi osan näistä vaiheista.

Pahan jäljitteleminen

Jäljittelemällä oppiminen on niin voimakallista ja perusteellista, että se vaikuttaa meihin kaikkiin koko elinikämme. Esimerkiksi vanhemmat lapset ja aikuiset käyttävät jäljittelyä oppiakseen vieraita kieliä, piirtämään ja maalaamaan sekä parantamaan urheilu- ja musiikki-instrumenttisuorituksiaan. Kun ajattelemme asiaa syvällisesti, toteamme, että jäljittely ohjaa ja hallitsee tekojemme, tapojamme ja tottumuksiamme.

Tajua nyt, millaisen vaikutuksen jäljitteleminen tekee tuoreessa pikkulapsen mielessä. Vaikutus on valtava. Jäljitteleminen on tehokas työkalu, jonka avulla vanhemmat saavat aikaan myönteisiä ja pysyviä tuloksia lastenkasvatuksessa. Vanhempien on tunnus-tettava painava vastuunsa asettaa lapsilleen oikea esimerkki.

Kaikille vanhemmille pitäisi olla ilman muuta selvää, että jäljittely voi olla myös todella tuhoisaa. Vanhempien, jotka ovat riehakkaita, riitaisia ja jatkuvasti emotionaalisesti järkyttyneitä, ei pidä olla yllättyneitä, että myös heidän lapsensa ovat riehakkaita, riitaisia, taipuvaisia raivokohtauksiin ja tunteenpurkauksiin.

Eikö ole loogista, että vanhemmat, jotka omaavat huonot pöytätavat, jotka pukeutuvat ja peseytyvät

huolimattomasti, käyttäytyvät rikollisella tavalla-kaunaisesti kohti lakia ja auktoriteettia, ovat laiskoja ja puhuvat karkeasti-leimaavat lapsensa kehittämään samat tavat?

Lasten vaikuttaa olevan paljon yksinkertaisempaa hankkia huonoja tapoja kuin oppia hyviä. Vaikuttaa, että peukalon imeminen, ruokailuvälineiden lattialle heittäminen tai muut tavat hankitaan jo kahdella tai kolmella yrityksellä, toisaalta kuivana pysymisen oppiminen kestää monta kuukautta.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Lasten matkimisimpulssi on niin vahva, että se on johtava syy lukuisten lasten rikolliseksi kehittymisessä. Vanhemmat, ottakaa varoituksesta vaari! Rikollinen käyttäytyminen on *opittua* käyttäytymistä. Parhaan mahdollisen esimerkin asettamisen lisäksi sinun täytyy olla tietoinen television, elokuvien ja mediapalvelujen vaarallista vaikutuksesta lapseesi. Jumalan silmissä on kuolettava rikos sallia lastesi *harkitsematon* television, tietokoneen ja mediapalvelujen käyttö.

Rakenna hyvät tavat

Kaikkien vanhempien on hyväksyttävä totuus, kuinka lasten tottumukset muodostuvat.

Huonot tavat hankitaan ainoastaan yhden tai kahden kokemuksen jälkeen! Muista, että miellyttävää kokemusta toistetaan useimmiten. Vauva ilahtuu lattialle putoavan lusikkansa äänestä, ja kun näkee äitinsä tai

isänsä noutavan lusikan. Vauva ilahtuu kumotessaan puurokulhonsa tai maitonsa, ja todistaa tuulenpuuskaiset liikkeet ja äänet ympärillään.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Tietämys on elintärkeä vauvan ja pikkulasten vanhemmille. Ellet opeta lastasi tiukasti lakkaamaan moiset toimet, hän toistaa niitä kunnes niistä tulee tapa, ja toimii samalla tavalla ravintolassa, vieraiden kodeissa ja kutsuilla. Voit välttää kiusalliset hetket opettamalla lapsellesi hyvät tavat kotona.

Toinen tosiasia tottumuksesta on, että *hyvät tavat* muodostuvat *ajan myötä*. Joskus paljon ajan myötä. Voit rohkaistua, kun hyvä tapa on vakautettu, se pysyy lapsesi kanssa eliniän.

Hyvien tapojen muodostaminen on edun mukaista iästä riippumatta. Ajattele omaa elämääsi. Toimitat monia asioita automaattisesti, tavan vuoksi. Esim. ihmiset kävelevät, ajavat autoa, kirjoittavat näppäimistöllä ja soittavat soittimia ajattelematta, koska he ovat muodostaneet toimintatavan. Hyvät tavat rakennetaan toistetun toiminnan kautta. Ihmisen aivot ovat niin voimalliset, että kun tapa on hallinnassa, tieto tallennetaan aivoihin, ja lähetetään automaattisesti asianmukaisena ärsykkeenä hermostoon tuottamaan automaattinen toiminta, kuten tapahtuu autolla ajaessa.

Hyödyntämällä tavan voimaa voit opettaa pojillesi tai tyttärellesi oikeita tottumuksia, etikettiä, yhteistyötä, puhtautta, totuudenmukaisuutta, hyvän ryhdin, tottelevaisuutta, järjestyksen pitämistä, asianmukaista ruokailua, asianmukaista sisällä ja ulkona käyttäytymistä, aikuisten ja ihmisten yleistä kunnioittamista, toisten omaisuuden kunnioittamista, toisten kanssa

jakamista, pöytätapoja, hiljaa olemista ja istumista, sekä muita myönteisiä käyttäytymismalleja.

Varhaisin lastenkasvatus

Vauvan elämän ensimmäiset kuukaudet ovat oppimisen kriittisintä aikaa. Hyödynnä kaikkia mahdollisia toimintoja lapsesi kanssa. Kylpeminen, vaipan vaihto ja syöttäminen ovat erinomaisia mahdollisuuksia vanhempi-lapsi-suhteen luomiseksi. Halaa, helli, puhu ja laula ja leiki vauvan kanssa niin paljon kuin mahdollista. Vaikka pikkuvauvat nukkuvat suuren osan päivästä, kun vauva on hereillä, edistä vauvan aisteja mahdollisimman paljon. Käytä kaikkia näitä opetusmahdollisuuksia. Vaikka lapsi ei vielä konttaa tai vaadi paljon huomiota, yhteydenpito edistää kriittistä aivojen kehitystä.

Kokonaisuudessaan tehtäväsi on opettaa lapsellesi, että hän on syntynyt perheeseen. Jos vauvalla on sisaruksia, varmista, että myös he aloittavat vuorovaikutuksen uusitulokkaan kanssa. Noin kuukauden kuluttua kannustaa sukulaisia, isovanhempia ja ystäviä pitämään vauvaa sylissä. Näe vaivaa tutustuttaaksesi vauva myös lähiperheen ulkopuolisille. Sinä sekä lapsesi hyödytte valtavasti. Vuorovaikutus muihin valmistaa vauvaa esimerkiksi illanviettoon puolison kanssa. Voit nauttia illasta tietäen, ettei vauva hätäänny lapsenvahdin kanssa.

Noin *kahden kuukauden* iässä vauvasi näkö on kehittyneempi – nyt hän on varsin tietoinen sinusta ja pystyy hymyilemään sinut nähdessään. Kolmen kuukauden vanhana vauva alkaa hymyillä tosissaan. Voit tarkkailla lapsesi kehittyvää persoonallisuutta. Nyt on aika ottaa käyttöön iänmukaisia leluja.

Neljän kuukauden iässä useimmat vauvat alkavat nostaa päätä, niskaa ja rintakehää kyynärvarsien tuella nähdäkseen, mitä ympärillä tapahtuu. Tänä aikana vauvat alkavat myös suoristaa jalkojaan pystyssä pitäessä, mikä ei ole pelkästään hauskaa vaan lisäksi hyvä keino valmistaa ryömimään ja kävelemään. Pystyssä pitäminen ei tee vauvasta lankisääristä. Tänä aikana lapsi alkaa jokeltaa puhkuteltaessa takaisin. Edistä jokellusta vastaamalla ja puhumalla lapselle. Tämä valmistelee kielen oppimista.

Kenenkään ei pidä kannustaa lasta puhumaan vauvan-
kielellä, mutta puhekoulutuksen alussa *ei* missään
nimessä pidä mennä myöskään toiseen äärimmäisyy-
teen opettamalla lasta puhumaan kuin korkeimmassa
oikeudessa! ÄLÄ yritä muovata lastasi pelkästään
vanhemman turhamaisuudesta.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Kuuden kuukauden iässä useimmat vauvat osaavat istua ilman apua. Samaan aikaan moni oppii kääntymään vatsalta selälle. Lapsesi valmistautuu lähtemään liikkeelle. Kuuden kuukauden ikä on hyvä alkaa peitto-
koulutus (ks. sivu 94).

Ole valmis opettamaan myös kehdon ulkopuolisen maailman olemassaolosta. Suloisesta pikkulapsestasi tulee noin yhdeksän kuukauden iässä innokas tutkimusmatkailija. Kodistasi löytyy monia asioita, joita lapsesi haluaa koskettaa ja maistaa –miten hauskaa! Sinun täytyy varoittaa kuitenkin vaaroista ja asettaa rajat tutkimusmatkalle.

Tämä tarkoittaa sitä, että runsaan rakkauden osoituksen ja opetuksen lisäksi, ajoittain on aika ojentaa

myös ruumiillisesti, jotta poikasi tai tyttäresi oppii kuuliaisuuteen, kunnioittamaan auktoriteettia ja omaisuutta, sekä välttää vaaroilta, onnettomuuksilta, palovammoilta, haavoilta, hukkumasta, saamasta sähköiskua, on turvassa tulipalolta ja myrkytyksiltä. Toimitettaessa *oikein*, piiska voi vaikuttaa erittäin myönteisesti lapseen ja suojella häntä todellisilta vammoilta.

Piiska–ei paha asia

Selkäsauna on nykyvuosisadalla ristiriitainen aihe. Akateemikot ja psykologien enemmistö edistävät ruumiillisen rangaistuksen poistamista osana lapsen koulutusta, mikä on lyhytnäköinen lähestymistapa.

Piiska on välttämätön tehokkaan lastenkasvatuksen apuväline. Piiska ei ole kuitenkaan *ainoa* eikä *tärkein* ojennustapa. Lapsen iästä riippuen myös muunlaiset rangaistuskeinot, kuten etuoikeuksien menettäminen ja huoneessa pysyminen, ovat nekin tehokkaita keinoja opettaa lapselle elintärkeitä oppiläksyjä onnelliseen, turvalliseen elämään ja elämässä onnistumiseen. (Sivun 65 otsake ”Millainen on lapsesi todellinen asenne” kertoo oikeasta 85–10–5 suhteesta.)

Rangaistuksen ei pitäisi olla koskaan pelkästään negatiivinen–vaan aina, ehdottomasti, positiiviseen opetukseen liittyvä asia. Oikea toiminta, lapselta odotettu oikea menettely tulee osoittaa selkeästi lapselle–ei ainoastaan väärä menettely.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Yhteiskunnan ajattelukannasta huolimatta kykenet rankaisemaan lastasi–RAKKAUDELLE!

Moni pitää nykyaikana kaikkea lapsen fyysistä rankaisua ja käytöksen kontrolloimista psyykkisesti haitallisena. Valitettavasti *on olemassa* traagisia tapauksia fyysisestä väkivallasta lapsia kohtaan, jotka vaurioituvat usein psykologisesti. Pohdi asiaa: Vanhempien *väärä* menetelmän *käyttö* vahingoittaa, ei menetelmä itsessään.

Osa vanhemmista on todellisuudessa epäpätevä *toimimaan* vanhempana, rankaisee lastaan vihan puuskassa ja julman kovalla asenteella. Sen sijaan että juurruttaisi lapsen terveen, oikean, hyvän ”pelon” – ei ”kauhua” – vanhempi saa lapsen kantamaan kaunaa ja vihaa.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Miten yleensä käy lapselle, jonka vanhempi ojentaa tätä vihalla, kovuudella ja julmuudella? He oppivat valehtelemaan välttääkseen rangaistusta. Moni omaksuu aggressiivisen käyttäytymistavan ja muovautuu todennäköisesti väkivaltaiseksi tulevaa lastaan ja jopa puolisoaan kohtaan. Osasta muovautuu paatuneita rikollisia.

Tutkijat, perheasiantuntijat ja psykologit ovat tutkineet tällaisen väkivallan vaikutuksia lapsiin ja päättäneet, että *kaikenlainen* ruumiillinen kuritus tuottaa saman tuloksen. Tästä asiassa ei ole kuitenkaan kysymys. ”Siinä määrin kun lapsi ymmärtää ja arvostaa aidosti olevansa vanhempiensa rakastama, ja että vaikka rankaisu sattuu, vanhemman tarkoitus on auttaa lasta–kun lapsi ymmärtää tämän, seuraus ei ole negatiivinen”, esitti *Christian Science Monitor Weekly* 20. lokakuuta 2014. Väittämä on yllättävä, koska se on Duke-yliopiston perhepolitiikatutkija Kenneth Dodgen esittämä. Useimmat

tutkijat ovat omistautuneet eliminoimaan kaikenlaisen ruumiillisen kurituksen.

Dodge vahvista, että ruumiillinen rakkaudella, opetuksen ilmapiirissä annettu kuritus tuottaa positiivisia tuloksia, mutta suuttumuksen puuskassa annetun piiskan lopputulos on aina negatiivinen. ”Jos lapsi tulkitsee [piiskaa antavan] vanhemman malttinsa menettäneeksi, tai vanhemmaksi joka ei rakasta lasta–loukkaa-vaksi ja vihamieliseksi vanhemmaksi–viesti ja mekanismi on huono, ja johtaa kielteiseen tulokseen”, toteaa Dodge.

Tämä on rehellinen tunnustus asiasta, joka meidän on opittava. Oikein annettu piiska johtaa erinomaiseen tulokseen.

Milloin oikaista

Useimmat vanhemmat rankaisevat lapsia vasta kun lapsi *ajaa* vanhemman rankaisemaan, jolloin vanhempi rankaisee kirjaimellisesti vihasena ”kostaakseen” häirinnän.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Tämä ei ole oikea tapa oikaista lasta. Vihassa toimitettu rangaistus, koska lapsi häiritsi sinua, ei saa milloinkaan aikaan positiivista tulosta. Jos olet toiminut näin, on aika hankkia uutta ymmärrystä.

EI KOSKAAN, missään olosuhteissa, löydy aihetta lyödä lasta. Lasta EI pitäisi KOSKAAN, missään olosuhteissa rangaista vihassa! Lasta EI tule KOSKAAN vahingoittaa eikä saattaa mustelmille!

–Totuus lastenkasvatuksesta

Vanhemmat, iskostakaa asia ajatteluunne: Tehokas kurinpito ei ole koskaan ajattelematon, hetken mieli-johteesta tehty teko. Positiivisia tuloksia tuottava kuri on harkittu, suunnitelmallinen, pitkän aikavälin tavoite luoda lapselle kuuliaisuus, oikeanlainen itsehillintä, itse-kuri sekä rakkaus ja kunnioitus kuria toimeenpanevaa vanhempaa kohtaan. Opetus ja rakkaus ovat hedelmällisen kurin peruskiviä.

Toinen vaara on jättää lapsi itsekseen heti rankaisun jälkeen – mikä jättää vaikutelman, että lapsi on edelleen syyllinen. Positiivinen rangaistus antaa automaattisesti ymmärtää, että lapsi on saanut väärän toiminnan anteeksi, ja on jälleen vanhemman suosiossa.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Tämä vaatii, että vanhemman tulee käyttää runsaasti aikaa selitykseen – ennen kuritusta sekä oikaisun jälkeen. Vanhemman tulee selittää lapselle, että hän rankaisee koska rakastaa häntä. On myös tärkeää, että lapsi ymmärtää rikkomuksensa täysin ennen rangaistusta. Kertaa ja varmista kurituksen jälkeen, että lapsi katuu väärää toimintaansa, kerro että lapsi on saanut anteeksi ja on jälleen vanhempien suosiossa.

Yllätyt, kuinka usein lapsi katuu perin pohjin väärää toimintaansa, vakuuttaa olevansa pahoillaan ja tulee syliin, kun rankaiset rakkaudella ja annat tietää, että rangaistus ja anteeksianto käyvät käsi kädessä.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Rangaistus, fyysinen piiska, etuoikeuden pidättäminen tai muu ojennus on annettava viipymättä ja

sovelluttava väärään toimintaan. Varoituksen tulee edeltää poikkeuksetta kaikkea kuritusta. (Katso sivu 111, ”Vinkkejä tehokkaaseen oikaisuun”)

Ylin haasteesi

Joka vuosi näyttää uusi lastenkasvatuskirja nousevan suosioon Amerikassa. Useita vuosia sitten suosikkikirja oli Amy Chua, Tiikeriäidin taistelulaulu, 2012 Pamela Druckerman, Bébén kasvatus. Miksi nämä kaksi kirjaa nousivat amerikkalaisten suosioon? Kirjojen mukaan kiinalaiset ja ranskalaiset ovat lastenkasvatuksessa *amerikkalaisia parempia*. Kun tarkkailemme amerikkalaisten käytöstä julkisilla paikoilla – kehnot käyttäytymistavat, uhmakohtaukset, kunnioituksen puute toisten omaisuutta kohtaan – osoittavat selvästi, etteivät amerikkalaiset tiedä, kuinka kouluttaa lapsiaan oikein. Kysymyksessä on todennäköisemmin, että he kieltäytyvät kouluttamasta!

Kirjojen suosio osoittaa, että amerikkalaisvanhemmat tiedostavat, että jokin on vialla. Pelkkä kirjojen lukeminen ei kuitenkaan riitä. Tehokas lastenkasvatus on aikaa vievää työtä. Moni uran, taloudellisen menestyksen ja mukavuuksien orjana toimiva amerikkalainen ei tahdo tai on liian väsynyt investoimaan tarpeeksi aikaa lastensa kouluttamiseen, mikä on yksi maamme suurimmista tragedioista.

Entä sinä? *Vastaatko sinä* vaativaan lapsen kasvatushaasteeseen? Vanhempana lapsenkasvatus on sinun velvollisuutesi. ”Muistakaa tämä: joka niukasti kylvää, se niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se runsaasti niittää”, opetti Paavali (2. Kor. 9:6). Vanhemmuutemme menestys mitataan tuottamiemme lasten menestyksessä

ja onnessa. Kuinka kovasti työskentelet saavuttaaksesi lapsissasi runsaan sadon? Lopputulos on yksi tavoista, jolla voit mitata asian.

Keskity tottelemiseen ja itsehillintään

Suurin haasteesi pienten lasten kasvattamisessa 5 ikävuoteen asti on kuuliaisuuden opettaminen. Jumalan elämäntavan perusolemukseen kuuluu totella Jumala-perheen lakeja, sääntöjä ja normeja. Vanhempi, Jumala odottaa sinun opettavan näitä. Olet lapsesi *ensimmäinen* opettaja. Yksi tärkeimmistä tottelevaisuuden sivutuotteista on *itsehillintä* eli *itsekuri*. Vanhempien käskyille ja ohjeille kuuliainen lapsi kehittää luonnollisesti itsekurin, mikä hyödyttää häntä lukemattomilla tavoilla läpi elämän. Tietenkin lastenkasvatuksen lopullisena tavoitteena on valmistaa lapsesi seuraamaan uskollisesti Jumalan elämäntapaa.

Tajuatko, että koulumenestyksessä tottelevaisuus on älykkyyttä tärkeämpi tekijä? ”Teimme aikaisemmin paljon paremman työn opettamalla kulttuurimme erityisiä normeja”, valittaa Leonard Sax kirjassaan *The Collapse of Parenting*, Vanhemmuuden romahtaminen. ”Kolmekymmentä vuotta sitten päiväkotia ja ensiluokkaa opettivat amerikkalaiskouluissa pääasiassa ’sosiaalisointia’, miksi sitä silloin kutsuttiin: opettaen mm. Fulghumin lastentarhasääntöjä. 1980-luvun puolivälistä moni amerikkalaiskoulu päätti, että varhaisperuskoulutuksen prioriteetti ei ole enää sosialisointi vaan luku- ja laskutaito.”

Kun Sax puhuu säännöistä, hän puhuu itse asiassa laista ja hallituksesta. Muinainen varhaisperuskoulutus keskittyi opettamaan pikkulapsiele, miten olla

lainkuuliainen kansalainen. Tottelevaisuutta laeille, säännöille eikä tarvittavaa sosiaalista etikettiä ei opeteta enää tänään, minkä seurauksena koulumme ovat muuttuneet vaarallisiksi ja väkivaltaisiksi paikoiksi. Vaikka Sax näkee ongelman, hän ei osaa selittää syytä.

H. Armstrong näki ja ymmärsi syyn täysin vuosikymmeniä 1980-lukua aikaisemmin. ”Moderni koulutus opettaa opiskelijoita ansaitsemaan elantonsa ammateissa ja toimissa, mutta ei opeta heille, MITEN ELÄÄ!”, H. Armstrong kirjoitti. ”Puu tunnetaan hedelmistään. Hajallaan oleva, kaaoksen partaalla oleva onneton ja pelokas maailma, jakautunut, täynnä sydänsuruja, pettymyksiä, rikkinäisiä koteja, nuorisorikollisuutta, rikoksia, mielisairautta ja väkivaltaa, vailla rehellisyyttä, totuutta ja oikeudenmukaisuutta, kohtaa nykyaikaisen koulutuksen hedelmänä nyt sukupuuttoon kuoleminen kosmisessa tuhossa” (*Plain Truth*, elokuu 1965). Opettajia koulutetaan opettamaan lapsellesi fyysistä osaamista. Vain sinä voit luoda lapsellesi hengellisen luonteen pohjan.

Kuuliaisuus laeille, säännöille ja perhehallituksellesi ovat ehdottoman välttämättömiä edellytyksiä, jotta lapsesi voi tulla koulutetuksi, kykenee rakentamaan laadukkaan hengellisen elämän, säännölliseen työhön, onnistuneen avioliiton ja välttämään taloudelliset vaikeudet. Huono itsekuri saattaa puolestaan johtaa alkoholin ja huumeiden väärinkäyttöön, seksuaaliseen haureuteen ja muuhun rikolliseen toimintaan.

Onko lapsesi välittömästi kuuliainen? Omaako lapsesi vakaan itsehillinnän? Jos lapsesi keskeyttää jatkuvasti, käyttäytyy villisti, ei seuraa ohjeita, ei valvo jalkojaan, käsiään eikä suutaan, lapseltasi puuttuu itsehillintä. Psykologin diagnoosi olisi todennäköisesti aktiivisuuden ja tarkkaavuuden häiriö Ritalin-lääkityksellä. Ainoa

tehokas ratkaisu impulsiivisen käyttäytymisen hillitsemiseksi on oppia tottelemaan.

Modernit psykologit uskovat, että lapset voivat oppia omin voimin itsehillintää. Älä usko heitä. Itsehillintä opitaan asianmukaisella lapsen koulutuksella, vanhempien ohjauksessa ja valvonnassa. Viisas Salomo opetti, ettei lapsen omin avuin jättäminen kehitä itsehillintää (Sananl. 22:15; 29:15).

Itsekurilla varustettu lapsi omaa korvaamattoman avun elämän haasteet kohdatessaan. Monet ihmissuhteisiin liittyvät sekä henkilökohtaiset ongelmat voidaan välttää tai karsia voimakkaasti itsehillinnällä.

Seuraavat 12 kuuliaisuuden aluetta on hyvä opettaa lapselle jo alkuvuosina.

1. Peitto-opetus–opeta lapsi olemaan hiljaa ja keskeyttämättä

Jumalan seurakunnassa vuosikymmenien perinne on ollut opettaa lapsi istumaan tai leikkimään peitolla hiljaa jumalanpalveluksen aikana. Koulutus ei pelkästään estä äänekästä jumalanpalveluksen keskeytystä vaan on myös perustava asia itsekurin rakentamiseksi.

Osa Jumalan seurakunnan nykyisistä vanhemmista laiminlyö peitto-opetusta, mikä vaikeuttaa itsekurin omaamista lapsen kypsyessä.

Peitto-opetus on yksinkertaista. On hyvä varata tarkoitusta varten erityinen viltti. Valitse mukava, sopiva peitto seurakunnan jumalanpalvelusta varten. Sama peitto harjoittellessa auttaa lasta ymmärtämään, koska on aika istua hiljaa vaiti. Hyvä keino on nukuttaa vastasyntynyt samalla peitolla jo mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Varsinainen peitto-opetus kannattaa aloittaa,

kun lapsi osaa istua itse (6 tai 7 kk iässä), mutta viimeistään, kun hän oppii ryömimään. Tehokas peitto-opetus edellyttää, että olet opettanut lapsesi olemaan vaiti jumalanpalveluksen aikana.

Harjoittele joka päivä asettamalla erityispeitto lattialle, ja käske lastasi istumaan peitolla hiljaa noin tunnin ajan. Voit viettää ajan rakentavasti suorittamalla samanaikaisesti Raamatun opiskelusi. Istu lapsesi vieressä tuolilla. Kun lapsi pyrkii siirtymään pois peitolta tai puhumaan, kiellä sanalla ei-yhden kerran. Palauta lapsi takaisin peitolle tai nosta sormesi huulille merkinä vaiti olemisesta. Oikaise, jos lapsi poistuu peitolta tai äänтелеe uudemman kerran. Jatka prosessia kunnes lapsi hyväksyy peitolla vaiti olemisen. On hyvä antaa lapsesi ottaa nokoset erityisviltillä. Tämä on aktiivista itsehillinnän opetusta.

2. Opeta lapsi tulemaan kutsuttaessa

Opeta lasta tulemaan luoksesi, kun hän kävelee vakaasti ja tiedät, että hän ymmärtää sinua. Kun harjoitat johdonmukaisesti peitto-opetusta, tiedät, koska lapsesi ymmärtää sinua.

Yleensä ns. *tule tänne* -koulutus toimii parhaiten noin 18 kuukauden iässä. Varaa tarkoitukseen ilta, jona molemmat vanhemmat ovat läsnä. Jotkut vanhemmista kutsuvat tätä tärkeää tapahtumaa *tule tänne* -illaksi. Lapsesi asenteesta riippuen koulutus saattaa kestää tunnin tai kaksi. Toimi sitkeästi, toimi kärsivällisen johdonmukaisesti ja voitokkaasti!

Kun lapsi kykenee liikkumaan, hän ei tahdo keskeyttää leikkiään. Luoksesi tuleminen vaatii omasta halutusta toiminnasta luopumista ja haluamallasi tavalla

toimimista. LAPSET HALUAVAT NOUDATTAA OMAA AUKTORITEETTIAAN. Vanhemman auktoriteetin alaiseksi tuleminen vaatii itsekuria.

Missään iässä ei löydy tekosyytä lapsen juosta pois vanhemman luota tai jättää tottelematta kutsuttaessa.

-Totuus lastenkasvatuksesta

Tämä tärkeä opetus tulee oppia jo varhaisessa iässä. Lapsesi on vaikea alistua Jumalan auktoriteetin alaiseksi jos hän ei kykene alistumaan alaiseksesi. Hänen fyysinen ja hengellinen turvallisuutensa riippuu kykeneväisyydestä kuuliaisuuteen suoralle komennolle.

Tule tänne -iltana anna lapsesi loitontua välittömästi huomionalaisuudestasi. Käske jonkin matkan päästä ”tule!”, ”tule tänne!” tai ”tule isän tykö!” Esitä käsky vain kerran. Salli lyhyt aika kuulla, ajatella ja reagoida. Jos lapsi jättää toimimatta, selitä: ”Tahdon, että tulet luokseni, kun sanon ’tule tänne’.” Saatat joutua hakemaan lapsen luoksesi ja demonstroida toiminnan. Palauta lapsi takaisin ja käske uudelleen ”tule tänne!” Jos lapsi ei tottele, oikaise häntä. Toista prosessi (ja oikaise), kunnes saat välittömän vastauksen.

Muista, että et saa antaa periksi-lapsen täytyy alistua tahtoosi. Muista palkita kehumalla ja halauksin, kun lapsi tulee luoksesi. Toista *tule tänne* -illan jälkeen prosessi päivittäin, kunnes lapsi kehittää tavan tulla luoksesi heti kun käsket ”tule tänne!”

Testaa, kun lapsi kävelee poispäin, mikä on tehokas keino pelastaa vaaratilanteilta mm. parkkipaikalla tai kadulla.

Kun opetat nuorella iällä lapsen tulemaan luoksesi, estät häntä huutamasta ”mitä?” kodissa loitolla,

parkkipaikalla ja leikkikentällä. Kutsuttaessa lapsen on määrä tulla tarpeeksi lähelle kuulemaan lisäohjeita tai keskustelemaan.

”Tule tänne” opettaa lapselle, että itsehillintään kuuluu ajoittain leikin ja muun toiminnan keskeyttäminen.

3. Opeta lapsi vastaamaan kunnolla

”Ei ole ’vanhanaikaista’ eikä väärin opettaa lasta vastaamaan ’kyllä, herra!’ tai ’kyllä, rouva!’ vanhemmilleen,” toteaa *The Plain Truth About Child Rearing* -kirja. Moni lukee ilmaukset Yhdysvaltojen eteläosan kulttuuriin kuuluvaksi, mutta kyseessä on hengellinen periaate, mikä on kaikkein tärkeintä. Imperial Academy -koulussa oppilaitamme opetetaan vastaamaan opettajalle ”yes, sir” tai ”yes, ma’am”. Vastaus vahvistaa, ettei lapsi ei ole vanhemman eikä opettajan auktoriteettitasolla. Ilmais opettaa nöyryyttä ja kunnioitusta. Kulttuureissa saattaa löytyä eroavaisuuksia, mutta periaate on sama.

Kannattaa aloittaa jo varhaisiässä lapsen oppiessa ensimmäisiä yksinkertaisia lauseita ja oppiessa puhumaan. Kun kysyt lapseltasi esim. ”onko sinulla hauskaa?”, ja lapsi vastaa: ”joo-o”, neuvo häntä vastaamaan: ”Sano, ’kyllä, isä’ tai ’kyllä, äiti’.”

4. Opeta lapsi vastaamaan myönteisesti ojennukseen

Useimmat lapset (ja aikuiset) eivät pidä ojennuksesta. ”Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkeensä se antaa vanhurskauden rauhanhedelmän niille, jotka sen kautta ovat harjoitetut”, Paavali kirjoittaa (Hepr. 12:11). Kaikki ihmiset

tarvitsevat ojennusta. Oikein suoritettu ojennus tekee lasten (ja aikuisten) elämän aina paremmaksi. Silti, kuten Paavali sanoi, ojennusta on usein alussa vaikea hyväksyä.

Opeta lastasi olemaan vastaamatta ojennukseen *vihalla tai nyrpeällä asenteella*. Kumpikin väärä suhtautumistapa vaatii lisää kuria ja opetusta. Oikaisu on tosia asia elämässä, ja Jumalan omille elämäntapa! Sinun tulee opettaa lastasi olemaan ojennuksesta kiitollinen!

Lasten on opittava noudattamaan sääntöjä, ohjeita ja opastuksia, jotka eivät ole heidän mieltymyksensä mukaisia. He tarvitsevat itsehillintää hyväksyäkseen ojennuksen, ja sinun ja muiden auktoriteettihahmojen viittaaman suunnan, jotka astuvat varmasti heidän elämäänsä.

Kun kuritat lastasi, *varmista*, että hän vastaa katuvallassa asenteella ja oikealla käyttäytymistavalla. Aseta tavoitteeksi jatkaa oikaisua, ellei lapsi osoita näitä ominaisuuksia. Tämä edellyttää sinulta rakkautta, kärsivällisyyttä, vahvaa opetusta – ja aikaa paljon aikaa. Muista 85–10–5 -kaava, jonka mukaisesti lasten kasvatuksesta 10 prosenttia ajasta, vaikka ojentaisit, tulee olla opetusta. Vie aikaa kouluttaa samanaikaisesti kuin ojentaa, mutta se on kaiken vaivan arvoista. On tärkeää, että lapsi tunnustaa, että hän on tehnyt väärin. Paavalin kirjaaman mukaan voit odottaa suuria palkintoja tavoitteen saavuttaessasi. Lapsestasi tulee onnellinen tiellä todelliseen menestykseen. Muista, että myönteinen vastaus ojennukseen auttaa häntä ikuisesti.

5. Opettaa lapsi istumaan hiljaa

Lapsen kasvaessa lähelle varhaiskouluaikaa on aika kouluttaa istumaan hiljaa muulloinkin kuin aterioiden

yhteydessä. Kolmen vuoden ikä on hyvä aika aloittaa. Kun olet onnistunut peittokoulutuksessa, tämä seuraava itsehillinnän askel-istuminen hiljaa pienemmässä tilassa on helppo oppia hallitsemaan.

Opeta lasta istumaan hiljaa päivän eri aikoina 5–10 minuuttia tai pidempään. Satunnaisesti aseta hänet istumaan esim. kuvakirjan, värityskirjan tai vastaavan puuhan pariin jopa tunniksi tai pitempään. Näin iskostat pikkuhiljaa lapsellesi elintärkeän tavan jo varhaisiässä.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Aloita kouluttamalla lasta istumaan hiljaa olohuoneen sohvalla, ruokasalin tai keittiön tuolilla. Voit kutsua tätä ”hiljaiseksi ajaksi”. Jälleen, aloita pikkuhiljaa – 5–10 minuutista – lapsen kasvaessa lisää aikaa tunniksi tai pidemmäksi. Kun harjoittelet kotona päivittäin, elämäsi on rauhallisempi, ja lisäksi lapsesi opettajat arvostavat syvällisesti tuloksia. Koulutus valmistaa lastasi peitolta istumaan tuolilla koko jumalanpalveluksen ajan. Tämä tapa tulee hallita esikouluikään mennessä. Muista harjoitella kotona. Harjoitus tekee mestarin.

6. Opeta lapselle pukeutumista, puhtautta ja järjestystä

Nyky-yhteiskunta on taantunut pukeutumisessa, puhtaudessa sekä ulkonäön siisteydessä. Monilla työpajoilla toimitaan arkivaatteissa. Ihmiset käyvät markeeteissa säädyttömissä asusteissa ja jopa pyjamassa. Villit, värikkäät kampaukset, puoliksi ajeltu pää, lävistykset ja tatuoinnit ovat arkipäivää. Moni ei häpeä enää esiintyä

julkisella paikalla pesemättä, partaa ajamatta tai likaisissa vaatteissa.

Vaatetusstandardi ja puhtausnormi tulee juurruttaa lapseen jo nuorella iällä. Tämä ei tarkoita kuitenkaan sitä, etteikö lapsi saisi likaantua leikkiessä, mutta hänen tulee tiedostaa, miten toimia ulkoa sisään tullessa.

Siisteys- ja puhtauttottumus iskostuvat päivittäisissä rutiinissa. Siisteille vanhemmille ei ole vaikeaa opettaa lapsiaan siisteiksi; lapsesi matkii siisteys- ja puhtauttottumuksiasi. Vanhempi, jos sinulla on varaa parantaa esimerkkiäsi, toimi ennen kuin lapsesi on tarpeeksi vanha jäljittelemään puutteista esimerkkiäsi.

Yksi yksinkertainen tapa iskostaa siiteys-, puhtaus- ja järjestystottumus lapseesi on opettaa heti herätessä pesemään kasvot, kampaamaan hiukset, harjaamaan hampaat ja pukeutumaan asianmukaisesti päivän aktiviteetteja varten. Opetta pesemään kädet ja kasvot leikkimästä palatessa. Vaadi pesemään kädet ennen jokaista ateriaa. Opeteta kunnioittamaan kotiympäristöä ja huonekaluja. (Koti ei ole kuntosali, huonekalut eivät ole trampoliini.) Opetta kasaamaan lelut, paperit ja kynät, projektit ja kirjat siististi joka ilta ennen nukku-
maanmenoa. Kun lapsi oppii nämä asiat, tavat jatkuvat koulunvuosien läpi aina aikuisikään.

7. Opetta lapsi syömään monipuolista terveellistä ja ravitsevaa ruokaa

Ohjaus edellyttää, että vanhempi tarjoaa tasapainoista, tuoretta, ravitsevaa, ruokaa lapselleen. Lukuisissa länsimaissa, mm. Yhdysvalloissa, perheruokailu on edesmen-
nynyt tapa. Perheruokailu on elintärkeä asia perheen

yhtenäisyyttä rakennettaessa (ks. luku 8, ”Luo aktiivinen perhe-elämä!”).

Pikkulapsille ruokailuaika on tärkeä luokkaopetus, joka tutustuttaa terveelliseen ruokavalioon, kehittää sosiaalisia taitoja, rakentaa keskustelutaitoja, teroittaa tehokasta kuuntelemisen taitoa sekä ruokailuetikettiä, asianmukaisilla astioilla syömistä, lasista (kylmiä juomia) juomista ja kupista (kuumia juomia) juomista.

Aterialla pikkulasten tulisi syödä kaikki eteen asetettu ruoka, mikä olettaa, että heille tarjotaan sopiva määrä, ei liikaa, ruokaa. On parasta aloittaa aina pienellä annoksella ja antaa tarvittaessa lisää. Tietenkään ei pidä pakottaa syömään sairautta tai allergiaa aiheuttavia elintarvikkeita. Lapsi ei saa kuitenkaan vaatia aterialla pelkästään yhdenlaista ruokaa. Muista, että jos lapsesi inhoaa jotain ruokaa, hän seuraa todennäköisesti esimerkkiäsi. Yleisesti ottaen lapset eivät pidä ruuista, joista heidän vanhempansa eivät pidä. Jos lapsesi inhoaa lehtivihanneksia, tuoreita hedelmiä, kokojyväleipää ja -viljaa, ja suosii pelkästään valmisruoka kananuggetteja, on luultavasti aika tarkastella omaa ruokavaliota.

Perheruoka-aika tarjoaa erinomaisen tilaisuuden opettaa pöytätapoja; miten käyttäytyä ravintolassa, ystävien tai sukulaisten kodeissa. Jos lapsesi käytös ravintolassa tai ystäväsi kodissa nolaa sinut, tosiasia on, ettet ole toiminut oikein kotona.

Opeta lapselle, miten veistä, haarukkaa ja lusikkaa käytetään. Aloita jo syöttötuolissa-käyttämään lusikkaa. Harjoitus tekee mestarin. Siirry sen jälkeen enemmän taitoa vaativiin ruokailuvälineisiin.

Ruoka-aika tarjoaa myös mahdollisuuden opettaa tärkeitä ”ole hyvä” ja ”kiitos” -sanoja.

8. Opeta lapsi kontrolloimaan tunteensa

Vaikka useimmat saavuttavat kasvaessaan fyysisen kypsyysden, harva kypsyy emotionaalisesti. ”Mitä tarkoittaa–emotionaalinen kypsyys?”, kysyi H. Armstrong. ”Harva tuntee termin merkityksen. Tunnetko sinä? Se on yksi ihmisen onnellisuuden todellisista salaisuuksista... Kukaan ei omaa sitä syntyessään. Se täytyy oppia–kehittää... Ja yksi tärkeimmistä asioista joka jokaisen ihmisen on kipeästi opittava, on ihmistunteiden oikeanlainen käyttö” (*Plain Truth*, elokuu 1978).

Tunne-elämän hallinta ja kypsyysden opettaminen lapselle on todellista koulutusta. ”Mutta tunteitamme on ymmärrettävä, opetettava, koulutettava ja ohjattava ihmismielen kautta! Meille on annettu ihmismieli tätä tarkoitusta varten!”, H. Armstrong jatkoi. Vaadimmeko pieneltä lapselta liikaa? H. Armstrong ei uskonut näin. ”Mikä on looginen, oikea aika aloittaa tällainen koulutus?”, hän kysyi. ”Se on syytä opettaa 1, 3 ja 6-vuotiaille, ja varhaiskoululuokilla” (ibid).

H. Armstrongin mukaan suurin osa peruskoulunopettajista ei ole päteviä opettamaan emotionaalista kypsyysyttä, koska ei ole itse oppinut emotionaalista kypsyysyttä. ”Tämä tarkoittaa sitä että tämän opetuksen pitää tapahtua kotona ensiksi vanhempien taholta”, hän totesi. ”Mutta miten vanhemmat kykenevät opettamaan lapsia, jos he itse ovat vielä emotionaalisesti epäkypsiä?” Jumala paljasti kaiken tämän H. Armstrongille, jotta vanhemmat oppisivat ja kehittäisivät emotionaalisen kypsyysden, ja jotta he voisivat siirtää sen lapsilleen.

”Mitä on emotionaalinen kypsyys? Yhden kirjoittajan määritelmä kuuluu: kehittyminen ottamisen mielenlaadusta antamisen ja jakamisen mielenlaatuun”, selitti H. Armstrong. ”Tähän kuuluu myös hengellinen

periaate–ihmisluonnon luonnollisten impulssien ja vastausten kehittäminen lähimmäisen itsensä lailla rakastamisen periaatteen mukaiseksi... Tämä on asia–ihmismielen–on opittava–ja kehitettävä itsekurin kautta.”

Emotionaalinen kypsyys kasvaa Jumalan lain noudattamisen kautta. ”Jumalan laki perustuu antamisen periaatteeseen. Sen perusta on rakkaus. Rakkaus on ulospäin suuntautuvaa toisista huolehtimista”, H. Armstrong opetti. Ihminen omaa kuitenkin ihmisluonnon, joka ”magneetin lailla vetää itsen suuntaan”, hän jatkoi. ”Mutta Jumalan laki on tie rauhaan, onneen ja kaikkeen hyvään–tapa, joka on opetettava ihmisille. Antaminen, jakaminen, palveleminen, auttaminen ovat asioita, jotka on opittava.

”Ihmiset on varustettu tunteilla. Varhaislapsuudesta jokaista ihmistä ohjaa enemmän tai vähemmän hänen tunteensa. Emootiot ovat tunteita–häiriöitä–rauhattomasta tai rationaalisesta oikeasta ajattelusta ja toiminnasta poistumista.” Mieltä ohjaa pelko, viha, kauna, kateus, viha, suru, murhe, yllättyneisyys, halu, riemu ja ilo. Lapsen on opittava tunnistamaan ja hallitsemaan nämä tunteet. Emme voi korostaa kyllin, kuinka tärkeää on, että vanhempi opettaa lapsille tunne-elämän hallintaa, onnen kannalta elintärkeää asiaa. Oppi säästää hämmennykseltä julkisella paikalla. Useimmat ihmiset ovat joutuneet todistamaan tunteitaan hallitsemattomia lapsia lentokoneissa, ravintoloissa ja ostoskeskuksissa. Opetetaan lapsemme olemaan häiritsemättä muita ihmisiä.

Nuoren lapsen ilo saattaa johtaa typerään käyttäytymiseen. Ylimmäinen typeräisyys johtaa lopulta pahoihin hedelmiin. Jumalan perheeseen syntymään valmistautuminen sisältää suuren ilon, mutta myös syvällisen

kiireellisyyden ja vakavuuden ihmishengen. ”Hulluus on kiertynyt kiinni poikasen sydämeen, mutta kurituksen vitsa sen hänestä kauas karkoittaa”, neuvo Salomo (Sananl. 22:15). Sananlaskujen kirja on täynnä käytännön viisautta lastenkasvatuksesta. Muista hyödyntää tätä Jumalan innoittamaa lähdettä.

”Tunteiden serkku on–mieliala. Emotionaalisesti epäkypsät ovat yleensä oikukkaita, eivätkä ole oppineet hallitsemaan mielialojaan”, jatkaa H. Armstrong. Jos lapsesi on usein oikukas, tämä on hyvä merkki, että työtehtäväsi on auttaa lastasi hallitsemaan tunnetilojaan. Ensiksi sinun tulee kuitenkin kouluttaa itsesi oman tunne-elämäsi hallintaan. Oletko *sinä* usein oikukas? On aika tarkastella omaa emotionaalista kypsytytystä. Jumalan avulla–rukoilemalla, Raamattua tutkimalla, paastoamalla ja hengellistä neuvoa pastorilta hakemalla–voit auttaa sekä itseäsi että lastasi.

Tarkkaavaiset vanhemmat oppivat pikaisesti, koska 3–6–kuukautta vanha vauva alkaa ilmaista itkulla *vihaa* tai *kaunaa*, yleensä nukkumaanmenoaikaan. Moni pikkulapsi vastustaa nukkumaanmenoa, mikä on vanhemmille erinomainen tilaisuus alkaa opettaa tunne-elämän hallintaa.

Vanhempi, kun lapsesi kasvaa fyysisesti, tehtäväsi on tarkata esitettyjä tunteita, ja opettaa lastasi hallitsemaan näitä tunteita elämällä Jumalan rakkauden lain mukaisesti.

9. Opetta lapsi jakamaan

Lapsen opettaminen antamaan ja jakamaan muiden kanssa on helpointa, kun kotona on sisaruksia. Makuuhuoneen, vaatteiden, ruoan, lelujen ja vanhempien

huomion jakamisen pitäisi olla luonnollinen osa kodin elämää. Näitä jakamisen elementtejä täytyy opettaa ja tarvittaessa vahvistaa. Vanhempien on muistettava, että kaikki lapset omaavat ihmisen lihallisen luonteen. Yksi pienen lapsen ensimmäisistä sanoista on ”MINUN!”

Ei ole väärin, että lapsi omaa erityisiä leluja tai vaatteita. On kuitenkin tärkeää, että vanhemmat luovat tilanteita, joissa jakamista voidaan opettaa. On selvää, että sisarusten sukupuolella on merkitystä leluja ja vaatteita jakaessa.

On erittäin tärkeää, että vanhemmat leikkivät lastensa kanssa. Leikkiaika tarjoaa parhaan mahdollisuuden opettaa lapsellesi, kuinka jakaa ja oppia antamaan muille. Leikkiaika on hyvä ajoittaa perheen yhteiseksi ajaksi sisarusten kanssa. Lisäksi on tärkeää, että nuorimmat lapset saavat aikaa yksin sekä isän että äidin kanssa.

Yksilapsisten perheiden on hyvä järjestää yhteistä aikaa toisten perheiden kanssa, ja tarjota ainoalle lapselle tilaisuus oppia jakamaan toisten lasten kanssa.

Muista hankkia iälle ja sukupuolelle sopivia leluja lapsellesi. Sukupuoli–mies tai nainen–on opetettava asia. (Luku 6 antaa lisätietoa asiasta.) Kuorma-autot ja työkalut ovat hyviä leluja pojille. Keittiövälineet, astiastot ja nuket ovat hyviä leluja tytöille. Muista, että sisko voi tarjota veljelleen teetä tämän leikkiessä, ja veli voi kutsua sisarensa ajoittain leikkimään autoilla.

Jumalan pyhäpäiväkaudet tarjoavat erinomaisen mahdollisuuden opettaa antamista. Sen lisäksi että vanhemmat opettavat nuorella iällä lasta antamaan Jumalalle vapaaehtoislahjan, he voivat hankkia lahjoja, jotka lapset voivat lahjoittaa toisille lapsille pyhäpäivälahjoiksi.

On palkitsevaa todistaa lapsukaisen into, kun hän oppii antamisen ja jakamisen tarjoaman palkkion.

10. Opeta lapsi kunnioittamaan toisten omaisuutta

Yksinkertaisin tapa opettaa lastasi kunnioittamaan toisten omaisuutta on opettaa häntä kunnioittamaan sinun sekä omaa omaisuuttaan.

Konttaavasta lapsesta tulee nopealiikkeinen, kaikkea tutkiva ja koskettava ohjus. Ohjaa heti tätä mahdollisesti kotia tuhoavaa tilannetta tutustuttamalla ensimmäiseksi kodin vaarallisiin alueisiin. Opetä olemaan koskematta, leikkimättä tai pureskelematta sähköjohtoja, tunkemasta sormia pistorasiaan ja olemaan koskematta kuumaan uuniin. On viisainta lukita puhdistusainekaappi.

Kun lapsi alkaa ryömiä ja kykenee tarkastelemaan sohvapöydän sisältöä, on aika opettaa rajat–estää vahinkoja ja suojata huonekaluja komennolla ”Ei!” tai ”Ei, älä koske”.

Molempien vanhempien olisi sovittava, mitä lapsi ei saa koskettaa kotona. Ehdotan seuraavaa: TV-kaukosäädin, sohvapöydän koristeet, keramiikkaesineet, huonekasvit, lamput, laatikostot, televisio, stereo, kaapit, lemmikkieläinten vesi- ja ruokakulhot, juomatelineet, makuuhuoneen lipastonlaatikot ja komerot–vain muutamia mainitakseni. Ohjaa *ei*-sanalla. Muista sanoa ”ei” vain kerran. Jos lapsi ei reagoi heti kieltoon, oikaise häntä välittömästi.

Kuin lapsi kasvaa fyysisesti, opeta hänelle, miten huolehtia matoista, latioista (laatoista ja puulattioista), huonekaluista, seinistä ja ikkunoista. Aseta säännöt käyttäytymiselle kodin sisällä. Kotimme tulee olla rauhallisia asuinpaikkoja, ei sisäleikkikenttiä eikä urheilukenttiä. Innokas hurraaminen, voimistelu, hyppäminen, kovaäänisesti puhuminen, juokseminen jne. tulee varata ulkotiloihin.

Opeta lasta pitämään huolta tavaroistaan, kynistä ja papereista, makuuhuoneesta, polkupyörästä, kirjoista, vaatteista, urheiluvälineistä ja leluista.

Kun sitoudut opettamaan kodin tapoja, sinun ei tarvitse koskaan huolehtia, että lapsesi suhtautuu huolimattomasti muiden ihmisten omaisuuteen.

11. Opeta lapsi kunnioittamaan kaikkia aikuisia

Pienelle lapselle on opetettava, kuinka pitää arvossa, kunnioittaa vanhempia ja viisaampia aikuisia.

Kunnioitus ikäihmisiä kohtaan tarjoaa valtavia etuja paitsi lapselle, mutta lisäksi myös vanhemmille, ympäristölle, valtiolle ja jopa kansakunnille.

”Nouse harmaapään edessä ja kunnioita vanhusta sekä ja pelkää Jumalaasi. Minä olen Herra”, Jumala käski israelilaisia (3. Moos. 19:32). Nuorempien tulisi omata jakeen kaltainen syvälinen kunnioitus vanhempia henkilöitä kohtaan, nousta seisomaan heti kun harmaahiuksinen henkilö astuu huoneeseen. Miksi?

Modernin ajattelun vastaisesti vanhukset eivät ole ”nuutuneita” vaan korvaamaton tiedon ja viisauden lähde, joilta voidaan hankkia elämäkokemusta. Pohdi jaetta. Anna sanoman iskostua, varsinkin viimeisen osan. Osoitetaan kunnioitusta iäkkäitä miehiä ja naisia kohtaan Jumalan pelossa! Yksi Jumalan nimistä on *Vanhaikäinen* (Dan. 7:9). Jumalaan verrattuna jopa vanhin ihminen on vastasyntynyt! Valitettavasti monen nykyihmisen silmissä myös Jumala on nuutunut.

Pikkulapsia, nuoria ja jopa nuoria aikuisia on opetettava kunnioittamaan ja arvostamaan ikääntyneitä – mikä ei tule luonnostaan.

12. Opeta lapsi tuntemaan Jumala ja tottelemaan Jumalaa

Yksi tärkeimmistä Jumalan vanhemmille asettamista tehtävistä on opettaa lapselle Jumalasta. Vanhemman ei tarvitse koskaan hämmentyä puhuessaan lapselleen elävän Jumalan tiestä.

Israelilaisten vanhempien perinteenä on ollut opettaa lapsilleen Jumalasta (5. Moos 6:1,7). Kuinka paljon tärkeämpää on hengellisen Israelin vanhempien opetus? Egyptiläisten orjuuttamat israelilaiset olivat oppineet väärin jumalien palvontaa ja pakanallisten arvojen vääristämiä ajatuksia, eikä heillä ollut jakaa tietoa tosi Jumalasta. He oppivat tuntemaan Jumalan Egyptistä lähdettyään. Moosekselle oli varmaan suuri päivä kun hän esitteli kansan Jumalalle Siinainvuorella (2. Moos. 19:17).

Sen jälkeen kun israelilaiset olivat viettäneet 40 vuotta erämaavaelluksella, Mooses, kuten kuka tahansa vastuullinen vanhempi, alkoi opetta seuraavan sukupolven israelilaisille Jumalasta: ”Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi.” (5. Moos. 6:4). Mooses varmisti, ettei Egyptin jumalakäsitys johtaisi tulevia sukupolvia harhaan.

”Ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi.” (jae 5). Mooses ei opettanut nuorille israelilaisille pelkäämistään Jumalasta vaan varmisti myös, että he ymmärtäisivät, että Jumala etsi heihin läheistä rakkaussuhdetta. Jakeen heprean *’ahab* (*rakkaus*) -sanalla kuvataan usein ihmisten välistä rakkaussuhdetta; esimerkiksi isän ja pojan rakkautta. Mooses kohotti opetuksensa vielä korkeammalle tasolle.

”Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, painukoot sydämeesi. Ja teroita niitä lastesi mieleen ja

puhu niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannessasi ja ylös noustessasi” (jakeet 6–7). Mooses teki nuorelle sukupolvelle selväksi, että laki velvoittaisi heitä opettamaan lapsilleen tosi Jumalasta, ja jumala-suhteesta. Vanhempien historia egyptiläisten parissa osoitti heille, että jos he eivät opettaisi lapsilleen oikeaa uskontoa, joku ulkopuolinen voisi saattaisi vääristää heidät väärällä uskonnolla.

Perheraamattuopetus on *välttämätön* opetusväline opettaa lapselle Jumalasta, ja paras opetuspäivä on Jumalan sapatti. Raamatunopiskelun tulee olla ikää vastaava. Yksinkertaisin opetus pikkulapsiele on lukea *The Bible Story* -kirjaa. Kun lapsi kasvaa fyysisesti ja hengellisesti, lisää perheraamattuopetukseesi herääviä kysymyksiä Jumalasta ja Jumalan elämäntavasta. Voit sisällyttää lisäksi jumalanpalveluksessa läpikäytyjä aiheita. Tärkeintä on opettaa lapselle kymmenen käskyä. Kun aloitat säännöllisen perheraamattuopetuksen, mieleesi nousee lisäaiheita rukoillessasi. Saat runsaasti lisäaiheita myös lapsen kanssa keskustellessa.

Rukoilemisen opettaminen on tärkeä tekijä jumalasuhteen rakentamista. Tehokkain tapa opettaa lasta rukoilemaan on rukoilla hänen kanssaan päivittäin. Lapsen kasvaessa yhteiseen rukoukseen käytetty aika lisääntyy. Käytä opetuksesi perustana Jeesuksen Kristuksen opetuslapsilleen antamaa rukouskaavaa (Matt. 6:9–13). Varmista, että lapsesi näkee, että rukoilet ja opiskelet Raamattua–lapsi jäljittelee esimerkkiäsi.

Muista, että kuuliaisuus on tärkein luonteenpiirre menestykseen niin nykyelämässä, ihanassa huomisen maailmassa kuin Jumalan pojaksi syntyessä. Tottelevaisuus antaa itsekurin hedelmän. Kuuliaisuuden opettaminen on jalo päämäärä. Se edellyttää johdonmukaisesti,

sitoutuneesti ja sinnikkäästi toimimista. Sinun tulee voittaa jokainen matkan varrella kohtaamasi taistelu. Viimeistään viiden vuoden ikään mennessä toteat vaivannäkösi hyvät hedelmät!

Kykenet tarjoamaan lapsellesi valtavan edun elämässä! Ahkera työpanoksesi ei jää palkitsematta. Prosessin myötä muutut myös itse tottelevaisemmaksi ja kurinalaisemmaksi.

VINKKEJÄ TEHOKKAASEEN OIKAISUUN

VASTUSTAA KIUSAUSTA RANGAISTA LASTA PELKÄSTÄÄN kun lapsen käyttäytyminen häiritsee sinua tai tekee sinut vihaiseksi. Tänä päivänä moni rankaisee lastaan ainoastaan kun lapsen käytös *ajaa* rankaisuun, mikä ei ole oikeanlaista oikaisua eikä johda milloinkaan oikean tulokseen. Tehokas rankaisu ei ole koskaan *tilapäinen* tapahtuma. Kyseessä ei ole lapsen vaimentamisesta tai harmittavan käytöksen pysäyttämisestä. Tehokas rangaistus on *pieni* osa järjestäytynyttä päämäärää auttaa lastasi oikeaan suuntaan eteenpäin elämässä. Muista, että lastenkasvatuksen perimmäinen tavoite on kehittää kuuliaisuuden, oikean itsehillinnän ja itsekurin tapa, ja vaatii vuosien (lähes kahden vuosikymmenen) oppimisen ja käytännön sovelluksen. Esitämme tässä esimerkkejä, tärkeitä vinkkejä tehokkaaseen oikaisuun.

Oikaisukeinoja

Mieletön liberaalimaailmamme pitää lasten ruumiillista kuritusta tabuna, useimmat auktoriteetit liittävät sen lasten pahoinpitelyyn. Raamattu opettaa, että ruumiillinen kuritus on välttämätön osa onnistunutta lastenkasvatusta. ”Joka vitsaa säästää, se vihaa lastaan; mutta joka häntä rakastaa, se häntä ajoissa kurittaa”, kirjoitti kuningas Salomo (Sananl. 13:24). Salomo on Jeesuksen Kristuksen jälkeen kaikkien aikojen viisain mies, joka katsoi vitsan vanhempien tosi rakkauden ilmaukseksi. Piiska ei ole kuitenkaan ainoa tehokas lapsen rangaistusmuoto. Tarkkaa lastasi saadaksesi selville, mikä

rangaistuskeino tuottaa parhaan tuloksen. Käymme nyt lyhyesti läpi neljä yleisintä oikaisukeinoja.

Etuoikeuksien poisto: Tämä on tehokas rangaistusmuoto vanhemmille lapsille ja teini-ikäisille. Tietokoneen, tablettien, television ja muiden elektronisten laitteiden käytön, suosikkiajanvieton-kavereiden kanssa leikkimisen, uinnin, pyöräilyn, luistelun-määrätyksi ajanjaksoksi kieltäminen on tehokas toimi, samoin kuin ajoikäisiltä teineiltä perheen auton käytön kieltäminen.

Seurausten kohtaaminen: Kaiken ikäisten (yleensä 2 vuotta ja vanhempien) lasten tiettyjen toimien seurausten kohtaaminen on erittäin tehokas rangaistuskeino. Lapsen tulee ymmärtää, että väärä teko ei vahingoita vain häntä itseään vaan myös muita (esim. kivien heittäminen). Lapsen tulisi hyvittää oman omaisuuden (esim. polkupyörästä huolehtimatta jättäminen) sekä muiden omaisuuden vahingoittaminen (esim. naapurin rikkoutunut ikkuna, urheiluvälineiden, pallojen, jne. vahinko tai menetys).

Porttikielto: Porttikieltoa voidaan myös soveltaa ”seurauksien kohtaaminen” tyyppisenä rangaistuksena tehokkaasti kouluikäisiin ja teini-ikäisiin. Lapsi rajoitetaan rangaistuksena tiettyyn paikkaan, yleensä kotiin tai makuuhuoneeseen, esimerkiksi lauantai-iltana rangaistukseksi viikolla liian myöhään kotiin tulemisen seurauksena.

Piiska: Tämä ruumiillinen kuritusmuoto on tehokain nuorempien lasten kanssa. Vanhempien tulisi tarkastella ruumiillista kuritusta välttämättömänä, mutta lyhytaikaisena toimenpiteenä useimmiten vauvoille ja pikkulapsille, vähenemässä määrin kouluvuosina. Piiskan pitäisi olla tarpeeton nuorisolle.

Muista, että tavat tulee muodostaa ajan kanssa. Harkitusti, rakkaudella, korkein motiivein suoritettu

ruumiillinen kuritus täytyy toteuttaa kun lapsi on liian nuori tietääkseen eron oikean ja väärän välillä.

Kun lapsi on liian nuori erottamaan oikean väärästä, hyvän pahasta, vanhemmilla on Jumalan antama vastuu tehdä päätöksiä lapsen puolesta.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Asianmukainen piiskaus **

Jumalan uskomattoman suuren tarkoituksiperän lapsellesi täyttämiseksi sinun on tunnustettava oikaisun tarpeellisuus–myös ruumiillisen rangaistuksen tarpeellisuus. Miten ruumiillinen kuritus toteutetaan oikein?

Yleensä on parasta käyttää kättä, varoitus huomioiden. Huomioidaan ensiksi muutama kielto.

Älä piiskaa lasta koko kädellä vaipan läpi. Ruumiillisen rangaistuksen tulee tuntua. Todennäköisesti vahingoita lapsen selkää sen sijaan että antaisit tehokkaan *kirpaisun* tuntua.

Älä koskaan läimäytä lasta kasvoihin, päähän tai korville.

Ainoat alueet joita piiskata, ovat kädenselkä (varsinkin kurkottaessa kiellettyyn esineeseen, kuten kuumalle liedelle tai esineeseen jota ollaan vetämässä alas), yläreisien takaosiin tai sivuille, ja suoraan pakaroille.

Vanhempien tulee olla erityisen varovaisia ja varmistettava, että rangaistus on tarkoituksenmukainen eikä vakava alle 1-vuotiaalle lapselle. **Kaksi tai kolme sormea** on sopiva määrä hyvin nuorelle lapselle, ensin omaan kyynärvarteen tai reiteen testattuna kontrolliksi.

Kun apuväline on tarpeen ruumiillisen rangaistuksen hallinnoimiseksi, puulusikka tai kevyt

pingpong-maila pakaroille on erittäin tehokas. Älä käytä vanhanaikaisia hihnamenetelmiä.

Muista, että piiskan pitää tuntua. Mutta ei aiheuttaa mustelmia eikä muita vammoja. Käytä maalaisjärkeä. Rankaise lasta rakkaudella. Pysy rauhallisena. Kun et piiskaa koskaan vihan tunteen vallassa, sinun ei tarvitse pelätä kovakätisyyttä!

Älä koskaan hakkaa lasta! Muista, selkäsauna on ainoastaan yksi rangaistusmuoto. Olosuhteista riippuen piiska saattaa olla viimeinen vaihtoehto. Asianmukainen piiska ei ole tarkoitettu lapsen väärinkäyttöön.

Ei löydy KOSKAAN mitään olosuhdetta hakata lasta. Lapsi ei pidä KOSKAAN, missään olosuhteissa rangaista vihassa! Lapsi ei saa KOSKAAN saattaa mustelmilla tai loukata!

-Totuus lastenkasvatuksesta

Älä jätä lasta milloinkaan yksin heti rangaistuksen jälkeen

Muista, että oikea rangaistus on enemmän opetusta ja vähemmän piiskaa. Molemmat ovat tärkeitä asioita, ja edellyttää vanhemmalta paljon aikaa laajaa. Ellet vietä aikaa puhumalla positiivisesti lapsesi kanssa ennen rangaistusta, rangaistuksen aikana ja sen jälkeen, voit jättää vaarallinen vaikutelman, että lapsi on edelleen syyllinen. Muista selittää lapsesi virheellinen toiminta täysin ja kuinka toimia toisin. Seuraa Kristuksen esimerkkiä: ”Mene äläkä enää tee syntiä” (Joh. luvut 5 ja 8). Anna muutama minuutti ajatella tekoa. Tämän lyhyen ajan päästä vakuuta, että tiedät, että hän kykenee parempaan.

Jumala on nopea antamaan lapsilleen anteeksi, kun he tekevät parannuksen. Vanhempien on opittava toimimaan samoin lastensa kanssa.

Positiivinen rangaistus sisältää aina automaattisen ymmärryksen, että lapselle on nyt annettu anteeksi väärä toiminta... Vain vanhempien huolellinen selitys anteeksiannosta lapselle, osoitus, että rankaisu tapahtuu rakkaudella harkiten ja viisaasti, vakaata harkintavaltaa käyttäen, takaa tiettyjen rankaisemiseen liittyvien vaarojen välttämisen.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Saatat yllättyä, kuinka lapsesi reagoi keskittyneeseen ja rakastavaan huomioosi. Lapsi vakuuttaa todennäköisesti varmemmin olevansa pahoillaan väärän toimintansa takia halaten kiitollisena rakastavan oikaisun jälkeen, ja on tärkeää vastata halaamalla takaisin ja kiintymyksen osoituksella.

Rangaistuksen pitää sopia rikkomukseen

Kaiken tyyppisen rangaistuksen, onko kyseessä sitten fyysinen piiska, etuoikeuden epääminen, tai joku muu, on aina sovittava rikkomukseen. Rankaisun on seurattava pikaisesti, ei koskaan ilman edeltävää varoitusta. Rankaisua ei saa koskaan suorittaa vihassa –mutta ojennuksen on oltavaa aina tehokkaan tuntuva.

–Totuus lastenkasvatuksesta

**** Seurakunta suosittelee, että aikuiset perehdyvät yksityiskohtaisesti maansa lakeihin koskien**

lastenkasvatusta. Seurakunta ei edistä kohtuutonta eikä liiallista kurinpittoa vaan kannustaa kohtuullisia vanhempien suorittamia kurinpitotapoja fyysistä ja henkistä vahinkoa välttäen–väärinkäytöksiä ei suvaita ja Raamattu kieltää moisen ehdottomasti. Alaikäisen pahoinpitelyyn sisältyy myös laiminlyönti. Kirjassa määriteltyjä oikaistun periaatteita suositellaan sovellettavaksi rukoillen, niiden kautta kypsymätön nuori kehittyy valvotussa ympäristössä vastuulliseksi aikuiseksi (Sananl. 22:6).

RAAMATUN KANTA PIISKASTA

”Tiedä siis sydämessäsi, että Herra, sinun Jumalasi, kasvattaa sinua, niinkuin isä kasvattaa poikaansa” (5. Moos. 8:5).

”Tietoa rakastaa, joka kuritusta rakastaa, mutta järjetön se, joka nuhdetta vihaa” (Sananl.12:1).

”Joka vitsaa säästää, se vihaa lastaan; mutta joka häntä rakastaa, se häntä ajoissa kurittaa” (Sananl.13:24).

”Kurita poikaasi, kun vielä toivoa on; ethän halunne hänen kuolemaansa” (Sananl. 19:18).

”Haavoilla pitää pahuus ajettaman pois, ja koko sydämen kivulla” (Sananl. 20:30, Biblia 1776).

”Hulluus on kiertynyt kiinni poikasen sydämeen, mutta kurituksen vitsa sen hänestä kauas karkoittaa” (Sananl. 22:15).

”Älä jätä poikaa kurituksetta–ei hän kuole, jos saa keppiä. Kun annat hänelle keppiä, pelastat hänet tuonelan tieltä” (Sananl. 23:13–14, Raamattu 1992).

”Kaikki, mitä teette, tapahtukoon rakkaudessa” (1. Kor. 16:14).

”Ja te isät, älkää kiihoittako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa” (Ef. 6:4).

”Sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa, ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa. Kuritukseksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?” (Hepr. 12:6–7).

OPETA LAPSESI KÄYTTÄYTYMÄÄN JUMALANPALVELUKSEN AIKANA

JUMALA HALUAA SAPATIN OLEVAN ”ILOPÄIVÄ” – JOPA lapsillemme (Jes. 58:13). Hiljaa tuntikaupalla hiljaa istuminen mitään tekemättä ei tuota iloa edes kaikkein hyvätapaisimmalle lapselle. Muista valmistaa sopivin keinoin tämä viikkopyhä erityiseksi ja nautittavaksi kaikenikäisille lapsille. Varaa ylimääräistä aikaa lapselle. Lukekaa yhdessä. Keskustelkaa. Kävelkää yhdessä. Tee sapattiaterioista juhlavia.

Varaudu tekemään sapattijumalanpalvelus mielenkiintoiseksi jopa aivan pikkulapselle. Varaa hiljaisesti leikittäviä leluja, nukkeja, kirjoja tai toimintaa erityisesti sapattia varten. Laita lelut kivaan reppuun, käsilaukuun tai salkkuun jumalanpalvelusta varten.

Kun lapsesi on hyvin pieni, *ensisijainen* tavoitteesi on varmistaa, että *sinä* kuulet jumalanpalveluksen viestin mahdollisimman vähin keskeytyksin. Peittokoulutus on paras väline tähän. (Lue sivulta 94 peittokoulutuksesta.)

Kotiharjoittelun hyöty on harventuvat keskeytykset jumalanpalveluksen aikana. Jokainen lapsi on erilainen, mutta kun 6–7 kuukauden ikäisen vauvan uniaikataulu säännöllistyy, vauvan pitäisi pystyä ottamaan päiväunet ainakin osan jumalanpalveluksen ajasta–olosuhteiden, kuten pitkän automatkan, salliessa. Tämä vaatii johdonmukaista työtä, mutta palkinto on kyetä kuulemaan keskeyttämättä sapattiviestit.

Älä odota, että lapsi kykenee istumaan hiljaa vailla tekemistä. Varmista, että lapsella on hiljaa leikittäviä leluja, pieni välipala ja juomakuppi.

Opeta lapsesi olemaan häiritsemättä tai vaatimatta huomiota pastorin puhuessa. Vahvista jatkuvasti ei puhuta -sääntöä. Kuiskaaminen luisuu helposti käsistä ja se tulisi varata hätätapauksiin.

Pidä silmällä, mitä lapsesi maailmassa tapahtuu. Aina kun huomaat, että lapsen käyttäytyminen jumalanpalveluksessa lipsuu ja alkaa vaikuttaa viestin kuulemiseesi, on aika tihentää kotiharjoittelua.

Lasten kouluikä lähestyessä tavoitteenasi on valmistaa lasta vastaanottamaan jumalanpalveluksen viesti (ks. sivu 98, ”Opeta lapsi istumaan hiljaa”).

Kolmevuotiaan pitäisi pystyä istumaan tuolissa alkuviestin ja ilmoitusten ajan. Seurakunnan päämajassa Edmondissa kuivaksi oppinut kolmevuotias istuu teatteri-istuimilla koko jumalanpalveluksen ajan. Paikallis-seurakunnissa, joissa neljä sapattia kuukaudessa sisältää sekä raamattutunnin että jumalanpalveluksen, lapsesi pitäisi pystyä istumaan 5–6 vuoden iässä tuolilla koko

jumalanpanpalveluksen ajan. (Päätoimipaikan raamatututunti on edeltävänä iltana.)

Kiinnitä lapsesi huomio jatkuvasti myös jumalanpalveluksen muihin osiin. Varmista, että lapsi painaa päänsä alas ja sulkee silmänsä rukouksen aikana. Viittaa sormella laulukirjan sanoihin, kannusta lasta laulamaan – tai ainakin kohottamaan ”riemuhuuto”.

Kun lapsi alkaa lukea ja kirjoittaa, sovelta vähitellen uusia taitoja seurakunnan jumalapalvelukseen Raamattua ja muistiinpanoja käyttäen.

Huomioi, koska lapsi alkaa arvostaa ja kykenee huolehtimaan Raamatusta, luultavasti 6–8 vuoden ikään mennessä. Opeta lapselle Raamatun kirjojen nimet, tee niistä muistipeli.

Opeta lastasi tekemään muistiinpanoja jumalanpalveluksen aikana aluksi raamatunjakeita ja avainilmauksia vihkoon kopioimalla. Aloita alkusaarnasta, lisää vähitellen pidempiä muistiinpanoja.

Etsi monenlaisia keinoja palkita lapsen etenemistä, *palkitse oikein tekemistä ennemmin kuin rankaisisit odotuksesi laiminlyönnistä*. Opeta toistamiseen, että sapatti on ilopäivä!

Akateemisesta kyvystä ja kypsyydestä riippuen, 8–10 vuoden ikä on todennäköinen tavoiteikä pystyä kuuntelemaan ja tekemään muistiinpanoja jumalanpalveluksen aikana.

Kun lapsi kasvaa, pyri kertaamaan kuultu sanoma lapsen kanssa ja arvioimaan, kuinka paljon lapsi on oppinut kuullusta. Kertaa ja painota tärkeitä kohtia. Kouluta lasta huomioimaan, mitä Jumala opettaa, ja kun lapsi kypsyy, hän ei poikkeaa annetusta opetuksesta.

VIISI

LASTENKASVATUS – KUUDESTA KAHTEENTOISTA

VUOSIKYMMENIEN AJAN LISÄÄNTYVÄT RAPORTIT OVAT osoittaneet, että peruskouluikäiset lapsemme ovat vakavissa vaikeuksissa. Kiusaaminen, epäkunnioitus auktoriteetteja kohtaan, huumeet, sukupuoliroolien hämmennys, siveetön käyttäytyminen (jopa opettajien kanssa), itsemurhat ja verinen väkivalta ovat tunkeutuneet julkisiin ja yksityisiin koululaitoksiimme. Kuka tai mikä on syypää todistamaamme järkyttävään kriisiin?

Voimme osoittaa sormella monia eri tekijöitä: koulujärjestelmä, kieroutunut musiikki ja viihde, huumekauppiat, pornografia, väkivaltaiset videopelit ja muut modernit vitsaukset. Karu totuus on kuitenkin, että pääsyy lapsien vaikeuksiin ovat *vaikeuksissa olevat vanhemmat*. Vanhempien aiheuttama laiminlyönti on perussyy nykyisten lasten ongelmiin.

Liian moni vanhempi on niin itsekeskeinen ja omissa henkilökohtaisissa kriiseissä kiinni, ettei kykene keskittymään asianmukaiseen lastenkasvatamiseen.

Pelastaaksemme lapsemme, meidän vanhempien tulee tarttua Jumalalta saamaamme vastuuseen ja vaalia, rakastaa, johtaa, opettaa ja oikaista lapsiamme.

H. Armstrong varoitti vanhempien laiminlyönnin haitallisista vaikutuksista, ja kirjoitti yli 20 vuotta sitten: ”Perhe-elämä on läpikäynyt RADIKAALIN VALLANKUMOUKSEN! Teinit harrastavat seksiä kotona isän ja äidin työssä ollessa. Lapset eivät syö vanhempiensa kanssa. He käyvät ani harvoin elokuvissa vanhempiensa kanssa. Vanhempien elämä, työtoverit ja ystävät ovat lapsista erillään. Vanhemmat eivät ajattele lasten opettamista, lasten kanssa olemista, PERHESUHTTEEN ylläpitämistä! Vanhempainvastuu on täysin unohdettu tekijä. Vanhemmat joutuvat aikanaan tilille moisesta velvollisuutensa laiminlyönnistä” (*The Missing Dimension in Sex*, Seksistä puuttuva ulottuvaisuus). Lapsen laiminlyönnin myöntäminen on jokaiselle vanhemmalle vaikea paikka, ja silti ainoa lapsiamme kohdanneen kriisiin tehokas ratkaisu.

Vanhemmat, rohkaistukaa. Kiinteällä opiskelulla, vaivannäöllä, rukouksella ja lasten kanssa vietettyyn aikaan panostamalla voitte kääntää negatiivisen tilanteen, parantaa hyvän suhteen erinomaiseksi. Käymme tässä läpi ohjeita, miten onnistut tehtävässä.

Edellisen luvun peruseriaatteet nousevat pinnalle, varsinkin jos olet vasta vastikään alkanut työskennellä vanhemman tai varhaisnuoren kanssa. Luvun neljä 12 taitoa auttavat arvioimaan lapsen tottelevaisuuden ja oman lapsenkasvatuksesi tositilan.

Varhaisikäisen lapsen vanhempien tehtävä on keskittyä kehittämään kuuliaisuutta ja lapsen luonnetta.

Kun lapsi kypsyy läpi kouluiän, murrosiän ja teini-iän, alamme painottaa erinomaisen akateemisen koulutuksen hankkimista.

Vanhemmat! Jumala pitää teitä-ei lapsesi opettajaa-vastuussa lapsen koulunkäynnistä. Nykypäivän koulutusjärjestelmät-ala- ja yläaste, lukio ja yliopisto-taan-tuvat pikaista tahtia. Tehokkaat vanhemmat tuntevat lapsen koulun, koulun hallintohenkilöstön ja säännöt. Jos lapsen koulutilanne on täynnä vastoinkäymisiä, älä jätä lasta huonoon tilanteeseen.

Perheillä, joilla on varaa, yksityiskoulu voi olla hyvä vaihtoehto. Kotikoulun suosio on kasvussa. Harkitse kuitenkin tarkkaan ennen kotikouluun ryhtymistä, mitä kaikkea se vaatii. Analysoi kustannukset, taloudelliset ym. Laadukas kotikouluopetus suunnitelma kirjoineen ja tarvikkeineen voi käydä kalliiksi. Lapsen kotona opettaminen vaatii tiukkaa kuria niin vanhemmalta kuin lapselta. Vanhemmalla saattaa olla vilpiton halu kotikoulutukseen, mutta jokainen vanhempi ei ole pätevä työhön. Päätös kotikoulutuksesta tulisi tehdä vasta pastorin neuvon jälkeen. On myös tärkeää, että otat selville asuinpaikkasi vaatimukset.

Tässä on seitsemän luonteen kehityksen ja koulutuksen aluetta, joita lapsesi tarvitsevat menestyäkseen varhaisnuorivuosina.

1. Opetta Jumalan asettamat sukupuoliroolit

Nykyinen aggressiivinen liike pyrkii indoktrinoimaan pienet lapset hyväksymään homoseksuaalisuuden, liukuvan sukupuolisuuden ja transsukupuolisuuden. Transsukupuoliliikkeen hyväksyntä ja vaikutusvalta kasvavat nopeaa tahtia, ja oppia tyrkytetään jo

varhaisperuskoululaisille–mahdollisesti myös sinun lapsillesi! Huolestu, tiedosta ja valmistu toimiin lapsen suojaamiseksi.

Homo, lesbo, biseksuaali, transihminen, intersukupuolinen ja queer (HLBTIQ) -yhteisö ja sen kannattajat haluavat lapsesi omaksua oman näkökulmansa. He ovat jo onnistuneet soluttautumaan indoktrinaatio-ohjelmallaan kirjastoihin ja julkiseen koulujärjestelmään. He haluavat lapsesi uskovan, että transihmisyyden ja ristiinpukeutuminen ovat normaalikäytäntö. Tällainen elämäntapa on kaikkea muuta kuin normaali.

Vanhempien on tiedostettava tosiasia, että jokaisessa Yhdysvaltain hallituksen rahoittamassa koulussa HLBTIQ-oikeuksista puhuessa vanhempien huolilla tai erimielisyyksillä ei ole merkitystä. Koulujen ei tarvitse kertoa vanhemmille transsukupuoliopetuksesta. Kuinka voit suojella lastasi transsukupuoli-indoktrinaatiolta? Ota selvää, mitä luokkahuoneessa tapahtuu. Jos toteat transsukupuoli-opetustunnin, paras vaihtoehto saattaa olla pitää lapsi kyseisenä päivänä kotona.

Kieroutuneet aikuiset ja jopa osa opettajista aivopesee lapset uskomaan, että ihmisen sukupuoli–mies tai nainen–on joustava käsite. Nämä aikuiset kannustavat lapsia kokeilemaan eri sukupuolen omaksumista. Poikia kannustetaan pukeutumaan mekkoihin ja korkokenkiin. HLBTIQ-johtajat ilmoittavat, että tytön aivot saattavat olla loukussa pojan ruumiissa. Tämä ajattelutapa perustuu saatanan valheeseen, että ihmisillä on kuolematon sielu loukussa ihmiskehossa. Tämä onnen tuhoava petos on saatanan ja demonien inspiroima.

Valtaosa arvostetuimmista tutkijoista psykiatreista ja lastenlääkäreistä tietää, että on mahdotonta, että aivot olisivat loukussa vastakkaisen sukupuolen ruumiissa.

”Auktoriteettihenkilön opettama myytti, että lapsi voi jäädä väärän sukupuolen loukkuun, saattaa johtaa pelkoon, ettei henkilö ole kehonsa selvästi ilmaisevaa sukupuolta”, toteaa tri Michelle Cretella, Amerikan lastenlääkäreiden yhdistyksen puheenjohtaja.

Opeta nuorta poikaasi nauttimaan pojan elämästä. Tarjoa hänelle tilaisuuksia vahvistua fyysisesti, henkisesti ja hengellisesti. Muistuta häntä jatkuvasti, että hänen Jumalalta saamansa tehtävä on olla rakastava, ahkera, palvelija-johtaja tulevalle vaimolleen ja perheelleen.

Opeta tytärtäsi nauttimaan tyttönä olemisesta. Tarjoa hänelle monia tilaisuuksia vahvistua fyysisesti, henkisesti ja hengellisesti. Mutta korosta, että tytöt eivät kilpaile poikien kanssa. Tarjoa tilaisuuksia oppia kodinhoitotaitoja ja palvella toisia, kykyjä, jotka valmistaavat hänet rakastavaksi kumppaniksi tulevalle aviomiehelleen ja äidiksi lapsilleen.

2. Rohkaise lastasi haastaviin, itsekuria kasvattaviin toimintoihin

Kun lapsi aloittaa peruskoulun, anna hänen osallistua itsekuria vaativaan urheiluun ja musiikkioppitunneille. Urheilu ja musiikki ovat tärkeä osa opetusta sekä Imperial Academy -koulussa että Herbert W. Armstrong Collegessa.

Mihin urheilulajeihin lasta pitäisi rohkaista osallistumaan? Kantava periaate on: Vältä urheilua, joka voi johtaa katastrofaaliseen ruumiinvammaan, samoin urheilulajeja, joiden tarkoituksena on tehdä vahinkoa toiselle. On totta, ettei ole harvinaista, että urheiluun osallistuminen saattaa aiheuttaa vammoja, kuten nilkan

nyrjähdykseen tai lihasvaurioon, mutta osa urheilulajeista ovat merkittävästi vaarantavia.

H. Armstrong vahvisti, ettei poikien tule harrastaa vakavien vammojen vaaran vuoksi jalkapalloa, jossa taklataan. Amerikkalaisen jalkapallon kilpailuluonteinen ja väkivaltainen luonne pyrkii aiheuttamaan haittaa toisille. Moni teinijalkapalloilija on halvaantunut kaulan selkäydinvamman takia loppuelämäkseen.

Härkärodeo, benjihyppy, laskuvarjohyppy ja moottoripyöräakisat ovat muutamia esimerkkejä urheilulajeista, jotka voivat aiheuttaa vakavia vammoja. Näitä sekä muita niiden kaltaisia lajeja tulee välttää. Johtava pastori Gerald Flurry on vahvistanut, että nuorten tulisi välttää lisäksi nyrkkeilyä, karatea ja potkunyrkkeilyä, koska tarkoituksena on vahingoittaa toisia. Gerald Flurry on kieltänyt myös katsomasta Ultimate Fighting -vapaaottelukilpailun kaltaisia kamppailuja niiden julman ja väkivaltaisten tarkoituksensa perusteella.

Löytyy monia urheilulajeja, jotka rakentavat nuoren luottamusta, fyysistä notkeutta, voimaa, taitoa ja yleistä terveyttä. Näihin lasketaan mm. pesäpallo, koripallo, pyöräily, golf, voimistelu, luistelu, rullaluistelu, juoksu, hiihto, jalkapallo, pesis, uinti, tennis ja lentopallo. Opeta lastasi olemaan fyysisesti aktiivinen. Liikunta on olennainen osa hyvää terveyttä.

3. Opeta osoittamaan hyvää urheiluhenkeä

Kun tarkkailemme ammattitason urheilulajeja, on helppo huomata, että hyvä urheiluhenki on menetetty taitolaji. Katsomme kiusallisesti, kuinka moni huippu-urheilun ammattilainen käyttäytyy pelaajien poistuessa myrskyisinä urheilupaikalta, karjuessa

tuomareille ja riidellessä toisten pelaajien kanssa, kun peli ei suju tahdotulla tavalla. Samaan tapaan joukkueen tehdessä maalin, maalin tekijä esittää itseä korottavan voittotanssin. On selvää, että nykyihmiset uskovat, että voittaminen on kaikki kaikessa.

Miten Jumalan omien tulisi suhtautua urheiluun? Onko urheilutapahtumassa tavoite voittaa hinnalla millä hyvänsä? Painokkaasti *ei*. Työsi vanhempana on opettaa hyvää, unohdettua urheiluhenkeä. Oikein harrastetut yleisurheilu- ja joukkuelajit rakentavat luonnetta. Tosi urheilija katsoo urheilukilpailua luonnetta kasvattavana harjoituksena.

Opeta lapsellesi hyvän urheiluhengen perustekijät: erikoistaidon kehittäminen, ahkera harjoittelu, tapahtumassa henkilökohtaiseen parhaaseen suoritukseen pyrkiminen, oman sekä vastajoukkueen kannustaminen, valmentajien, tuomarien, joukkuelaisten ja vastajoukkueen kunnioittaminen, roskapuheen välttäminen, epätsekkäästi pelaaminen, kaikkien joukkueovereiden osallistuminen, rehellisesti ja reilusti pelaaminen, nöyryys voittaessa, positiivinen asenne tappion jälkeen, päätös parempaan suoritukseen seuraavassa kisassa.

Vanhempien tulee varoa, etteivät nuoret matki nykypäivän urheilujulkkiksia. Joidenkin lajien johtohahmojen urheiluhenki on vielä esimerkillinen, mutta harvinainen.

4. Opeta lapsesi seuraamaan ohjeita

Yksi vaikeimmista yritysten uusien työntekijöiden kanssa kamppailemista ongelmista on, että suuri osa ei osaa noudattaa ohjeita. Miksi ei? Viime vuosikymmenen ajan lapsien on annettu toimia oman päänsä mukaan.

Nykyisen lastenkasvatusfilosofian mukaan sääntöjen, standardien ja opetuksen noudattaminen vahingoittaa luovuutta, kun todellisuus on päinvastainen.

Lapsen tarvitsee kipeästi oppia noudattamaan sääntöjä, standardeja ja ohjeita. Lapsi, joka omaa kehittyneen kyvyn seurata ohjeita, kykenee ilmaisemaan paremmin luovuuttaan. Kaikkien nykypäivän kyvykkäiden luovien taiteilijoiden, muusikkojen ja kirjailijoiden oli opittava noudattamaan sääntöjä, standardeja ja oppeja.

Vanhemmilta vaaditaan aikaa opettaa–antaa tarvittaessa ohjeita–jotta lapsi kykenee toteuttamaan onnistuneesti tehtävän, onko kyseessä sitten lemmikin hoitaminen, siisteys ja hygienia, oman huoneen siistinä pitäminen tai kotiaskareet.

Kaikkein tärkein vanhemman tehtävä on opettaa lasta, varhaisnuorta ja nuorta tuntemaan Jumala paremmin päivittäisessä rukouksessa, tottelemaan Jumalan käskyjä ja elämään Jumalan Raamatussa esittämän elämäntavan mukaisesti. Nämä ikuiset ohjeet varmistavat onnistuneen ikuisen tulevaisuuden.

5. Opetta lapsi tekemään työtä

Työskentely vaatii itsehillintää. Lapsellesi antaman työn tulee olla iän mukaista. Ajattele luovasti. Esikoululaiset voivat hoitaa lemmikkieläimiä. Peruskoululaiset voivat toimittaa koti- ja piha-askareita. Nuorta tulisi opettaa pitämään makuuhuoneensa siistinä ja puhtaana. Työtehtävät ja -askareet opettavat lapselle vastuuntuntoa. Vastuukyky on toimia oikein, kun kukaan ei katso perässä. ”Sillä jo silloin, kun olimme teidän tykönänne, me sääsimme teille, että kuka ei tahdo työtä tehdä, ei hänen syömänkään pidä”, kirjoitti apostoli

Paavali (2. Tess. 3:10). Ahkera työnteko ja tuottavuus ovat jumalallisia periaatteita, jotka tulee opettaa lapselle.

Varmista, että lapsesi seuraa päiväohjelmaa. Tämä on tähdellistä kouluvuoden aikana ja jopa kesäkuukausina. Opetta lasta priorisoimaan. Rukous ja Raamatun tutkiminen tulisi järjestää jokaisen päivän tärkeimmäksi toiminnaksi. Opetta lastasi suunnittelemaan koulun jälkeinen aika, jätä aikaa leikkiin ja kotitehtäviin.

Kesällä vanhempien tehtävä on auttaa lasta täyttämään päivä tuottavilla toimilla. Varmista, ettei lapsi tuhlaa kesälomaansa. Kesä on aika toimittaa askareita, lisäkoulutukseen, ulkoilma urheilulajeja varten ja hauskoihin tapahtumiin toisten lasten kanssa. Muista, että lapsi tarvitsee runsaasti unta-aikaisin sänkyyn ja aikaisin ylös. Moni lapsi haluaa mennä kesällä myöhään sänkyyn. Vanhemmat, voittakaa taistelu ja laittakaa lapset ajoissa sänkyyn. Ajoissa nukkumaan meno ja ajoissa ylösnousu ovat tehokkaita itsekurin oppikeinoja.

6. Opetta hyviä tapoja ja käyttäytymisetikettiä

On välttämätöntä, että jokainen vanhempi ymmärtää vision lapsen uskomattoman suuresta tulevaisuuden potentiaalista. Loppujen lopuksi, vanhempana tehtäväsi on valmistaa lapsi hallitsemaan Jumalan valtakunnassa. Heitä odottaa korkea palveluvirka. On tärkeää, että lapsi osaa käyttäytyä viehättävän hillitysti. Hyvät tavat ja etiketti ovat kriittistä koulutusta prinsseille ja prinsessoille. (Lue sivun 23 osio ”Lapsesi ovat Jumalan kuva”.)

Kotisi on täydellinen luokkahuone, jossa opettaa lapselle hyviä tapoja ja etikettiä. *Käytöstavat* osoittavat, kuinka henkilö käyttäytyy toisia kohtaan. Hyvät käytöstavat osoittavat kohteliasuutta muita kohtaan. *Etiketti*

ilmaisee kohteliaan käytöksen standardin. Hyvien käytöstapojen ja etiketin pohjana on toisten kunnioittaminen. Hyvien käytöstapojen opetus on oikean koulutuksen kriittinen osatekijä!

Ensisijainen tapa, jolla vanhemmat opettavat hyviä tapoja, on oikea esimerkki. Jos epäilet oman käyttäytymisesi tasoa, panosta lasta opettaessasi sen parantamiseen. Kaikki nykyaikaiset hyötyisivät kertauskursista. Aiheesta löytyy useita mainioita, edullisia kirjoja, mm. Sheryl Eberly, *365 Manners Kids Should Know*, 365 Käytöstapaa lapsille, joka sisältää oppeja jokapäiväiseen opetukseen. Dorothea Johnson ja Liv Tyler, *Modern Manners*, Nykypäivän käytöstavat, selittää monimutkaisempia etikettisääntöjä. Esitän tässä muutamia keskeisiä aiheita, joista alkaa.

Opeta lasta odottamaan vuoroa. Perusteellisen itsekäs yhteiskuntamme opettaa nuoria vaatimaan määrätietoisesti, mitä he haluavat. Määrätietoisuus on erinomainen piirre oikeassa kontekstissa (jumalallisessa johtajuudessa); määrätietoisuuden ei pitäisi kuitenkaan koskaan ohittaa kohteliaisuutta eikä hyviä tapoja. Neuvo lastasi odottamaan vuoroaan. Kun joukko ihmisiä puhuu, lapsi ei saa keskeyttää, vaan hänen on opittava odottamaan puheenvuoroa. Sama pätee ruoka- ja muissa jonoissa. Vauhdilla ensimmäiseksi pyrkiminen, tai vielä pahemmin jonon eteen kiilaaminen ovat itsekkyden ruumiillistuma.

Opeta sanomaan ole hyvä ja kiitos. Ruokailuajat ovat täydellinen tilaisuus opettaa lapselle kohteliaita ilmaisuja. ”Saisinko lisää maitoa” tai ”ojentaisitko minulle salaattia” joka aterialla ja ”kiitos”, tietenkin vanhempien esimerkin mallin mukaisesti. Lapsen tulee myös kiittää aikuisen häntä kehuessa.

Opeta lasta kehittämään ulospäinsuuntautuva persoona. Alakuloinen, synkkä ja oikukas lapsi on usein seurausta vanhempien laiminlyönnistä. Vietä runsaasti aikaa lapsesi kanssa ja opeta, miten ilmaista innostusta koulutusta, liikuntaa, työtä ja toveruutta kohtaan. Opeta lapsi yhteistyöhaluiseksi muiden lasten ja aikuisten kanssa. H. Armstrong opetti, että Jumalan perhe on tiimi. Varmista, että lapsi osallistuu hankkeisiin muiden lasten kanssa. Opeta lapsi olemaan ystävällinen toisia lapsia ja aikuisia kohtaan. Varmista, että lapsesi ylläpitää myönteisen, onnellisen lähestymistavan elämään, varsinkin elämän koettelemuksissa. Merkittävä ulossuuntautuva persoonallisuuspiirre on kyky kestää vaikeuksia ylväästi.

Opeta lapselle oikeat pöytätavat. Etikettitapoja pidetään usein vanhentuneen tarpeettomina. Ei niin! Yksi tärkeimmistä keinoista osoittaa kunnioitusta toista henkilöä kohtaan on käyttäytyä kohteliaasti syödessä. Tässä lyhyt lista asianmukaisista pöytätavoista, joita opettaa vanhemmille lapsille: kuinka käytämme lautasliinaa, ruokailuvälineitä, kuinka paloittelemme ruokaa, miten käytämme mausteita, kuinka poistamme ei-toivotun ruoan suusta, emme puhu ruoka suussa, kuinka poistumme aterialta, kännykän ja muiden elektronisten laitteiden käyttö. *Modern Manners* -kirja kuvaa pöytätapoja ja ruokailuetikettiä yksityiskohtaisesti.

7. Opeta lapsi rehelliseksi

Emme elä totuudenmukaisessa yhteiskunnassa. Hallituksien, yrityksien, koulujen ja uskontojen johtohenkilöt valehtelevat tietoisesti päivittäin. He eivät ole yksin, useimmat ihmiset myöntävät myös valehtelevansa helposti. Totuudesta poikkeaminen on hyväksytty tapa

elää. Moni uskoo, että on olemassa hyviä valheita eli ”pieniä valkoisia valheita” sekä pahoja valheita. Osa ei voisi kuvitella valehtelevansa oikeudessa, mutta ei tunne itseänsä syylliseksi antaessaan väärää tietoa työhakemuksessa. Osa uskoo, että valehteleväminen on tarpeen kansainvälisissä suhteissa, yrityksissä, avioliitoissa ja ystävyys-suhteissa.

Tänä valehtelun aikakautena on elintärkeää opettaa lapsille rehellisyyden hyve, mikä on sekä hengellinen että käytännön konsepti. Raamattu ilmoittaa saatanan valheen isäksi (Joh. 8:44). Tämä paha henkiolento on lisäksi tämän maailman jumala (2. Kor. 4:4) ja ilmavallan hallitsija (Ef. 2:2), mikä tarkoittaa, että saatana lähettää valehtelun elämäntapaansa hyväuskoinen ihmisten mieliin. Vanhempien tulee opettaa lastaan puhumaan aina totta. Valehteleva lapsi on saatanan raskaskätisen vaikutuksen alainen.

Rehellisesti eläminen on myös käytännön kysymys; tärkeä osa moraalista luonnetta. Lapsen on opittava olemaan valehtelematta vanhemmilleen tai kouluviranomaisille, olemaan huijaamatta kokeissa tai kisoissa. Pikkulapsesta asti lapselle on opetettava, kuinka antaa tarkka kuvaus tapahtumista elämässään. Lapset oppivat aikaisessa vaiheessa esittämään itsensä ja toimensa vain hyvässä valossa. Vanhempien tulee tarkata ja varmistaa, että lapsi esittää toimensa aina mahdollisimman totuudenmukaisesti. On helppo sysätä huonon käyttäytymisen syy koiran, kissan tai naapurin tiliin. Lapsen rehelliseksi opettaminen tekee hänelle suuren palveluksen, opettaa lasta oppimaan ottamaan vastuuta teoistaan ja mahdollistaa tarvittavan positiivisen muutoksen.

On erittäin tärkeää, että olet totuudellinen esimerkki lapsellesi. Älä valehtele koskaan lapsellesi. Jos lupaat

jotain, pidä lupauksesi. Anna lapsesi nähdä, että pidät aina sanasi hyvänä esimerkkinä, jota seurata.

Tuloksien saavuttaminen

Saavuttaaksesi tuloksia kuvatulla seitsemällä alalla, muista toimia kärsivällisesti, positiivisesti ja johdonmukaisesti. Vakaa luonne, kuten kaunis rakennus, rakennetaan ajan kanssa suunnittelemallisen huolellisesti. Jumala on juurruttanut lapseesi oikeat raaka-aineet, joiden kanssa voit työskennellä. Lapsellesi luotiin mieli, jolla ajatella ja järkeillä. Jumala loi lapsellesi ihmisen hengen, jota voidaan muokata. Muista, että tavoitteesi näinä varhaisvuosina on valmistaa kyky luoda suhde Jumalaan, mikä on Jumalan ylin tahto lastasi koskien. Jumala on antanut vanhemmille mahtavan vastuun-
auttaa Jumalaa luomaan itsensä lapsessa. Kun toimitat oman osuutesi, voit olla varma että Jumala toimittaa omansa.

HYVÄT TAVAT

TÄSSÄ ON TIIVISTETTYÄ TIETOA ENSIMMÄISEN KERRAN vuonna 1952 julkaistusta Amy Vanderbiltin etiketikirjasta *New Complete Book of Etiquette*, asioista, joita tulee välttää aterioidessa:

Istumista aterialle pesemättömänä, kampaamattomana tai sopimattomasti pukeutuneena.

Kallistamasta tuolia kehon painolla.

Lautasliinan kaula-aukkoon kiilaamista tai sormien imemistä lautasliinaan pyyhkimisen sijasta.

Ruokapöydässä kynärpäät pöydällä löhöämistä sitä tai taaksepäin kallistamista. (On hyväksyttävää asettaa kynärpää pöydälle ruokalajien välillä.)

Sullomista liikaa ruokaa suuhun.

Ruoan suu auki tai äänekkäästi jauhamista.

Puhumista tarpeettoman äänekkäästi, tai lakkaamatta pulisemista.

Käyttäytymistä äänekkäästi ja näkyvästi.

Röyhtäisemistä, aivastamista tai yskimistä pois muista pois kääntymättä, vain käden syrjälle tai puhtaaseen nenäliinaan.

Raapimista, hampaiden kaivelemista, sylkemistä, hiuksien kampaamista, tai kynsien puhdistamista.

Sorminivelten kiskomista, sormien rummutusta tai muita vastaavia ärsyttäviä tottumuksia.

Lusikan kuppiin jättämistä tai veitsen suuhun laittamista.

Keskustelun keskeyttämistä–paitsi tärkeästä syystä ja lupaa pyydettyä.

VÄRIKUULA, LASER JA VASTAAVAT PELIT

TULISIKO JUMALAN SEURAKUNTALAISTEN OSALLISTUA värikuula, laser tai vastaaviin peleihin? Sallimmeko lasten harjoittaa toimintaa, johon liittyy aseella toiseen osoittaminen?

Luultavasti mikään lelu ei innosta pikkulapsen (erityisesti poikien!) mielikuvitusta kuin pyssy.

Nykyään lelukaupoissa myydään kymmeniä eri asemalleja cowboyn kuudestilaukeavasta” oikeita luoteja ampuvaan” jyrkävään konepistooliin.

Osa tulee sähkövempaimin, kuten osuttua kaatuva ihmismuotti, joka ponnahtaa takaisin ylös ammuttavaksi.

Kuinka valitettavaa, että naiivit, herkkäuskoiset vanhemmat olettavat huolimattomasti, että kaikki ”lapsille” myytäväksi tarkoitettu on sopiva lasten käyttöön.

Aseet ovat suosituin nykytelulinja! 4-vuotiaan lanteilta löytyy cowboyase ja päästä kuoleman säteinen avaruuskypärä. Suosittu villitys oli salaisen agentti 007 aseet. Transistoriradiot, mustekynät, attaseasalkut, jotka muuttuivat yhtäkkiä fantastisiksi kuolemantuotajiksi pikkulapsen sormen painalluksella.

Aseet ovat tappamista varten. Jos et aio tappaa, älä käytä asetta–älä aitoa äläkä jäljitelmää!...

Usko tai älä–vaikka monista ”nykymailman” ihmisistä voi kuulostaa järkyttävältä–että lapselle on väärin leikkiä sotaa! Se, että pieni lapsi osoittaa aseella, joko todellisella aseella, lelukopiolla tai yksinkertaisella puupalalla kohteeseen tai toiseen henkilöön

teeskennellen ampuvansa, on vastenmielisen väärä teko, joka rakastavien ja vastuullisten vanhempien tulee pysäyttää.

Lisäksi tällaisen toiminnan inspiroivat lähteet, kuten televisio ja lehdet, tulee poistaa tai kontrolloida tiukasti. Vanhempien tulee valistaa Jumalan periaate koskien tappamista. Vanhempien tulee tähdentää lapselle, kuinka vakava asia on edes teeskennellä leikisästi tähtäävänsä aseella henkilöön.

–Totuus lastenkasvatuksesta

Kuukausia ennen H. Armstrongin kuolemaa Dexter Faulkner kirjoitti:

Mutta meidän Jumalan seurakunnassa tulee elää eri tavalla–tavalla joka johtaa rauhaan, onneen ja kaikkeen hyvään. Johtava pastori Herbert W. Armstrong opetti meille, että olemme Jumalan valtakunta alkio-muodossa. Meidän pitää elää noudattaen elämäntapaa esimerkkinä Jumalan valtakunnasta.

Jokaisen Jumalan hallituksen ja seurakunnan alaisen seuraavan sukupolven tulisi olla toistaan parempi, jatkuvasti paremman luodun perustan vuoksi.

Lapsemme ovat pyhitettyjä. He omaavat paremman alun elämässä kuin moni meistä. Meidän pitäisi pystyä auttamaan lapsiamme välttämään aikoinaan itsellemme suruja aiheuttaneet karikot, opettamalla lapsiamme elämään paremmalla tavalla.

Tuhatvuotisessa valtakunnassa miekat taotaan vantaiksi. Jos löytyy sodan jäänne, se muovataan hyödylliseksi työvälineeksi. Isä voi kuvata lapselleen, kuinka ihmiset aikoinaan taistelivat ja tappoivat

toisiaan, selittää, miten Kristus palasi ja muutti moisen elämäntavan, jotta ihmiset voisivat elää keskenään rauhassa.

Sitten isä johtaa lapsensa työstämään ruosteisen aseeneen piipun tai muun tuhoisan ”miekan” käyttökel-poiseksi työvälineeksi. H. Armstrong omasi kuningas Leopoldin antaman kanuunasta muovatun taskukellon tunnustuksena pyrkimyksistään kohti rauhaa.. Tuhat-vuotisen valtakunnan aikana ”kaikki sinun lapsesi pitää oleman opetetut Herralta, ja suuri rauha sinun lapsillesi” (Jes. 54:13; Biblia 1776).

–Worldwide News, 5. elokuuta 1985

Tämän takia meidän ei tule osallistua värikuula ja laser ym. toimintoihin, koska ne sisältävät aseella toiseen ihmiseen osoittamista–vaikka leikkiaseella. Kirjan *The Plain Truth About Child Rearing*, Totuus lastenkasvatuksesta, mukaan meidän ”pitää tähdentää lapselle, kuinka kuolemanvakava asia on edes leikkisästi teeskennellä osoittavansa toista aseella”. Jos vanhemmat teinit ja sinkut ottavat osaa tämän tyyppisiin toimintoihin, nuoremmat lapset seuraavat esimerkkiä.

Vahtomuovipyssyt saattavat olla hyväksyttäviä, jos niitä käytetään tavoiteammuntaan, mutta niitä ei pidä suunnata toisiin ihmisiin.

Samoin osa ”vesipyssyistä” on varsin realistisia–oikeaa pistoolia tai konekivääriä muistuttavia. Näitä ei tule käyttää eikä suunnata toisiin. Osalla vesipyssyjä, jotka ovat *varta vasten* vesikanuunan, paloletkuun tai eläimen muotoisia, voidaan leikkiä Jumalan lain hengessä.

Huomioi toinen lainaus vuoden 1985 artikkelista: ”Pojilleni opetettiin heidän kasvaessaan, että aseet eivät

ole leluja. Selitin heille, että kun he olisivat tarpeeksi vanhoja, opettaisin heille aseiden turvallisen ja asianmukaisen käytön. Teini-iässä he voisivat metsästää isoisänsä kanssa tietäen, että he osasivat käyttää kantamaan kivääreitä vastuullisesti” (ibid.).

Tämä on oikea henki, jota noudattaa keskustellessa lasten kanssa aseista, opettaessa niiden asianmukaisesta käytöstä. Aseille löytyy asianmukainen ja turvallinen käyttötarkoitus, kuten tavoiteammunta, ravinnon metsästys, ja jopa ongelmia aiheuttavien tai vaarantavien eläinten tappaminen. Tässä mielessä ei ole väärin, jos lapsi omaa ilmapistoolin tai -kiväärin tai muita aseita, kun hän on riittävän kypsä ja asianmukaisesti opetettu kantamaan ja käyttämään asetta. Varmista ja korosta aina, ettei ase ole leikkikalu, ja että asetta on käsiteltävä ja kuljetettava vastuullisesti milloinkaan toisen henkiin tähtäämättä.

KUUSI

KASVATA MORAALINEN TEINI

Kirjasta *Seksistä puuttuva ulottuvaisuus*, luku 12
Herbert W. Armstrong

SEURUSTELUKÄYTÄNNÖT OVAT MUUTTUNEET RADIKAAlisti viimeisen 75 vuoden kuluessa. Onko kyseessä ollut hyödyllinen edistys–vai onko seurustelu menetetty taidemuoto?

Entä ”vakinainen seurustelu”? Entä ”kaulailut”, ”hyväilyt”, esiaviolliset seksuaaliset kokemukset?

On aika elää ajan tasalla–ymmärtää *tosiasiat ja TOTUUS!*
Tarkastellaan järkeviä syitä puolesta ja vastaan!

Ensimmäiseksi nykypäivän teinimaailma, ymmärrä, miten se on *muuttunut!*

Maailma EI koe PELKÄSTÄÄN moraalista vallankumousta vaan myös teinivallankumouksen, osana kokonaisvaltaista ”uutta moraalisuutta”.

Ovatko nykyteinit todella huonompia?

Jotkut itsevarman epätietoisien optimismin vallassa vakuuttavat, etteivät nykynuoret poikkea-eivät ole huonompia–menneiden sukupolvien nuorisosta. Tosi-asiat osoittavat kuitenkin toisin.

Ihmisluento on sama, mutta elämme *erilaisessa maailmassa*. Levysoittimet, autot, elokuvat, radio, televisio ja muut koneaikakauden keksinnöt ovat tuoneet mukanaan uusia vaikutteita ja käytäntöjä. Muuttuviin aikoihin sopeutuva ihmisluento ilmaisee itseään tänään varsin eri tavalla.

Vaikka osa haluaisi painaa paljaat TOSIASIAT peiton alle, nuorisomme hyvinvointi on vaakalaudalla. Moraalittomuuden vuoroveden mukana ajelehtivat nuoret vajoavat vanhempiaan syvemmälle. Moraalittomuuden trendi kiittää yhä lujempaa vauhtia. On luonnollista, että nuoret seuraavat vallitsevaa kehitystä, pyrkivät osallistumaan siihen. On aika katsoa tosiasioita silmiin.

Ihmiset ovat kuin johtajaa teuraaksi seuraava tyhmä lammaslaua, eivätkä ihmiset tiedosta, mihin heitä viedään. Kyllä, tyhmät ihmiset haluavat kuulua joukkoon! On luonnollista haluta kulkea joukon mukana.

Kaitsijasta esileikkiin

Huomaa, kuinka ajat ovat muuttuneet–moraaliset normit ajan mukana!

Kun äitini oli 1880-vuosikymmenen puolivälissä seurusteluikäinen, kaitsijat olivat muodissa. Äitini pukeutui pitkähihaiseen, korkeakaulaiseen vaatteisiin ja pölyä raahaaviin hameisiin. Nuoret miehet eivät tienneet, miltä tyttöjen sääret näyttivät. Muistan poikaiässä, kuinka hämmentynyt äitini kutsui sääriään ”raajoiksi”.

Kun nuori mies alkoi tapailla nuorta naista, tätä kutsuttiin ”kosiskeluksi”, joka sisälsi tuskin lainkaan hyväilyä-ainoastaan kun nuoripari pääsi hetkeksi eroon kait-sijasta, mitä nimitettiin tuolloin ”kipinöinniksi”. Ja tällaisia harvoissa tapauksissa kunnolliset nuoret naiset määrittivät pikaisesti sallittavan rajan.

Sukupolvi myöhemmin, nuoruusiässäni kait-sijat olivat kadonneet. Alkuseurusteluvuosina-16 ikävuoden jälkeen-moinen hyväily, nykyinen ”kaulailu” ei ollut vielä yleinen käytäntö. Tai jos oli, olin varmaan varsin tietämätön.

Muistan selkeästi yhden tapauksen. Kun olin yli 20-vuotias, nuorimies tyttöystävänsä kanssa ajoi minut ja siihen aikaan useasti tapaamani tytön autossaan yhdessä kotiin. Noina päivinä kaikki autot olivat *täysin* ilmastoituja-avoimia autoja. Kun satoi, napitimme sivuverhot kiinni. Tyttöystäväni puolen sivuverhon vetäminen vaati käteni ojentamista istuimen taakse. En koskaan unohda, kuinka vaikeasti ojensin käteni kauas välttääkseni koskettamasta tytön niskaa. Olin peloissani, että osa kättäni hipaisisi häntä!

Tämän päivän rohkeat nuoret nauraisivat moiselle. Kyllä, todella-AJAT OVAT MUUTTUNEET!

Myöhemmin sai kuulla hyvin tuntemani nuoren miehen kaksoistreffitkokemuksesta saman ikäisen noin 21-vuotiaan kaverinsa kanssa. Toveripari alkoi ”kuherrella”, kuten nuorempi sukupolvi moista kutsui. Ystäväni alkoi pelätä, että häntä pidettäisiin ”hidastoisena” ja vanhanaikaisena. ”Kuhertelua” pidettiin kahden tai kolmen treffin jälkeen sopivana. Kun kaverini siirsi varovaisesti käsivartensa tytön olkapäälle, tyttö ei siirtänyt kättä takaisin. Muutaman tapaamisen jälkeen poika keräsi rohkeutta suudellakseen tyttöä,

eikä tämä vastustanut. Poika käyttäytyi muuten hyvin asianmukaisesti.

Tytön isä oli kuollut ja isäpuoli, joka toimi Buick-autojen jälleenmyyjänä, vei vaimonsa kanssa nuoriparin usein sunnuntaiajelulle. Noina päivinä harva perhe omisti auton. Nuoret istuivat takapenkillä pojan käsi-varren ollessa yleensä tytön harteilla äidin tai isäpuolen vastustamatta. Tapa näytti olevan hyväksytty normi.

Eräänä iltana tyttö ilmoitti nuorelle miehelle etukuistin keinussa, että hänen isänsä oli jättänyt hänelle jälkeensä rahaa. Kyseessä ei ollut suuri omaisuus, ehkä muutama tuhat dollaria. Tyttö alkoi vihjata, mitä he voisivat tehdä rahasummalla.

”Hetkinen!”, poika huudahti, ”mitä sinä vihjaat?”

”Miksi kysyt”, tyttö vastasi, ”ajattelin, että meidän pitäisi alkaa suunnitella, mitä teemme, kun olemme naimisissa.”

”*Naimisissa!*”, poika pelästyi, ”kuka on puhunut mitään naimisiin menosta?”

Yllättynyt tyttö kysyi: ”Miksi olet kuherrellut kanssani, jos emme aio mennä naimisiin?”

Ällikällä lyöty nuorukainen selitti, ettei ollut koskaan aikaisemmin harrastanut ”kuhertelukäytäntöä”, mutta koska halunnut vaikuttaa vanhanaikaiselta, oletti, että näin piti käyttäytyä. Tyttö purskahti itkuun paiskaten oven perässään. Seuraavana päivänä pojan soittaessa, äiti vastasi puhelimeen.

”Lucille kertoi minulle kaiken”, lausui närkästynyt äiti jäätävästi. ”Hän ei halua nähdä sinua enää koskaan.” Eikä poika enää koskaan nähnyt!

”Kuhertelupäivinä” ennen ensimmäistä maailmansotaa, tytöt pidettiin vielä ”siveinä”. Varsinaista yhdyntää pidettiin ”kuvittelemattomana”, tyttö ”menetti kunniansa”.

Ovatko ajat muuttuneet?

Kysymys kuulostaa nykyään naurettavalta. Täysi esiaviollinen yhdyntä on nykyinen käytäntö- ja ”esiaviollinen” on jokseenkin vanhentunut sana. Jopa avioliitto on muuttumassa vanhentuneeksi käsitteeksi.

Teinivaikutus

Harva pysähtyy pohtimaan, missä määrin nuoret ovat astuneet valtaan; nuoret hallitsevat nykymaailmassa.

Jesaja ennusti nykypäivästä. Profetiassaan hän puhuu kansastamme–TÄNÄÄN–näinä aivan viimeisinä päivinä–Jumala sanoo: ”Ja minä panen *nuorukaiset* heille päämiehiksi [Moffatt kääntää ’pelkät poikaset’], ja pahankuriset [lapset, Biblia 1776] hallitsevat heitä... *nuorukainen* rehentelee vanhusta vastaan, halpa-arvoinen arvollista vastaan... Minun kansani käskijät [vaivaajat, Biblia 1776] ovat lapsia... Koska Siionin tyttäret korskeilevat, kulkevat kaula kenossa ja silmillään vilkuillen, astua sipsuttelevat...” (Jes 3:4–16). Jälkimmäinen ilmaus, silmillään vilkuillen, tarkoittaa oikein käännettynä maalattuja silmiä–kasvomeikkiä ja aistillisella tavalla poikien huomiota herättävällä tavalla kävelemistä.

NYT tarkastele tosiasioita!

MIKSI niin monet radioasemat ovat kääntyneet soittamaan tänään ”rock and roll” tai diskomusiikkia? Korkeimman palautteen, ”luokituksen” – suurimman kuunteluyleisön takia. KUKA kuuntelee? Lähes yksinomaan varhaisnuoret, keskiteini-ikäiset ”lapset”. Luokituskäytännöt eivät kerro kanava-aikaa ostavalle, KUKA kuuntelee–ainoastaan kuinka moni! Suuret yritykset ja pienet paikallisyrietykset käyttävät miljardeja dollareja ”korkeimmat luokitukset” omaaviin radioasemiin.

Voimme siis todeta, että nämä nuoret dominoivat maan yleisökULUTUSTA!

KUKA määrää, mikä on tänään ”populaarimusiikkia”? ”Teini-ikäiset.” Jopa radioasemat, jotka eivät lähetä rock- ja diskomusiikkia, lähettävät pääasiassa nk. ”populaari”-musiikkia. Mutta *onko se* MUSIIKKIA? Vai vaikerrusta, voihekintaa, ulinaa, valitusta ja kirkumista?

MIKSI 10, 12, ja vielä 15-vuotiaat pikkutyötöt muuttuvat lähes täysin JÄRJETTÖMIKSI, ja kutsuvat demoneja otta-
maan vallan Britti ”Beatles” -ryhmän soittaessa? Moinen ei olisi ollut mahdollista 50 vuotta aikaisemmin.

Nuoret määrittävät tanssitrendit, elokuvateemat, radioformaatit, jopa mainokset ja useimpien viihteiden alat!

Moni ei ymmärrä, että kuvattu teinivaikutus koko yhteiskuntaan *on pääasiallisesti seksuaalista vaikutusta*. Seksi dominoi huomattavasti intensiivisemmin teini-vuosia kuin myöhempää kypsempää ikäkautta.

Siksi SEKSISTÄ tuli elokuvien peruskaava-yhdessä väkivallan ja rikollisuuden, myös murhan kanssa.

Nuoret ovat oivaltaneet viimeisen 20–30 vuoden aikana, että organisaatiot ja joukot ovat hyödyllisiä. Oikeastaan asia alkoi jo 20-luvulla flapper-tytöistä ja Charleston-tanssista. Näitä seurasi Jitterbug ja Bobby-soxer, sitten t seksik-lubit ja jengit. Iso-Britanniassa vaikuttivat Teddy-pojat, sitten ”Mods” (modernit), ja ”Rockers” (rock ja rollarit).

Monissa yhteisöissä poliisi ja kansalaiset ovat järkyt-
tyneet ilmaantuneita ”neitsyttömyys-klubeista”, joista moni naamioitui ”teinien sosiaaliklubiksi”, joissa pelattiin ”seksuaalipelejä”. Joissakin kerhoissa partnerit arvottiin, ja kerhosäännöt vaativat laittomia suhteita vähintään kerran viikossa. Tyttöjäsenet kastettiin uhraamaan neitsyytensä jäsenten todistamassa ”seremoniassa”.

On ollut teinien juoma- ja seksijuhlia. Myös marijuana tai ”kannabiskerhoja” – joissa huumeet ja ”vapaa seksi” ovat vallitseva käytäntö. On ollut hippi rockfestivaaleja ja ”rakkaustapahtumia”, joissa alastomuus ja seksi ovat arkipäivää.

Teinimoraali ja säädyllisyyden kunnioitus ovat vajonneet historiallisesti alhaisimpaan tasoon. Monen nuoren asenne on, ettei vapaassa siveettömässä seksissä ole mitään vikaa.

MIKSI?

Tyypillinen esimerkki on 19-vuotias paikkakunnalla kuusi kuukautta asustanut poika, joka kykeni nimeämään poliisille 11 tyttöä, joidenka kanssa oli harjoittanut seksiä. Monet tytöistä olivat ”parhaista perheistä”. ”Kykenen ’saamaan’ lähes joka kaupungin tytön ensimmäisellä treffillä”, poika valisti. Nimenomaisen sanomalehden paljastaman skandaalin tosiseikat olivat merkittäviä.

Osallistuneista yksikään ei ollut saanut minkäänlaista varinaista seksuaalikasvatusta – pojat eikä tytöt. Jokainen poika oli harjoittanut ennen 15 vuoden ikää esiaviollista seksiä. Yhdelläkään ei ollut läheistä suhdetta isään eikä äitiin. Poliisipäällikön raportoitiin huudahtaneen, että hän ei valitettavasti kyennyt ruoskimaan näitä leväperäisiä vanhempia!

Yksi äideistä yritti pyristellä irti syytteestä väittäen: ”Et voi syyttää *minua* Janien pinteestä! Voit olla varma, ettei hän oppinut seksistä minun talossani. Moista sanaa ei mainittu koskaan!”

Teiniseksi ja maailmanlaajuinen väkivalta

Nopeasti kasvava teinimoraalittomuuden, huumeiden ja väkivallan aalto on nähtävissä KAIKKIALLA MAAILMASSA!

Vapaiden sukupuolisuhteiden lisäksi uutiset kattavat enenevässä määrin raportteja omaisuustuhoista—etenkin kouluissa—ryöstelyä, tuhopolttoa, väkivaltaa ja usein MURHIA!

Teinimoraalittomuudesta ja nuorisorikollisuudesta löytyy faktoja ja tilastoja, jotka täyttäisivät kirjan moninkertaisesti.

MIKSI? Mikä on syy?

Maailma ei halua kuulla todellista vastausta!

Maailma kieltäytyy *kohtaamasta* traagista TOTUUTTA!

TODENPERÄINEN vastaus kuuluu: Maan päältä on *otettu pois* jotain, joka täytyy kipeästi palauttaa! Tämä ”jotain” on tieto JUMALAN LAISTA JA HALLITUKSESTA, niiden kunnioittamisesta ja niille kuuliaisuudesta!

Miellyttääkö vastaus ketään? Useimmat haluavat kapinoida Luojaansa vastaan yrittäen löytää jokin *toisen* ratkaisun ongelmiinsa. *Ei löydy muuta ratkaisua!*

Maan päällä vallitsi aikoinaan rauha, onni, ilo ja järjestys. Tämä on TOTTA. Enkelit asuttivat maapallon. Kaikkivaltias JUMALA asetti huippuarkkienkeli Luciferin hallinnoimaan Jumalan hallitusta maan päällä. Lucifer oli loistava kerubi, viisauden ja kauneuden summa, mikä nousi hänen päähänsä. Luciferista tuli turhamainen, omahyväinen. Hänen mielensä paisui kaunaiseksi, koska hän hallitsi pelkästään maapalloa—pilkkua maailman-kaikkeudessa—JUMALAN hallitessa maailmankaikkeutta.

Kolmannes enkeleistä seurasi Luciferin sotaistaa aggressiivista pyrkimystä syrjäyttää Jumala valtaistuimelta ja kaapata MAAILMANKAIKKEUDEN hallinto. Kapinajoukko sysättiin kuitenkin takaisin maapallolle. Mielettömän kapinan seuraus oli fyysinen tuho. Jumala palautti maapallon kuutena päivänä ennalleen, ja loi IHMISKUNNAN (Ps. 104:30).

Jumala loi ihmisen kuolevaisesta, materia-aineesta, jolle hän antoi lisäksi MIELEN vallan. Kun ihminen valitsi olla tottelematta Jumalaa–päätty tehdä paha, ihmisen mieli muuttui vihamieliseksi Jumalaa kohtaan. Ihminen omaksui saatanan ITSEKESKEISEN kapinallisen asenteen, mistä tuli IHMISLUONTO. Ihmisluonto sisältää saatanan asenteeksi muodostuneen *asenteen* (Luciferin nimi muutettiin seurauksena saatanaaksi). Ihmisluonto VETÄÄ painovoiman lailla turhamaisuuden, ahneuden, itsensä rakastamisen, kilpailuhengen, toisia kohtaan vihamielisyyden, välinpitämättömyyden, katkeruuden ja vihan suuntaan. Tämä ihmisen luonnollinen asenne ja taipumus VETÄÄ ihmistä jatkuvasti kuvattuun suuntaan, LUONNOSTAAN. Hienovarainen saatana, joka hallitsee edelleen maapallon valtaistuimella, soluttaa *asennettaan* jo lapsen ensimmäisellä elinvuodella.

Ihmisluonto–vailla tarkoitusta!

Ymmärretään perimmäinen syy nykyongelmiin. Periaatteellisesti pohjalla on yksinkertaisesti ihmisluonto.

Silti, Jumala antoi ihmiselle MIELEN vallan, joka kykenee tunnistamaan virheellisen TIEN, *jos ihminen tahtoo*. Aadam olisi voinut totella Jumalaa, vastustaa saatanaa ja pätevöityä saatanan tilalle maan HALLITSI-JAKSI, toimeenpanemaan JUMALAN HALLITUSTA. Aadam ei totellut Jumalaa vaan sortui saatanan valtaan, ja hänen lapsensa ovat toimineet jatkossa samalla tavalla.

Jeesus Kristus totteli Jumalaa, piti Jumalan käskyt, vastusti saatanaa eikä sallinut kutsumamme ”ihmisluonnon” asua itsessään. Jeesus voitti pahalaisen ja pätevöityi hallinnoimaan maailmaa hallitsevaa JUMALAN HALLITUSTA. Kristus nousi taivaaseen vastaanottamaan

virallisesti tämän maailman HALLINNON. Taivaat ovat omistaneet hänet–huomaa, Apt. 3:19–21, vain ”*NIIHIN AIKIOIHIN ASTI*, jolloin kaikki jälleen KOHDALLENSA ASETETAAN” – mikä on, siihen asti kun palautetaan se, mitä oli otettu pois–JUMALAN HALLITUS!

Tämä aika on NYT lähes ovella! Suuri maailman-laajuisen VÄKIVALLAN purkaus on yksi tulemuksen merkeistä! ”Niin niinkuin oli Nooan päivinä”, sanoi Jeesus, ”niin on” juuri ennen päivinä ennen Kristuksen paluuta, jolloin hän palaa PALAUTTAMAAN JUMALAN VALTAKUNNAN, ja saattaa meille RAUHAN! Juuri ennen vedenpaisumusta todettiin vapaata seksiä ja VÄKIVALTAA! Näin ei ollut 60 vuotta sitten. TÄNÄÄN *ELÄMME* VAPAAN SEKSIN JA VÄKIVALLAN AIKAA!

Näemmekö kirjoituksen seinällä?

MIKSI kaikki väkivalta–kaikki moraalittomuus?

HUOMAA SYY! IHMISLUONTO–OMAHYVÄINEN–vailla TARKOITUSTA, vailla vanhempien koulutusta ja kuria!

Tänään elämälle ei löydy TARKOITUSTA. Meille kerrotaan, että meidän on sopeuduttava elämään ongelmien täyttämässä maailmassa *vailla ratkaisuja!* Ydinsota–ihmiselämän pois pyyhkäiseminen maan päältä–vaikuttaa olevan kulman takana–iskee minä hetkenä hyvänsä.

Tämän päivän nuorille ei tarjota MINKÄÄNLAISTA SYYTÄ ELÄÄ! Ei TOIVOAA! Ei TULEVAISUUTTA! Nykynuoret ovat vauraampia kuin koskaan aikaisemmin. HE OVAT *TYLSIS-TYNEITÄ!* He ovat *kapinallisia*. KAPINAN henki leijuu ilmassa! Nuoret vastustavat kaikkea auktoriteettia!

Nuorten OMAHYVÄISYYS pyrkii korottamaan itseä!

MIKSI Lee Oswald murhasi ampumalla presidentti Kennedyn? Turhautuneen OMAHYVÄISYYDEN takia! Oswald pyrki statukseen väärällä tavalla. Amerikka

kääntyi häntä vastaan. Venäjä kääntyi häntä vastaan. Oswald oli suuruuteen kykenemätön *pieni* mies, joka yritti epätoivoisesti pyrkimään historian lehdille–herättämällä maailman *huomion*!

Jopa Warren-ryhmä ei kyennyt löytämään muuta motiivia!

MIKSI päämäärättömät, tarkoitusta vailla olevat, kyllästyneet, vauraat teinit turvautuvat väkivaltaan? *Reader's Digest* -artikkeli selittää: ”Pojat räjähtävät väkivaltaisiksi osoittaakseen, että ovat kasvaneet aikuisiksi. Osa, kykenemätön koulumenestykseen... etsii statusta huliganismista.”

Tässä selitys – ”ETSII STATUSTA” – mikä on pelkkää turhamaisuutta, vailla rakentavaa, tervettä tarkoituserää!

Näiden nuorten vanhemmat ovat EPÄONNISTUNEET!

Eräs isä valitti poikansa ollessa pulassa poliisin kanssa: ”Asia ei ole *minun* vikani! Olen aina antanut pojalle kaiken, minkä hän on halunnut. En voi ymmärtää, MIKSI hän teki niin kauhean teon!”

Kyllä, isä antoi RAHAA, mutta ei antanut oikeaa opetusta, koulutusta, tarjonnut elämän TARKOITUSTA, oikeanlaista kurinpitoa, juurruttanut vastuuntuntoa ja kunnioitusta auktoriteettia kohtaan! On todennäköistä, että isä kielsi pojalta rakastavan, todellisen isä-poika toveruuden! Isä ei myöskään opettanut pojalle TOTUUTTA SEKSISTÄ!

Nuoriso tarvitsee asiatietoa

On tietystä mielessä paradoksaalista, että miljoonat nuoret omaavat runsaasti sukupuolikokemuksia, mutta niukasti *tietoa* sukupuolisuudesta. Tämä *johtuu* suurelta

osin tietämättömyyden puutteesta–oikealla tavalla oikeaan aikaan annetun oikean opetuksen puutteesta–miksi nuoret pyrkivät tyydyttämään uteliaisuuttaan *kokemuksilla*. He käyttäytyvät tietenkin ”lammaslauman” lailla, ja kun tulee trendiksi – ”tehdä se” – ihmisluonto haluaa ”kuulua joukkoon”. Niinpä nuoret kulkevat väkijoukon mukana–vanhempien tietämättä asiasta mitään.

Jopa silloin kun kasvavat lapset ja nuoret saavat muodollista seksuaalikasvatusta, opetus esitetään aina fyysisellä, materiaalisella ja siksi aistillisella lähestymistavalla.

Jos teinille opetetaan *asianmukaisesti*, mitä hänen *tarvitsee* tietää seksistä, ensimmäisestä ja toisesta elämävuodesta asti rakastavien ja tietävien vanhempien toimesta, teini-ikä ja esiaviollisen seksin tragedia supistuu minimiin.

Jos kerrot tänään teinille, että ”kaulailu” on VÄÄRIN–että se on kiellettyä–että käytös on selvä SYNTI–joka ryöstää tulevan avioliiton monet ilot, riemut ja autuaan onnen–nuori mies tai nainen, miettii varmaan säälivästi, miten voit olla näin naiivi!

Todennäköisesti teini *kääntää* totuuden pääläelleen ajatellen: ”Tietämätön ääliö! *Missä olet ollut tuntematta elämän tosiasioita?* KUINKA ET OLE KASVANUT AJAN TASALLE? Elämme 1900-luvulla!”

Itse asiassa nuori aikuinen on naiivi, tietämätön, jolle ei ole opetettu *elämän tosiasioista* TOTUUTTA!

Vakainainen seurustelu

Perussyy nykypäivän moraalittomuuteen on, tietenkin, IHMISLUONTO. Ihmisluonto on perussyy kaikkeen väkivaltaan, sotaan, rikollisuuteen–kaikkiin tämän nykyisen pahan maailman ongelmiin!

Kuten totesimme luvun alussa, ihmisluonto ilmaisee itsensä eri tavoin ja sopeutuu muuttuviin olosuhteisiin.

Ihmisluonto on yksinkertaisesti alitajuinen *vetovoima tiettyihin asenteisiin*. Asenteisiin, joista tuli saatanan asenne. Ihmisluonto on näkymättömän saatanan lapsuudesta asettama *luonnollinen* asenne, omahyväisyyden asenne–*itsestä* huolta pitäminen–himon ja ahneuden asenne, vihamielisyys toisia ja kauna auktoriteetteja kohtaan. *Itse*, kuten edellä selitettiin, laajenee ”empiiriseksi itseksi” – minäkäsitykseksi, joka sisältää yksittäiseen itseen liittyvät tai kytkeytyvät asiat, kuten henkilön perhe, seura, joukko, seurakunta, maa.

Isänmaallisuus on esimerkki ”empiirisestä itsestä”, joka laajentuu kattamaan asuinvaltion. Isänmaallisuus ilmaistaan uskollisuutena isänmaalle, *ei* MUILLE maille, ja sisältää automaattisen vihamielisyyden *muita* maita kohtaan–joko aktiivisesti tai passiivisesti. Raamattu (Moffat- käännös) luokittelee käytöksen ”puoluehengeksi” (Gal. 5:20) ”lihan tekoihin” kuuluviksi–toisin kuin ”Hengen hedelmä”.

Luonnollinen taipumus *kuulua* on ilmaus tämän vaiheen ihmisluonnosta, ja johtaa haluun kulkea *muiden mukana*–vertaisryhmäkseen, joukkueekseen, jengikseen ym. hyväksytyyn joukon mukana. Tämä luonto ilmaisee itsensä nuoren luonnollisena *vetovoimana* *liittyä teineihin* ennemmin kuin vanhempiinsa. Jos teineillä on uusi käytäntö, jota vanhimmat paheksuvat, *itse* liittyy teinitovereihin tuntien automaattista, (ihmisluonnolle) *luonnollista* vihamielisyyttä ja kaunaa vastustavia vanhempia kohtaan.

Entä vakinainen seurustelu? Tapa sai alkunsa vuosia sitten alkaneesta ja levinneestä amerikkalaiskäytännöstä. Tämä uusi *tapa* alkoi nuorista ja vanhemmista teineistä. Ensiksi 18- ja 19-vuotiaat alkoivat ”seurustella”, sitten 16- ja 17-vuotiaat alkoivat matkia (Gal. 5:20) ja *seurata mukana*.

Sitten 14- ja 15-vuotiaat seurasivat vetovoimalla, ja tänään jopa 12- ja 13-vuotiaat varhaisnuoret ”seurustelevat”.

Seurustelu tekee tutuksi, ja tuttavuus tuo mukanaan tiettyä halveksuntaa–tässä tapauksessa halveksuntaa siveyttä, hyvettä ja kunniallisuutta kohtaan.

Seurustelu on yksinkertainen luonnollinen vastaus ihmisluonnon vetovoimaan. Ihmisluonto on pohjimmitaan laiska. Kun poika tai tyttö alkaa seurustella, hän on varmistanut vakiotreffit. Pojan ei tarvitse tuntea oloaan kiusalliseksi pyytäessään uutta tyttöä treffeille, säästyy näin mahdolliselta nöyryyttävältä epäykseltä. Myös tyttö tuntee olonsa turvalliseksi tietäessään, että tapaaminen on varmistettu.

Seurustelun tuoma tuttavuus helpottaa pojan rohkeampaa edistymistä ”kaulailuun” ja sukupuoliyhenteen. Seurustelu vaikeuttaa tyttöä kieltäytymästä, sanomasta ”ei”, alentaa rimaa ja lisää houkutusta edetä intiimiyden rajalle.

Vakinaisen seurustelun HEDELMÄT *eivät* ole takuulla hyviä!

Yksi vaikeimmista asioista maailmassa on vakuuttaa nuorelle viisautta tehdä, mitä *pitäisi* tehdä, ei mitä *haluaisi* tehdä. Oman *halun* mukaan toimiminen on ihmisluonnon alaiseksi alistumista. Se on synnin tietä kulke- mista. Synti on ihmisen suurin vihollinen, joka aiheuttaa jokaisen ihminen kokeman kivun, surun, tuskan ja ahdistuksen. Synnillä on *ei-toivottuja* seuraamuksia. Toistamiseen, ihmisen on vaikea ymmärtää, miksi hän ei voi asettaa kättä tulikuumalle liedelle sitä polttamatta!

Jos vanhempi ei ole opettanut lapselle pikkulap- sesta luonteen kehityksen perusasioita, on myöhäistä vakuuttaa 14, 15 tai 16 vuoden iässä olla ”seurustelematta”. Nuori on liian vanha ja käytöstapansa vakauttanut

kuunnellakseen vanhemman opetusta, mutta hänen mielensä on liian nuori ja epäkypsä tunnistaakseen TOTUUTTA. ”Seurustelu” ei ole hyväksi–*sitä harrastavalle!*
Entä ”kaulailu”?

Onko ’KAULAILU’ väärin?

Kuulostaa typerältä tiedustella nykyajan keskivertonuorelta ”onko ’kaulailu’ väärin?”.

MIKSI?

Tietämättömyyden takia! Väärän opetuksen ja puutteellisen oikean opetuksen takia! On olemassa elämän tosiasioita, joita nuoret eivät ole vielä oppineet!

Onko Raamattu vanhentunut kirja? Jos se on, miten se ennustaa tarkasti *nykypäivän* MAAILMANUUTISET–ja kartoittaa ymmärtäväisesti ihmisluonnon? Raamattu ilmoittaa: ”lihan mieli on *vihollisuus* Jumalaa vastaan”, mikä on varmasti totta. Kun Jumala kehottaa ”muistakaa”, ihmiset hetkessä *unohtavat!* Kun Jeesus sanoi ”*älkää luulko* että minä olen tullut lakia kumoamaan”, ihmiset ajattelivat, että Jeesus KUMOSI lain! Jos Jumala kehottaisi Raamatussa, ”VIETÄ JOULUA, UUTTAVUOTTA JA PÄÄSIÄISTÄ”, *kukaan ei viettäisi!*

JUMALA LOI IHMISKUNNAN *mieheksi ja naiseksi*. JUMALA siunasi ihmiset ihanalla jumalatasoisella avioliitolla ja perhesuhteella. JUMALA loi seksin luodakseen sanoin kuvaamattoman mielihyvän ja ilon aiheita siunauksellaan AVIOLIITOSSA! Suuressa viisauudessaan JUMALA loi miehen seksuaalisen kiihottumisen ja halun tapahtuvaksi usein nopeammin kuin vaimon–ja naisen fyysisesti tai henkisesti *valmiiksi* varsinaiseen yhdyntään *vasta kuin* kiihottuminen saadaan aikaan *rakastavalla syleilyllä–hellimisellä–rakastavalla puheella–aviomiehen*

herttaisilla sanoilla! Toisin sanoen ”kaulailulla” ja ”hyväilyllä”.

Käytöksellä on tärkeää TARKOITUS!

Jos Jumala olisi luonut naisen kiihottumisen samoin keinoin ja samalla nopeudella kuin aviomiehen, sukupuoliyhteys avioliitossa *olisi harvoin*—jos koskaan—Jumalan tarkoittama *ylin RAKKAUDEN ilmaus*—joka sitoo ja PITÄÄ avioliiton, kodin ja perheen KOOSSA! Avioliitto ryöstettäisiin sen tuomilta siunauksilta—ylimmiltä iloilta!

Kun pojat ja tytöt harjoittavat esiaviollista rakastelua, jota nimitetään ”kaulailuksi”, ”hyväilyksi” ja jopa ”pitkälle meneväksi hyväilyksi”, käytös EI ole rakkautta, joka sitoo tiukemmin kuin minkä JUMALA on sitonut elämän ajaksi. Se on pelkkä aistillista tyydytystä. Pelkää HIMOA, kutsu sitä miksi kutsut! SE HALVENTAA, TAHRAA, SYÖVYTTÄÄ Jumalan toistuvaksi tarkoittaman kauniin kokemuksen elinikäisessä AVIOLIITTOSSA! Ja se ryöstää osallistujan tulevan avioliiton *täyden* onnen!

Tämä rakastelu—tämä ”kaulailu” tai ”hyväily” — tämä helliminen—ovat kaikki OSA, *itse asiassa tärkein osa* SUKU-PUOLIIHTEYTTÄ AVIOLIITTOSSA!

Kuolemalla rankaistava synti!

Siksi, harrastettaessa *ennen* avioliittoa—tai avioliiton ulkopuolella—**SE ON KUOLEMALLA RANKAISTAVA SYNTI!**

Teinien KÄYTÖS ei määrittele, mikä on SYNTI!

Collegekampuksen käytännöt eivät määrittele, mikä on oikean ja väärin!

Yhteiskunnan hyväksyntä ei päättä, mikä on SYNTI!

JUMALA KAIKKIVALTIAS ON JO MÄÄRITELLYT, MIKÄ ON SYNTI!

Jumala ei salli ihmisten päättää, MIKÄ on syntiä– mutta pakottaa meidät päättämään, JOS teemme syntiä! Jumala on kutsunut minut korottamaan ääneni ja osoittamaan ihmisille, MIKÄ on synti, kuten toimin tässä. En suunnitellut tätä LAKIA, en asettanut sitä dynaamiseen, *elävään* käytäntöön, näkymättömään liikkeeseen– JUMALA ASETTI!

Miten *estät* esiaviollinen raskauden tragedian? Miten *estät* sukupuolitaudin aiheuttaman häpeän ja ahdingon? Tietämällä, *mihin vetää rajan? EI!* Yksinkertaisesti ensisijaisesti käynnistämättä ”kaulailua”!

Jos tapa olisi nuorille HYVÄ, Jumala olisi kehottanut heitä harrastamaan sitä. SYNTI ei ole ihmisille hyväksy– SYNTI VAHINGOITTAA IHMISIÄ!

Jaak. 1:14–15 ilmaisee, kuinka ihminen tuntee synnin vetovoiman: ”Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee; kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman.”

Kiusaus ei ole SYNTI. Synti on, kun MIELI hautoo kiusausta–säilyttää–*ajattelee*–haluaa, KUNNES halu synnyttää SYNNIN TEON. Miten vältät synnin? OLE SÄILYT– TÄMÄTTÄ HALUA! Sysää se *heti paikalla* mielestäsi!

Mutta *alkaa* synnin toimi, ajatella että voit ”vetää rajan” – että tiedät ”milloin lopettaa”, on TEHDÄ SYNTIÄ!

Aika EHKÄISTÄ synti on ennen kuin se alkaa!

Maailman yhteiskunta käytäntöineen perustuu ihmis– luontoon–toisin sanoen SAATANAN tielle–ja on täysin Jumalan tietä VASTOIN!

Väkijoukon mukana kulkemalla kompastut tyhmien lampaiden kanssa TEURAAKSI! Miksi haluaisit olla yksi JOUKOSSA? Miksi et halua erottua tietämättömien ja heikkojen joukosta tiedon, viisauden ja LUONTEEN omaavaksi

yksilöksi? Vanha kuollut kala kykenee kellumaan myötävirtaan, mutta vain *elävä* kala ui *vastavirtaan*!

Tämä ei ole siveellistä puhetta, ei ”vanhanaikaista” puhetta, vaan älykkään, järkevän Luojan opetukseen perustuvaa YMMÄRRYSTÄ!

On sääli, etteivät vanhemmat ole opettaneet nykynuoria perin pohjin vauvasta saakka!

JUMALAN VAATII jokaisen vanhemman VASTUULLLE – vanhemmat ovat tilivelvollisia TUOMIOLLA – velvollisuudestaan *kunnolla* opettaa ja opastaa lapselleen seksin TOSIASIAT.

Sukupuolikasvatus pitäisi aloittaa, kun lapset ovat vielä pieniä.

Seurustelu – kadonnut taito?

Onko vastakkaisen sukupuoleen tutustumiseen liittyvästä seurustelusta tullut menetetty taidemuoto? Näin vaikuttaa. Nykyinen deittailu ei ole taidokasta.

Vaikuttaa, etteivät nykynuoret tiedä, kuinka käyttäytyä tapaamisen aikana. Nykytreffit saatetaan järjestää tien vieren suojaisessa paikassa pimeään parkkeeratussa autossa ”kaulaillen”, sukupuolisessa kanssakäymisessä tai pimeän elokuvateatterin valmiissa unelmissa.

Tapaaminen ei ole enää henkisesti stimuloiva, sosiaalisesti rakentava eikä älyllisesti hyödyttävä kokemus, ei luonnetta rakentava vaan sitä tuhoava.

Osa tapaamisista tapahtuu tietenkin tansseissa, joista osa saattaa olla fyysisesti ja jossain määrin henkisesti virkistäviä. Osa tansseista on moraalisesti ja henkisesti alentavaa ja haitallista – riippuen ympäristön ja osallistujien luonteenlaadusta.

Tapailupäivinäni omasin ”järjestelmän”. En ollut vielä tehnyt kääntymystä, ja motiivini oli epäilemättä

ainakin osittain turhamainen. Yritin tapailla ainoastaan huipputyttyjä. Tietysti kävimme ajoittain teatterissa, joskus elokuvissa (mykkäelokuvien päivänä), muutaman kerran tanssimassa–mutta emme koskaan julkisissa tansseissa. Siihen aikaan julkiset tanssit eivät olleet hyvämaineisia.

Yleensä tapaaminen oli kävely, motivoiva ja valaiseva keskustelun, ja mahdollisesti limsa tai jäätelö jäätelöbaarissa. Tutustuin kirjastossa filosofiaan, matkailuun ja elämäkertoihin hankkiakseni tietoa ja mielenkiintoisia keskusteluaiheita.

Ensimmäisellä treffillä pyrin analysoimaan ja mitoitamaan tytön. En tiennyt, miten mies ”rakastuu”, mutta kuvittelin, että rakastuminen saattaisi tapahtua yllättäen mystisellä tavalla, enkä halunnut rakastumista epäpätevän tytön kanssa. Jos ensimmäinen tapaa-minen osoitti, että saattaisin hullaantua sopimattomaan tulevaan vaimoon ja lasteni äitiin, en sopinut toista tapaamista.

En sallinut hullaantumisen mahdollisuutta väärään tyttöön, joutumista huomaamatta rakkauden sokaisemaksi!

Muistan viehättävän sievän keskustelijatyttö, jonka toisella tapaamisella osoittautui laiskaksi auttamaan äitiään astioiden pesussa, sänkyjen petaamisessa ja koti-toissa, miksi en järjestänyt enää uutta tapaamista.

Tapailin kahta tai kolmea tyttöä, usein mutta en säännöllisesti seurustellen, jotka *eivät* vaikuttaneet mielestäni ”seksikkäiltä”, vailla minkäänlaista kiusausta teinien nykykielellä ”kaulailla”. Yhdestä ajattelin, että mieluummin kietoisin käteni kylmän rautaisen lyhtypylvään ympäri. Silti tapasin tyttöä ajoittain, koska kunnioitin häntä suuresti, hän

oli harvinaisen hieno henkilö ja mielenkiintoinen keskustelija.

Seurustelu voi olla, ja sen *pitäisi olla* todellista taidetta. Tapaaminen tulee suunnitella. Sen pitäisi olla pojan ja tytön henkistä, sosiaalista, moraalista ja hengellistä luonnetta kehittävä tapahtuma. Tällainen tapaaminen on *paljon* palkitsevampaa, ja jättää jälkeensä hyvän olon tunteen. Nykypäivän väärentyneen ja nurinkurisen ajattelun mukaan ehdotus vaikuttaa vanhanaikaiselta ja naiivilta, mutta järkeä ja ymmärrystä omaavien olisi viisainta noudattaa käytäntöä.

Tapaamisen tulisi olla *mielenkiintoinen*. Tapaaminen voi olla mielenkiintoinen, stimuloiva, mieltä kohottava ja elämän TARKOITUSTA rakentava–luonnetta rakentava.

”Järjestelmäni” jos ei muuta, ainakin suojeli minua, kunnes iankaikkinen Jumala saattoi luokseni maailman hienoimman nuoren naisen. Tapaamisemme olivat stimuloivia, haastavia, dynaamisia, mielenkiintoisia, *olivat edelleen* yli 49 vuotta myöhemmin!

Pikkulasten ohjaaminen

Sukupuolikasvatuksen pitäisi alkaa pikkumielessä heti kun lapsi alkaa osoittaa uteliaisuutta ruumistaan kohtaan–jopa 2- tai 3-vuotiaana.

Vaikka ”kukka ja mehiläinen” -menetelmää on pilkattu–se on järkevä metodi. Pikkulapselle, selitä aluksi JUMALASTA ja luomisesta; miten Jumala loi kasvit, kukat, linnut, mehiläiset ja muut eläimet.

Kerro sen jälkeen, että Jumala on henkiolento, joka näyttää ihmiseltä, omaa kasvot, silmät, korvat, nenän, suun–ruumiin, kädet ja jalat–mutta että Jumala koostuu

HENGESTÄ, jonka silmät ovat kuin TULEN LIEKIT ja kasvat loistavat kirkkaasti kuin AURINKO—niin kirkkaasti, ettei yksikään ihminen kykene katsomaan Jumalaa sokaistumatta. Jumala omaa KAIKEN VOIMAN, jolla hän loi kaikki asiat.

Selitä tämän jälkeen, että Jumala päätti luoda IHMISEN kaltaiseksi—ei eläinten, lintujen eikä kasvien kaltaiseksi—ja antoi meille kaltaisensa MIELEN—mutta teki meidät materiasta, miksi emme ymmärrä yhtä paljon kuin Jumala emmekä omaa yhtä suurta voimaa. Samalla tapaa kuin kasvit ja eläimet luotiin uroksiksi ja naaraiksi lisääntyäkseen lajiensa mukaisesti, samoin Jumala loi ihmisten mieheksi ja naiseksi, jotta saisimme vauvoja, jotka kasvavat isoiksi lapsiksi ja lopulta isiksi ja äideiksi.

Selitä, kuinka hienoa on, että jopa pieni vauva saa alkunsa pienestä ”siemenestä” tai ”munasta”, joka kasvaa paikassa, jossa äiti voi parhaiten suojella ja ravita sitä sen kehittyessä. Voit kertoa asiasta *itse* yksityiskohtaisemmin—en selitä sitä tässä. Osoita, kuinka IHMISET voivat olla rakastava PERHE, kuten Jumala—ja että vauvalla on KOTI, jossa äiti ja isä rakastavat häntä, toisin kuin yksin kulkevat eläinpennut. Yhdistä kaikki asiat Jumalaan, RAKKAUTEEN ja PERHESUHTEESEEN.

Ennen kaikkea vakuuta, että *SINÄ* vastaat kaikkiin kysymyksiin, kehoita tulemaan *SINUN* luoksesi kysymyksien kanssa, mutta kiellä puhumasta tästä suuremmoisesta, mutta *yksityisestä* aiheesta muiden lasten kanssa.

Tietenkään kykenet jakamaan 2- tai 3-vuotiaalle vain pienen osa sukupuolisuutta koskevaa tietoa. Lapsen varttuessa selitä aika ajoin lisää asiasta. Kiirehdi jakamaan tieto ennen ”kadun tietoa”.

Lapsen oikaisu–vanhemman velvollisuus

Yksi suurimmista maailmanlaajuisista yhteiskunnan SYNNEISTÄ, RIKOKSISTA, TRAGEDIOISTA, on laiminlyönnin synty–kun vanhemmat laiminlyövät lapsen opetuksen.

Ei *vain* koskien seksiä. Useimmat vanhemmat laiminlyövät lapsensa opetuksen–*kokonaan!*

Mutta ensin, *ennen* kuin yrität opettaa lastasi–erityisesti seksistä–KOULUTTAUDU ENSIN ITSE! (Ei ole parempaa tapaa kuin opiskella kirja: *The Missing Dimension in Sex*, Seksistä puuttuva ulottuvuus, jonka voi tilata ilmaiseksi. Lue kirja toistamiseen!)

Tarjoa lapsellesi jatkuvasti runsaasti RAKKAUTTA. *Osoita* rakkautesi. Sitten vauvaiästä alkaen, *rakastavalla* mutta kiistattomalla *vaatimuksella*, saata lapsesi tunnistamaan ehdoton AUKTORITEETTISI–ennen ensimmäisen ikävuoden loppua! Jos piiska on tarpeen, sovelta sitä–lasta vahingoittamatta, mutta tarpeeksi, jotta se tuottaa tuloksen. Useimmat äidit piiskaavat liian kevyesti–mikä saattaa vahingoittaa pikemminkin kuin tehdä hyvää–varsinkin psykologisesti.

Jotkut isät piiskaavat liian kovaa. Piiskan tulee *sattua*–riittävästi tuottaakseen tuloksen–aina vailla vauriota. Tärkein asia on soveltaa sanontaa: ”pistos ajoissa säästää yhdeksän muuta”. Älä piiskaa lastasi, *jotta hän tottelisi* sinua.

Eräs äiti ei ymmärtänyt, miksi hänen piiskansa ei tuottanut koskaan tulosta–äiti piiskasi vain epätoivossa–*pakottaen* lapsen tekemään, mitä käskettiin. Äiti käski 4-vuotiaista poikaansa mennä nukkumaan. Kun poika ei halunnut, äiti uhkasi piiskalla, mikä oli ensimmäinen virhe. Hänen olisi pitänyt piiskata *heti paikalla* TOTTELEMATTOMUUDESTA. Sen sijaan äiti uhkasi. Poika tottui uhkailuun ja tiesi kokemuksesta,

ettei äiti luultavasti toteuttaisi uhkaustaan. Kymmenen minuutin päästä äiti uhkasi toistamiseen, nyt kärsimättömällä äänellä–lievästi vihastuneena. 10 minuutin päästä äiti toisti jälleen uhkauksensa. Lopulta, puolen tunnin kuluttua ensimmäisestä käskystä, äiti vei pojan väkisin sänkyyn ja ihmetteli, miksi piiska täytyi toistaa usein!

Älä piiskaa koskaan vihassa. *Varmista* aina, että lapsesi YMMÄRTÄÄ komentosi tai ohjeesi. Kun olet varmistanut, *piiskaa*–riittävän kipaisevasti, ettei lapsi halua piiskaa toistamiseen! – TOTTELEMATTOMUUDESTA AUKTORITEETTIA kohtaan. Epäröivä vanhempi menettää tilanteen! Toimi *heti!* Mutta *varmista* ensin, että lapsi YMMÄRSI asian! Toiseksi, *varmista*, että OPETAT–annat *oppiläksyn*–teet selväksi, rakkaudella, MIKSI piiskaat! Kolmanneksi *piiskaa viipymättä!*

Älä puolustele ”piiska satuttaa minua enemmän kuin sinua”. Satuta *lasta* tarpeeksi (ilman vauriota), ettei lapsi halua olla tottelematta toistamiseen–ja saata lapsi ymmärtämään, että piiskasit *hänen* tekonsa takia, et koska sinä halusit vaan *hänen takiaan*. Älä pelkää, mitä vikapää lastenpsykologit pelkäävät–lapsen ”syylliseksi” saattamista. Kun lapsi ei tottele, lapsi *on* syypää, ja lapsen on ymmärrettävä asia!

Kun *me* olemme tottelemattomia JUMALALLE, Jumala ilmoittaa meille selvästi Raamatussa, että olemme SYYLISIÄ! Silti Jumala *rakasti* meitä riittävästi antaakseen Kristuksen kuolla tähtemme, jotta synti voidaan antaa anteeksi, kun teemme parannuksen.

Joten anna lapsen *tietää*, että hän on syyllinen–mutta että hän saa anteeksi kun tekee parannuksen–mikä tarkoittaa kapinahenkisyyden asenteen *muuttumista* halukkaan kuuliaisuuden asenteeksi.

Älä nöyryytä lasta–etenkään toisten edessä! Julmin asia on häpäistä, saattaa menettämään luottamus tai aiheuttaa alemmuuskompleksi toiselle. Tosi NÖYRYYS on osa jumalista mielenlaatua–mutta henkilö voi olla samaan aikaan NÖYRÄ ja varma. Todellinen varmuus ei ole *itseluottamusta* vaan USKOA Jumalaan.

Valitettavasti tässä ei ole tilaa esittää enemmän.

Tietoa murrosiästä

ÄLÄ KOSKAAN valehtelee lapselle. ÄLÄ KOSKAAN kieltäydy vastaamasta kysymyksiin koskien seksiä. ÄLÄ KOSKAAN sano ”et ole tarpeeksi vanha tietämään asiasta”. Löydä aina keino tarjota *oikea* selitys *oikealla* tavalla, lapsesi ymmärryksen ja valmiuden sallimalla tasolla.

ÄLÄ KOSKAAN moiti lastasi, kun hän esittää kysymyksiä seksistä, syyttäen kiinnostuksesta ”siveettömiä” asioita kohtaan. Varmista, että esität seksin Jumalan asettamana, *oikealla* käyttötarkoituksella hyvänä, pyhänä ja puhtaana–*pidettävänä* asiana! Saata lapsesi ymmärtämään riittävän aikaisin, että HYVIÄ ASIOITA voidaan käyttää myös syntisiin KÄYTTÖTARKOITUKSIIN.

Kun pieni lapsi kysyy äidiltä: ”Mistä minä tulin?” Kerro TOTUUS. Äiti voi kertoa ja osoittaa: ”Kasvoit vauvana sisälläni, tässä sydämeni alla.”

Kun opetat pikkulasta peittämään sukupuolielimet, älä koskaan puhu elimistä ”sopimattomina”, antaen vaikutelman, että seksi olisi säädytöntä. Mutta selitä, että *ei ole sopivaa* altistaa muille–sukupuolielimiä, jotka Jumala tarkoitti *yksityisinä pidettäviksi*. Jos pikkupoika ja pikkusiskonsa tiedustelevat sukupuoltensa eroa–vuuksista, on aika alkaa opettaa, miksi Jumala loi eri sukupuolet.

Vastaa! Älä kerro lapselle ”haikara” -valhetta.

Pikkukaveri sanoi toiselle: ”Sain selville, että kaikki jutut haikarasta, joka toi pikkusiskoni, ja myös joulupukista eivät ole totta, joten aion tutkia myös Jeesus-tarinaa!”

Lääkärit ovat raportoineet, että 12- ja 13-vuotiaita tyttöjä on tuotu vastaanotolle ensimmäisten kuukautisten aikaan, koska vanhemmat ovat kykenemättömiä ja nolostuneita selittämään asiasta!

Näin ei tulisi koskaan tapahtua! Jos lapset ovat saaneet kasvaessaan jatkuvasti vähitellen lisääntyvää asianmukaista opastusta sukupuolisuudesta, kaikkien tyttöjen tulisi omata murrosikään mennessä tarkat ohjeet kuukautisista.

Jokainen äiti kykenee, ja hänen tulee opastaa sukuelimien fyysiset yksityiskohdat (selvitetään täysin kirjan *The Missing Dimension in Sex* luvussa 9), tavalla, joka saa tyttären pohtimaan kunnioituksella, miten suurenmoisesti Jumala on suunnitellut ruumin toiminnot–erityisesti munasarjojen ihmeellisen ”laboratorion”. Jos äiti on kuollut, isällä ei pitäisi olla vaikeutta selittää asia *The Missing Dimension in Sex* -kirjaa apuna käyttäen.

Jokainen poika tulisi valistaa perin pohjin ennen murrosikää. *Kunnollinen* selitys löytyy luvussa 9–erityisesti luvun keskiosa.

Poika saavuttaa murrosiän, kun siemenneste purkautuu unen aikana. Jokaista poikaa tulisi opastaa asianmukaisesti ennen tämän fyysisen kypsyyden saavuttamista. Poika on saatava ymmärtämään, että yölliset siemensyöksyt, joiksi niitä kutsutaan–ovat normaaleja ja luonnollisia–”varoventtiili”, jonka Jumala suunnitteli poistamaan ylimääräisen siemennesteen, ettei itsetyydytys eikä esiaviollinen seksikokemus ole välttämättömiä, eikä niihin pitäisi koskaan turvautua.

Totuus itsetyydytyksestä

Lähes kaikki kirjat seksistä–lääkärien, psykiatrien ja muiden puhtaasti fyysisestä lähestymistavasta lähes-tyviä–väittävät, ettei itsetyydytys ei ole haitallista. HE OVAT VÄÄRÄSSÄ!

MIKSI ihmisten–jopa ”ammattilaisten” – täytyy aina kulkea ääripäähän, niin kauaksi *totuudesta* kuin mahdollista?

Toisaalta, monille pojille on kerrottu valheellisesti, että itsetyydytys aiheuttaa hulluutta, miehekkyuden menetystä, hedelmättömyyttä, näppylöitä jne. Tämä ei ole totta. Poikien pelottelu valheilla ei ole oikein!

Toisaalta, itsetyydytys on eräänlainen PERVERSIO. Se on SYNTI! Se *vahingoittaa* poikaa–ja miestä–fyysisesti, 12–24 tunnin ajan tylsyttämällä mieltä, aiheuttaen jopa osittaista näön hämärtymistä, ja vaikuttaen osittain muistiin. Poika saattaa hajamielinen seuraten masturbaatiota.

Toimi on haitallista *psykologisesti*! Mieli on *itsessä*—*seksissä*—ei ihanassa vaimossa. Poikkeuksetta toimi tuottaa huonon omatunnon, tuhoaa normaalia luottamusta. Seksikokemus *kuuluu avioliittoon*! *Henkinen asenne on elintärkeä tekijä*. Jumala tarkoitti avion pyhäksi, IHANAKSI SUHTEEKSI, jolla ilmaista RAKKAUTTA intiimeimmillä, ihmisen kaikista fyysisen ja psyykkisen kokemuksista henkilökohtaisimmalla kokemuksella, joka sitoo miehen ja vaimon yhteen aidosti YHDEKSI LIHAKSI! Kun sukupuoli-suutta ilmaistaan millään muulla tavoin, se RYÖSTÄÄ osan tästä autuaasta, ihastuttavalta Jumalan asettamalta kokemukselta! Muista, että RAKKAUS on *antamista–ulospäin suuntautuvaa–jakamista*. Itsetyydytys ei ole.

Itsetyydytys on joko pelkkää HIMOA, tai muu halu etsiä helpotusta. Jumala asetti helpotuksen öisen päästön

unen aikana. Jos tällaista *luonnollista* helpotusta tarvitaan, poika tai mies voi saada sen aikaan nukkumalla selällään.

Useimmat pojat ja monet tytöt oppivat itsetyydytyksen *tavan* niin nuorena, etteivät yksinkertaisesti pysty muistamaan sen alkamista. Kyseessä on paha tapa, joka on usein lähes mahdoton murtaa. Ei ole suurempaa vitsausta!

Jopa vauva voi keksiä miellyttävän sukupuolituntemuksen, usein sattumalta. Jotkut vauvat voivat alkaa itsetyydytyksen jo ennen ensimmäistä ikävuotta. Vanhemman tulisi olla jatkuvasti varuillaan. Lapsuudessa suhtaudu asiaan samalla tavalla kuin peukalon imemiseen tai sormen nenään työntämiseen. *Opeta* lapselle, ettei hänen pidä leikkiä ruumiinosilla. Älä pelottele lasta. Älä valehtele hänelle. Kerro yksinkertaisesti, että peukalo, pippeli tai nenä, annettiin *eri tarkoitusta* varten–eikä niitä tule käyttää väärin. Takaa opetustasi ojentamalla–ja tarvittaessa rankaisemalla!

Älä oletta, että vain pojat ja miehet masturboivat. Myös tytöt–ja aikuiset naiset–harjoittavat tätä luonnotonta tapaa. Sukupuolten välinen ero ei ole suuri. Prosentuaalisesti suurempi osa miehistä harjoittaa itsetyydytystä, mutta useampi nainen syyllistyy siihen kuin yleisesti ajatellaan.

Tämä edellyttää *jatkuvaa valppautta!* ÄLÄ LAIMINLYÖ ASIAA! Kyseessä on vanhemman vakava vastuu!

OPETA TEINISI TERVEHTIMÄÄN

MIKSI NIIN MONI NUORI EI OSAA TERVEHTIÄ TAI OLLA henkilökohtaisessa kanssakäynnissä toisten kanssa? Vastaus on yksinkertainen: nuorelle ei ole *opetettu* näitä tärkeitä taitoja. Tapakoulutus on aloitettu varhain, ja vanhempien tulee toimia kasvattajina.

Tässä ohjeita, miten varmistaa, että teini osaa *tervehtiä!*

Kulje vastavirtaan

Lapset, varhaisnuoret ja teinit tarvitsevat vanhempiinsa vahvaa, emotionaaliseen lämpöön, halaamiseen ja sanalliseen viestintään perustuvaa suhdetta, mikä on paljon enemmän kuin kännykän kouraan työntäminen ja ilmoitus: ”tekstaan myöhemmin”.

Maaliskuun 2012 *Good Housekeeping* -lehden mukaan viimeaikaiset lääketieteelliset tutkimukset osoittavat, että ”mitä useampia tunteja teini viettää tietokoneella tai katselee televisiota, sitä heikompi tunneside hänellä on vanhempiinsa”. Lainaten 2010 *American Journal of Epidemiology* -lehden tutkimusta, artikkelin mukaan useimmat nuoret kuluttavat keskimäärin 25–30 tuntia viikossa television katseluun ja tietokoneen ääressä. Monet vanhemmat haluavat rajoittaa tätä, mutta lapset ovat eri mieltä.

Emme enää elä aikaa, jona median käytön rajoittaminen tarkoittaa yksinkertaisesti television sammuttamista. Useimmat varhaisnuoret ja teinit kantavat ympäri vuorokauden älypuhelimia, läppäreitä, tabletteja ja iPodeja. On yhä vaikeampaa edes *mitata*, kuinka paljon näytön edessä käytetään aikaa. asiantuntijat

uskovat nuorten elektronisten laitteiden parissa käytävän kokonaisajan huikeaksi. Keskiverto 8–18 -vuotias amerikkalaisnuori kuluttaa yli *seitsemän tuntia* päivässä jonkinlaisen näytön edessä, Kaiser Family Foundation -tutkimusraportin mukaan. Viisi vuotta sitten samassa tutkimuksessa tutkija Donald Roberts uskoi, ettei lasten näyttöaika voisi enää lisääntyä, mutta myöntää nyt, että ”luku kohoaa nyt kohoamistaan”.

Älä salli television ja muiden laitteiden *kasvattaa* lastasi.

Lapsesi tarvitsevat rakkauttasi. He tarvitsevat vahvaa osallistumistasi elämäänsä. Sosiaalisen koulutusprosessin ensimmäinen ja tärkein askel kuuluu: Lapset oppivat suhtautumaan kanssaihmissiin vanhemmilta, jotka viettävät runsaasti aikaa heidän kanssaan.

Jos tarjoat lapsellesi uusimmat tietokonelaitteet, rajoitat arvokasta aikaa lapsesi kanssa.

Nuoret tarvitsevat toimintaa

Vastuullinen vanhempi tarjoaa edullisella tavalla innostavan ja mielenkiintoisen sosiaalisen elämän lapsilleen. Nuoriso tarvitsee aktiivista tekemistä toisten nuorten ja aikuisten kanssa. Vauvaikäisen lapsen sosiaalinen elämä on hyvin yksinkertaista: isän ja äidin kanssa leikkimistä. Kun vanhemmat leikkivät useasti lastensa kanssa – keskustelevat, opettavat ja pitävät hauskaa – lapsista kehittyy myönteisiä, sosiaalisia, luottavaisia ja osaavia. Lapset, joiden vanhemmat osallistuvat johdonmukaisesti, käyttäytyvät lapsia ja aikuisia kohtaan lämpimän ystävällisesti, mikä helpottaa tulevien suhteiden solmimista.

Lapsen kasvaessa läpi nuoruusvuosien, vanhempien tehtävä on laajentaa sosiaalista kokemusta. Tämä tarkoittaa muiden lasten kanssa leikkimistä. Mitkä ovat parhaita

sosiaalisia toimintoja lapselle? Joukkue urheilutoiminnot ovat listan kärjessä. Ulkona leikkiminen on yhä harvinaisempaa, saati sitten joukkueurheilu. Liian moni lapsi pelaa sisällä tietokonepelejä, lähettää tekstiviestejä ystävilleen tai katsoo televisiota, mikä on yksi tärkeimmistä syistä, miksi moni nuori ei ole enää terve ja kärsii ylipainosta – ja miksi sosiaalinen elämä on yhtä epäterveellistä.

Tietenkin, jos haluat lapsesi olevan aktiivinen, sinun itsesi täytyy olla aktiivinen.

Rohkaise lastasi osallistumaan joukkueurheiluun, mikä avaa monia käytännön mahdollisuuksia kehittää sosiaalisia taitoja. Joukkuelajit opettavat, korostavat ja vahvistavat elintärkeitä sosiaalisia taitoja, kuten yhteistyötä, sääntöjen noudattamista, johtajuutta, jakamista ja tiimityötä, taitoja, jotka parantavat lapsen menestystä huomattavasti elämässä. Mitä varhemmin nämä taidot opitaan, sen parempi lapselle.

Muita lastasi edistäviä ryhmätoimintoja ovat: musiikkiryhmät, kerhotoiminta, partiotoiminta – mahdollisuuksia on lukuisia.

Valitse ystävät viisaasti

Sosiaaliseen toimintaan osallistuminen ei tarkoita, että saat poistua kuvioista. Itse asiassa sinun on oltava edellistä valppaampi, kun lapsi on kanssakäymisissä toisten lasten kanssa. Asia on tärkeä teini-iässä. Kun teini on vuorovaikutuksessa muiden teinien kanssa, syntyy haasteita ja vaikeuksia.

Kukaan ei ole parempi kommunikoidaan lapsesi kanssa asioista kuin vanhempi. Kaikkien nuorten, erityisesti teinien, tulee tietää, että heidän vanhempansa ovat kiinnostuneita heidän elämästään. Anna lapsellesi

runsaasti aikaa puhua, mitä hänen elämässään tapahtuu. Tarjoa rakentavaa opastusta, kuinka tulla toimeen muiden kanssa. Muista mainita lapsesi henkilökohtaisia heikkouksia, jotka hänen on voitettava. Ennen kaikkea, osoita nuorelle, kuinka rakentaa vahvoja puoliaan. Kun osoitat todellista kiinnostusta teiniäsi kohtaan, saatat yllättyä, kuinka helposti hän kääntyy puoleesi apua tarvitessaan.

Kun teini-ikäiset osallistuvat aktiivisesti muiden teinien toimintaan, vanhempien on ohjattava viisaasta ystävien valintaa. Tehtävä on huomattavasti helpompi, kun lapsesi tuntee toverit *henkilökohtaisesti*. Uudet internetystävät ovat vaarallisia – erityisesti lapsille ja murrosikäisille. Kuka ei ole järkyttynyt lukiessaan lapsiksi piiloutuvista aikuisista, saalistajista, kidnappaajista, väärinkäyttäjistä ja seksuaalimurhista? Vanhempien tulee tarkata kaikkea verkkojuttelua. Vaadi, että teini-ikäinen ystäväystyy ainoastaan tunteviesi nuorten kanssa.

Täysipainoisesti osallistuvat vanhemmat tuntevat lapsen lisäksi lasten ystävät. Aktiiviset vanhemmat auttavat lasta valitsemaan ystävänsä.

Toimintoihin osallistumisen lisäksi paras tapa tutustua lapsesi ystäviin on kutsua heidät kodissasi järjestämiisi aktiviteetteihin. Kun opit tuntemaan lapsesi ystävät, opeta lasta ystäväystymään ainoastaan korkeatavoitteisten ja -luonteisten teinien kanssa. Apostoli Paavali kirjoitti: ”Älkää eksykö. Huono seura hyvät tavat turmelee.” (1. Kor.15:33). Ailahtava teinikaveri voi tehdä merkittävästi haittaa teinisi luonteelle.

Järjestä ryhmätoimintoja

Kun järjestät kodissasi nautittavia lautapeli-iltoja molemman sukupuolen varhaisnuorille ja nuorille,

varmistat, että lapsesi oppii suhtautumaan ja kommunikoidaan vastakkaisen sukupuolen jäsenten kanssa ja kunnioittamaan heitä.

Valitse peli, joka saa kaikki pelaajat aktiivisesti mukaan, joka haastaa osallistujat ajattelemaan, vaihtamaan mielipiteitä–toisin sanoen *puhumaan*. Kiellä kännykät, älypuhelimet, iPodit ja iPadit.

Muista kohdistaa täysi huomio molempien sukupuolten yhteistoimiin, nuorten yksistään järjestämät ryhmätoimet voivat aiheuttaa todellisia ongelmia. Juominen, huumeiden väärinkäyttö ja sukupuolikäyttäytyminen eivät ainoastaan pilaa iltaa–vaan voi pilata koko elämän.

Tarkkaa ryhmätoiminnan aikana, kuinka lapsesi suhtautuu ikäisiinsä. Anna palautetta toiminnan päätyttyä. Mainitse, oliko nuori ujo tai dominoiva. Jos hän ei pyrkinyt tulemaan toimeen kaikkien läsnäolijoiden kanssa, osoita, miten käytös vaikutti toisiin. Opetä, miten käyttäytyä rakastavasti toiset huomioiden. Aseta tavoitteeksesi, että lapsesi on arvostettu ja pidetty ikäisensä parissa–oikeista syistä.

Harjoittele perheessä

On tärkeää, että vanhemmat opettavat varhaisnuorille ja nuorille, miten tervehtiä ja kommunikoida aikuisten kanssa. Nuorille on opetettava, kuinka käyttäytyä lämpimän ystävällisesti aikuisten kanssa. Moni nyky-päivän teini-ikäinen katsoo tuskin aikuisia silmiin, saati sitten puhuu aikuisten kanssa.

Lapset voivat harjoitella keskustelutaitoa tuttujen aikuisten kanssa. Valitettavasti rikollisessa yhteiskunnassamme turvallisoin tapa on aloittaa koulutus

isovanhemmista, tädeistä ja sedistä-aikuista, jotka tunnet hyvin.

Sen lisäksi että nuori kertoo sinulle päivästä, hänen pitäisi pystyä keskustelemaan päivän tapahtumista myös toisten aikuisten kanssa. Kun häneltä kysytään: ”Millainen oli päiväsi?”, hänen pitäisi pystyä vastaamaan runsaammin kuin yksisanaisesti. Tavoite on kyetä osallistumaan jutusteluun, kertomaan, mitä koulussa tai urheilutapahtumassa tapahtui, mistä hän on kiinnostunut ja innoissaan. Rohkaise nuorta keskustelemaan säännöllisesti aikuisten kanssa.

Keskustelutaito on arvokkaampi taito kuin ihmiset ymmärtävät; se lisää huomattavasti menestystä tulevilla työuralla. Keskustelutaito kehittää luonnetta, kasvattaa osallistuvaksi yhteiskunnan jäseneksi. Jokaisen kulttuurin vakaumus on sidoksissa kansalaisten valmiuteen suhtautua lähimmäiseen kypsän vastuullisesti.

Parhaat olosuhteet opettaa sosiaalisia taitoja lapsille on perheen sisällä. Lapset eivät opi näitä elintärkeitä taitoja itsestään. Jumala kehottaa kaikkia vanhempia vaalimaan lapsensa menestyksekkäiksi yhteiskunnan jäseniksi (Sananl. 22:6). Menestyäkseen lapsesi on osattava tervehtiä toisia.

SEITSEMÄN VALMISTA TEINI AIKUISUUTEEN

Kirjasta *Seksistä puuttuva ulottuvuus*, luku 13

Herbert W. Armstrong

TIETÄMÄTTÖMYYS SEKSISTÄ EI OLE TIETENKÄÄN onnettoman avioliiton ja avioeron ainoa syy. Löytyy monia syitä.

Yksi syy on uskonnollinen eroavaisuus. Roomalaiskatolinen kirkko rajoittaa painokkaasti jäsentensä avioitumista ei-katolisen kanssa.

Kääntymyksen tehneen kristityn ei pitäisi koskaan mennä naimisiin ei-kristityn kanssa. Jumala *käskee* kristittyjä: ”Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä?” (2. Kor. 6:14).

Kristityn *yhteyttä* epäuskoisten kanssa tulee välttää, *jopa* ei-vakinaisessa *seurustelussa*. Seurustelu *johtaa* liian usein avioliittoon!

Entä seurustelu?

Eri historian aikakausina eri kulttuureissa on harjoitettu erilaisia seurustelukäytäntöjä. Kuten kaikessa, seurustelulla on sekä oikea että väärä *käyttötapa*. *Oikeanlainen* seurustelu on tänään käytännössä menetetty taide-muoto–etenkin Yhdysvalloissa.

Olemme puhuneet tarpeeksi modernista lähes universaalista ”kaulailusta”, ”hyväilystä”, ”pitkälle vievästä hyväilystä” ja esiaviollisesta yhdynnästä. Nämä moraalittomat käytännöt hallitsevat nykyistä seurustelua. Useimmat tapaamiset koostuvat joko näistä tai elokuvien valmiista päiväunista.

Olemme puhuneet jo tarpeeksi myös vakinaisesta seurustelusta, jota nuorten ei tulisi harrastaa. Kun henkilö on henkisesti, emotionaalisesti ja hengellisesti kypsä, pätevä ottamaan *vastuun* avioliitosta, vakinainen todennäköiseen kihlaukseen ja naimisiin menoon johtava seurustelu on aivan eri asia.

Mutta siihen asti, vältä vakinaista seurustelua. Tapaile eri henkilöitä. Tee tapaamisista korkealaatuisen henkisen, älyllisen ja eettisen sisällön omaavia. Tee tapaamisista rakentavia, edistäviä, mielen kehittämiseen pyrkiviä.

Kun olin nuori mies, tapaaminen oli haaste. Yritin tehdä treffeistä henkisesti stimuloivan, nautittavan ja hyödyllisen. Tietenkin osa tapaamisista sisälsi tanssimista, teatterin tai satunnaisen ”elokuvan”, mutta usein niihin sisältyi luis-telua tai muita samantapaisia kiinnostuksen kohteita, ja usein yksinkertaisesti kävely–säkenöivän keskustelun kera.

Ambassador College kannustaa seurustelemista, mutta estämme ehdottomasti vakinaisen seurustelun–ennen viimeisen vuoden puoltaväliä.

Ja muista: Jumala *liittää* aviomiehen ja vaimon *yhteen* avioliitossa. Siksi *tulisi*–oman etusi mukaisesti–*olla*, että

JUMALA valitsee *sinulle* aviomiehen tai vaimon, jonka kanssa aiot naimisiin! JUMALA tekee tämän, jos anot Jumalalta, ja pidättäydyt sitten kiirehtimättä ottamasta asioita omiin käsiisi! Tämä saattaa edellyttää itsehilintää ja kärsivällisyyttä, kyllä, ja myös USKOA. Luota Jumalaan, Jumala ei petä sinua. Ja kun JUMALA valitsee elinikäisen puolisosi, saat OIKEAN KUMPPANIN!

En ymmärtänyt tätä ennen kuin olin naimisissa. Olen kuitenkin aina tiedostanut, että Jumala valitsi armossaan minulle nuoren naisen, jonka kanssa olen nyt aviossa. Ja nyt, yli 50 vuotta myöhemmin, olen asiasta varmempi kuin koskaan aikaisemmin!

Yhden tai useamman teini-ikäisen vanhempana tuleeko sinun yrittää *pakottaa* lapsesi seurustelemaan vain kääntymyksen tehneiden nuorten-valintasi mukaisten nuorten kanssa? Jos toimit näin, AJAT HEIDÄT TAKUULLA VASTAKKAISEEN SUUNTAAN! Vastuusi on OPETTAA lapsillesi TOTUUS-opettaa kasvaessa kantamaan pikkuhiljaa yhä lisää vastuuta. Opetuksen pitäisi alkaa tietenkin jo ensimmäisenä ikävuotena. Monelle lukijalle se on jo liian myöhäistä. KÄYTÄ HIENTUNTEISUUTTA. Nuori saattaa olla liian vanha kyetäksesi ohjaamaan hänen elämäänsä. Nuorella on oma mielensä, mutta sympaattisen ymmärryksen ja hienotunteisuuden kautta voit yrittää saada hänet halukkaaksi etsimään sinulta neuvoa yleisistä periaatteista ja totuuksista. ÄLÄ KOSKAAN yritä poimia, kenen kanssa mennä naimisiin. Jos sinulla on mielipide, ennen kaikkea, älä anna nuoren KOSKAAN tietää sitä-elleivät hän vapaaehtoisesti kysy neuvoa ja opastusta. Muussa tapauksessa ajat hänet vastakkaiseen suuntaan!

Lähes 50 vuoden ajan auttaessani onnettomia avioliittoja ja avioeroja, valtaosassa pari oli mennyt naimisiin liian nuorena.

Tuhannet ovat tiedustelleet: ”Mikä on paras ikä avioitua?” Olemme julkaisseet artikkelin aiheesta kahdesti *Plain Truth* -lehdessä. Vastaus tähän kysymykseen on niin elintärkeä, ettei sitä yksinkertaisesti voi jättää pois tästä kirjasta ja liitän sen tähän luvun lopuksi.

Liian nuori avioitumaan!

Toimitin noin 20 vuotta sitten häät komeassa Ambassador College muistosalissa Englannissa (nyt suljettu). Toiseksi nuorin pojanpoikani Richard David Armstrong II, joka oli tuolloin 2½ ikäinen, ihastui seremoniasta niin paljon että lausui:

”Äiti, *minä* haluan mennä naimisiin!”

Äiti kysyi osaksi järkyttyneenä–osaksi huvittuneena: ”Kenen kanssa haluat mennä naimisiin?”

”Karenin kanssa”, vastasi pikku Dicky pikaisesti.

”Mutta Karen on mennyt juuri naimisiin. Hän ei voi mennä nyt naimisiin kenenkään toisen kanssa.”

Dicky päätti: ”No menen sittennaimisiin Sheilan kanssa.” Sheila on yksi opiskelijoista, erittäin mukava irlantilainen nuori nainen.

”Mutta Sheila on jo aikuinen ja collegessa”, esteli äiti. ”Mitä jos hän ei suostu sinulle?”

”Sitten minä menen naimisiin sinun kanssasi, äiti”, kuului pikainen päätös.

Avioliitto ei ole lapsia varten

Voimme hymyllä ajatukselle 2- tai 3-vuotiaan naimisiin menosta. Moinen *olisi* epätavallista! Avioliitto ei ole lapsia varten! Avioliitto on tarkoitettu AIKUISILLE. Avio-
liitto on vakava asia!

Avioliitto merkitsee varsin vakavanlaisten velvollisuuksien vastaanottamista, mitä lapset eivät tietenkään ymmärrä. Avioliitto on paljon enemmän kuin pelkkää romantiikkaa, enemmän kuin päiväuni ”komeasta prinsessistä”, ei pelkkää ”pilvellä kellumista” tai rakastajan syliin kietoutumista.

Koska meistä tulee aikuisia?

Ovatko pojat ja tytöt aikuisia 14-vuotiaina? Kaukana siitä! Katsotaan ja ymmärretään, MIKSI!

Ikä tiedon hankkimiseen

Ihmiset eivät tiedä syntyessään *mitään*. Meidän täytyy oppia tai meille täytyy opettaa, **KAIKKI!** Vailla tietoa tai virheellisen tiedon kera omaamina olemme avuttomia – kuten vastasyntyneet lapset. Löytyy kuitenkin asioita, jotka moni ihminen jättää oppimatta. Yksi näistä on oikea ikä solmia avioliito.

Mitä tahansa aikuinen tietää, totta tai tarua, hänen mielensä on omaksunut syntymästä lähtien.

Saattaa kuulostaa yllättävältä, jopa uskomattomalta, mutta henkilö oppii enemmän ensimmäisenä elinvuotenaan kuin minään jälkeisenä elinvuotena. Jos yksivuotias lapsi omaisi riittävän sanaston ja kykenisi puhumaan selvästi, ällistyisit, kuinka paljon hän on oppinut ensimmäisenä ikävuotenaan!

Toisena ikävuotena lapsi oppii hiukkasen vähemmän kuin ensimmäisenä, ja kolmantena hiukkasen vähemmän kuin toisena ikävuotena. Oppimiskapasiteetti vähenee vuosi vuodelta, vähitellen, mitä on vaikea uskoa, koska kaksivuotias *lisää* ensimmäisenä vuonna oppimaansa ja *totaalinen* tietomäärä kasvaa jatkuvasti.

Yli 60-vuotias henkilö ei kykene oppimaan täysin uutta alaa yhtä helposti kuin nuorempi 22–23-vuotias Tarkoit-
taako tämä, että hyvin koulutettu 60-vuotias mies tietää vähemmän kuin 22-vuotias nuorimies? Ei tietenkään. Muiden tekijöiden pysyessä ennallaan vanhempi tietää huomattavasti enemmän–vuosien varrella 22-vuotiaasta *kertyneen* tiedon takia, ja lisäksi *kokemuksen* kautta, mikä on yksi syy, miksi viisaus tulee iän myötä!

2½-vuotias ei kykene syventymään matematiikkaan, filosofiaan, ydinfissioon, liiketalouteen, taloustietee-
seen eikä lastenkasvatukseen, josta hänellä olisi hyvin erilaisia ajatuksia kuin vanhempana!

Ensimmäiset 5–6 elämänuotta, kuten kokemuksesta uskomme, hyödynnetään tuottavimmin oppimalla vasta-
syntyneen ja pikkulapsen perustavaa–miten kävellä, puhua, syödä, leikkiä ja juosta–tietoa monista, monista asioista. Pieni lapsi oppii, mikä on auto–lentokone–oppii eläimistä–lukuisista asioista.

Pikkulasta voidaan opettaa jopa laskemaan sekä tuntemaan aakkosia. Kuitenkin koulutieto-opetus (päiväkotia lukuun ottamatta) vaikuttaa olevan tehok-
kain 6-vuotiaasta. Tuossa iässä lapsi kykenee oppimaan kirjoittamaan, lukemaan ja tavaamaan yksinkertaisia sanoja. Joissakin maissa lapset alkavat myös vieraan kielen. Lapsi hankkii vähitellen seuraavan 10 vuoden aikana perustavan tiedon alkeet, ja 10 vuodesta viimei-
senä kahtena ehkä hieman valmistelevaa tietoa ennen korkeamman tason koulutusta.

Kaikkina kasvuvuosina normaali henkilö oppii nopeasti. Ennen kypsymistä on paljon opittavaa, eikä hän ei ole kypsä *vielä*! Moni tietää omasta mielestään enemmän kuin isä tai äiti, mutta ei tiedä vielä, mitä hän ei *tiedä*! On vielä paljon opittavaa.

16 vuoden iässä hyvän mielen omaava keskivertonuori on valmis *aloittamaan* edistyneemmät, vaativammat opinnot.

Kun ruumis kypsyy

Varhaisnuoren, yleensä 12–14-ikäisen, kehon fyysinen kasvu ja kehitys nopeutuvat yhtäkkiä. Nuori hujahtaa vuodessa pitkäksi, *kehon* muuttuessa lapsesta mieheksi tai naiseksi.

Yhtäkkiä nuori tuntee itsensä ”kasvaneeksi” – aikuiseksi. Hän ei yleensä ymmärrä, että kun keho tekee tässä vaiheessa äkillisen harppauksen kohti kypsyyttä, *mieli ei suorita vastaavaa kasvua!* Mieli jatkaa entisenlaista vuosittaista *asteittaista* kehitystä. *Mieli on ennemmin lapsi kuin aikuinen.* Mieltä kiinnostaa edelleen enimmäkseen ”hauskanpito”, pelit ja viihde. Sukukypsyys on saavutetaan yhtäkkiä, pitkän aikaa ennen henkistä, tunteellista ja hengellistä kypsyyttä.

Ihminen ei ole pelkkä ruumis. Avioliitto vaatii kypsää mieltä, tunteita ja hengellisiä ominaisuuksia yhtä paljon kuin fyysistä aikuistumista.

Poika tai tyttö kykenee fyysisesti isäksi ja äidiksi vuosia ennen kuin pätevyöityy ottamaan *vastuun* vanhemmuudesta.

Mutta yhtäkkiä pitkäksi suhahtanut fyysisesti kehittynyt poika ja tyttö *tuntevat* olevansa kypsiä. Uusi tietoisuus vastakkaisesta sukupuolesta herää eloon. Mitä lapsi tässä iässä ei vielä tiedä, toistan, hän ei yleensä pysty ymmärtämään.

Vetovoima vastakkaiseen sukupuoleen on kuin magneetti. Tyttö haaveilee komeasta prinssistä, pojalle herää halu pitää houkuttelevaa tyttöä sylissään.

Tyttö rakastuu usein rakkauteen. Tietty poika muodostuu tytön fantasian keskipisteeksi, ja hän näkee nimenomaisen pojan sellaisena kuin kuvittelee, ei sellaisena kuin poika todella on. Tyttö on takuuvarma, että on rakastunut. Kukaan ei voi herättää häntä lumoavasta unelmasta. Tyttö on täysin tietämätön teinirakkauden monista tosiseikoista.

Mutta jälleen kerran, tytön vanhemmat näkevät selvästi sen, mistä tyttö on yksinkertaisesti tiedostamattoman tietämätön! Tytön on yksinkertaisesti kasvettava vaiheesta ulos! *Tosiasia* on, ettei tyttö ole kypsä tunnistamaan kypsymättömyyttään, mikä todistaa, että hän on epäkypsä avioliittoon.

Tässä vaiheessa vanhemmilla on ongelma käsissään, ja he tarvitsevat suurta viisautta tilanteen asianmukaisesti käsittelemiseksi.

Toistan, avioliitto ei ole lapsia varten.

Valmistelevat vuodet

Koska lapsesta tulee aikuinen? Koska henkilö on valmis avioliittoon?

Avioliitto on ura. Henkilö ei ole valmis ammattiin eikä uralle ennen perusteellista valmistautumista. *Valmistautuminen* voidaan jakaa karkeasti kolmeen vaiheeseen. Ensiksi on varhaislapsuus, lapsen kouluun valmistaminen. Toiseksi tulee peruskoulu, kolmanneksi seuraa kehittyneempi koulutus ja erikoiskoulutus aikuisen elämäntyöhön.

Henkinen kehitys sisältää karkeasti katsoen myös kolme samansuuntaista valmisteluvuosivaihetta. Ensiksi on muutos vauvaiästä pojaksi tai tytöksi noin 6 vuoden ikään, johon mennessä mieli on omaksunut

normaalisti riittävästi perustavaa puolikypsää tietoa, ja voi 16 vuoden iässä *aloittaa* kypsemmän ajattelun ja oppimisen. Ikä 16 on ratkaiseva vuosi henkisellem kehitykselle.

Ennen 16 vuoden ikää keskivertonuori on vain vähäisessä määrin tietoinen elämän vakavuudesta, maailman olosuhteista, ihmisten ongelmista tai elämän tarkoituksesta. Yhdysvaltain julkisessa koulujärjestelmä käyttää tähän lukion kaksi viimeistä vuotta.

Mutta mieli ei kypsy todella vasta keskimäärin 25-vuotiaana. 25-vuotias saavuttaa vakaamman aikuisiän mielentilan, asenteen ja intressit. Mieli ”vakautuu” tavoilleen.

Vuodet 16–25 ovat *elintärkeitä* vuosia valmistautua aikuisiän elämäntyöhön. Nämä ovat *ratkaisevia* VALMISTELUVUOSIA, joiden aikana mieli kykenee *hankkimaan* nopeammin kuin missään muussa elämänvaiheessa edistyksellistä tietoa, jota tarvitaan *ennen* yksilön aikuisen uran *alkua*—olipa kyseessä sitten ala, ammatti tai avioliitto. Ennen 16 vuoden ikää mieli ei ole hankkinut vielä tarvittavaa perustavaa alkeistiedon pohjaa tulevalle kehittyneemmälle opiskelulle—eikä mieli ole kehittynyt vielä vakaan kehittyneen osaamisen ymmärryksen tasolle. 25-ikävuoden jälkeen 16-vuotiaasta paikallaan polkenut mieli kokee vaikeaksi aloittaa kypsemmän tason opiskelun.

Ennen 16 vuoden ikää mieli ei ole yksinkertaisesti kypsä. 16-vuotiaan mieli on vasta valmis *aloittamaan* hankkia kypsempää *valmistautumista* joko alaa, ammattia tai avioliittoa varten.

On syytä pitää mielessä, että puhun keskivertoiästä. Löytyy tietenkin poikkeuksia—mutta kokemukseni mukaan noin 99 sadasta noudattaa tätä kaavaa.

Toinen kypsyysaste vaikutetaan saavutettavan noin 30-vuotiaana. Olen huomannut, että vaikka useimmat

nuoret saavuttavat tietyn henkisen kypsyyden 25-vuotiaana, huomattavampi täydellisempi mielen ja persoonallisuuden kypsyyks, suoritus- ja vaikutuskyky saavutetaan 30 vuoden iässä.

30 vuoden ikäinen mies ja nainen omaavat viisi vuotta käytännön *kokemusta*, 25-ikävuoden jatko-opiskelun, valmistavan tiedon ja lopullisen henkisen kypsyyden saavuttamisen lisänä. Ennen 25 vuoden ikää nuori mies on, kuten vanhemmat miehet häntä usein kutsuvat – ”nuori mies”. Muistan kuinka lihallisina kääntymystä edeltävinä turhamaisuuden päivinä mieltäni kirveli, kun yritysjohtajat puhuttelivat minua ”nuori mies” -nimikkeellä. Ilmaisui tarkoitti, etteivät he hyväksyneet minua vielä valmiin kypsänä miehenä, ja tiedostin asian.

Nuoren miehen, 18-vuotiaan ja vanhemman pojan turhamaisuus tahtoo, että häntä pidetään *aikuisena* – valmiina aikuisena, täysin kokeneena MIEHENÄ. Nuori mies tahtoo, että häntä pidetään vanhempana kuin hän on. Toisaalta heti kun nuori nainen on yli 20–25 vuotias, turhamaisuudessaan hän yleensä tahtoo, että häntä pidetään *nuorempana* kuin hän on!

Paras ikä avioitua

Se, että ihminen saavuttaa 30 vuoden iässä vakaamman persoonallisuuden, johtajuuden ja vaikutuksen, on iankaikkisen Jumalan tunnustama asia. Muinaisessa Israelissa leeviläiset nimitettiin täyteen pappeuteen 30-vuotiaana – vaikka määrättiin *asepalvelukseen* 20-vuotiaana.

Jeesus Kristus ei aloittanut aktiivista julistustoimikauttaan ennen 30 vuoden ikää; edeltävät vuodet olivat oppimisen ja valmistautumisen vuosia.

Muinaisessa Israelissa miehet *alkoivat* 20-vuotiaana varsinaisen palvelutyön, aikuistyön ja jopa asevelvollisuuden, mikä ei tarkoita etteivät he olivat tuossa iässä perin pohjin koulutettuja. Itse asiassa ensimmäiset palvelusvuodet olivat oppipoikakoulutusmaista valmistelua, eikä heitä pidetty luultavasti täysin valmiina aikuismaisiin velvollisuuksiin ennen 25 ikävuotta, vaikka täsmällisiä tosiasioita ei ole annettu.

Jumala ei ole näyttävästi antanut erityisiä suoria ohjeita tai käskyä, mikä on sopiva avioliittoikä. Jumala ei kuitenkaan laskenut ihmisiä väestönlaskennassa aikuisiksi ennen 20 ikävuotta. Vaikka ei näytä löytyvän rangaistavaa kieltoa avioliitosta ennen 20 vuoden ikää, kaikki merkit viittaavat siihen että Jumalan opetusten mukaisesti nuoria pidettiin lapsina 20 vuoden ikään saakka. 20-vuotiaina heitä pidettiin ”iän saavuttaneina”, *mikä ei missään tapauksessa tarkoittanut, että heidän odotettiin menevän naimisiin 20 vuoden ikään mennessä!* Pikemminkin heidän odotettiin avioituvan vasta 20-vuotiaina–TAI VANHEMPANA.

Kokemukseen perustuen päätän–mielestäni vakaan arvostelukyvyn ja Jumalan hyväksymän pohjalta–että ”teini-iässä” poika tai tyttö on liian nuori menemään naimisiin! Tämä on myös minun päätökseni–mielestäni vakaa ja Jumalan hyväksymä–perustuen elinikäiseen kokemukseen satojen ihmisten avioliitto-ongelmia neuvottua, että jopa 20 on liian nuori olemaan *paras ikä avioliittoon*.

Löytyy kaksi tärkeintä tekijää rikkinäisiin tai onnettomiin ongelmallisiin avioliittoihin, yhteistä sadoille pareille, jotka ovat tulleet luokseni neuvoa hakemaan: sukupuoli-tietämättömyys ja avioliitto ennen 20 vuoden ikää. Usein molemmat yhdessä. Valtaosa tietooni

tuoduista onnettomista tai rikkinäisistä avioliitoista olivat *liian nuorina avioituneiden!*

Tiedän liian hyvin, etteivät rakastuneiksi itsensä kuvittelevat teini-ikäiset kuuntele, eivät ota vaaria. Tämä *TOSIASIA* sinänsä todistaa, että he ovat liian nuoria avioliiton tuomaan vastuuseen. Avioliitto on paljon *enemmän* kuin romantiikkaa, kaulailua, rakastelua ja epäkypsää emotionaalista autuutta. Tuhannet nuoret ovat avioituneet huolettomasti ja valitettavasti pettyneet oppiessaan oppiläksyn-LIIAN MYÖHÄÄN!

Arvioni mukaan, harvoja tapauksia tai tilanteita lukuun ottamatta, jopa 20 on liian alhainen ikä avioliittoon. Voin tarjota vain oman kokemukseen, tosiasioiden ja tietoon perustuvan tuomioni, joka perustuu Raamatun Jumalan antamaan ilmoitukseen, ja satoihin tositapauksiin.

Mutta tässä annan tiedon, ja kun nuoret ottavat siitä vaarin—he ovat myöhemmin iloisia! *Paras* ikä miehelle on avioitua noin 24–26 ikäisenä käytettyään *huippukykyyvuodet* 16–25 aikuistuvaan koulutukseen, kokemukseen ja valmisteluun—*sen jälkeen kun* hän on hankkinut tiedon, valmistelun ja alustavan kokemuksen ja ottaa vastaan aikuisen vastuun—*sen jälkeen kun hän kykenee ottamaan vastuun vaimosta ja perheestä!* Ja *paras* ikä tytölle avioitua on 23–25 ikäisenä, kun hän on käyttänyt nämä huippukykyyvuodet valmisteluun, ja on valmis ottamaan vastaan vaimon ja synnytyksen *tehtävät*—vastuun suunnitella, koristella, järjestää ja ylläpitää kotia, sekä toimina apuna ja inspiraationa aviomiehelleen.

Uskon vilpittömästi, kun otamme huomioon luoman Jumalan kehityskaaren, että Jumala muovasi varhaisikäni, ja myös vaimoni olosuhteita ja vaikutteita, valmistaen meitä varsin suurta maailmanlaajuista työtä varten,

jonka hän tahtoi meidän toteuttavan. Uskon, että Jumala ohjasi ja opasti näkymättömällä kädellään tavoin, joita en aikanaan käsittänyt. Avioiduimme kun olimme molemmat 25. Olimme kypsiä vastuuseen.

Avioliittomme oli mitä *onnellisin*, sanoinkuvaamattoman siunattu. Ja kaikkien vuosien jälkeen, joina Jumala oli siunannut meitä neljällä hienolla lapsella ja yhtä hienoilla vävyillä ja miniöillä, ja lisäksi 11 hienolla lastenlapsella, avioliittomme oli edelleen sanoinkuvaimattoman onnellinen. Itse asiassa se oli onnellisempi kuin koskaan ennen, koska oli kasvanut jatkuvasti onnellisemmaksi. SUURI SIUNAUS!

Etkö haluaisi sinun avioliittosi olevan yhtä kaunis? Ota vaari! Toimi viisaasti!

Avioliitto myöhemmällä iällä

Mitä on kirjoitettu edellä, pätee ensimmäiseen avioliittoon aikuisiän saavutettua. Jumala määräsi avioliiton ”kunnes kuolema meidät erottaa”. Ensimmäinen avioliittoni päättyi 50 aviovuoden jälkeen rakkaan vaimoni kuolemaan.

Mutta entä toinen, lesken avioliitto? Tällaisessa avioliitossa ikä ei ole tärkeä tekijä. Ei ole välttämätöntä olla saman-ikäinen kuin olla saman-henkinen!

Jumalan seurakunnan jäsenen ei pitäisi koskaan avioitua seurakunnan ulkopuolella. Tulee vallita saman henkisyys niin hengellisesti kuin maallisesti. Tulee löytyä fyysisen vetovoima sekä harmoninen toveruus.

KAHDEKSAN

LUO AKTIIVINEN PERHE-ELÄMÄ!

KUN LAPSET OVAT KASVANEET, MITEN HE MUISTELEVAT lapsuuttaan?

Lastenkasvatuksessa–sen lisäksi että opetamme hyvän käytöksen, kasvatamme rakentavat tavat, opetamme kunnioittamaan auktoriteetteja ja rakentamaan oikeanlaisen luonteen–on kyse myös positiivisen ympäristön luomisesta, jossa lapsi voi kukoistaa, ja osoittaa Jumalan tien rikkaaksi, tuloksia tuottavaksi ja hauskaksi. Kyse on *jaetusta* yhteistyön, harmonian, toiminnan ja ilon elämästä, joka valmistaa jokaisen Jumalan perheen jäsenen nautittavaan ikuisesti yltäkylläiseen elämään!

Jumala on perhe, ja Jumala on rakkaus. Perhe on yhteyttä; yhteisiä kokemuksia.

Nykymaailmassa monille perheille on kuitenkin vaikeaa löytää yhteistä aikaa. Aiemmin monet perheet asuivat maatilalla, jossa vanhemmat ja lapset työskentelevät usein yhdessä. Nykyään toinen vanhemmista tai jopa molemmat työskentelevät kodin ulkopuolella.

Aktiviteetit, kotitehtävät, askareet ym. toimet kuluttavat iltatunteja. Monissa perheissä keskitytään yksilöllisiin toimiin ja toimitaan vain vähän, jos ollenkaan yhdessä. ”Perheaika”, jos olemassa, merkitsee lähinnä ihmisten kerääntymistä yhteiseen paikkaan toimittamaan erillisiä intressejään. Liian moni perhe ei elä yksinkertaisesti kuin *perhe*!

Oli aika, jolloin ”perheajalla” tarkoitettiin ajan ja huomion suuntaamista perheen jäseniin. Se tarkoitti kerääntymistä jokailtaiselle illalliselle–vailla aparaatteja, televisiota, leluja tai sanomalehteä–jakamaan päivän tapahtumia, haastavaan keskusteluun ja neuvonantoon. Yhteiseen aikaan sisältyi puhuminen, koskettaminen, kutitteleminen, pallopelit, käveleminen puron varrella–vailla kuulokkeita tai älypuhelimia–luonnosta opettaminen. Lisäksi kortti- ja lautapelejä, vitsien kertomista, kirjojen lukemista ja Luojusta opettamista. Aika tarkoitti perheen itsen edelle asettamista.

Tarvitset tällaista ”perheen yhteistä aikaa” omassa kodissasi! Perhe tarjoaa kaikkein arvokkaimmat ihmis-suhteet. Perheen yhtenäiseksi joukkueeksi–riippuvaiseksi, auttavaiseksi ja huolta pitäväksi–ei tapahdu automaattisesti. Se vaatii aikaa ja vaivaa. Vanhempina haluamme tarjota lapsille säännöllisiä kokemuksia, jotka auttavat lapsia todella *rakastamaan* perhe-elämää. Lasten pitäisi kyetä *nauttimaan* aidosti yhdessäolosta perheen jäsenten kanssa. Oikeat kokemukset motivoivat lapsia rakentamaan oman vahvan perheen, ja mikä tärkeintä, omaksumaan Jumalan perheikutsumuksen.

Arvioi omaa kotiasi. Suunnittele ennakoivia toimenpiteitä, joiden avulla rakennat perhe-elämän, joka valmistelee lapsesi kuvattua tulevaisuutta varten. Luo aktiivinen perhe-elämä!

Perheateriat

Hyvän aktiivisen perhe-elämän rakentamisen lähtökohta on SÄÄNNÖLLISESTI YHDESSÄ ATERIOIMINEN. Asia voi vaikuttaa itsestään selvältä, mutta perheen yhdessä ateriointi on nykyään harvinaista. Tähän löytyy monia syitä. Nykymaailma on ohjannut kotiäidin työelämään, korvannut kotiruoan aamiaismuroilla, valmiilla välipaloilla, pikaruoalla, pakasteaterioilla ja noutoruoilla. Vanhemmat työskentelevät pidempää työpäivää. Urheilu ja muut vapaa-ajan toiminnot kuluttavat teinin ilta-aikaa. Lapset napostelevat pitkin päivää täyttävien kotiaterioiden sijasta. Moni perhe syö huolimattomasti television ääressä. Henkilökohtainen teknologia vetää saman katon alla olevat perheenjäsenet maailmaansa.

Kyseessä on suuri menetys. Ehkä ei löydy toista yhtä tärkeää perheen jäsenten välisiä siteitä rakentavaa asiaa kuin yhdessä aterialle säännöllisesti keräytyminen. Kun perhe jakaa aterian, jäseniä ei ravita ainoastaan ruoalla vaan myös kumppanuudella.

Kyllä, perheateria vaatii työtä. Se täytyy priorisoida. Aikataulut tulee koordinoita. On luovuttava kilpailevista, aikaa ja huomiota vaativista toimista. On hankittava ruoka-aineet ja keitettävä.

Vaikka tehtävä ei ole helppo, ponnistuksilla on lukuisia suurenmoisia etuja.

Ensiksi kotitekoinen perheateria on yleensä terveellisempi kuin muunlaiset ateriat. Yhdessä Harvardin lääketieteellisessä tutkimuksessa ei edes huomioitu, *millaista* ruokaa kulutettiin, ja todettiin silti että illallista perheen kanssa ”melkein joka päivä” tai ”joka päivä” syövät ovat todennäköisesti 15 prosenttia vähemmän ylipainoisia.

On valtava etu, kun perhe omaa on kodissa koulutetun ravintoterapeutin, lisäksi taitavan kokin! Nainen, joka

uhrautuu ja tarjoaa perheelle *ravitsevaa* ruokaa, on korvaamaton aarre. Voimmeko edes mitata, kuinka suuri hyöty on, kun perhe välttää sairauksia, on energisempi ja terveys kohoaa?

Ravitsemukselliset edut ovat ainoastaan peruslähdekohta. Kiireisen päivärutiinin päätteeksi illallisen pitäisi olla perheen jäsenille erityinen, tervetullut yhteen kokoontumishetki, joka luo yhteenkuuluvuutta, emotionaalista tasapainoa ja vakauttaa kaikkien perheenjäsenten, etenkin nuorempien elämää.

Saavutettu arvo on mitattavissa. Yhdessä Columbian yliopiston tutkimuksessa todettiin, että perheissä, joissa tuskin koskaan aterioitiin yhdessä, nuoret käyttivät 72 prosenttia keskimäärisiä teinejä todennäköisemmin huumeita, tupakkaa ja alkoholia. Illallista vanhempiansa kanssa alle kolme kertaa viikossa syövät tupakoivat ja joivat alkoholia todennäköisemmin kuin vanhempiansa kanssa kuusi kertaa viikossa aterioineet.

On selvää, että perheateria on suuri siunaus, keino, jonka kautta vanhemmat kykenevät osallistumaan lastensa elämään ja rakentamaan vahvan lapsia loppuelämän kantavan siteen.

Tee kaikkesi *istuaksesi yhdessä perheen kanssa päivittäin päivälliselle–ja jopa aamiaiselle–ainakin niin usein kun mahdollista*. Rakennat läheisyyttä ihmeellisesti. Jopa pikainen 20–30 minuutin säännöllinen yhdessäolomieluiten joka päiviä–voi saada aikaan huomattavan suuren eron.

Tärkein ainesosa

Perheillallinen on päivän tärkein ateria, mutta mikä on sen tärkein ainesosa? RAKKAUS. Sananl. 15:17 ilmoittaa:

”Parempi vihannesruoka rakkaudessa kuin syöttöhärkä vihassa.” Jopa niukka illallinen on nautittava rakastavassa seurassa.

Liian monet perheet aterioivat television edessä vaihtamatta sanaa. Kun molemmat vanhemmat käyvät työssä ja lapset koulussa, illallinen on koko perheen kaipaama tilaisuus kokoontua yhteen keskustelemaan päivästä. Illallinen on tilaisuus tulla yhteen jakamaan, kuuntelemaan, nauramaan, vahvistamaan yhtenäisyyttä ja rakkauden siteitä. Se tarjoaa puolisolle ja lapsille kokemuksen suuremmasta mittakaavasta.

Ruokailu yhdessä tarjoaa lisäksi tilaisuuden kasvattaa keskustelutaitoa, oppia *antamaan* ja oppia *osallistumaan* vilkkaaseen keskusteluun. Saavu aterialle mielenkiintoisia, hyödyllisiä aiheita mielessäsi – älä anna keskustelun käydä latteaksi eikä jäykäksi. Kannusta lapsia valmistamaan muutama keskustelunaihe, esim. vitsi, päivän tapahtuma, kysymys, ajankohtaistapahtuma tai pohdittava Raamatun opiskelun kohta. Nämä auttavat perhettä ajattelemaan asioita, joita jakaa perheillallisella, lisäksi opettavat ajattelemaan muita ja pitävät perheen koko päivän mielessä.

Harjoitus parantaa keskustelutaitoa, mutta vielä toivottavammin opastaa NAUTTIMAAN toisten seurasta. Jaatte itsestänne enemmän, nauratte yhdessä enemmän – opitte jopa kiusoittelemaan rakkaudessa ja nauramaan *itsellenne* lisääntyvästi, olemaan ottamatta itseänne liian vakavasti. Keskustelette lisääntyvästi yhteisitä suunnitelmista ja toteutatte monia asioita yhdessä.

Perheillallinen edustaa *yhteen kokontumista*. Toveruus ja ”leivän murtamisen” liittyvä lämpö löytyvät Uudesta testamentista. Ilmaisuuksia edustaa ensimmäisen vuosisadan seurakunnan jäsenten nauttimaa yhteyttä (esim. Apt. 2:42,46; 20:7). Jumala rakastaa ”perheaterioita”.

Kaikkivaltias Jumala tahtoo ”murtaa leipää” kanssamme! Olemme Jumalan perhe, ja Isä ja Poika haluavat aterioida kanssamme. Kristus kertoo meille tällä Laodikean aikakaudella: ”Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin *minä käyn hänen tykönsä sisälle ja ATERIOITSEN hänen kanssaan, ja hän minun kanssani*” (Ilm. 3:20). Ateriointi viittaa päivän pääasiallisen (tai ilta-) aterian nauttimiseen. Kyseessä ei ole pelkästään syömisestä. *Thayer’s Lexicon* ilmoittaa, että ilmaisu tarkoittaa ”JAKAA... INTIIMEIMMÄSSÄ JA AUTUAIMMASSA YHTEYDESSÄ”. Kristus tulee meihin ja aterioi kanssamme ja me hänen kanssaan läheisessä, ilon yhteydessä!

Raamatusta löytyy kauniita esimerkkejä, kuinka Jumala on toivonut aina aitoa, erityistä ystävyyttä valittujensa kanssa. Kun Jumala vapautti Israelin Egyptin vankeudesta, hän saattoi kansan Siinaille ja antoi sille lakinsa (2. Moos. luvut 20–23), minkä jälkeen Jumala sinetöi Israelin kanssa solmimansa avio-liiton (2. Moos 24:3–8). Mitä Jumala teki seuraavaksi? Jumala isännöi 74 Israelin johtajalle *hääaterian* kaltaisen aterian. ”Ja he näkivät [näyssä] Israelin Jumalan... Eikä hän kajonnut kädellensä israelilaisten valittuihin, ja he katselivat Jumalaa, söivät ja joivat” (jakeet 9–11). Tämä Vanhan liiton vahvistamiseen liittyvä juhla viittaa tulevalle profeettiselle aterialle Aviomiehemme kanssa *Uuden* liiton täyttymyksessä: ”Autuaat ne, jotka ovat kutsutut *Karitsan hääaterialle*” (Ilm. 19:9)

Nauti perheaterioista! Ne sisältävät innostavan vision. Tee aterioista tärkeä osa perhe-elämääsi.

Sapatti-illallinen

TÄRKEIN perheateria on SAPATTI-illallinen. Sapattiin johtava perjantai-illallinen on ainutlaatuinen, hieno

tilaisuus. Jumala ilmoittaa, että sapatin tulee olla ILOPÄIVÄ (Jes. 58:13). Kun aherrat tehdäksesi perjantain iltateriasta viikon erityisimmän aterian, edistät sapat-tilaa. Koko perhe odottaa sapattia läpi viikon. Kaunis iltateria aloittaa sapatin juhlavasti.

Kata ja koristele pöytä erityisen kauniisti käyttäen taitettuja lautasliinoja ja jopa kukkakoristuksia. Pukeudu kauniisiin vaatteisiin, kuuntele ylentävää rauhoittavaa musiikkia, sytytä kynttilät. Nauti ateriasta. Kohota keskustelu sapatin tasolle. Nauti jälkiruokaa.

Kaikki nämä erikoiset asiat ovat entistä erityisempiä, kun et nauti niistä arkiviikolla. Ruokavalion viikolla yksinkertaistaminen ja makean välttäminen korostavat sapattiaterian nautittavuutta ja juhlallista luonnetta.

Sapatti kuvaa huomisen maailman yltäkülläistä elämää. Se on verrattavissa joka viikon lopussa saapuvaan pieneen lehtimajanjuhlaan, miksi on sopiva asia tehdä sapattiateriasta juhla. Jumala rakensi elämäämme luonnollisen rytmin, joka ylläpitää vision tuhatvuotisesta valtakunnasta.

Aterian ei tarvitse olla monimutkainen-pienille lapsille jopa tavallinen ateria on erityinen kun sytytät kynttilän. Lisäksi viikon aikana pienimuotoinen herkuista luopuminen auttaa sekä lapset että vanhemmat ennakoimaan, odottamaan sapattiateriaa *koko viikon*.

Lisäetu-ei vain sapattiaterioille vaan kaikille perheaterioille-on tilaisuus opettaa, kouluttaa ja asettaa lapselle esimerkki, kuinka syödä oikealla tavalla. Oppi on tähteellinen. Koululaiset syövät keskenään ja jopa aikuisten läsnä ollessa usein varsin karkealla käytöstavalla. Pöytävät ovat pieni, mutta merkittävä osa osoittaa kohteliaisuutta ja toisen kunnioittamista. Lapset-ja

aikuiset–vaativat vahvistusta hyvillä pöytätavoilla, joka tapahtuu ainoastaan perheen aterioissa säännöllisesti yhdessä. Muodollisemman sapattiatieran myötä lapsesi oppivat käyttäytymään sulavasti hienossa ympäristössä.

Perhesapatti

Sapatista puhuttaessa, millainen on kotisi viikkosapatti? Mitä lapsesi ajattelevat sapatista? Onko se todellinen ”ilopäivä”? Isän ollessa kotona ja äidin ollessa vähemmän kiireinen, sapatti tarjoaa perheelle ainutlaatuisen tilaisuuden yhdessäoloon. Ja silti *sapatin todelliseksi ilopäiväksi koko perheelle* vaatii *ponnistelua*.

Ehkä vaikuttaa, ettei sapatti sisällä tarpeeksi perheaikaa. Voitko korjata asian? Löytyykö sapattina aikaa vieviä toimia, jotka voit toimittaa etukäteen? Kokoa jo torstai-iltana tai ennen perjantain auringonlaskua tavarat jumalanpalvelusta varten, silitä vaatteet ja kiillota kengät, tee suunnitelmia lauantai-iltaa varten–nämä ovat yksittäisiä asioita, jotka riistävät Jumalan pyhää aikaa. Voit opettaa etukäteen valmistaessasi lapsillesi. Auta huonetta perjantaisi siivotessa tai muita askareita valmistaessa lasta ymmärtämään, että hän valmistautuu Jumalan sapattia varten, joka on erityinen aikaa, jona emme tee työtä.

Miten käytät parhaiten aikaa koko perheen yhdessäoloon? Sapattina pidättäydymme toimittamasta omia asioitamme ja omia nautintojamme (Jes. 58:13). Miten varmistamme, ettei pyhä aika ole pelkkä kieltojen päivä? Miten kohotamme sapatin *viikon kohokohdaksi* sekä itsellemme että lapsillemme?

Tehtävämme on opettaa sapattina (5. Moos. 6:7). Suunnittele viikolla aktiivisesti sapattiin liittyvää ikätasoisia opetusta. Hanki raamattuaiheinen värityskirja, opeta

värittäessä sivun sisällöstä. Kuvitettu raamattukertomus on hyvä opetusväline; lukekaa *The Bible Story*-kirjaa. Pelaa Raamattu-tietovisaa, Raamattu-muistikortteja, aakkossanapeliä Raamatun sanoista. Järjestä perheen raamattutunti-jossa selität sananlaskun tai luet Raamatun sankarista. Lapsen kasvaessa oppitunnit muodostuvat tähdellisemmäksi sisältäen senhetkisiä elämän kysymyksiä. Opeta ja puhu luomisesta lapselle sapattiaamukävelyllä. Järjestä ”prinsessa ja prinssi”-koulu, jossa opetat käytöstapoja, etikettiä ja Jumalan kuninkaallisena elämisestä.

Matka jumalanpalvelukseen sujuu mielikuvitusta käyttäen tuottavasti. Opeta lasta kuuntelemaan ja tekemään muistiinpanoja jumalanpalveluksen aikana kykynsä mukaan. Oma Raamattu ja erityinen muistikirja auttavat arvostamaan asiaa. Anna kiitosta edistymisestä. Anna lapsen ajoittain osallistua jumalanpalveluksen jälkeiseen keskusteluun–mikä on varsin opettavaa. Järjestä tilaisuuden tullen ajanvietto saman ikäisten seurakunnan lasten kanssa.

Lähtökohtana on, että sapatiti sisältää ainutlaatuisen etuoikeuden–sekä vastuun–perheen ja lasten yhdessäololle. Tee sapatista positiivinen ja mieltä kohottavasiunauksen aika–ylimääräisten mahdollisuuksien päivä, ei menetettyjen mahdollisuuksien päivä. Opeta perheesi rakastamaan sapatia! Kun ponnistelemme tehdäksemme sapatista erityislaatuisen, Jumala siunaa ponnisteluamme, ja sapattipäivä muodostuu ilopäiväksi koko perheelle.

Muu aika kotona

Kuinka paljon aikaa perheesi viettää yhdessä iltaisin? Työpäivän päätyttyä on helppo haluta vetäytyä

väsyneenä lepäämään. Päivällisen jälkeen saattaa nousta kiusaus tarkistaa sähköposti ja avata televisio. Vietä näiden sijaan aikaa perheen kanssa. Illan tunnit ovat arvokkaita. Hyödynnä ne parhaalla mahdollisella tavalla.

Vietä aikaa lastesi kanssa. Leiki heidän kanssaan; opeta ja auta. Ota selville, mitä he ovat tekevät, mitä he ovat oppineet ja puuhaavat koulussa. Auta läksyjen kanssa, ota aktiivisesti osaa koulutukseen. Lasten koulumenestys korreloi vahvasti vanhempien osallistumisen kanssa. Tutkimukset ovat osoittaneet, että nuoret menestyvät koulussa sitä paremmin mitä enemmän aikaa he viettävät vanhempien kanssa–ei vain ruoka-aikoina, kotitehtäviä tehden tai lukiessa, mutta jopa toimissa *kodin ulkopuolella*–kuten eväsretkellä ja urheillen.

Luokaa edistymistavoitteet jokaiselle lapselle ja koko perheelle.

Keskustelemalla perheen jäsenet *tutustuvat toisiinsa*. Kommunikointi on ratkaiseva tekijä. OPI TUNTEMAAN lapsesi, ja varmista, että HE TUNTEVAT SINUT. Lasten pitäisi haluta puhua ja jakaa kanssasi. Monet nuoret haluavat puhua ongelmistaan ja haasteistaan mieluummin ikätovereidensa kuin vanhempiensa kanssa. Näin ei pitäisi olla. *Kuuntele* tosissasi. Opi tuntemaan lapsesi asenteet ja ajatukset, sekä ystävät. Varmista, että *tunnet* lapsesi todella! Auta häntä tutustumaan itseesi. Jaa kokemuksiäsi ja ajatuksiasi. Kerro työstäsi. Laajenna lasten maailmaa jakamalla omaasi.

Ota kotiprojektissa lapsi mukanaan, vaikka tehotomasti taputtamaan jokoavaimella tai katsomaan kuistilta kuinka leikkaat nurmikkoja. Mitä enemmän lapsi osallistuu, sen parempi, turvallisuuden

salliessa. Tyttären kanssa liiterin oven korjaaminen vie enemmän aikaa, mutta vaikutus on menetetyn ajan arvoinen.

Ajattele hyödyllisiä, rakentavia taitoja, joita voit opettaa lapsillesi. Salli suorittaa taitojen ylärajalle, ja vähän enemmän. Iän kasvaessa säännöllisesti yhdessä työskenteleminen iskostaa hyvän työmoraalin. Demonstroij ja opeta fyysisiä haasteita, ahkerasti työn loppuun suorittamista–ulkona pihatöissä sekä sisällä kotia korjatessa. Jaa lokaiselle perheenjäsenelle joka-päiväisiä askareita, esim. pihatöitä, lehtien haravointia, kodin ylläpitoa, autojen pesemistä, valmistautumista viikkosapattiin ja vuosittaisiin sapatteihin, perheen yhteisten tavoitteiden suunnittelemista. Perhe kasvaa yhteisten hankkeiden myötä läheiseksi.

EPÄITSEKÄS VANHEMMUUS on avain vakaan, menestyssekkään lapsen luomiseksi. ”Älä anna perheelle ainoastaan *tavaroita*”, opastaa kirjailija ja perheen puolestapuhuja Rebecca Hagelin, ”ANNA ITSESI” (kirjasta *30 Ways in 30 Days to Save Your Family*, 30 tapaa 30 päivässä pelastaa perheesi, kursivointi lisätty).

Pyri tästä tietoisesti jäämään kiinni vakiotoimintoihin; luo tapoja piristää perheesi elämää. Tervehtikää toisianne aamulla hymyillen ja halaten. Herätkää jonain aamuna puoli tuntia tavallista aikaisemmin erityisaiomiselle. Investoi ylimääräistä energiaa, tee yhteisajasta iloisempi ja hauskempi.

Perheesi on kuin kaunis puutarha, joka ei kukoista laiminlyömyllä, vahingossa tai satunnaisin toimin. Perhe vaatii iloa tuottaakseen runsaasti ahkeraa työtä, huomiota ja huolenpitoa: Kastelua, ruokkimista, väärin käytäntöjen ja tapojen kitkemistä, viljelemistä ja varjelemista.

Toimikaa yhdessä

Lapsia tulisi opettaa ja kannustaa ”ajattelemaan perhettä”. Ihannetapauksessa perhepiiri on lapselle hauskin, mielenkiintoisin ja tyydyttävin paikka. Jos se ei ole, lapsi etsii tyytyväisyyttä ja toimintaa muualta. Kaikki lapset tarvitsevat säännöllistä toimintaa. Vanhempien tulisi tunnistaa tämä asia ja työskennellä tarjotakseen oikeanlainen innostava, kiinnostava ympäristö. Sen sijaan, että lapsi on ”itseksensä jätetty” (Sananl. 29:15, alkuteksti), tuuliajolla, hänen pitäisi pystyä kanavoimaan omaamansa energia perheen yhteydessä. Tämä aikaa ja vaivaa vievä asia on erittäin tärkeä.

Suunnittele iloisia tapahtumia ja toimia. Pyri suunnittelemaan säännöllistä toimintaa koko perheelle – ainakin viikoittain. Erityistilaisuuksien ei tarvitse olla kalliita eikä edes kodin ulkopuolisia – pystyt tekemään paljon kotona.

Viikkorutiini auttaa asiassa. Yksi erinomainen tapa on **VIIKOITTAINEN PERHEILTA** –yhteinen erityisaktiviteettiaika. Kerätkää yhdessä ideoita, tarjoa lapselle tilaisuus esittää omia ideoitaan. Tee perheillasta mieluisa tilaisuus, jota jokainen odottaa. Käytä mielikuvitustasi. Tärkeintä on, että opitte tekemään asioita perheenä.

Järjestä lapsia miellyttävä illallinen. Valmistakaa ruoka yhdessä. Käyttäkää keittokirjoja, käykää ostoksilla ja valmistakaa ateria yhdessä. Pelatkaa lautapelejä. Pelatkaa fyysisiä pelejä kuten piilosillaoloa tai painiotte-luita. Järjestäkää musiikki-ilta. Järjestäkää olohuone-tanssit. Järjestäkää rakennushanke. Opetelkaa yhdessä uusi harrastus.

Tee perheen yhteisestä ajasta *vuorovaikutteinen*, mikä tarkoittaa median käytön rajoittamista. Jopa *yhteisen* filmin katsominen on yleensä ajan haaskausta, rakentaa

harvoin perhettä. H. Armstrong kirjoitti–ennen internetiä, streaming-palveluja, henkilökohtaisia tietokoneita, tabletteja ja älypuhelimia – ”Elokuvat tuovat ’iloja’ näköaistin ja äänen kautta. Lapset viettävät päivässä tunteja valmiin unelman tarjoavan ’yksisilmäisen hirviön’ edessä. Väärinkäyttö ei tylsytä ainoastaan mieltä, televisio on ollut ensisijainen välikäsi, jonka kautta perheen vastaisen toimet ovat saattaneet kuolettavan myrkkynsä nuorten ja aikuisten mieliin” (kirjasta *The Missing Dimension in Sex*, Seksistä puuttuva ulottuvaisuus). Jos päätät järjestää perhe-elokuvaillan, varmista, että ohjelman katsominen kannattaa sen syömät arvokkaat minuutit ja tunnit.

Monet nykylapset istuvat mieluummin sisällä elokuvia katsellen tai videopelejä pelaten sen sijaan että juoksisivat, kalastaisivat ja kiipeäisivät ulkona puuhun. Kaupungistuminen on kääntynyt eilisen avometsät kaupunkiasutukseksi ja ostoskeskuksiksi, kutistaneet useimpien nuorten maailman. Samaan aikaan–kiitos television, elokuvien, videopelien ja internetin–nuorten *virtuaalimaailma* on laajentunut dramaattisesti: Meluisa, hypermaailma, joka ei vaadi mielikuvitusta eikä toimintaa.

Muutama 1880-luvulla kirjoitettu kirja opastaa käden taitoja nuorille. *The American Boy's Handy Book* Amerikkalaispojan käsikirja, sisältää veitsen tekoa, lintujen tarkkailua, veneiden rakentamista. Osa kirjan otsakeista kuuluu: ”Kotitekoisia metsästyslaitteita ym.”, ”Käytännön eläinten täyttöö pojille”, ”Lumisota”. *The American Girl's Handy Book*, Amerikkalaistytön käsikirja sisältää mm. miten tehdä kipsisiteitä, miten päällystää tuoli, maalata posliinia, uusia vanhoja huonekaluja. ”Kuinka tehdä riippumatto” kertoo: ”Riippumaton

tekeminen ei ole vaikeaa; kuka tahansa voi neuloa vahvan mukavan maton alle 50 sentillä. Yhteen riippumattoon tarvittavia materiaaleja—ovat noin 9 tuumaa pitkä neula (tämä voidaan veistää hikkoripuusta tai saarnista, tai ostaa 10 sentillä); kaksi halkaisijaltaan 2½ tuumaista rautarengasta, jotka maksavat noin 5 senttiä; kaksi verkkotikkua, yksi 20 tuumaa pitkä ja 8 tuumaa leveä molemmin puolin viistottu: toinen 9 tuumaa pitkä ja 2½ tuumaa leveä, viistottu pitkästä reunasta; voit tehdä ne itse mistä tahansa puusta.” Hienoa! Lapset olivat 1880-luvulla neuvokkaampia! Olemme tänään kykenemättömämpiä, koska olemme tottuneet, että kaikki tehdään valmiiksi.

Meidän tulee määrätietoisesti tarjota lapsille säännöllisiä, stimuloivia haasteita. Etsi jatkuvasti tilaisuuksia pitää lapset aktiivisina, harjoittaa mielikuvitusta, työskennellä käsillä, näytä, mitä he voivat saavuttaa ahertamalla. Näyttää esimerkilläsi, miten osallistua tarmokkaasti reaaliaikailman aktiiviteetteihin—tee mitä voimalasi tehdyksi saat.

Menkää illalla ulos. Menkää paikallispuistoon perheen kanssa kävelylle tai juoksulenkille. Liikkukaa yhdessä. Urheilkaa. Järjestäkää perhepalloa. Käykää läheisessä järvessä uimassa. Telttailkaa takapihalla. Ajakaa maaseudulle eväretkelle. Järjestäkää sunnuntaiperhevaellus. Säästäkää ja matkatkaa rannikolle.

Kutsu lasten ystävät ajoittain yöksi. Koordinoi yhden tai muutaman perheen kanssa ystävällinen jalkapallo- tai pesispeli. Nähkää vaivaa ja kutsukaa toisia perheitä kylään. Kootkaa suurperhe kiitospäiväksi.

Osallistukaa ryhmätoimintoihin seurakunnassa, koulussa sekä toisten henkilöiden tai perheiden kanssa järjestämiin tapahtumiin: eväretkille, uintiretkille,

perheurheiluun, retkeilemään, kalastamaan. Tiedosta kuitenkin, että ryhmätoiminnassa perheenjäsenesi saattavat jakaantua usein eri aktiviteetteihin. Varmista, että jos näin käy, et käytä ryhmätilaisuutta yksityisen perheajan ja yhdessäolon korvikkeena.

Kun vietätte aikaa yhdessä, tartu tilaisuuksiin ja viittaa lapsi Jumalan puoleen ja Jumalperheen elämäntapaan. Kertaa 5. Moos 6:6–9 ja 11:18–21, jotta saat kuvan, kuinka aktiivinen ja vuorovaikutteinen Jumala tahtoo meidän olevan lastemme kanssa – ja kuinka *jumalakeskeinen* kontaktin tulisi olla. Meidän tulee opettaa kaikkien toimintojen yhteydessä lapsillemme Jumalasta. Huomaa, että Mooses kirjoitti ”kun”, ei ”jos”, Meidän on määrää opettaa lapsillemme, *kun*, ei *jos* kotona istuessamme (kuten perheaterioilla!) ja tietä käydessämme – *yhdessä tekemällä!*

Kyllä, Jumala kääkee meitä opettamaan lapsillemme, kun *teemme aktiivisesti asioita* heidän kanssaan! Perheen yksityinen aika tarjoaa erinomaisen tilaisuuden opettaa todellisia elämänarvoja. Koko perheen kanssa vietettävä aikaa on korvaamaton.

Perheperinteet

Perheperinteet ovat erinomaisen hyödyllisiä, luovat vakautta, hyvinvointia, vakauttavat säännöllisen elämänyhtymien ja yhteyden. Perinne voivat olla kuin suojakaide, joka pitää oikealla tiellä.

Perinne on ”peritty, vakiintunut tai tavaksi tullut ajattelu-, toiminta- tai käyttäytymismalli; tiedon, uskomusten ja suullisten tai esimerkkitaapojen sukupolvelta toiselle eteenpäin saattamista” tai ”sosiaalisen asennekulttuurin, taapojen ja instituutioiden jatkuvuutta”

Merriam-Webster -sanakirja esittää. Jumala asetti valitulle kansalleen Israelille monia perinteitä. Perheperinteet auttavat rakentamaan tiukan sidoksen perheellesi.

”Huomaat tai et, on olemassa ainoastaan kaksi toimintamallia”, Plain Truth -lehti totesi lokakuussa 1984. ”Joko rakennat mielekkäitä, kestäviä perinteitä perheellesi tai ajaudut perinteettömään malliin, joka erkauttaa perheesi jäsenet yhä kauemmaksi toisistaan.”

Monet asiat voidaan muokata perheperinteeksi. Perinne voi olla yksinkertainen vuosittainen perhetelttaretki tai säännöllinen perhekokoontuminen. Suurperheen kanssa kokoontuminen on erinomainen keino edistää yhtenäisyyttä.

On erityisen tärkeää, että lapsesi omaa hyvät suhteet isovanhempiinsa. Jumala tahtoo kasvattaa lapsiaan useiden sukupolvien heistä huolehtiessa, opettaessa, muistuttaessa muinaisista tavoista, historiasta, perheperinteistä. Jumalan tarkoituksena oli, että perheen perinne, perimätieto ja historia rikastuisivat joka sukupolven myötä.

Perheperinne saattaa olla ammatti tai harrastus, jonka isä opettaa pojalleen. Se saattaa olla kulinaaritaito, jonka äiti opettaa tyttärelleen. Moiset perinteet antavat lapselle jotain, josta muistaa vanhempiensa ikääntyessä.

Osa perheistä omaa syvään juurtuneet perinteet. Jos sinun perheesi ei omaa, älä jätä missään tapauksessa perheperinteitä huomiotta.

Ajattele elämän syklejä-viikoittaista sapattia, vuotuisia juhla-aikoja, vuodenaikoja. Etsi koko perheen hauska tekeminen tai arvokas asia oppia, joku säännöllinen tapahtuma, kuten matka kansallispuistoon tai erityinen loma. Perheesi vahvistuu tämän tapaisten yhteen liittyvien kokemusten kautta.

Käytä perheperinteitä perheen yhdistämisen lisäksi myös opettamaan perheelle Jumalasta ja Jumalan suurenmoisesta rakkauden laista.

Tilaisuutesi!

Omaatko iloisia muistoja omasta lapsuudestasi? Muistatko ehkä eväsretken järven rannalla serkkujen luona, kun voitit pelissä, opit ratsastamaan hevosella tai lomamatkan. Lapsille moiset ihastuttavat muistikuvat ovat muistoja perheestä, ystävistä ja hauskanpidosta. Lapset eivät kuitenkaan ymmärrä, että tilanteet syntyivät yleensä vanhempien *tietoisesta päätöksestä* ja *ponnisteluista*. Isäsi lähti aikaisin töistä viedäksesi sinut huvipuistoon. Vanhempasi säästivät kuukausia vieraillakseen serkkujen luona vuoristossa. He varasivat aikaa kyetäkseen kuulemaan musiikkiesityksiäsi.

Vanhempasi nauttivat kokemuksista kanssasi, mutta he panostivat, suunnittelivat ja varasivat resursseja. Jos vanhempasi olisivat keskittyneet omaan kehityksensä ja työhönsä sinun kehityksesi sijaan, nämä onnelliset hetket olisivat jääneet tapahtumatta.

Nyt *sinä* olet vanhempi. Nyt on sinun vuorosi luoda iloisia tilaisuuksia perheellesi. Varaa aikaa yhteisiin toimintoihin. *Suunnittele* aikaa yhdessä, sekä laadullisesti ja määrällisesti – sillä toiminnot eivät tapahdu itsestään. Sinä saatat ne tapahtumaan.

Anna itsestäsi – aikaa, energiaa, rahaa, resursseja – arvokkaaseen perheaikaan. Työskentele tarjotaksesi runsaita kokemuksia, jotka saavat lapsesi RAKASTAMAAN PERHE-ELÄMÄÄ! Rikas perhe-elämä saa odottamaan ilon täyttämää elämää Jumalan perheessä ikuisesti!

SEITSEMÄN ASKELTA LAPSEN TEKNIIKAN VÄÄRINKÄYTÖLTÄ SUOJELEMISEKSI

MUISTA, ETTÄ LAPSENKASVATUKSEN PERUSPERIAAT-teisiin kuuluvat rakastaminen, kasvattaminen, kiinnostuksen osoittaminen, opettaminen, avoimesti keskusteleminen ja kurinpito. Tässä muutamia tapoja soveltaa periaatteita teknologian kielteisten vaikutusten lapseesi ja teiniisi torjumiseksi.

1. Pohdi huolellisesti seurauksia ennen kuin varustat lapsen tai nuoren älypuhelimella ja pikaviestintillä. Ymmärrä, että kännykkä tarjoaa lapselle vapaat kädet. On viisasta olla luottamasta nuoreen, kun valtaosa aikuisista ei kykene vastustamaan kiusausta vierailta internetin sopimattomilla verkkosivuilla. Useiden raporttien mukaan moni teini-ikäinen lähettää alastonkuvia itsestään pikaviestinsivustoilla. Jos lapsi tarvitsee kännykän, harkitse kännykkää ilman internetyhteyttä.

2. Salli elektronisen laitteen käyttö vain näkyvällä paikalla. Lisa sisältää tietokoneet, iPadit, iPodit, älypuhelimet ja muut elektroniset laitteet, joilla on pääsy internetiin. G. Flurry on kannustanut painokkaasti käytäntöä jo vuosia. 1. marraskuuta 2006 American Academy of Pediatrics (AAP) totesi saman: "AAP suosittelee myös, etteivät vanhemmat salli lapsilleen televisiota eikä Internet-yhteyttä makuuhuoneessaan, sillä osa tutkimuksesta on todennut television makuuhuoneessa pitämisen, liikalihavuuden ja häirinneen unirytmien välisen yhteyden. Kolmen alle 10-vuotiaan äiti huomautti minulle: 'Kun sisältö on saatavilla kaikenlaisten mobiililaitteiden kautta, lapsi ei tarvitse televisiota etkä

internet-yhteyttä voidakseen katsoa viihdemediaa maku-huoneessaan–tai missä tahansa!” (*Huffington Post*).

3. Asenna vanhempien valvontaohjelmisto ja käytä sitä. Laitteiden käyttöjärjestelmät sisältävät toimivia vanhempien valvontaohjelmistoja, lisäksi voit asentaa ulkopuolisen lisäsuojan. Varmista, että asennat suojaukset kaikkiin laitteisiin, myös mobiililaitteisiin, läppäreihin, tietokoneisiin ja pelikonsoleihin. Asennetut ohjelmat ja sovellukset auttavat suojelemaan lapsesi kokemusympäristöä teknologiaa käyttäessä. Ota perusteellisesti selville, mitkä ovat tehokkaimpia turva-asennuksia ja kuinka ne asennetaan.

4. Rajoita tekniikan käyttö aikataululla. Tietokoneet ovat opiskelijoille hyödyllisempiä määräaikaaisessa käytössä kuin ympärivuorokautiseen käytössä. Ennalta määrätty tarkoitus–tutkielma, valokuvien editointi jne. – keskittää toimeen verkossa tai sosiaalisessa mediassa vailla tarkoitusta selaamisen sijasta. Toisin sanoen, auta lasta määrittelemään tehtävä, milloin se suoritetaan, ja varmista, että tapahtuu suunnitellusti!

5. Osallistu lapsen toimintaan. Älä pelkää häiritä yksityisyyttä. Valvominen kuuluu työtehtävääsi! Kun lapsi käyttää teknologiaa, ota osaa! Vastaaan tulee tilanteita, joissa lapsi ja nuori ei ole tarpeeksi kypsä päättämään oikeaa toimintatapaa. Monessa tapauksessa tehtäväsi on suojata lasta ja päättää, mihin ohjelmaan hänellä on pääsy, ennen kuin lapsi on kypsä päättämään, mikä on oikein ja mikä väärin, mikä on vaarallista ja mikä vaaratonta. Älä epäröi kysyä neuvoa pastorilta, kuinka toimia tietyssä tapauksessa. Jos lapsen ongelmana on nykyteknologian liika- tai väärinkäyttö, teknologia on tarpeellinen vain erityisessä kouluun liittyvässä lähiopetuksessa tai koulutehtävissä. Lisätietoa löydät sivulta

Vanhempien Internet-turvaopas (www2.fbi.gov/publications/pguide/pguidee.htm).

6. Vaihda sisäaktiviteetit ulkoaktiviteetteihin.

Ohjaa lapsi sosiaaliseen toimintaan, urheiluohjelmiin ja fyysisiin ulkotehtäviin. Tavoitteena on tasapainoinen elämäntapa. Päivä täynnä haastavia toimia murtaa halun ajasta elektronisten laitteiden parissa.

7. Esitä huolesi elektronisten laitteiden ja internetin käytöstä rehellisesti ja tosiasioihin perustaen.

Edistä avoimuuden ja rehellisyyden ilmapiiriä. Oma myönteinen esimerkkisi on paras mahdollinen vaikutusmalli. Tarkkaa elektronisten laitteiden ja internetin käyttöäsi. Ehkä sinun itsesi on aika muuttaa käytäntöä? Toimi vaadittavasti! Selitä lapselle, miksi olet huolissasi kännykkä ym. laitteista ja internetyhteydestä. Anna lapsen ymmärtää, että olet Jumalalle vastuussa kasvattamaan hänet Jumalan tien mukaisesti. Kun lapsi ymmärtää toimesi syyn, hän on todennäköisesti halukkaampi toimimaan toivotulla tavalla, esimerkkinä mukaisesti.

Ef. 6:4 käskee vanhempia kasvattamaan lapset ”Herran kurissa ja nuhteessa”, tarkemmin käännettynä ”opettaen ja kehottaen heitä Herran tahdon mukaan”. Jumala käskee meitä toimimaan ajoissa, aktiivisen hyökkäystaktiikan mallin mukaisesti.

ONNISTUNUT YKSINHUOLTAJUUS

YHDYSVALTAIN YKSINHUOLTAJAPERHEIDEN LAPSIMÄÄRÄ on lähes kaksinkertaistunut vuodesta 1960. Nykyisin noin kolmasosa amerikkalaislapsista–noin 15

miljoonaa–kasvaa ilman isää. Viisi miljoonaa useampi kasvaa ilman äitiä. Ilman isää asuvien lasten määrä on erityisen huolestuttava. Huolestuneet asiantuntijat ymmärtävät, että asialla on merkittävä kielteinen vaikutus näiden lasten henkiseen, sosiaaliseen ja emotionaaliseen kehitykseen.

Vaikein osa yksinhuoltajuutta on *hyväksyä tämä tosiseikka*, ja kattaa täysi *vastuu* vanhemmuudesta–sekä isän että äidin vastuu. Sinulla ei ole aikaa valittamiseen eikä itsesääliin. Ole positiivinen ja tunnusta, että et ole yksin! Lastenkasvatus on haastava tehtävä jopa kahden huoltajan perheelle. Kaikki vanhemmat tarvitsevat ajoittain apua lasten kasvattamisuralla. Älä häpeä äläkä pelkää myöntää, että tarvitset apua.

Kun toiset tarjoavat apua, ymmärrä, että rakkauden, opetuksen ja lapsesi oikaisun täytyy tulla sinulta itseltäsi! Jumala odottaa, että *sinä* kasvatat *onnistuneesti* omat lapsesi oikein. Kutsu Jumalan kumppaniksesi! Jos olet yksinhuoltajaäiti, älä unohda, että Jumalan yhteydessä omaat Isän ja Aviomiehen. Jos olet yksinhuoltajaisä, ymmärrä, että Jumala ohjaa Isänsä, miten oikaista ja hoivata lapsia (Ef. 6:4). Voit olla poikkeuksellinen yksinhuoltaja Jumalan järkähtämättömällä tuella!

Pohdi seuraavia perustavia raamatunjakeita. Olettaen, että olet elänyt ja elät *parhaillaan* hengellisesti oikein, Jumala ei sallisi sinun nykyistä tilannettasi, jollet kykenisi siihen. Lue, tutki ja mietiskele 1. Kor. 10:13, joka osoittaa, ettei uskollinen ja täynnä rakkautta sinua kohtaan oleva Jumala aseta sinua milloinkaan tilanteeseen, joka murtaisi sinut hengellisesti.

Lue, tutki ja mietiskele myös Room. 8:28. Kaikki asiat vaikuttavat yhdessä sinun ja lastesi parhaaksi, kun rakastat Jumalaa–mikä tarkoittaa että tottelet täysin

Jumalaa–ja olet kutsuttu hänen aivoituksensa mukaan. Jumala rakentaa ainokaista Perhettään. Sinä ja lapsesi ovat merkittävä osa tätä perhettä. Kun pysyt lähellä Jumalaa ja opetat myös lapsesi lähelle Jumalaa, koet ihmeellisiä asioita.

Tässä on muutamia käytännön toimi onnistuneena yksinhuoltajana toimimiseksi.

Aseta Jumala ensimmäiseksi

On raskasta toimia yksinhuoltajana, mutta joskus tilanne seurakuntaan kuulumattoman puolison kanssa saattaa olla jopa tätä vaikeampi. Monet asiat–työtehtävät, budjetti, ostos- ja kotityöt sekä lasten tarpeet vetävät huomiosi eri suuntiin. Vaikka olet yksinhuoltaja, älä unohda koskaan, että olet *kristitty*. Ensimmäinen *päivittäinen* prioriteettisi on etsiä *ensin* Jumalaa, Jumalan valtakuntaa ja vanhurskautta (Matt. 6:33). Oletko sitten tuore tai pitkäaikainen yksinhuolta, sinun on luotava tapa, noustava ennen päiväsi aloittamista aikaisin suorittamaan rukouksesi ja Raamatun opiskelusi. Muuten olet yksin!

Jeesus Kristus varoittaa kaikkialla Raamatussa rakkaudella, että saatana työskentelee parhaillaan kuumeisella raivolla meitä vastaan (Ilm. 12:12). Jos emme saa hengellistä voimaa rukouksen ja raamatunopiskelun kautta, olemme helppoja saatanallisen hyökkäyksen kohteita. Jokainen päivä tulee aloittaa aseistettuna vastustamaan yhteistä vihollistamme, ei vain itsepuolustukseksi, vaan myös lapsesi puolustukseksi.

Pyydä Jumalaa ohjaamaan sinua ja siunaaman päiväsi. Pyydä Jumalalta päivittäistä suojelua itsellesi ja lapsillesi onnettomuuksilta ja sairauksilta. Ennen kaikkea, pyydä Jumalalta voimaa lannistumista vastaan.

Keskitä osa raamatunopiskelusta Jumalan selkeisiin lupauksiin huolehtia tarpeistasi yksinhuoltajana (Fil. 4:19). Löytyy erityisiä lupauksia, jota voit pyytää täyttämään.

Esimerkiksi ”Herra... holhoo orvot ja lesket...” (Ps. 146:9). Tämä Jumalan lupaus auttaa kantamaan yksinhuoltajien taakkaa. Jumala ei rajoita, kuinka hän toimii. Lupaus sisältää hengelliset, taloudelliset, emotionaaliset sekä sosiaaliset tarpeet. Psalmi 68 ilmoittaa, että Jumala on ”orpojen isä ja leskien puolustaja” (jae 5), mikä tarkoittaa, että Jumala suojelee sinua ja lapsiasi kaikelta pahalta, kun käännyt tosissasi Jumalan puoleen. Psalmi 10 toteaa, että Jumala on ”orpojen auttaja” (jae 14). Viisas kuningas Salomo kirjoitti: ”Älä siirrä ikivanhaa rajaa äläkä mene orpojen pelloille. Sillä heidän sukulunjansansa on väkevä, ja hän ajaa heidän asiansa sinua vastaan” (Sananl. 23:10–11). Jumala on leskien ja orpojen voimallinen Lunastaja, joka puolustaa ja tukee sinua väkevällä voimallaan. Saatat lyhyellä aikavälillä kärsiä kuten muut ihmiset, mutta Jumala huolehtii kaikesta pitkällä aikavälillä–etenkin jos joku kohtelee sinua kaltoin.

Aseta Jumala ja Jumalan elämäntapa elämässäsi ensimmäiseksi. Luota, että Jumala antaa sinulle kaiken tarvitsemasi. Etsi Jumalan johdatusta kaikissa kohtaamissasi tilanteissa. Pyydä Jumalalta apua kohtaamaan ongelmiasi–kasvotusten–rohkeasti. Kun lähestyt Jumala, *odota*, että Jumalaa siunaa sinua–Jumala aikoo siunata sinua.

Etsi neuvoa pastorilta

Yksinhuoltaja tarvitsee vakaata neuvoa; kaikki ihmiset tarvitsevat. Kuitenkin, ainoana kasvattajana toimiminen

saattaa olla vaikea tehtävä-yksinhuoltajallamiehelle sekä -naiselle. Miehet ovat yleensä liian kovia, naiset liian pehmeitä. Yksinhuoltajana toimiminen tarvitsee ajatustyötä, koulutusta ja kokemusta oikean oikaisun tasapainon saavuttamiseksi. Salomo julisti: ”Missä ohjausta ei ole, sortuu kansa, mutta neuvonantajain runsaus tuo menestyksen” (Sananl.11:14). Viisas neuvo on korvaamaton. Itsepäisesti yksin ilman avunantoa kulkevat kärsivät usein tarpeettomasti vaikeuksia.

Jumala on asettanut pastorinsa seurakuntaan auttamaan kansaansa (Hepr. 13:17, 2. Kor. 1:24). Tämä sisältää varmasti myös yksinhuoltajat. Jumalan pastorit osaavat auttaa olemaan osaava vanhempi. He tietävät, milloin tarvitsevat apua ylemmältä portaalta, kun ongelma on riittävän vakava. Muista etsiä pastorin apua *ennen* kuin ongelma muodostuu varsin vaikeaksi. Positiivinen pastoritason-jatkuva-opastus on vähemmän tuskallista sinulle sekä lapsellesi. Esimerkiksi yksinhuoltajaäiti tarvitsee ohjausta, miten ohjata pojan raisua käytöstä. Yksinhuoltajaisä voi tarvita apua tyttöjen emotionaalissa ongelmassa. Tällaiset kysymykset on hyvä ottaa säännöllisesti esille. Jumalan pastorit ovat erinomainen korva monenlaisille huolenaiheille ja haasteille.

Säännöllisesti Jumalan pastoreilta neuvon etsiminen on tarpeellinen esimerkki lapsillesi. Lapsesi tarvitsee neuvoasi, ja myös pastorin neuvoa. Kun etsit neuvoa, lapsesi seuraavat esimerkkiäsi.

Apua perheeltä

Yksinhuoltajana toimiminen on kuin toimisi toinen käsi selän taakse sidottuna. Älä epäröi hakea apua sukulaisilta ja ystäviltä. Pyydä tarvitessa apua; esimerkiksi

lapsenvahtiapua kun tarvitset aikaa ajatella. Menestyneimmät yksinhuoltajat pitävät yhteyttä pastorin lisäksi perheeseen ja ystäviin.

Jos et kykene jostain syystä saamaan apua omalta perheeltäsi, hae apua *hengelliseltä* perheeltäsi. Jumalan perhe on juuri tätä varten!

Toisista huolehtimaan pyrkivät seurakuntalaiset pyrkivät auttamaan myös yksinhuoltajaperheitä. Valmistaudu vastaanottamaan tarjottu apu.

Seurustele vakaiden, onnistuneesti lapsensa kasvattavien seurakunnan jäsenten kanssa; opit paljon heitä tarkkaamalla. Tarvitset kokonaisvaltaisen tukijärjestelmän. Nojaa vahvojen, Jumalaa pelkävien perheiden apuun. Monet perheet ovat valmiita sisällyttämään perheesi toimintaansa.

Joskus pelkästään ymmärtäväinen korva on riittävä. Luotettava, hengellisesti suuntautunut jäsen, joka kuuntelee neuvoa tai mielipiteitä pakottamatta, on arvokas aarre. Kun löydät tällaisen ystävän, etsi hänen apuaan. Ratkaisu moniin vaikeuksiin tulee monta kertaa tunteesi jakamalla. Muista kiittää ystävän ajasta, ja ole itse valmis auttamaan.

Voit joutua hakemaan apua myös perheen ja ystävien ulkopuolelta. Esimerkiksi työtä tekevät pienten lasten yksinhuoltajaäidit ja -isät saattavat vaatia taloudenhoitajan apua—apua ruoan valmistuksessa ja siivoamisessa. Tämä ei ole aina mahdollista perheen budjetissa ja vanhempien lasten ja teini-ikäisten tuleekin auttaa kotitöissä. Ystävysty lapsen opettajien kanssa. Opettajat näkevät usein asioita, joita sinun voi olla vaikea havaita. Jos olet yksinhuoltaja avioeron seurauksena, saatat vaatia asianajajan apua. Jos olet yksinhuoltaja puolison kuoleman seurauksena, saatat tarvita taloudellisen

neuvonantajan apua. Toimi viisaasti. Etsi parhaiden ammattilaisten apua. Kurinpito-ongelmat vaativat yleensä pelkästään oman pastorisi apua.

Aseta perheaikataulu

Yksinhuoltajalla on monta roolia; äiti, isä, kodinhoitaja, elättäjä, kirjanpitäjä ja sairaanhoitaja. Roolit vetävät samaan aikaan moneen suuntaan! Tehokas toiminta vaatii organisaatiota.

Yksinhuoltajalla on taipumus antaa elämän luisua käsistä. Hallitse elämäsi. Järjestäydy! Laadi aikataulu itsellesi ja lapsillesi yhdessä. Tee päivittäinen lista. Aseta realistiset tavoitteet, aseta asiat tärkeysjärjestykseen. Muista, että aikataulu on opas, johon pyrit pitäytymään, mutta varaa aikaa myös aikataulusta poikkeaviin ennalta suunnittelelmattomiin tapahtumiin. Aikataulu antaa perheelle rakenteen, suunnan ja luo turvallisen ympäristön.

Helppo tapa asettaa aikataulu on kirjata se kalenteriin. Listaa jokaisen perheenjäsen tehtävät. Kun lapset auttavat ruoanlaitossa, siivouksessa ja pyykinpesussa, tämä keventää taakkasi. Lisäksi askareet opettavat vastuulliseksi ja tähdelliseksi ja hyödylliseksi perheen jäseneksi tuntemisessa. Kun lapset oppivat suorittamaan kodin askareet kunnolla, vapaudut toisiin toimiin.

Kehitä yksinkertainen arkistointijärjestelmä tärkeitä papereita, laskuja, kirjeitä, vakuutuksia jne. varten. Muista varata toimistoaikaa arkistointijärjestelmän ylläpitämiseksi. Aseta budjetti ja pidäydy siihen. Hallitsematon talous-elämä vailla budjetointia johtaa katastrofiin.

Pidä kotiympäristö järjestyksessä. Älä anna kiireisen elämän sallia sotkuista kotia. Anna pois, myy tai heitä pois tavarat, joita et tarvitse tai et käytä. Järjestä kaikille

käyttämillesi tavaroille oma paikka, jossa ne pysyvät jatkuvasti järjestyksessä. Kaksi raamatunjaetta asiasta, ”Jumala ei ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala, niin- kuin kaikissa pyhien seurakunnissa” ja ”kaikki tapahtu- koon säädyllyisesti ja järjestyksessä” (1. Kor 14:33,40).

Rakenna läheinen perhe

Paras tapa kompensoida yksinhuoltajaperheen vaikeuksia on rakentaa läheinen perhe. Läheisyys syntyy viettämällä yhdessä aikaa. Yhteinen aika on etusijainen asia aikataulussa.

Ota huomioon, että vanhemman menetyksen jälkeen lapsi kaipaa enemmän huomiota, varsinkin alussa, kuin normaalisti. Jokainen lapsi kokee vanhemman kuoltua olonsa turvattomaksi. Jokainen lapsi kokee hylkäämisen tunteita kun vanhemmat eroavat. Tehtäväsi on osoittaa empaattisuutta lastasi kohtaan. Lasta tukemalla opetat lasta tukemaan puolestaan sisarusiaan ja lopulta myös muita ihmisiä. Aikanaan jokainen vahvan, yhtenäisen perheen jäsen kasvaa ja oppii antamaan ja vastaanot- tamaan emotionaalista ja moraalista tukea. Kun yksi perheenjäsen masentuu, toiset tarjoavat vakautta ja rohkaisua. Miten rakennat tällaisen läheisyyden?

Yksinhuoltajaperheet tarvitsevat säännöllisiä ateriat-aikoja. Harva perhe aterioi enää yhdessä. Ruokai- luajat tarjoavat perheelle yhdessäoloa, turvallisuutta ja kommunikointia. Ateriointikeskustelu on menetetty taide nyky-yhteiskunnassa. Sammuta televisio, tabletit, älypuhelimet ym. aterioidessa. Käytä aika järkevästi, jaa ajatuksia, tunteita ja huolia. Puhua positiivisista asioista, esim. tavoitteista ja kuinka Jumala on puut- tunut asioiden kulkuun päivän aikana.

Vanhempana johdat keskustelua. Kannusta varautumista lasta puhumaan. Esitä erityisiä kysymyksiä: Mikä oli päiväsi mielenkiintoisin asia? Mitä hyvää sinulle tapahtui? Kerro lapsille, millainen oma päiväsi oli. Kun kommunikoit avoimella ja rehellisellä tavalla, lapsesi oppii toimimaan samalla tavalla. Muista antaa lapsen kertoa, mitä hänellä on mielessään. Opi tuntemaan, mistä lapsi on kiinnostunut, ja ohjaa ja yhdenmukaista sitten kiinnostuksen kohteet Jumalan lakejen ja teiden mukaisiksi.

Kuuntele tarkkaan, esiintyykö koulussa ongelmia. Ongelmat voivat liittyä oppimiseen sekä oppilaisiin. Voit ehkäistä huonon arvosanan osallistumalla läksyjen tekoon. Kaikki lapset tarvitsevat ajoittain apua. Älä häpeile etsiä apua, kun toteat ongelmia. Jos rakennat hyvän suhteen lapsesi opettajaan, opettaja voi tarjota positiivista tukea lapsellesi.

Osallistu mahdollisimman moniin koulutapahtumiin. Henkilökohtainen osallistuminen kannustaa lasta suuresti, lisäksi se on paras tapa tarkata lasta ja tutustua lastesi ystäviin. Tee kodistasi nuorisotoiminnan keskus. Anna lapsesi kutsua ystäviä kotiin läsnä ollessasi, kun voit valvoa toimintaa. Ohjaa lapset pois henkilöiden parista, joilla saattaa olla negatiivinen vaikutus. Opetta lapsesi valitsemaan ystävänsä viisaasti.

Maksimoi viikonloppu lasten kanssa. Sapatti on ihanteellinen aika yhteiseen perheen raamattuopetukseen ja rukoukseen. Tietenkin varaat myös viikolla aikaa opettaa Jumalasta ja rukoilla lapsen kanssa. Sapattina aikaa on enemmän.

Kannusta lasta osallistumaan kaikkeen seurakunnan tukemaan nuorisotoimintaan. Seurakuntalaiset asuvat hajallaan, paikallistoiminta innostaa Jumalan

seurakunnan nuoria. Kaikkia nuoria pitäisi rohkaista osallistumaan Jumalan Filadelfian seurakunnan nuori-soleirille. Seurakunta järjestää eri lehtimajanjuhla paikakunnilla myös erityisiä nuorille tarkoitettuja aktiviteetteja. Käytä kaikkia tilaisuuksia hyödyksi.

Sunnuntai on ihanteellinen päivä perheen yhteiselle toiminnalle. Työskennelkää kotona yhdessä. Huoleh-tikaa yhdessä siivousaskareista, päivän ruokaostok-sista tai ruoanvalmistuksesta tulevalle viikolle. Ajan ja budjetin salliessa, käyttäkää päivä virkistykseen ja hauskanpitoon. Kaikki lapset tarvitsevat rentouttavaa hauskanpitoa vanhempiensa kanssa. Asia on varsin tähteellinen yksinhuoltajaperheessä. Perheen eväsuretki, vaellukset ja urheilutoiminta virkistävät perhepaineiden keskellä.

Oman perheen läheisyydenpidon lisäksi, älä unohda, että perheesi täytyy olla myös lähellä Jumalan perhettä. Osallistukaa säännölliseen sapattijumalanpalvelukseen. Viikoittainen aikaa Jumalan perheen kanssa vahvistaa ja kannustaa sekä sinua että lapsiasi.

Palvele muita

Muista palvella muita. Jumala on kutsunut meidät kaikki palvelevaiseen elämään–jopa lesket ja yksinhuol-tajat. Muista, että Jumala palveli suurta profeetta Eliaa lesken ja tämän pojan kautta (1. Kun. 17:9–24), joita hän siunasi runsaasti ravinnolla ja herättämällä kohtalok-kaasti sairastuneen pojan henkiin. Osallistukaa aina kun on mahdollista auttamaan Jumalan vapaaehtoistyössä. Kannusta lapsia auttamaan iän ja kykynsä mukaisesti.

Opi palvelemaan ja auttamaan toisia. Kutsu aterialle tai pelaamaan pelejä. Muista kutsua myös sinkkuja ja

perheitä. Joillain aviopareilla saattaa olla vakavampia ongelmia kuin sinulla itselläsi ja saattavat tarvita apua. Huomioi vieraasi, luo lämpöä ja iloa loistavana esimerkkinä lapsillesi. Kun alat ajatella muita, omat ongelmasi kutistuvat oikeisiin mittasuhteisiin.

Ymmärrä, että jokaista tilannetta voi lähestyä kahdella tavalla. Positiivinen suhtautumistapa on tietysti paras; positiivisuus antaa energiaa kohtaamiisi haasteisiin. Negatiivinen suhtautumistapa tekee vaikeasta tilanteesta entistä vaikeamman. Se tuhoaa oman ja lapsesi onnen. Negatiivisuus kuluttaa voimia.

Katkeruus on suuri uhka menestyksekkäälle yksinhuoltajuudelle. Ei väliä, mikä on yksin olemisen syy-kuolema, ero tai avioero-älä anna periksi vihan, kateuden äläkä katkeruuden tunteille. Et ole ensimmäinen yksinhuoltaja, etkä nykyisessä pahassa maailmassa viimeinen. Toiset ennen sinua ovat kyenneet kasvattamaan tasapainoisia, vakaita lapsia. Kykenet samaan.

Tartu yksinhuoltajuuden haasteeseen. Löydät lastesi kanssa täyttymyksen, onnen ja rauhan, jonka vain perhe kykenee antamaan.

LISÄKIRJALLISUUTTA

*Löydät englanninkieliset artikkelit
verkkosivulta pcg.church haun avulla.*

Esipuhe

- “Age of Confusion—The Missing Dimension in Parenting, Part 1”, Ron Fraser

1 | Hannan perhenäky

- “Motherhood: The Untold Story”, Stephen Flurry
- “How Feminism Harms Families”, Dennis Leap
- “Recapture Value in True Womanhood”,
Dennis Leap

2 | Isät: hallitkaa perhettä hyvin

- “Lost Boys”, Stephen Flurry
- “What a Real Man Looks Like”, Stephen Flurry

3 | Muovaa lapsesi ihmishenki

- “Child Rearing and the Greatest Vision in the Bible—The Missing Dimension in Parenting, Part 2”, Ron Fraser

4 | Varhaiskasvatus – vastasyntyneestä viisivuotiaaksi

- “Understanding the Method—The Missing Dimension in Parenting, Part 3”, Ron Fraser
- “Train Up a Child—The Missing Dimension in Parenting, Part 4”, Ron Fraser
- “Yes, Sir”, Joel Hilliker
- “The Fruits of Spanking”, Stephen Flurry
- “A Child Left to Himself”, Stephen Flurry
- “By Myself”, Dennis Leap
- “The Character of Clothing”, Gareth Fraser

5 | Lastenkasvatus – kuudesta kahteentoista

- “How to Love Your Children”, Ryan Malone
- “Educate Your Child—The Missing Dimension in Parenting, Part 5”, Ron Fraser
- “Childhood: The Elementary Years—The Missing Dimension in Parenting, Part 6”, Ron Fraser
- “Five Ways to Help Your Child Succeed in Public School”, Wayne Turgeon
- “Guiding Your Child’s Development—The Missing Dimension in Parenting, Part 7”, Ron Fraser
- “Your Family’s Most Important Textbook”, Joel Hilliker
- “Is Your Child Being Bullied?” Dennis Leap
- “How to Give Your Child Wisdom”, Stephen Flurry
- “Tea and Biscuits With Aunt Mable”, Dennis Leap
- “Loyalty Begins at Home”, Dennis Leap
- “The Leap Family Nonaggression Pact”, Dennis Leap
- “Don’t Waste Your Time”, Stephen Flurry
- “Giving Your Child an ‘Imperial’ Music Education”, Ryan Malone

- “Before and After Services—Still Holy Time”, Joel Hilliker
- “The 30-Plus Program”, Stephen Flurry

6 | Kasvata moraallinen teini

- “Daddy’s Girl”, Stephen Flurry
- “Modesty: The Solution No One Will Talk About”, Joel Hilliker
- “Youth Culture”, Stephen Flurry
- “If I Were the Devil”, Stephen Flurry
- “Parents Wake Up: Teen Sexting Linked to Risky Sexual Behavior!”, Dennis Leap
- “Your Brain Is Being Hacked”, David Vejil
- “Upholding God’s Standard in Dress and Appearance”, Stephen Flurry and Amy Flurry

7 | Valmista teini aikuisuuteen

- “Take Time to Save Your Teen”, Dennis Leap
- “Build a Tougher Teen”, Dennis Leap
- “Seven Ways to Help Your Teen”, Wik Heerma

8 | Luo aktiivinen perhe-elämä!

- “Teen Time With Dad Critically Important”, Dennis Leap
- “Family Feast Traditions”, Joel Hilliker
- “The Stranger in Your Home”, Joel Hilliker

YHTEYSTIEDOT

Voit tilata kirjallisuutta tai ottaa yhteyttä Jumalan
Filadelfian seurakunta -seurakunnan pastoreihin:

KAIKKIEN ALUEIDEN OSOITETIEDOT

YHDYSVALLAT: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

KANADA: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

KARIBIAN SAARET: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

ISO-BRITANNIA, EUROOPPA AND LÄHI-ITÄ:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

AFRIKKA: Philadelphia Church of God, Postnet Box 219,
Private Bag X10010, Edenvale, 1610, South Africa

AUSTRALIA, TYNNENMEREN SAARET, INTIA JA SRI LANKA:
Philadelphia Church of God,
P.O. Box 293, Archerfield, QLD 4108, Australia

UUSI-SEELANTI: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

FILIPPIINIT: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143,
Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

ETELÄ-AMERIKA: Philadelphia Church of God, Attn: Spanish Department,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States

OTA YHTEYTTÄ

VERKKOSIVU: www.pasuuna.com

SÄHKÖPOSTI: kirjeet@pasuuna.com

“TOTUTA POIKANEN TIENSÄ SUUNTAAN”

Kun aviomies ja vaimo perustavat perheen, tehtävä voi vaikuttaa emotionaalisesti ylivoimaiselta. Äidistä astuu ulos lapsukainen uusi elämä edessä!

On tärkeää ymmärtää, että lapset ovat vertaansa vailla oleva lahja Jumalalta! Jumalan aikomus on, että lapset olla elämässämme *lahja* ja *siunaus* (Ps. 127:3–5).

Valitettavasti moni vanhempi ei näe lastaan siunauksena, ei osaa työskennellä lapsen kanssa oikein, miksi lapsesta muodostuu ennemmin kirous. Koska vanhemmat ovat laiminlyöneet lapsen perustavanlaatuisen, toimivan koulutuksen, moni lapsi kasvaa turhautuneena, hämmentyneenä ja epävarmana, kuinka elää yltäkyläistä, moraalista ja menestyksestä elämää. Nykypäivä on täynnä hämmentyneitä vanhempia, hallitsemattomia lapsia, onnettomia koteja ja rikkinäisiä perheitä.

Voit välttää tämän kohtalon. Kirja opettaa sinulle, kuinka voit kasvattaa kallisarvoiset lapsesi oikealla tavalla – Pyhässä Raamatussa esitettyjen Jumalan normien mukaisesti. ”Totuta poikanen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhakaan siitä poikkea” (Sananl. 22:6). Kun omistaudut noudattamaan kirjan yksinkertaisia opetuksia, annat lapsellesi kaikki mahdollisuudet kehittyä onnelliseksi, tuottavaksi, menestyväksi lapseksi!

Last updated on September 22, 2022

FINNISH—Child Rearing With Vision